

رۆمان

کریمیستی

که ریم کاکه

کتیب / کریمستی

بابهت / رومان

نووسه ر / که ریم کاکه

چاپ / یه که م ۲۰۱۳

ژماره ی سپاردن / ۱۹۱

له بلاو کراوه کانی یه کیتی نووسه ران

کریمستی له نیوان په نجهکان، په نجهی وردیلهی خرپن
دهتویتهوه، مژیک لهو مژیک لهم، کریمستی دهتویتهوه و لا
لیویان دهنه خشینئ، به یه کتر دهلین:

ئها وینه یه کی جوان به لیوتهوه!

له بن داربیه که، داری کریمستی له که لینی په نجهکانه وه
چوپړاوگه یه کی سووری به سهر گهر دندا به ستووه، به یه کتر
دهلین:

نابینی، گهر د نیشته بووه ته وینه!

چوپړاوگه یه کی دنیا هزار سهرمه قولاتی دا، ئه وهر به لا
لیو و سهر گهر د نه وه یه، گهره ک گورانی دنیا ی به سهر دا هات،
به لام چوله که کانی داری ههر ئه و چوله کانه که به سهر دوو
مندالی کریمستی له دست ده یان جریواند، کی هیه دهنگی
چوله که ی مندالی نه ناسیته وه!

کوړ مژیک له کریمستی دها و ده پرسئ:

ئو چوله کانه چیان لیمان دهوئ؟

کچ کریمستی له سهر لیوه:

هه زیان له کریمستیه .

خانووێکی قور روو له روژه لآت، روو له زورگ و چیا،
داربیه کی به ژن بَلند له وه رزی که سکایی، دانی سبه ینان
سیبه ریکی چر و فینک به کۆلان و سهر هه وشه ی مائی کوردا
بلاوده کاته وه، له وده مه ی روژ هیشتا به قه د به ژنی داری له
زورگه کان به رز نه بوته وه، سیبه ره که ی ده گاته سهر ده رگای
مائی کچ، به لام کچ به و سیبه ره ی مائی خو یان رانه ده گه یشته،
تا له خه و هه لده ستا، سیبه ر نه ده ما، دانی ئیوارنیش ماله که ی
ئه و به ر، مائی شه له ی شامینۆکفرۆش خه نی ده بی له سیبه ری
داری، کور ده لیته کچ:

هه زمه کرد مائی ئیوه به رانبه رمان با .

کچ ده لی:

منیش هه زمه ده کرد، مالمان له پشته وه با .

خانوو که وتۆته سهر که ندیک، زستانان، به هاران، به بارینی
زۆر، که ند هه لده ستی، جاری وایه ئاو ده رگای مائی کور ده گری
و ده گاته بن داربیه که و سه کۆ خه ریکه بن ئاو ده که وئی، جار

هه هه ئاو به و دیودا ده سوورپیتته وه، چ خانوو به سهر خانووی
 مالی کورپه وه نیه، له و ده مانه دا، له دووره وه خانوو له شیوه ی
 دوورگه یه ک خۆی نیشانی چاوی گه ره ک ده دات، دایکی کور
 له گه ل هه ستانی که ند، مشه مایه کی شینی له خۆی هه لکیشاوه،
 نایلۆنیکی سپی کردۆته کلاو، پیلۆویکی لاستیکی ره شی له
 پییه، هه تا سهر چۆک خۆی هه لکردوه، خاکه ناسی به
 دهسته وه و به دهوری خانووه وه، پتر قور و خۆل ده خاته بن
 دیواره وه و ئاو دوورتر ده خاته وه، دوو سی ژن و پیاویش دین
 به هانا یه وه، (گولۆ)ش که مالیان له و سهری گه ره که، به خۆو
 خاکه ناسه قوته که وه گه یشت، تاکه که س و تاکه منداله به
 خاکه ناسه وه به هانا وه بیته، خانزاد که چه تازه پیگه یشتوه که ش
 گه یشت، کور به دیتنی خانزاد دلخۆش ده بی، ده زانی به هاتنی
 خانزاد پیاوی گه ره ک هه موو په ی داده بن و ده گه نه فریای دایکی،
 مام گه پریده ش له و لاه، له بن ساقۆیه کی ره شی دریز، له بهر
 باران، خۆی به سهر گۆچانه که ی دادا وه و په کوو په کوویه تی،
 قایشی رادیۆکه به ملیه وه دیاره، مام گه پریده له ساتی لافاو
 پیلۆو له بیربکات، رادیۆ و ته سجیله گچکه که که له بهرکی
 جیگه ی ده بیته وه له بیرناکات، چه ند کاسیته یکیش له نایلۆن
 ده پیچی و ده یخاته گیرفانی ساقۆکه یه وه، مام گه پریده جار جار
 پییه شه له که ی له عه رد ده کاته وه، قورپی زۆر گرتوه، باش

بۆى بلىند نابى، له بن قۆلى ساقۆكه شيه وه له دوو په نجه له
 جووله كه وتوو كه يه وه ئاو چۆراوگه ي به ستووه، مام گه ريده له
 بن چاويلكه وه به تاكه چاوى له خانووى ناو لافاو راماو،
 ژنه كه ي شه له چهند هه ولى له گه ل ددا بيباته مالى خويان،
 خۆماندوو كردنىكى به لاشه، ناچى، بووكه كه ي له ناو ئاوى
 به جينا هيلى، دايك ناوه ناوه سه يرى ئاسمان دهكات، كورپه ش
 له گه ل وى سه ير دهكات، تىده گات كه دايكى داوا له ئاسمان
 دهكات، خۆشى بكاته وه، هه وره كه دوور بخاته وه و بنى روون
 بكاته وه، كورپه كه دايكى له و باره ده بينى، ركى له و هه وره
 ده بىته وه كه بارانى زۆر پىيه، ئه و هه ورانه ي خۆشده وى كه
 بايى ئه وه بارانيان پىيه ئاو نه گاته بن دارىيه كه، شه وان هه ر
 كاتى گووى له گرمه ي هه ور ده بى، ده پارىته وه:

خودايه، كه م بيارىنه، با كه ند هه لنه ستى، دايكم
 ماندوو مه كه .

يان ده لى:

خودايه كهنده كه هه ندىك له مالى ئىمه دوور بخه وه .

جارى واش هه يه ده لى:

خودایه، مالی ئیمهش وهک مالان وهک مالی شه له بلند بکه
تا ئاو نه یگاتی.

هه رچه نده لافاوی گه وره به به ره که ته، چه م بهرد و ورده
چه وی ره نگاو رهنگ دینی، دواي نیشتنه وه کچه و کوره به چه م
وه رده بهن و چ بهردی جوانه خرده که نه وه، مالییان پرکردوه له
بهرد، دایکی زور جار پیانده ئی:

ئیه مال به بهرد دهکن.

به وهی باشه دیوی پشته وه ته نکاوه، ئه ها کچ به دیوی
ته نکاودا، پیی خوئی هه لکردوه، غارده دا، پیلاوه که ی له قور
به جیده مینئ، دهیه وی به جیبه یلئ، په ژوانده بیته وه،
ده گه رپته وه، تا خاوینی ده کاته وه و له پیی ده کات و ده گات،
که ند له سه ر نیشتنه وهیه، ده نیشیته وه، یه که یه که وا پیی
خویان داده ده نه وه، له وه دهمه کور چاوی ده که ویته سه ر پییه
هه لکراوه کان، ده بینئ هی دایکی زور سپیه له هه مووان سپیتر،
مه گه ر هی کچ هیند سپی بی، کوره له پییه هه لکراوه کانه وه،
وینه رووته کانی ناو گه رماوی هاتنه وه بهر چاو، ئه وه دهمه ی
دایکی سه ری ده شوشت، له بن که فه وه چاوی ده گپرا، ژووریک
له شولاری رووتی ده دیت، له شی ژن و مندال، له چاوی وی
له شی کچه له هی هه موویان سپیتر بوو، له هی خانزادیش.

په رته یان لیکرد، کچ نه پوښت، چاوه پږده کهن بن بیه که
کز بیته وه، تا گه مه ی خویان ده سستی بکه نه وه، تا لافاو
بنیشتی وه و به ردی ره نگاوره نگ خریکه نه وه .

له ناو که ندی ریزه به ردی کی گه وره، به دورایی شه قاوی
مندال دانراون و به و به ردانه ده گوتری به رده بازی کولانی
داریه که، خه میان نیه، ئاویش ههستی، ری قوتا بخانه ناگیری،
به سهر ئه و به ردانه ده په رنه وه، له و ده ورو به ره، بو ناسینه وه ی
کولانی ک، مالیک، که سیک، شتیک، داریه که نیشانه یه، به
داربی ده بیینه وه، ده یناسنه وه، مندال بزبووه له و دووره وه،
ده رویش برایم له مزگه فته وه بانگه وازی کردووه :

بیهینه وه مزگه فت یان بیه نه وه کن داریه که .

داریه که ی پیش مالی کور یان پیش مالی مام گه پیده له چ
داربیان ناچی، که سک که سک، که سکیه ک که س له چاوی که س
نه یدیتی، مه گه مام گه پیده له چاوی ستی دیتی، قه د بلند و
ریک، چ ژن به ژن و بالای وای نه بووه، مه گه دایکی کور، په لک
پان ودریژ ژور دریژ، ده تگوت په رچه می کچه یه به سهر
چاویه وه، داربی هه میشه بالنده ی به سهره وه یه، له چ وه رزیک
بی جریوه و گمه گم نه بووه، داربی به شیوه یه ک ده خوینی مام
گه پیده گوته نی: چ دره ختیک وای نه خویندووه .

زۆر كەس داربىيان بەو داربىيەى ھەمىشە دەخوئىنى ناودەبرد،
خوئىندنى سەر لە سبەينان، لە ھى نيوەپوئيان و ئىواران
نەدەچوو، خوئىندنى شەوان ھەر زۆر تايبەت بوو، داىك دەيگوت:
ئەوانەى مالئيان لىرە دوورە و گۆرانىي داربىي نايىستن،
چۆن خەويان لىدەكەوئت؟

وئىنەى بن داربىيەكە كە دوو مندالى كرئىمستى لە دەستە،
دواترئش وئىنەكە لە زۆر جىي بلاوكرايەو، لە پئش دەرگاي
سەينەما، لە كئىبىي قوتابخانە، لە گۆقارى مندالان، لە فىلمە
كارتونىەكان، لە ھەر جىيەكئش بە ناونىشانئكى جيا، بەلام
ناونىشانى بنجى و راستىنەى وئىنەكە (كرئىمستى لە كەلئىنى
پەنجەكانەو)يە، ئەو وئىنەيە كۆنترئن وئىنەى مندالىيە، نەبوونى و
ھەژارى ئەو وئىنەيەى كئششا، ئەگەر پارەكە دوو كرئىمستى
پئھاتبا، پەنجە وردىلەكان تئكەل نەدەبوون، لئوھكان تامى جىي
يەكتريان نەدەكرد، كچ دەلئ:

جىي لئوى تۆ زۆر شىرنە .

كوپ دەلئ:

ھى تۆش...

ئەودەمانى ھىچيان تامى لىۋيان نەكردبوو، شتىكيان لە لىۋو
 و تامى لىۋو نەدەزانى، بەلام لەو كرىمستىيەو زانيان جى لىۋو،
 ئەو شتى لىۋو پىدەكەوئىت، چ تامىك دەدا، دوو مندالى
 وردىلە، ھىشتا نەچوونەتە قوتابخانە، لە وەرزى كرىمستى لە
 سەر سەكۆى سىبەرى دارىيەك بۆ يەكەم جار كرىمستىيەكيان بە
 يەكەو خوارى، دواترىش چەند جار ئەو دووبارەبوو، بەلام
 تەنھا يەكەمىيان بوو وئىنە و بلاوبو، ئەو دوو مندالە كرىمستى
 لە دەستە، لە دلراگرتنى يەكتر يەك لە يەك گەورەترن، كچ
 دللى خۆى دەشكىنى، بەلام ھى كورنا، كورپىش لە دلراگرتن لە
 كچ كچترە، ئەو دوو مندالە ھىند ھۆگرى يەكترن، ساوا ھىندە
 ھۆگرى مەمكى داىك نىيە، مالىيان ھىندە لىكتر دوور نىيە، لە
 وەرزەكانى سىبەرى دارىيە ھەمىشە لە سەر سەكۆىيەكەن و
 گەمەى ساپساپانى و پىنجووكانى دەكەن، مېرووانى دەكەن،
 ئەو كچە نەبا پىنەدەچوو كورپە فېرە گەمەى كچانە با، لە بن
 دارىيەكە، كەلايانى و زۆرانى دەكەن، كچە تەنھا لەگەل ئەو
 كورپە گەمەى كورپانە دەكات، لە بن دارىيەكە، لە كۆلانى،
 ھەردوو كۆلان، ھەرچى گەمەى مندالان ھەيە لە مندالانى
 دارىيەو تەماشايان بكە، ھاوپىيەتى ئەو دوو مندالە لەگەپەكئى
 دەنگىدابو، كاتى دوو مندال بە شەرپ دىن، داكيان دەلى:

دافه تڙن، ده وهک گولنار و هاوار بن، چاو له وان بکه ن .

کهس نه یدیتووه، نه بیستووه ئه و دوو منداله داربیه له
یه کتر تورابن، ئا له کولائی به و کوپ و کچه یان ده گوت:

منداله کانی داربی .

هه بوو ده یگوت:

ئه و دوو منداله ده لئی له و داربیه له دایکبوون .

جاریک ته نها جاریک کچی داربی له کوپی داربی دلئی
ره نجا، به لام جگه له خو یان کهس به و دلرهنجانهی نه زانی،
ره نکه دایکی کوپه ش شتیکی لیزانیبی، کچی داربی له
رسته یه کی کوپی داربی زویر بوو، گه مه ی به جیهیشت، کوپی
داربی سه د جار پتر چوو ده رگایان، کچی داربی یه ک هه فته
نه هاته وه بن داربیه که، که هاته وه ش پیگوت:

جاریکی دی ئه و قسه یه نه که یته وه .

کوپی داربی ده لئته دایکی:

+دایه، بوچی گولنار به قسه یه ک تووپه ده بی که (که ری)

تیدا بی؟

- تۆ چیت گوت؟

+ تۆپانئیمان دهکرد، گولنار تۆپئیکی هاویشت به سهری
پیاویک کهوت، پیاوه تۆپهکهی گرت و به قهله مبر تهقاندی،
منیش گوتم: ئه گهر له کهر کهرت نه بی تۆپ ده درئنی!

- ئۆی ئه و رۆژهی گولنار هاته دنیا کهتۆ ته مهنهت سالیک
پتر، که متر ده بوو، بابی له سهر قسه یه کی ئه وها کوژرا، دیاره
دایکی بۆی گئراوه ته وه؟

+ ئۆی، چانه بوو من نه کوژرام.

- راوهسته، تۆ ناکوژئیی، ئه و رۆژهی گولنار هاته دنیا، سال
سالی که رگیان بوو، پۆلیس کهریان ده گرت و له زیندانئیان
ده کرد، بابی گولنار ده چیت به دواي مامان، ریی به جادهی
زیندانی کهران ده که وئ و له بهر خۆیه وه ده لئ:

ئه وهی له کهر کهرت نه بی، چۆن کهر زیندانی...

قسه کهی ته و او ناکات، گولله یه ک به سینگیه وه ده نئین،
ئیدی گولنار بی باب له دایک ده بی.

+ کهریان لۆ ده گرت؟

- فیشهک و شه کریان بۆ بابت دهگواسته وه .

+ لۆ کینده ری؟

- لۆ ئه و چیا یانه .

+ بایم له وی یه ؟

دایکی په نجه ی خۆی دهگه زئی، قسه ده باته لایه کیدی، کورپی داربی داده مینئ، چاو داده خات و ده یکاته وه، کورپی داربی ده بینئ، له و کهنده وه که له رۆژه لاته وه زستانان رووباریکی ده پزاندنه شاره وه، کهندی ته نیشته مالی خۆیان نا، کهنده دووره که، ده بینئ شه ش هفت که ر له تاریکیی ئیواره دا کهنده و کهنده ه لده کشین، سه ره و زوورگه کان، سه ره و چیا ه لده کشین، هه سته دکات باری هه ندیکیان قورسه، ده بی فیشهک بی، باری هه ندیکیان سووکت، دیاره شه کر و چاو ئارد و ئه و شتانه یه، له خودا ده پارپته وه، که ره کان ماندوو نه بن، که ره کان په ژبو اننه بنه وه، که ره کان نه گیرین و بگه نه لای بابی، له پڕ هاوارده کات، ده بینئ ره وه که ریک له ناو ته لبه ندن، دایکی ده گاته سه ری:

چ بوو! کورپم بۆ هاوارت کرد، ها، ئاو بخۆوه .

جامه ئاوه که له دایکی وهرده گری:

دایه، که رهکان زیندانی کران.

له و رۆژه وه کورپی داربی که ری خۆشویست و رقیشی لیبۆوه، سویندیشیخوارد له کن کچی داربی وشه ی (که ری) به زاردا نه یه، مندالانی داربی ناوه ناوه به داربیه که به ژنی خۆیان ده پیاوا، کچی داربی له تهنیشت بیه که، ریک له بیه که ریکتر راده وه ستا، کورپی داربیش به پارچه گه چئ به رزییه که ی نیشانده کرد، ئه و جا نۆره ی کورپه یه راوه ستئ، فیلیشیان له یه کتر نه ده کرد، نه پیا لویان له پی بوو، نه پاژنه یان بلند ده کرد، قه دی بیه که شیان له ئاستی ته وقی سه ر نیشانده کرد، به موو بلند و نه وی تیدا نه بوو، ئه و هاوینه ی وینه ی (کریمستی له که لینی په نجه کانه وه) گیرا، به پیاونه ی داربی، کورپی داربی سی په نجه له کچی داربی دریژتر بوو، به لام ئه و هاوینه ی خۆیان بو چونه قوتابخانه ئاماده ده کرد، داربیه که جیاوازی نیوانیانی ته نها په نجه یه ک نیشاندا، کورپی داربی که میک نیگه ران بوو به و هه لنه دانه ی خۆی، به لام له دلئ نه گرت و له دلئ خۆی گوتی:

قه یناکه، خۆ هه لنه دانم به رانبه ر خه لکی نیه، به رانبه ر کچی

داربیه .

مندالانی داربی پیکه وه دهچنه قوتابخانه، کورپی داربی به
چوونه قوتابخانه دللی زور خوشه، دهبوو دوو سال پیشتر
چووبا، ناوزهکانی ئەو ئیستا خویندهوارن، گه یشتوونه ته پۆلی
سییه م، کورپی داربی له بیریه تی، دایکی ده یگوت:

کورپم، ته سکه رهت نیه، وه رتناگرن.

ئەو سالیش نه دهچووه قوتابخانه ئەگەر مام گه پریده به
کورپی خۆی ناو نووسی نه کردبا، کورپی داربی له بیریه تی کچی
داربیش سالیک و شتیک درهنگتر چووه قوتابخانه، به لام
دواکه وتنی وی په یوه ندی به ته سکه ره وه نه بوو، له بیرى نیه
هۆیه که چی بوو، هه ر له خۆوه ده لئ:

رهنگه له سه ر من راوه ستاییت!

جانتا له شان، شان به شانى یه ک دهچن و دینه وه،
قوتابخانه یان دیوار به دیواره وه نا، به لام له ریزیکه و لیک
نزیک، هه ندئ که پرت گوئیان له زهنگی یه کتر ده بئ،
قوتابخانه کان له وه سهر جاده یه ن که ده چیتته وه مزگه فته که ی
دهرویش برایم، دهرویش، کچی داربی زور خوشده وئ، هه ر جارئ
تووشی ده بئ، توند له باوه شی ده گریئ، ماچی ده کات و
چوکلیتی ده داتی، کچه چوکلیتته که که رت ده کات:

+ئەو كەرتە بۇ تۆ .

-ناخۆم .

+نەيخۆيت منيش ناخۆم .

دەرويش برادەرى بابى كچى داربى بوو، بە دەستى خۆشى
تەرمەكەى شووشتوو، جارېك، كچى داربى دەلئتە دەرويش:

مام دەرويش، ھاواريش ماچ بکە، برادەرمە .

لەو رۆژەو دەرويش برايم ھەردووكيان دەگرئتەو ھاوھش و
دوو پەنجە تووكنەكانيش دوو چوكليت لە گيرفانى دەردەھينن،
جارېك سەربازيکيش دوو چوكليتى بۆ راگرتن، بەلام
وھرياننەگرت، دايكى كوپى داربى گوتبوى:

لە سەربازەکان و لە گولینگدارەکان نزیک نەبنەو و شتيان
لى وەرنەگرن .

مندالانى داربى لە قسەى دايک دەرنەدەچوون، تا بۆيان
کرابا، دوور لە سەربازەکان دەرپويشتن و دەھاتنەو ساکە
گۆرەکەى ئەو بەرى کەندى کە تا نزیک قوتابخانە و نزیک مالى
گولینگداران دريژدەبۆو، ھەمووى سەرباز بوو، چادريان
ھەلدابوو، لە مندالانى گەرەک تەنھا گولئ لە سەربازەکان

نه ده گه پرايه وه و به قسه ی که سی نه ده کرد، چؤنی ويستبا، وای ده کرد، چی ويستبا، ده ببرد، کوئی ويستبا، ده چوو، رۆژانه ده چوو نه ناو سه ريزه کان و که رتکه سه مومن و خواردنی ده هیناوه بو بزن و قازه کانينان، گولئ زور جار به مندالانی داربی ده گوت:

وهرن بچينه ناو سه ريزان، مه ترسن، چمان لیناکه ن، نه گهر قسه ش بکه ن، من چه قوم پیيه .

به کوپی داربی ده گوت:

تو دارلاستیکت هه یه، له چی ده ترسیت؟!

گولئ هه میسه چه قویه کی له بهرکی کراسه دریزه که ی بوو، تا قه کچی گه ره کیش بوو که کراسه که ی گیرفانی هه بوو، نه گهر دایکی کراسیکی بی بهرکی بو کرپیا، له بهری نه ده کرد، تا گیرفانیکی بو تینه گرتبا .

سه ريزه کان سبه ينان به (حای و حوو) گه ره ک و شارينان به ناگاده هینا، مندالانی داربی شين و واوهيلا و له خودانی نه و سه ريزانه يان ديوه، ده ترسان، زور ده ترسان، کوپی داربی جاریک گوئی له مام گه پیده بوو ده یگوت:

بو حوسین ده‌گرین و حوسینه‌کانی ئیمه‌ش راوده‌نین و
ده‌کوژن .

کۆپی داریی له (حوسینه‌کانی ئیمه) تینه‌گه‌یشت، ده‌بی یه‌ک
له حوسینه‌کان بابی وی نه‌بی! شه‌رمیکرد لیی بپرسی .

سه‌ربازه‌کان به زنجیر له خۆیان ده‌دا و هاواری سه‌رباز
ده‌گه‌یشته ناو سه‌رشۆرکی مالی کۆپی داریی و گره‌ی په‌له‌میژی
ده‌بپی، کۆپی داریی ده‌یگوته کچی داریی:

گریانی سه‌ربازه‌کان له ده‌نگی په‌له‌میژ گه‌وره‌تره، له ناو
سه‌رشۆرک گویم له شین و رۆڤویان بوو .

کچی داریی ده‌لی:

ئه‌وانه کتیان مردوو، وا به‌و شیوه شین ده‌گین؟

کۆپی داریی ده‌لی:

حوسین مردوو .

کچی داریی ده‌لی:

حوسین! ئه‌ها ئه‌و حوسینه نه‌بی، ئه‌وه‌ی:

حه‌سه‌ن و حوسین کوژرانه له که‌نده‌کی فریدرانه ...

كوپى داربى:

وا بزانم.

مندالانى داربى ھەر لە سەرباز نا لە مندالنى گەرەكى
گولینگدارانىش دەترسان، ئەوانەى پياو و كورەكانيان كلوى
گولینگداريان لە سەر بوو، گولینگ بە سەر گوڤياندا شۆپبۆو،
مندالانى گولینگدار ناوہ ناوہ بە بەردەقانى پەلامارى گەرەكى
داربيان دەدا، جارېك بەردېك كە دواى چەند جار بە ەرد
كەوتن و ھەلبەز و دابەز بە سەرى كوپى داربى كەوت و خوڤن
ھات، ھەر ئەو بەردە بە گۆزىنگى يوسفېش كەوت و زىرپى
گەياندە ئاسمان، يوسف ماليان لە خوارەوہى بىرەكە لە كۆلانى
(مۆسكۆ) بوو، لەگەل كوپى داربى ھاوپۆل بوون، كچى داربى
بە دەستە نەرمەكانى خوڤى دەستەسپرەكەى خوڤى لە سەر
برىنەكەى كوپى داربى دانا و دەىگوت:

خەمت نەبى، تۆلەى تۆ لەو سەگبابە دەكەمەو،
دەيناسمەو، بەردەقانى رەشەكە بوو، زرتە زەلامە چلمنە
پىسەكە، ناوى ھەسۆيە.

گولنى بە سەرداھات، گوتى:

بَلّی کئی سہری شکاندوویت؟ ئہ گہر میری گولینگدارانیش
بیّت، چہ قویہ کی لیّدہم .

گولّی ئازا بوو، ہہرچی ویستبای لہ دەستی دەہات، تاقہ
چہ قوکیشی گہرہک بوو، لہ ہہندی جئی گہرہک بہ گولّی
دہناسرایہ وہ، دەیانگوت گہرہکی کچہ چہ قوکیشہ کہ، تاقہ
گہرہک بوو لہ شار کہ چہ قوکیشی کورپی تیّدا نہ بیّت، گولّی و
بہس .

بہ لّام پییاننہ گوت، سہر شکانہ کہیان شارده وہ و نہیانہ بیشت
مالّی بزانی .

مندالانی داربی تا فیّرہ خویندہ واریش بوون، روژی جاریک
زورانییان دەکرد، سہرہتا بہ زوری بای کورپی داربی بوو، دواتر
بای کچی داربی، کہم مندالّ ہہ بوو لہ زورانی لیّکدی توورپہ
نہ بن، مندالی بنکہ وتوو، رقیکی لہ دلّ ہہر ہہ لّدہ گرت، بہ لّام
مندالانی داربی لہ وەدا مندالّ نہ بوون، بہر لہ وہی واز لہ زورانی
بیّن، شلوکوت دە بوون، بہ لّام کہس پشتی بہ عہرد نہ دە کہوت،
بووہی گہمہ کوّتایی بی، ہہر جارہی یہ کیان دە یگوت:

دہی بردتہ وہ، من وا کہ وتمہ بنہ وہ .

به قسه‌ی شه‌له وازیان له زۆرانی هینا، به‌لام‌ه‌زی
زۆرانی، هه‌رما، زۆر‌که‌په‌ت به‌ نیازی زۆرانی باوه‌شیان
ده‌کرده‌وه، ساردده‌بوونه‌وه، قسه‌ی شه‌له‌ی شامینۆکفرۆشیان
بیرده‌که‌وته‌وه:

نه‌که‌ن، نابێ کچ و کوپ زۆرانی بکه‌ن.

چ تیینه‌گه‌یشتن بۆچی نابێ کوپ و کچ زۆرانی بکه‌ن، له‌گه‌ڵ
ئه‌وه‌ش وازیان هینا.

سبه‌ینانیک له‌ ریی قوتابخانه، شامینۆکفرۆش به‌ ته‌وسه‌وه
ده‌لێته‌ منداڵانی داریی:

ئێوه‌ چه‌ند له‌ یه‌ک دین! یه‌کتان ده‌لێی شامینۆک و یه‌کتان
لۆبیا.

سه‌ره‌تا له‌ شامینۆک و لۆبیا تیینه‌گه‌یشتن، کچی داریی
نازانم، به‌لام‌ کوپی داریی ئه‌ورۆژه‌ چ ئاگای له‌ وانه‌ نه‌بوو، هه‌ر
بیری له‌ و قسه‌یه‌ ده‌کرده‌وه، له‌ پڕ کوپی داریی هه‌ستی‌کرد
پرسیاری لیکراوه، به‌لام‌ تیینه‌گه‌یشت چ پرسیاریکه‌ و له‌ لایه‌ن
کێ، بێده‌نگ بوو، پرسیاره‌که‌ دووباره‌ بۆوه، هینتا به‌ شوینی
خۆی نه‌که‌وته‌وه، نه‌یزانی له‌ کوویی و پرسیار چیه‌، ده‌بوو
شتیک بلی، که‌وته‌ باریکه‌وه‌ ئه‌گه‌ر شتیک نه‌لی، تووشی

كيشه يهك ده بئ، بۇ دەرچوون له و كيشه يه تنها وه لامه، كور
چهندي سهري هئناو برد جگه له دوو وشه، وشه يه كيدي
نه ديتته وه، كور وشه ي پئنه ما، له دنيا وشه نه ما، هه يه و نيه
هه ر ئه و دوو وشه يه يه كه له سه ر زاربه تي و له سه ر فرپينن،
هه ستيركرد قوتابيه كه ي ته نيشتي ده يه وي يارمه تي بدات، به لام
پپرانه گه يشت، ئيدي چار نيه وشه كاني فراند:

شامينوۆك و لؤبيا .

پؤليك پيكه نين و زلله يهك كورپي داربي هئنايه وه ناو پؤل،
زلله كه توند بوو، بن گوئي قاوه يي هه لگه راند، به لام سه يربوو،
هاوار هاواري ليئه لئه ستا، نه شگريا، سه ري خوي داخست، به
خه يال سه ري خسته ناو مه نجه لي شامينوۆك و لؤبياوه تا زهنگ
ليدرا كه سي نه ديت، كورپي داربي له گه ل زهنگ، له ناو مه نجه لي
خه يالي شامينوۆك و لؤبياوه له مه به ستي شه له تيگه يشت كه
كچي داربي شامينوۆكي سپيه و خويشي لؤبياي ره شه لگه راپاو،
كورپي داربي په ست په ست، كر كر، تا گه يشتنه وه مال كچي
داربي وهك خولخولؤكه له ده وري ده سوورا، له پيشي
راده وه ستا، ري ليده گرت، جانتا كه ي راده كيشا، كورپي داربي
زلله ي مامؤستاي بؤ كچي داربي نه گي رايه وه .

ھاوار، ھاواری دنیا له ههناوی پهنگیخواردووتهوه، کچی
 داری رهنګه هه ر له ده رگاوه جانتاکه ی تیبه لدا بی، پیناچی
 تیکه نانکی خواردی، هاته مالی کوری داری، کوری داری له
 کن دایکی به سهر خوی ناهینی، باران نم نم دهباری، داریبه که
 که سکه چیته وه، به لام زور پر نیه، مندالانی داری له بن
 داریبه که، دلویه باران دهگرته وه، کچی داری زور له کوری داری
 دهکات، کوری داری پشت له کچی داری دهکات و به شهرمه وه
 سه رهای زله ی بۆ دهگیریته وه، کچی داری به بازی دیته پیش
 کوری داری و ته ماشای روومه تی دهکات:

سه گباب ماموستا .

هه زار جوین بۆ ماموستای زله ده نیری، له گه مه ی بن داری
 کوری داری هه ندی هیوربووه، به رویشتنی کچی داری
 هیورییش روئی، شه و درهنګه، ھاوار له بهر ھاواری هه ناوی
 خه وی لیناکه وی، دایکی ده زانی شتیک بووه، به لام ھاوار چ
 نالی، کوری داری بیر له بابی دهکاته وه، ئه گه ر لیره با،
 زله که ی بۆ دهگیرایه وه، تا تو له ی بکاته وه، مام گه ریده ش پیره
 و توانای تو له کردنه وه ی نیه .

شه و درهنګه له ده رگا ده دری، مام گه ریده ھاوار دهکات:

كچم ده رگايه ...

پياويك سهره تا ئاميز به مام گهريده دا دهكات، ديتته ژوورئ
كوپي داربي تهنها له ويينه ديتوويه تي، پياويكي كه له گه تي
ره شتاله ي چاو و برو رهش، بهر له وه ي داكي پيييناسيئي،
دهيناسيئه وه:

+تو بابهي؟

-من بابهم.

+سبه ي تا له قوتابخانه ديئمه وه، ناروي؟

-ئيدى به جيتانناهيئم و هه موو شهوي له ماليئم.

كوپي داربي چهند رسته يه كي له گفتوگوي ئه و شه وه ي مام
گهريده و بابي تا ئيستاش له گوئيه، رسته يه ك هه يني شتيكي
ئه وتوي تينه گه يشت، مام گهريده:

له راديؤ بيستم، تورك له و ريككه وتنه نيگه رانه، من به
نيگه راني تورك خو شحالم.

:باب

ياخوا دوژمنت هه ميشه نيگه ران بن.

كوپي داري له باوہشي باوكي زلله ي له بيړده چيټه وه،
 ده چيټه خه ويكي قوول ه وه، سبه يني زووتر له روژان ده چيټه
 دووي كچي داري، تا هه والي هاتنه وه ي بابي پيرابگه يه ني،
 به لام له سهر دهرگا، هيشتا دهنكي ليونه هيناوه، شتيكي
 بيړده كه ويته وه، په ژيوانده بيته وه له گوتني هه والي بابي،
 دلخوش دلخوش ده چنه قوتابخانه، هه ر كوپي داري نا، چنه
 مندالكيديش دويني بابيان هاتبووه، دويني روژي هاتنه وه ي
 بابه كان بوو، ماموستاي زلله گوتي:

میللهت مافی وهرگرت، پيشمه رگه دینه وه مالي خويان، شهر
 نه ما .

قوتابيهك كه له پشت كوپي داري داده نيشت، ده ستي
 هه لبري:

ماموستا نه توش به دار و زلله لي مان ناده ي؟

ماموستاي زلله، هه تا زلله هه بوو له بن گويي دا، مندال له
 هارژني دا، روومه تي سوور سوور وهك گولاله سووره هه لگه پرا،
 قوتابيهك له و سهره وه له تهنيشت يوسفه وه كه له هه موويان
 باخوشتر بوو، به چرپه، به لام ماموستا گويي سووكه:

شهر ماوه ...

مامۆستای زلله، مندالهی بانگکرده پیش تهخته ره شه که،
یازده راسته ی له سه رتی له دهستی دا و گوتی:

یازده ی ئازار بۆ پیشمه رگه، یازده راسته ش بۆ تۆ، که رباب.
مندالانی داربی سه یوانیان هه لداوه و به بن باراندا به ره و مال
دینه وه، کچی داربی هه سته دکات، دوو سه یوان لیکیان
دوورده خاته وه:

+سه یوانه که ی خۆت هه لگره، وهره بن هی من.

-نا، گولنار، تۆ وهره بن سه یوانی من.

به قسه ی دهکات، له بن سه یوانیک ورد ورد به ریوهن و
بارانیش له پشتین بۆ خواره وه ته پریان دهکات، کچی داربی
دهلی:

+ئه ورۆ ئیمه گۆرانی (ئه ی ره قیب) مان گوت.

-ئیمه ش گوتمان.

تا ئه و رۆژه مندالانی داربی له قوتابخانه گوئیان له (ئه ی
ره قیب) نه ببوو، کچ دهلی:

+له پۆلی ئیمه چوار کچ دوینی بابیان هاتبۆوه.

- له پۆلى ئيمهش .

+ ئهگه ر ئيمهش بابمان بمايه، دوينى دههاتنه وه .

كوپى داربى هاته سه ر زارى بلئى بابى من نه مردووه و ئيستا
له ماله، گيپرايه وه، له پىر له پىرمه ي گريانى دا، كچى داربى
سه يوانه كه ي له دهست وه رده گرى و ده لئى:

+ نه مزانى، مه گرى، ئى خو منيش بام نيه و ناشگريم .

- بو خو م نا، بو تو ده گريم .

+ بو من مه گرى، من گريانم ناوئى .

كوپى داربى به كوئتر گريا، له كچى داربى دووركه وته وه،
باران و فرميسك له سه ر رووى كوپى داربى تيكه ل بوون، كچى
داربى خو ي پيپرا نه گيرا، فرميسكى خو پ خو پ تيكه لى باران بوو،
مندالانى داربى له گه ل بارانى ده گرين، له پيش ده رگا فرميسك
وشكه ده بيته وه .

كوپى داربى له سه ر ده رگا وه ژنيك ده بينى، به شيوه يه ك
رازو وه ته وه، بووكى به و رازو وه يه نه ديتو وه، تا ورد لئى
ورد نه بو وه نه يناسيه وه، دايكى ده لئى له به رگى فريشته يه،
دايكى جاحيلتر بو ته وه، ده لئى له ته مه نى خانزاده، كوپى داربى

هسته دکات، دایکی له هه موو دایکان که مته منتره، له جوانیش
چ کچ و ژنیک شان له شانی نادهن، پیش په یدابوونه وهی باب،
دایک جلکی جوانی له بهر نه ده کرد، کوپی داریی له بهر خوږیه وه
ده گوت:

خوژی بایم زووتر ده هاته وه .

کچی داریی دوا پارووی هیشتا له زاریه، به جلکی
قوتابخانه وه، دیته وه بن داریه که، چوله، سر به حوشه دا
داده گری، کوپی داریی رانه مریشکیکی به دهسته وه، ده داته
کچی داریی، هه تا وهریگرت ماندووبوو، کچی داریی له
په نجه ره وه پایویک ده بینئ، ده پرسئ:

+نه و پایوه کییه له مالتان؟

-دایکم ده لئ ده یکه مه باوکت .

دیاره نه و رسته یه وا به ئسانی به میشکی کوپی دارییدا
نه هات، تا ریکیخست و بریاری گوتنی دا زوری ویست، باش بوو
کچی داریی پیش بیستنی، گوشته که ی خواردبوو، دنا دوور
نه بوو له دهستی به ریخته وه، داما، زور داما، کوپی داریی
هینده ی نه مابوو باوه شی پیدا بکات، کچی داریی هه لات، کوپی
داریی که وته دوا، پیینه گیرا، گه رایه وه، شه رمیده کرد بچپته

مالان، رهنګه سئ جار نه چوویته مآلی کچی داربی، هر له
سهر دهرگاوه بانګیده کرد، روژی دوايي له سهر سه کوی بن
داربیه که:

+منیش گوتمه دایکم بایم دهوئ.

-بابی چی؟

+هاوار بابی په یدا کرد.

-ئوها نیه، کچم.

کچی داربی ده لئته کوپي داربی:

((ئوها نیه کچم)) چیه؟ تینه گه یشتم.

کوپي داربی به دلته نگیه وه:

نازانم، له دایکت بیرسه .

چهند روژیک دواي هاتنه وهی باب، که ند ههستا، کوپي
داربی دهستی به پارانه وه کانی کرد، هه چرچند وهک پیشان
نه ترسا، دیتی بابی پیمه رهی هه لگرت و په ریه وه، له و به ره وه
روخاو روخی که ند که وته هه لکه ندنی عه رده که، دوو سئ
پیاویش چوونه یارمه تی، کوپي داربی چه ندی سهر دینئ و

دهبات له كارى بابى تیناگات، له بابى پرسى، به لام له بهر
دهنگى روویار و باران دهنگى له روویاره که نه په پړه وه و
نه گه یشته، له دایكى پرسى، دایک گوتى:

بابت که نده که دوورده خاته وه .

کور ئاسووده بوو، یه کیک له پارانه وه کانی گه یشته وه، باب
دوو سى پیاو، دوو سى روژ دريژه یان به پیمه په کارى دا، ئیدى
لافاو دوورکه وته وه، چیدى ئاو نه گه یشته سهر سه کوى بن
داربیه که .

دهمه و ئیواره یه، ئه گهر له سهر بانه وه ته ماشابکه یت، رهنه
تازه روژ گه یشته سهر مناره ی چولى، هیشتا به قه دیدا
دانه به زیوه، له و بهرى که نده که، له گوراپییه که، جیى توپانى،
ئاگریگ کراوته وه، گه په ک ئاگرى وای به خووه نه دیوه، سالانى
پیشتریش ئاگر ده کرایه وه، به لام ئاگرى ئه و ئیواره یه جیا یه، له
چاوى مندالانى داربیه وه بلئسه ی له دارتيله که بلندرته،
دووکه لیش گه یشته ئاقارى ئه ستیره، به دیار ئاگر و
دووکه له وه، چاو له ئاسمان:

+ئه وشه و ئه ستیره هه لئایه .

-له بهر چی؟

+له ترسی دووکه ل.

-ئەستیره به دووکه ل کویر ده بی!

وردو درشتی گه پهک به دهوری ئاگره وه، له هه موو
لایه کیشه وه (ئه مرۆژی سالی تازه یه) ی هه سه ن زیرهک
ده بیستری و ده گوتریته وه، مندالان به دهوری ئاگردا
ده خولینه وه، له خولانه وه ی دهوری ئاگریش مندالانی داربی به
ته نیشته یه که وه ن و له هه ر خولانه وه یه کیش ده ستیک له
پشتینی بابی کوری داربی ده ده ن، به بییری دینه وه :

+سبه ی زوو ده مانبه یته نه ورۆز!

-زوو زوو ده چین.

باوکانه ده ست به سه ره ره ردووکیاندا دینی، ئه و پیاوه له ناو
پیاوان ده لئی دارتیله راوه ستاوه، له ته نیشته بابیه وه که خوی
به سه ر گۆچاندا داوه و چاوی زیتی له ئاگر برپوه، جگه ره به لا
لیویه وه، ده مانچه به نیکیه وه، تیلاک خوار، پۆشته، ئه و پیاوه
له گه پهک له میژبوو، هیشتا هه ر له چیا بوو به تۆله ستین
ناوی رویشتبوو، کوری داربیش بیستبووی، به لام تا نه هاته وه
نه یزانی تۆله ستین باوکیه تی، کوری داربی ده بیسته وه، له
مندالانی گه پهک سه ره هاتی تۆلستینی ده بیسته وه، به لام تا کچی

داربی له ری قوتابخانه تۆلهستینی نههینایه ناو قسانهوه،
 کوری داربی لی نهبووه مهراق، ئه و رۆژی ئاگرکردنهوهکه
 یهخه ی دایکی گرت، بابی بۆی نهدهگیپرایهوه، بۆ کهسی
 نهدهگیپرایهوه، داویلکرد که به وردی بۆی بگیپتهوه و لی
 پرسى:

+دایه، ئهوهی خه لک دهیلێ راسته؟

-راسته زۆری راسته، تۆ گچکه بووی، جاشیکی گه وره
 هه بوو، چ جاش، جه رگی چندان ژنی سوتاندبوو، چندان ژنی
 بیوهژن ئیخستیوو، چندان مندالی بی باب کردبوو.

+ئێ، ده زانم جاش چیه .

-چییه؟

+جلک و چهکیان وه کو هی بابمه، به لام دوژمنی بام بوون،
 پیشان له سه ر جاده ده مدیتن، ئیستا بزرن .

-ئا، رۆژیک پیشمه رگه له قه راخ شار ری لیده گرن چهند
 جاشیکی لیده کوژن، به لام خوی بهر ناکه وی و ده رده چی .

+بابم له گه ل پیشمه رگه کان ده بی؟

-نا، قسم پيمه بږه .

كوږى داږبى دهستى له سهر زارى خوږى نا، داىكى پيكنه نى و
دهستپيكردهوه:

جاشه كه شيت و هار دهبيت، سبهينى له مال ديتته دهري،
سوښد دهخوا ههر كه سيك رانكوچوخه ي له بهر بئ، جگه له
جاش، بيكوژئ، له بن ئه و پرده وه دهستپيدهكات كه گاميشه كه
بوټ هات و زيراندت، تا دهگاته سهر ئه و پرده گچكه كه ي
شووشه له پيت راجوو و خوښ نه ده وهستا، هغه گنج له
خوښ دهگه وزينيت، شه ش روژ گه په كى نيوان دوو پرد شينيان
گيږا، شار ره شى پوښى، روژى هغه م بابت توله ي گه په ك و
شارى ستاند، جاشه كه ي له خوښ گه وزاند.

ئيدى كوږى داږبى له خوښيدا، له سهر زوى
جيښه ده بووه، ده يوښت بفرئ و له ئاسمانه وه هاواربكات:

من كوږى توله ستينم.

ده يوښت به ماموستاى زلله ش بلئ:

بابم توله ستينه!

به لام بابی زوو، ئامۆژگاری کرد که له هیچ جێیهک، له کن
کهس نه لێی تۆله ستین بابی منه و خۆت به من هه لمه کێشه،
ئه گهر مندا لانیس باسیان کرد، تۆ گوێیان لێ پامه گره، کوپی
داربی نهیزانی مه بهستی بابی له مه چیه، به لام به قسه ی کرد.

روژ له سه ر ئاوابوونه، ئاوابوو، له و لا و له و لا بووه ته قه،
هیشتا تاریک دانه هاتوو، ئاگر جوانتر بلێسه دها، ته قه پتر
بوو، ئاسمان پرپوو له گردار، تۆله ستین ده لێ:

با بچینه وه مألێ.

دهستی له دهستی باب، کچه ش دهستی له دهستی بابی
وی، په نجه کانی کوپی داربی نه رم ده گوشت، رهنگه په نجه کانی
کچی داربیش بگوشت، چ ئارامبه خشیه دهست له دهستی باب،
له و ساته ئارامبه خشیه، کوپی داربی هه سته دکات، دهستی بابی
شل ده بیت، ئای! بابی ده که ویت، به هیواشی پشتا و پشت
ده که ویت، خوین به سینگیه وه، گوئی له بابیه تی:

ئای له ته قه ی خوشتی!

کوپی داربی خوین ده بینێ، هینده و ته واو.

رۆژ بۆتەو، کورپی داربی چاوه‌لده‌گلۆفی، خوین له‌سه‌ر
سینگی بابی ده‌بینی، هاوار ده‌کات:

+بابه، بایم، له‌کوئییه؟

-مه‌ترسه، له‌خه‌سته‌خانه‌یه، دیته‌وه.

دایکی به‌خۆیه‌وه ده‌گوشی و سویندی بۆ ده‌خوات که باوکی
نامری و چاکده‌بیته‌وه، به‌لام کورپ باوه‌ر به‌دایکی ناکات، له
باره‌ی بابیه‌وه درۆی زۆر له‌دایکی دیوه، پیش هاتنه‌وه، بۆ
پرسیاری ((دایه‌بایم له‌کوئییه؟)) هه‌ر جاره‌ی جییه‌کی ده‌گوت،
((که‌ی دیته‌وه؟)) ئه‌و جیژنه‌نا، جیژنه‌یه‌کیدى، زۆر جیژنه
هاتن و چوون، باب نه‌هاته‌وه، کورپی داربی دوا درۆی دایکی له
بیره:

+بابت چۆته‌حه‌جی.

-له‌گه‌ل حاجیه‌کان دیته‌وه؟

-نا، دره‌نگتر دیته‌وه، بابت هه‌زی لێیه‌ زۆر له‌حه‌جی
بمینیته‌وه.

کورپی داربی له‌بیریه‌تی، دایکی درۆی بۆ ده‌کرد و درۆی
پێده‌که‌رد، ده‌یگوت:

کوږم، له کن کهس نه لټی باوکم له حه جټیه، بلی له میږه
مردووه .

کوږی داری جاریک پرسیاری بابی له مام گه پیده ی
باپیریسی کرد، ئویش هر به مام گه پیده گاسیده کرد، له
گه په کئی، له شار ورد و درشت، یار و نه یار، خزم و بیگانه به
باپیری کوږی داریان ده گوت مام گه پیده، که م که سیش
ده یزانی ئو (گه پیده) یه که ی و چوڼ به و پیاوه به ته مه نه وه
نوساوه:

مام گه پیده، بام دټه وه؟

مام گه پیده:

بابت روژیک دئی، په یدایټه وه، به لام نازانم که ی.

مام گه پیده دروی له گه ل نه کردبوو، چووه لای، لیپرسیه وه،
گوتی:

دلنیابه، بابت چاکده بیټه وه .

به لام کوږی داری دلنیا نه بوو، دوو روژ دواتر چووه
خهسته خانه، بابی له سه ر پشت راکشابوو، که وتنی کن
ناگره که ی بیرکه وته وه، قسه ی له گه ل بابی کرد، به لام هیشتا له

قسەى داىكى دۇنيا نەبوو، پېيوابوو لەوھش درۆدەكات و بابى
چاكانايتهوه، بە بابى گۆت:

+بابە، داىكم درۆناكات؟

-درۆى چى؟

+دەلى تۆ چاكدەبيتهوه.

-نا، داىكت لە بارەى منەوه زۆر درۆى بۆت كردووه، بەلام
لەويان راستەكات، من نامرم.

ئەو نەورۆزه گەرەك ھەمووى لە رىى خەستەخانە بوو،
كەس نەچوو نەورۆز، مالىك لەو سەر نەبى، كە پياوھە ناوى
بەھرام ھەمەدانى بوو، گەرەكى تۆلەستىن ھەمووى ھەفتا
مالىكە، لەگەل دوو ھەسارى گەرەى بەرانبەر يەكتر،
مالەكانيش پەرتن كەميان بانيان بە سەر يەكەوھە، بەلام
ھەموويان سەردانى يەكتر دەكەن، كچى داربى دەليته كورپى
داربى:

+بابت چاكدەبيتهوه خەم مەخۆ.

-ئا، چاكدەبيتهوه.

+ که هاته وه منیش ده بمه کچی وی، بابیدیم ناوی.

- چه ند خۆشه .

تا تۆله ستین له خهسته خانه نه هاته وه، کورپی داربی باوه پری نه بوو چاکبیتته وه، وا چوو بووه میشکیه وه که خهسته خانه جیی مردنه، زۆری بیستبوو که فلان کهس له خهسته خانه گیانی سپارد، ئەو رۆژهی تۆله ستین گه یشته وه مال، ئیدی کورپی داربی نهک هه ر له درۆکانی دایکی خۆش بوو، بگره گه یشته ئەو باوه پری دایکی هه رگیز درۆی نه کردوه، بابیشی به راستگویی ناسی، به لام له هه مووی پتر به راستگویییه که ی کچی داربی سه رسام بوو، پییگوت:

+ چۆنت زانی بام چاکده بیتته وه؟

- خه ونم دیت، له خه ونی ئەتو گۆتت بام نامری.

مندالانی داربی له دوا ی په یدا بوونه وه ی تۆله ستین، هه ستیان به زۆر گۆرانکاری کرد که به سه ر قوتا بخانه و گه په ک و ده ور به ر و سه روود و گۆرانیدا هات، پیشتر سه رووده کان قاچاخ بوون، ته نها له رادیۆکه ی مام گه پیده وه به خشه خش و هانی هانی وه ده بیستران، به دهنگی نزم و نه ده بوو بگه نه ده ری، دایک ده یگوته کور:

له کن کهس نه لئی گوی له و گورانیا نه ده گرین .

نیستا نه وه (پیشمه رگه) دهستی (شه هیدان) ی گرتووه و به
(نه ی ره قیب) هوه به گوره پانی قوتابخانه و ناو پۆل و کۆلان و
جاده و هر بـوونه و ورد و درشت ده یان لینه وه، دوی
په یدا بوونه وه ی تۆله ستین، سرودی نوئ په یدا بوو، گورانی
تازه، چهند خانووی کیدی له گه رکه قیتبوونه وه و مالی تازه
هاتن، مندا ل زیاد ی کرد، گولینگداره کان کهس نه یزانی ئاسمان
هه لیکیشان، زهوی قووتیدان، کتوپر نه مان، له ریئی که له
مالیوه ده چیه قوتابخانه، به لای چه پدا یه ک پارچه که سکاییه،
گه نم و جویه و به ژنیان کردووه، کچی داربی که ده لئی برکه
جویه راوه ستایه، ده لئی:

گولینگداره کان له پر بزبوون، تۆله م له چلمنه که
نه کرده وه .

کوری داربی به برکه گه نم ده چئی، ده لئی:

لئیگه پئی، لۆ خۆمی لئیگه پئی، هه ر ده بیبنمه وه .

کچی داربی ده لئی:

حه زمه کرد من تۆله بکه مه وه .

كۆپى داربى دەلى:

بايم به دهمانچه تۆلهى كردهوه، من به دارلاستىك
دهيكه مه وه .

كۆپى داربى به دارلاستىك خۆى باده دات، وا ده بىنى كه
دارلاستىك چه كىكى باشه بو خۆپاراستن و تۆله، ئەو رۆژهى
مام گه پىده رىيدا دارلاستىكى هەبى خەنى بوو، گوتى:

مه رجه كهت له سه ر چاوم .

مام گه پىده به و مه رجه مۆله تى هه لگرتنى دايه كۆپى داربى
كه به گالته ش رووى دارلاستىكى نه كاته داربى و يه ك به رد
چيه نه يگرىته بالنده، مام گه پىده ده لىته كۆپى داربى:

ئەو داربىه پىرۆزه، بابت به ده ستى خۆى چاندى، دايكت
ئاويدا، من ده پىارىزم له به ردى مندالە ورتكه، تۆش له
سىبه ره كهى گه مه ده كه يت .

مام گه پىده ئىشكگرى داربىه، بۆيه بالنده كان بى ترس له
سه رى ده نىشه وه و به ئاسووده يى ده خوینن، بالنده كانى ناو
داربى له ته قەى سه ربازه كانىش ناترسن، تا داربى مابى له
خویندن ناكه ون .

بابیش که بیستی کوپی داری به مؤلتهی مام گه‌پیده
دارلاستیکی هه‌لگرتووه و مهرجه‌کشی نه‌شکاندووه، ری
لینه‌گرت، ته‌ماشای ده‌ست و دارلاستیکی ده‌کرد که زور جار
دارتیل‌که‌ی ئه‌و به‌ری که‌ندی ده‌کرده نیشانه و که‌م جار
هه‌بووه زرینگی لیوه نه‌هینن، بابی تا دارلاستیکی لیوه‌نه‌گرت
و سی‌ره‌ی له‌ دارتیل نه‌گرت، نه‌یزانی کوپه‌که‌ی یه‌کیکه‌ له‌
نیشانشکی‌تانه‌ی نه‌ مندا‌ل و نه‌ گه‌وره‌ بای نابهن، باب ده‌ به‌ردی
ده‌هاویشته‌ دارتیل ئه‌گه‌ر به‌ردیکی پیکه‌وتبا، به‌لام کوپی داری
له‌ ده‌ به‌رد تو‌یانی مسوگه‌ر بوو، کوپ ده‌لیته‌ باب:

ئه‌وجا دارتیل چیه‌! راوه‌سته‌ له‌ تیل‌که‌ی بده‌م.

دارتیل‌که‌ دوا دارتیل له‌ سه‌ری رۆژه‌لاته‌وه، تیل‌کی باریک
له‌ سه‌ری دارتیل‌وه به‌ لاری هاتبووه‌ ناو‌عه‌رد، کوپی داری
دارلاستیکی هاویشته‌ی، ده‌نگی نه‌هات به‌لام به‌رد هه‌لقوزیه‌وه،
باب کوپی گرت‌ه‌ باوه‌ش و ماچبارانی کرد، کوپ ده‌لیته‌ باب:

ئه‌گه‌ر به‌ردیک له‌ ته‌له‌ی سه‌ر سه‌ره‌وه‌ بده‌م، له‌ کاتی

گه‌رانه‌وه‌ نابیتته‌ کاره‌با؟

باب ده‌لی:

نا، لییده‌...

چوونە بن تۆلەکان، ھاویشتی، بەرد رویشت، ریک بە تەلی
سەرەووە کەوت و لە تەنیشت خۆیان کەوتەووە .

مام گەپیدە دەلی:

بەرتۆی بەدەیتی، دەرزى ھەلدەگرئ .

رۆژیک لەو بەری کەندئ پیاو نیشانەیان دانایەو، مندالی
گەرەک لە پشتیان راوەستابوون، کچی داربیش لەوئ بوو، بە
زۆر تۆلەستینیان برد، ئەو پیاووە دەیگوت:

من باوەرم نە بە تەقەى خۆشیە، نە بە نیشانەدانانەووە .

ئەو رۆژە نیشانە جگەرە بوو، ھەموو ھاویشتیانئ، جگەرە
بەلای نەگەیشتی، تۆلەستین نیشانەى لیگرت، ھەلەھەلای کرد،
بوووە چەپلە و فیکەکیشان، دەنگى کورپی داربى لە ناویان
دیارە (بژی بابە، بژی بابە)، کورپی داربى دەلی:

منیش تئیدەگرم .

پیاویک دەلی:

دانیشە بەرخم، تۆ چوزانى تەقە بەکەیت .

باب دەلی:

چەكى ۋى دارلاستىكە .

پىاۋەكە دەلى:

ئافەرىن، ئەگەر لىتدا، نىو دىنارت دەدەمى .

باب جگەرەيەكى بۆى دانايەۋە، كور بەردىكى رەشى خپى لە
گىرفانى دەرھىنا، سىرەى لىگرت، تۆزى لىھەستان،
تەماشادەكەن جگەرە ھەلا ھەلا بوۋە، مندالان كوردىانە چەپلە
لىدان و دروشم ھەلدان:

بژى ھاۋارى كورپى تۆلەستىن .

مندالان ھەموو كرىبوونەۋە ھىشتا (بژى) كچى داربى
دەھات، پىاۋەكان دەلىنە تۆلەستىن:

ۋەلا ئەگەر كورپەكەت بىگاتى .

كورپى داربى زۆر دلخۆش بوو، پىاۋەكە دەستى لە بەپكى
راكرد، نىو دىنارى دەرھىنا، چەندى كوردى كورپى داربى
ۋەرىنەگرت، بابىشى و كچى داربىش پىيان خۆش بوو كە
ۋەرىنەگرت .

سه‌ریزه‌کان چادریان ده‌پنچایه‌وه و له زیلیان بارده‌کرد،
کۆپی داربی به بارکردنی سه‌ریزه‌کان خه‌نی بوو، ئاخ‌ری
تاقه دارخورماکه‌یان گرتبوو، کۆ ده‌یوی‌را لێی نزیك بیته‌وه،
رووی گولله‌کان له‌و بوون، هه‌ر کاتی له‌ ناو سه‌ریزه‌کانه‌وه
ده‌نگی ته‌قه‌یه‌ک هاتبا، مام گه‌پیده ده‌یگوت:

ئه‌و ترسنۆکانه دیسان دارخورمایان کرده نیشانه .

دارخورمایه‌ک له سه‌ر بانێ مائی کۆپه‌وه جوان دیار بوو،
چهند هه‌زی ده‌کرد له نزیکه‌وه دیتبای، کۆپی داربی دیتی: دوو
سه‌ریاز فهرده ئاردیکیان هه‌لگرتووه، هاتن، هاتن له پیش
ده‌رگا له نزیك داربی‌که‌یان دانا و رویشتن، مام گه‌پیده چاوی
لیبوو، ته‌ق ته‌ق به گۆچانه‌وه هات، گۆچانی گه‌یانده فهرده،
پرسی:

+ئه‌وه چیه، ئه‌و سه‌ریازانه چیان هینا؟

- ئارد

+نه‌که‌ن، ئه‌و ئارده نه‌که‌نه نان، سه‌ریازی عه‌ره‌ب وه‌ک هی
تورکه، جیی متمانه نین، هیچیان لیوه‌رمه‌گرن.

له دواى پەيدا بوونە وەى تۆلەستىن، قوتابخانەكەى كورپى داربىش بە قوتابخانەىى نەما، بووہ مالى پيشمەرگەىەكى گەرە، وەك دەيانگوت زۆر لە جاشى گەرە گەرەتر، لە تۆلەستىنیش گەرەتر، قوتابخانە بووہ مال و چەند پيشمەرگەىەك لە پيش دەرگا و سەر ديوارەكان پاسەوانيان لىي دەكرد، كورپى داربى لەوہ توورپە بوو، چۆن دەبى لە سەردەمى باوك، سەردەمى تۆلەستىن، قوتابخانەكەى بىتە مالى كەسىك، بە بابى گوت:

+بابە، لۆ قوتابخانە بووہ مالى پيشمەرگە گەرەكە؟

-چ بلىم، منىش نازانم.

+من دەمەوى لە قوتابخانەكەى خۆم بم.

-قەينا، قوتابخانەى ئىستاشتان نزىكە، لە ھى گولنار

ھىندە دوور نىە، تۆ لەوہ گەرپى، با بزەنم.

كورپى داربى ھەستدەكات باب دەىەوى بابەت بگورپى، خوى

قسەى بە لایەكىدى برد:

بابە، لە بەر تۆ كەس لە گەرەك نەچوونە سەيرانى، تەنھا

مالى ھەمەدانىەكە چوون.

بابی گوتی:

منیش له جیی وان بام، دهچووم.

کوپری داریی دهلیته بابی:

لؤ؟

باب چ وه لّام ناداته وه، به لّام دایک، هرچهنده باب به چاو
پییده لّی که چ نه لّی، خوی پیناگیری:

کوپم، کاتی خوی ئه و پیاوه له ترسی بابت هه لّدی و هه تا
هه مه دان گیرنا بی، هر له وه شه وه بۆته هه مه دانی، ده نا خه لّکی
گه ره کی خۆمانه .

کوپری داریی ده لّی:

له بهرچی راوی ده نی؟

دایک ده لّی:

ئه و بارام هه مه دانیه، کاتی خوی زۆر براده ری بابت بووه،
به لّام له پر ده بیته دوژمنی .

کوپری داریی ده لّی:

له پر....

باب دهلئ:

چیدی نامه وئ گویم له و سه برده یه بیټ.

دایک قروقه پی لئده کات، کوپی داریسی هرچی دهلئ و
ده پرسئ، دایک وه لامناداته وه.

باب دهلئته کوپ:

له باتی نه ورؤزه که بته مه کوئ؟

کوپ داریسی که میک بیرده کاته وه، دهلئ:

بمه کن شه منده فهر.

باب دهلئ:

تا ئیستا نه تدیتیه؟

کوپ داریسی:

له دووره وه ده نگیم بیستیه، له نزیکه وه به راوه ستاوی
دیتمه، به لام حه زده که م له رویشتنئ بیبیم.

چیشتانیکی درهنگه، گه‌یشتنه لای یاریگاکه، له دورره‌وه
دهنگی شه‌مهنده‌فهر دئ، کورپی داربی ده‌لیته کچی داربی:

خیرا برۆ، ئیستا ده‌گات.

دایک ده‌لی:

غارمه‌دهن، گه‌یشتین.

شه‌مهنده‌فهر به‌دیارکه‌وت، مندالانی داربی هه‌لده‌په‌رن و
چه‌پله‌ لیده‌دهن، شه‌مهنده‌فهر هات و تیپه‌ری، وا به جی پی
شه‌مهنده‌فهردا، به سهر هیللی ئاسنین، هه‌نگاو ده‌نین رووه
مالی شه‌مهنده‌فهر، کورپی داربی ئاورده‌داته‌وه، ده‌بینی دایک و
باوک، ههر یه‌که‌یان به سهر هیللیکه‌وه و جارجاره‌ش ده‌ستیان
ده‌گاته ده‌ستی یه‌کتر، وه‌ک بللی یه‌کتر ده‌گرنه‌وه، ئه‌و گه‌مه‌ی
دایک و باوک سه‌رنجی راده‌کیشی، چاویان لیده‌کات، ده‌ستی
کچی داربی ده‌گریت و فی‌ری گه‌مه‌که‌ی ده‌کات، به گه‌مه‌ی سهر
هیللی ئاسنینه‌وه له مالی شه‌مهنده‌فهر نزیکه‌بنه‌وه، گوئی لییه،
دایک له دایکبونی خۆی بو باب ده‌گیریتته‌وه:

من ههر جارئ که گویم له ده‌نگی شه‌مهنده‌فهر ده‌بی، له

دایکبونی خۆم بیرده‌که‌ویتته‌وه، دایکم ده‌لی:

ئەو رۆژەى تۆ ھاتىھە دىنيا، شار بۆ يەكەم جارى گۆيى لە دەنگى شەمەندەفەر بوو .

باب دەلى:

وايە، تۆ سالى شەمەندەفەر لە دايك بوويت، من ئەو سالەم لە بىرە، وا بزەنم، ئا، ھەر لەو سەرۆبەندە بوو، بايم بە دلشكاوى و برىندارى لە مەھاباد گەرايەوھ .

لە گەرانەوھ دەنگى (يازەدى ئازار) ھات، دايك بانگىکرد، مندالانى داربى كە سەريان بە سەر تەپەدۆرەكەدا گرت، ھەردووكيان يازەدى ئازارى رەنگ سوورىان ھەلگرت، كورى داربى ھەزىدەكرد كریمستى با، يەك كریمستى و دارەكەى لە كەلىنى پەنجەكانەوھ ...

دايك و باوكيش سەرو يازەدى ئازاريان بە دەستەوھ، كورى داربى گۆيى لىيە دايك دەلى:

يازەدى ئازار بۆتە ناوى ساردەمەنى مندالانىش .

باب دەلى:

ئەگەر تالى تىنەكەوئىت، يازەدى ئازار وھك ئەو يازە ئازارەى دەستمان شىرىنە .

كۆپى داربى له ئەگەر و تالى تېنەگە يىشت .

له گەرانەوەش به خەيال ھەر لای گەمەى سەر ھىلى
شەمەندەفەر بوو، دەستى له دەستى كچى داربى بوو، ئەو
دەستگرتەشى له بىر ناچىتەوہ .

به ھاتنەوہى تۆلەستىن، بەلوووعەى ئاويش ھاتە مالى
مندالانى داربى، پيش تۆلەستىن دايكەكان دەبوو به ستل و
تەنەكە بچن لەو بەلوووعەيە ئاويشتن كە لە نزيك ھەسارەكە، لە
بن دارتوويكى گەرە زۆر كات يەك قامك ئاوي ليدەھات، جار
جارەش دەتگوت پەلاميزەيە تا تەنەكەيەك پەر دەبوو، دەچوويە
لاى ھەسەناغا و دەھاتىەوہ، ئاوي گەرەك لە دەستى ئەو
ھەسەنە بوو، بىست تەنەكەش ريزيان بەستبوو، بىرەكە زۆر
دوور بوو، كەوتبوو پىشت ئەو خانووي كە زاواكەى نەنەخان
بارەگای ليدامەزاندبوو، ژنيك دەيگوت:

تا گونى بۆ نەشيلن، ئاوەكە بەرناداتەوہ .

به راکيشانى بەلوووعە بۆ ھوشە، كۆپى داربى نەيدەزانى
نە دلخۆش بى، نە خەفەت بخوات،، دەبوو دلخۆش بىت، دايكى
له كۆلى ئاوكيشان بۆو، چوار ۋەرزەى سال لە رىي ئاوكيشان
بوو، جگە لەوہش ھەزىدەكرد سۆندەى ئاوي بە دەستەوہ بگرى

و پيش دەرگا برشيني و ئاوبۇ داربىه كه هەلدا، دەبوو خەفەتبار بىت، گەمەى رىي ئاوكيشانى لە دەستچوو، چەند خۆش بوو كه لەگەل كچى داربى بە جووتە ستليكى گچكه يان بە دەستهوه دەگرت و...

بە هاتنەوهى تۆلەستين، نەنەخانيش هاتە گەرەك، لە نزيك ئاوه كه خانووئىكيان قيتكردهوه، نەنەخانيش بە مام گەرپيده دەلئى مام گەرپيده، تەمەنيان رەنگە ليك نزيك بى، نەنەخان ژنيكى تا دەست هەلبەرى كه لەگەت، كه ميك كوور بۆتەوه، كراسيكي رهشى ئاودامەنى لەبەرە، ژنيكه رهشتالەيه، رهشتالەيه كى روون، دەيانگوت مام گەرپيده گوتتويهتى:

رەنگى لە رەنگى ميور دەچى.

نەنەخان زوو لەگەل مام گەرپيده بوونە هاوپى، زوو زوو دەهاتە بن داربىه كه، مندالانى داربى لە لايەك و مام گەرپيده و نەنەخانيش لە لايەك، كورى داربى گوپى لىيه، باسى كوون بۆيه كتر دەكەن، باسى شار و جىيان دەكەن، شەپى تورك و ئينگليز، باسى مەهاباد و دەرسيم و گرانى و... گوپى لىيه نەنەخان دەلئى:

من لیتره له و بن داربییه، به بیستنی دهنگی ئەو بالئندانە زۆر
ئاسوودەم .

مام گەپیدە دەلی:

ئەو داربییه زۆر تاییبەتە .

نەنەخان بی چوکلێت نایەتە بن داربی، چوکلێت بۆ
مندالانی داربی .

به هاتنهوهی تۆلەستین مندالانی داربی گۆرانی جوانیان به
سەرداهات، تۆلەستین تۆلەیی زۆر شتی بۆ کردنەوه،
پووشکاخەزەکه له بیرناچیتەوه، پیش پەیدا بونەوهی باب، کچ
و کوپ هەرچیان دەکرد، دایکەکان بۆیان درووستدەکردن، خۆیان
درووستیان دەکرد، جۆرەها کاخەزیان بەکارهینا، پووشکە
باریک و ئەستووریان تاقیکردەوه، دایانە دەست هەموو بایەک،
هەر جارەیی له جییه کهوه هەلیان دەدا، پووشکاخەز سویندی
خوارد له دارتیلەکهی ئەوبەری کەند بلندتر نەبیتهوه، له بن
داربییه که تۆلەستین به تەنیشت مام گەپیدەوه به دەم
گیڕانەوهی سەرھاتان، له گژ درووستکردنی پووشکاخەزە،
مندالانی داربی به دەوریهوه، چاویان له دەست و پەنجە
تۆلەستین بریوه، کچی داربی نازانم، بەلام کوپی داربی لهو

ساته تهنه ههستی بینینی له کاره، چاو له سه ر په نجه و
پووشکاخه ز هه لئاگرئ، گوئی له سه رهاتان نیه، ئی، به
رسته یه ک ههستی بیستنیشی بۆ گه رایه وه:

ته واو، با هه لیدهین.

په رینه وه ئه و بهر، له نزیک دارتیله که تۆله ستین سه ریک
بۆ لای چه پ سه ریک راست، دواتر بۆ دواوه نه رمه غاری کرد،
هینده ی بلایی یه ک و دوو، پووشکاخه ز گه یشته سه ر تیلی
دارتیل، تۆله ستین ده لئته کوپی داربی:

برۆ چه ند خریله له مائی هه یه هه موویان بیته .

رۆیشت تا هاته وه، پووشکاخه ز له ئاسمان بوو، داویان له
دووی دا، پووشکاخه ز سه ره و ئاسمان و به ئاراسته ی قه لات
هه لکشاو رۆیشت، پووشکاخه ز پیش هه لدان که هیشتا خه لکی
سه ر زه وی بوو، له جانتا که ی کچی داربی گه وره تر بوو، جگه له
کلکیکی دریژ که له چاوی کوپی داربیه وه زۆر له که زی کچی
داربی ده چوو، له ساتی هۆنینه وه، ئیستا که په یوه ندی به
زه ویه وه نه ماوه و خه لکی ئاسمانه، له چاوی کوپی داربیه وه
هه ر هینده ی ناو له پی کچی داربی دیاره، له و ساته چاوی
لیبوو، کچی داربی هه ر دوو دهستی رووه و ئاسمان کردبووه،

وہک بلیی دەپارپتەوہ پووشکاخەزەکە بەلایەکی بە سەردا
 نہیەت و بە ساخی بگەپرتەوہ، مندالی گەرەک رزاونەتە ئەو
 ساکە گۆرە و چاویان بە ئاسمانەوہ، کورپی داربی ھەرگیز ھیندە
 دلخۆش نەبووہ، ھیندە لە خۆبایی نەبووہ، دەیەوئ ھاواربکات،
 بلی ئەھا بابی من چتۆ پووشکاخەزی درووستکردووہ، بابی
 ئیوہ ئەوہ دەزانئ؟ نەگوت، پەلە ھەوریک لە پووشکاخەز
 نزیکدەکە ویتەوہ، دەیەوئ سیبەری لیبکات، لە سەر ئەوہیە لە
 چا و بز بی، باب دەلئتە کور:

خیرا دووربینەکە بیئە .

یەکیی رویشت و ھینای، تا چا و لە دووربین بە پووشکاخەز
 دەکەویتەوہ، کاتی دەوئت، مندالانی داربی بە نۆرە چا و بە
 دووربینەوہ دەنئ، باب جار جارە دەلئ:

دیارە؟ چەندی لئ ماوہتەوہ؟

کچی داربی دەلئ:

ھیندە ی چاویک .

کورپی داربی دەلئ:

ھیندە ی لیویک .

مندالانى داربى دەلىي خەمبار ديارن، كچى داربى دەلىي:

نايەتەوہ؟

تۆلەستىن دەلىي:

نا، زەحمەتە بېتەوہ، بەلام ئەگەر ئەوہش رۆيى،
پووشكاخەزىكىتر...

باب دەبى خەمبارى لە سىماي مندالەكان خويندبېتەوہ،
بۆيە گوتى:

برۆ پىنووس و كاخەز بېنن، نامە بۆ پووشكاخەزەكە
بنوسن.

سەريان لەو قسەيە سوورما، نامە چۆن دەگاتە ئاسمان، باب
بۆي روونکردنەوہ، ھىنايان نووسيان:
وہرەوہ بىرت دەكەين.

بە قسەي باب ئەوہشيان نووسى:

بە ھەورەكە بلى نەرمە بارانىك بيارىنە.

کونیکي خشتیان له ناوهراستی په پره کاخه زه که کرد و به
داوه که یانه وه کرد، کاخه ز به و رییه دا رویشت که پووشکاخه ز
پیدا رویشت، مندالانی داریی ده یانپرسی:

گه یشت؟ گه نگي ده گات؟ وه لاممان ناداته وه؟

پاش ماوه یه ک داو له ده ست سووک بوو، داویکی بی
پووشکاخه ز و نامه به ده سته وه ما، زوری نه برد تاوه بارانیک
دایکرد، مندالانی داریی له بن باران هاواریان ده کرد:

نامه که گه یشته پووشکاخه ز، هه وریش به قسه ی کرد.

له و دمه کورپی داریی له سیمای بابی سه رسوورپمانی
خوینده وه، تیننه گه یشت بو!

به هاتنه وه ی توله ستین، مندالانی داریی به سه ر قه راتیش
که وتن، به کولانه ته سک و تریسکه کاندا گه ران، له سی چوار
لاوه ته ماشای شار و چیا و ده شت و دنیا یان کرد، له هاتنه
خواریشدا گرناگه یان گرت، به قسه ی توله ستینیان نه کرد، به
خشخشوکه هاتنه خواری، کورپی داریی نیستاش ریی
خشخشوکه ده ناسیته وه، به هاتنه وه ی توله ستین چوونه
سینه ماش، چه ندان شه و خه ونیان به فیلمه که وه ده دیت و بو
یه کترین ده گتیرایه وه، ئه دی بن له یلووکان...

كچى داربى رۆژ دواى رۆژ پتر ھۆگرى بابى كورپ دهبى، جىيى
 بابى بۆ گرتۆتەو، ھەر ماوھ پىيىلى بابە، لە دوورەوھ بىيىنى
 غاردا و خۆى داوئتە باوھشى، كورپى داربى كە مندالئىك لە
 باوھشى بابى دهبىنى، زۆرى پىناخۆشە، بەلام بۆ كچى داربى
 ھىچى لە دل نى، پىكەوھ دەچنە باوھشى بابى، ھەر يەكەيان
 لە سەر رانئىكى دادەنئىش، باب زۆر جار كچى داربى بە (دنىكە
 ھەنارەكەم) بانگ دەكات و كورپى داربىش بە (ھەنجىرەكەم)،
 كورپى داربى قەت ئەوھى لەبىرناچىتەوھ كە جارئىك ميوھەيان لە
 پىش بوو، باب قەلە ھەنجىرئىكى رەشى بۆ داىك رادەگرئى و
 دەلى:

تامى بکە، بزانه چەند لە ماچى ھاوار دەچئ.

داىك گەزەيەكى لئىدەدات:

ئۆى چەند شىرىنە، دەلىيى روومەتى ھاوارە.

باب ھەنجىرئىك دەداتە دەستى، لەو دەمە كچى داربى بە

سەردا دئ، باب دەلئتە كورپ:

ئەگەر دەتەوئى بزانى چەند شىرىنى، ئەو ھەنجىرە رەشە

بخۆ.

دەخوات، شىرىنە، باب دەلىتە كچ:

وەرە دنكە ھەنارەكەم، ھەنار و ھەنجىر بخۆ.

ھەنجىرەكە دەخوات و دەلى:

ئۆى، چەند شىرىنە ئەو ھەنجىرە رەشە.

لەو دەمە كۆپى داربى ھەست بە شىرىنى خۆى دەكات.

تۆلەستىن يەك مندالى ھەيە، بەلام لەوتەى ھاتۆتەو،
جارىك نەبى، ھەر جارەى بە ديارىى مندالانە گەرابىتەو مال،
دوو ديارى بە دەستەو بوو، كۆپى داربىش ھەر ئەوۋى
ويستوو، بى كچى داربى ھىچى وەرنەگرتوو، ئەو جارەى بابى
بە بۆنەى يەكەم بوونى پايىسكى بۆ كپى، سوئندى خوارد پى
ناخاتە سەرى، تا بۆ كچى داربىش نەكپى، كۆپ دەلى:

گولنارىش وەك من يەكەم بوو.

باب بە سەر خۆيدا شكاو، بە كۆپى داربىى گوت:

تەواو، دلنىابە لەمەودوا ھەرشتىك بۆ تۆ بكم، بۆ
گولنارىش دەكم.

تا پايىسكل بۆ كچى داربىش نه هات، كوپرى داربى پايىسكى
خۆى نه هېننايه ده رى، زوو زوو ديارى بۆ مندالانى داربى ده هات،
خۆ له جه ژنان و له كۆتايى سالان ديارى گه وره يان بۆ ده هات،
ئاخر مندالانى داربى هه موو سال به يه كه م درده چوون .

كوپرى داربى هه رچى بۆ خۆى ويستباى بۆ كچى داربىشى
ده ويست، ئه و رۆژ و مانگانه ي كه ده يدت زگى داكى
به ره به ره گه وره ده بوو، تيگه يشت كه خوشكيك، برايه ك به
رپوهيه، تيگه يشت ئه وهش له سايه ي هاتنه وه ي تۆله ستينه، له
دلّه وه ده يخواست كه داكى كچى داربىش زگى گه وره با،
جاريك كچى داربى گوتى:

ئه گه ر منيش بايم مابا، دايمك زگى ده بوو .

كوپرى داربى دانه ما، يه كسه ر:

ئه وه نيه تۆ برايه كت هه يه .

كچى داربى:

وايه، به لام ...

ئه و سه ر له ئپواره يه ي دايمك ژانى گرت و باب چوو به دووى
مامان، داكى كچى داربى به ده وره وه بوو، كوپرى داربى زراوى

چوو، قسه‌ی دایکی له باره‌ی کوژرانی بابی کچی داریبی
بیرکته‌وته‌وه، ترسا بابیشی به دهردی بابی کچی داریبی بچی،
پاراپیه‌وه، به دزی له په‌نای دهرگای هه‌وشه له خودا ده‌پاراپیه‌وه
که باوکی تووشی به‌لایه‌ک نه‌بی و به زوویی به مامانه‌وه
بیته‌وه، مام گه‌پیده دیاره هه‌ستی به نیگه‌رانیی کورپی داریبی
کردبوو، بانگی کرده لا‌خوی، ماچی کرد و پیی گوت:

هیچ نیه، که‌میکتر خوشکیک یان برابه‌کت بو په‌یدا ده‌بی.

کورپی داریبی ده‌یویست بلّی، من خه‌می بابمه، له‌وه ده‌مه
باب به ژنیکی به ته‌مه‌نه‌وه هاته ژورری، کورپ خه‌نی بوو،
تۆخه‌یش باب به ساخی هاته‌وه، ئیستا باب و کورپ له ژورره‌که‌ی
مام گه‌پیده دانیشتون و چاوه‌پوانی رزگاربوونی دایک ده‌که‌ن،
زۆری پیچوو، زیپه‌ی مندال نه‌هات، مام گه‌پیده، ئاهیکی قوولی
هه‌لکیشا:

ئاخ! ستی نه‌ما، ده‌نا له میژبوو، رزگاری کردبوو.

باب که زۆر شله‌ژابوو:

وایه، مامان نه‌بوو بگاته دایکم.

کوپری داریی ئیستا له خەمی دایکیدایه، بیستبوی که ژن ههبوو به سەر مندالەوه چووه، ترسا، زۆر ترسا، چۆه لای دەرگا و دەستی به پارانهوه کرد، پارانهوه بو دایک، هاواری دایکی دەبیستی، ئۆقره ناگری، له ودهمه کچی داریی هات، به هاتنی وی که میک ئارامبووه، باب بانگی دایکی کچی داریی دهکات، پییده لیت:

نهیینه خهسته خانه؟

وه لامه که (نا) بوو، ده چنه وه ژوره که ی مام گه پیده، زۆر نابا، قیزه یه کی ناسک، خوشی به مالدا ده پزینتی، کوپری داریی گوئی له دهنگی دایکی کچی دارییه:

کچیکی جوان زۆر جوان...

کوپری داریی له خوشیدا جی به خوی ناگری، کچی داریی له و دلخۆشتره و ده لیت:

خۆشه، خوشکت هه یه .

دایک له هاوار ناکه ویت، ژان بهری نادات، کوپری داریی له بیرى نه ماوه چه ندى برد، گوئی لیتیه ژنیك ده لیت:

خوشک پیش برا که وت .

کوپی داربی ئەگەر مام گەریدە نەگرتبا، لە خۆشیدا بالی
 دەگرت، ئەو شەووە چ شەویکی تاییەت و دەولەمەندە لە تەمەنی
 کوپی داربی، شەویکە دوویارە نابیتەو، کوپی داربی لەو
 شەووەدا خوشک و براهەکی لە ئاسمانەووە بۆ هات، ئا هەر
 تەماشای ئاسمان و ئەستێرە دەکرد، وای هەستەکرد دوو
 ئەستێرە رژاوەتە حەوشەکەیهو، کوپی داربی دەبینی کچی
 داربیش چەپلە لێدەدا و لە خۆ هەلەدا، لە پەر کوپی داربی
 گوئی لە دەنگیکی سەیر بوو لە چ دەنگان نەدەچوو، نە دەنگی
 مرۆف نە هی ئاژەل و بالندان، نە هی گیاندار نە هی بی گیان،
 دەنگەکە لە شیوەی پرسیار بە کوپی داربی گوت:

هەردوو ئەستێرەکە بۆ خۆت؟

کوپی داربی ترسا، لە دەنگی ئاسمانیی لە هیچ دەنگ
 نەچوو، ترسا، لەرزی، بابی لە باوەشی گرت:

چیتە کوپم! دەبیت دلت خۆش بی خوشک و برات بۆ بوو.

کوپی داربی بە دەم لەرزەو:

ئەستێرە دووهم با بۆ گولنار بی

باب بە شلەژاوی:

چی ده لئی تو؟! ها ئاو بخووه و بخه وه .

کوپری داریی دواتر چند جاریک به کچی ده گوت که من خوشکیکم به سه، حه زده که م براهه م بو تو بیئت، به لام کچ به وه رازیکرد که برای وی بی، به لام با هر لای ئیوه بیئت، کچی داریی برا ساوه که ی کوپری داریی زور خوشده ویست، رۆژی چند جارئ ده چووه سهر لانکه که ی تیر تیر ماچی ده کرد و به برا جوانه که م بانگیده کرد، خو له سهیرانه کانیش هر له باوه شی وی بوو، باب نه ورۆزان ترومبیلکی گهره ی دینا، هه تا دهیگرت دهر و دراوسیی تیده کرد، مام گهریده له پیشه وه داده نیشته، نه ورۆزیک نه نه خانیش هات، گولیش به چه قووه هر له گهل بوو، هه موو پیانده گوت، نیره هه یته، مندالانی داریی به ته نیشته یه که وه داده نیشتن، براهه ی کوپری داریی له کۆشی کچی داریی بوو، مندالانی داریی له ناو گژ و گیای نه ورۆزدا به دوا ی یه کدا رایانده کرد، راکه راکی ئاقاری تا چاو برده کا که سک، له چاوی کوپری داریی هر که سکه و ناچیته وه .

وه رزه کان گه مه به داریی ده که ن، گوپکه ده کات، په لک ده کات، پر پر، که سک که سک، شنه بایه کی لیوه دئ فیئک فیئک، زهره هه لده گهرئ، بایه ک دئ گه لای وه ریو به کۆلاناندا وه رده کات، نهرمه بارانییک داریی رووتده کاته وه، جاروباریش

به فر دهگرئ، مندالانی داربی له بن په لکی وهریوی بی، سه ریان
به سه ر کتیبه وه، په نجهی وردیله به سه ر وینه کانه وه:

+ئها ئه و کچه به تو دهچی.

-ئو کورهش دهلیی توی!

+نا، ئه و کوره سپیه.

-تو له و جوانتری

+ئهدی شه له نه یگوت...

-به لام لوبیا خوشه، من زور سبه ینان لوبیا دهخوم، لوبیا و

هه نجیر زور خوشن.

کوپری داربی قسه ی شامینۆکفرۆشه که زور کاریتیکردبوو، له
دلای دهرنه دهچوو، نه شیرینی هه نجیر نه حه زی کچی داربی بو
لوبیا و هه نجیر، له دلای دهرنه دهکرد، ئازاری دها، به و هویه وه
و به وه شه وه که زورانیی لی قه دهغه کردبوون، زور رقی له
شه له ده بووه، به و با مه نجه لی شامینۆک و لوبیای له ده ست
به رده بووه و هه ر قله نۆک و لوبیایه ک ده که وتنه سووچیکی
کولان، کوپری داربی هه ستیده کرد، شه له غه دریکی گه وره ی
لیکردوه، ده بی تۆله بکاته وه، وه ک چۆن بابی تۆله ی له

جاشی گه وره کرده وه، کوپی داربیش ئاوا ده بی تۆله له شه له ی گه وره بکاته وه، له دیدی کوپه وه، شه له وه ک جاشی گه وره گه وره بوو، وه ک جاشی گه وره گوناھیار بوو، زۆر جار ده هاته سه ری به بابی بلّی و بچی به گولله یه ک له خوینی بگه وزینئی، په شیمانده بووه، قسه ی بابی بیرده که وته وه:

خۆت به من هه لمه کی شه .

جگه له وه ش بیریده کرده وه له وه ی ئه گه ر شه له بمرئی، ئه دی کئی شامینۆک و لۆبیا بفرۆشئی، ئه گه ر لۆبیا نه ما، کچی داربی سبه ینان چی بخوات! ئه دی خۆی چی بخوات! ده زانی چه ندی چه ز له شامینۆکه، کوپی داربی یه ک لۆبیا فرۆش و شامینۆک فرۆشی له گه ره ک دیتبوو ئه ویش شه له یه، ئه گه ر شه له بکوژرئی، نه لۆبیا ده مینئی نه شامینۆک، به لام ده بوو تۆله له شه له بکاته وه، به رژانی شامینۆکیش بی، ده بی تۆله بکاته وه، لۆبیا نا، نابئی لۆبیا برژئی، کچی داربی چه زی له لۆبیا یه، ده بی تۆله بکاته وه، ئه گه ر به سه ر شکاندنیکیش بی، ده بی تۆله له شه له بکاته وه .

سبه یینیه کی باراناوی، که میک زووتر له واده ی رویشتن، جانتای هه لگرت و ری قوتابخانه ی گرت به ر، نه ده بوو کچی داربی له گه لّ بی، ده یزانی له و ساتانه له کوئی تووشی

شامینۆكفرۆش ده بئى، دارلاستىكه كهى له بهر كى گچكهى جانتاكهى نابوو، رىك له و سه ره كو لانه، تووشى به تووشى شه له وه بوو كه له نه خشه كهى خۆى بوو، ئه و سه ره كو لانهى به سه ر ساكه گۆرپه كه دا ده پوانى، ساكه گۆرپى ئه و ديوهى مزگه فتى ده روپش برايم، كورپى داربى به ديتنى شه له، ده ستى به گيرفانيدا كرد، مابوون، هه ر سى به رده دارلاستيه كيه كه مابوون، دايناوه له و سى به رده، ئه گه ر ده ستيشى شكابى، به رديكيان هه ر به سه رى ده كه وئى و ده شكئى، كورپى داربى دايناوه نيشانه له بن كاره كهى بگرئى، شه له كاره وئى كهى له سه ره، هه ر ئه وه ته ته وقى سه رى گرتووه، سببه رى له لووتى كردووه و رىي له باران گرتووه چاوى ته پ بكات، ده به وئى له شه له ره ت بئى و له دواوه له په ناى ديواره وه، نيشانه له پشتى سه رى شه له بگرئت، شه له ده لئى به وهى زانيوه! رووده كاته كورپى داربى:

+ئاي! كورپى تۆله ستين، ئه وه به ته نياى، ئه دى كچه جوانه كه ت به جيھيشتووه؟!

- نا، ئيستا دئى.

كورپى داربى، ساردبووه، خاوبووه، په شيمانبووه، به رده كانى بهر كى فريدا، به كپئى غار، غار، ده بويست بگاته وه كچى داربى،

دهیویست دارلاستیکه که ی بیاته وه مال، دیتی کچی داربیی دیت،
 له دهو چه مه که، له و شویننه ی پیچده کاته وه راوه ستایه،
 چه تره که ی هه لدایه، رهنگه هر لچی چه تره که ش کورپی داربیی
 لیشارد بیتته وه و زوو نهیدیت، له و دهمه ش دیتی دایکی وا له
 سیله ی خانوو ره ستاوه، له دووره وه:

+ کورم، نه وه له کوئی بووی؟ چما نه چوو یه دوی گولنار؟

- یا، نا

کور زمانی تیکنالا، به لام کچ فریای که وت و گوتی:

به و دیوه دا هات، من نه مدیتبوو.

له ریئی، کچ وازی لینا هیئی و سه د جار پتر نه و رویشتن و
 بانگنه کردن و هاتنه وه ی لیپرسی، کور هر (نازانم، چوم،
 هاتم، لو؟) ی ده گوته وه، وه ها شیوابوو، دهوی تیکنالا بوو،
 ده هاته سه زمانی راستیه که ی بلئی، ده یگپر ایه وه، نه یده گوت،
 پیوابوو نه وه نهینیه کی ترسناکه و نابئی که س که س بیزانی، به
 کچی داربیشه وه، زور نه مایه بگه نه قوتا بخانه، کور
 دارلاستیکه که ی بیرده که ویتته وه، ناکرئی بیبته قوتا بخانه، چما
 ماموستای بیبینی چه سیرمه یدانی ناکات، هه لوه سته یه ک
 ده کات، کچ ده پرسئی:

+ چ بوو، چیت له بیرکردووه؟

- دارلاستیک .

+ ده ته وئې دارلاستیک بهینیه قوتاخانه؟

- نا، له ناو جانتا که مه

+ ئوی! بینه لیږه له بن خوځ بیشارینه وه .

ئها مندالانی داری، له دهو ری دانیشتون و به داروچکه
زه وی هله گولن و چاویکیشیان له دهو روبه ره، نهک که سیک
چاوی لیږی، شاردیانه وه .

ئو روژه کوپی داری هه ره له بیری کچی داری بوو،
هه ستیده کرد دروی له گهل کردووه، شتیکی لی شاردوته وه که
پیویست به شارندنه وه ناکات، به لام له ناو پولیش ناگای له
خوی بوو، ده ترسا به دهردی گورین بچی .

له هاتنه وه، به جی دارلاستیک نه که وتنه وه، زور چاویان
گیږا، بلندییهک ببینه وه، نه یاندیته وه، ئو ناوه یهک پارچه
قور و ئاوه، باران باریبوو، کچ ده لی:

+ ده بوو جییه که ی نشان بکه ین .

- وازی لیبینه، نایبینه وه .

له و دهمه گولئی په یدابوو، به پیکه نینیکی شیرینه وه گوتی:

چهند جوان لیکدی دین .

کورپ به وه دللی زور خووش بوو، له و روژه وه گولئی پتر
خوشویست .

دوو به هار به سهر شاردنه وهی دارلاستیک تیپه پیه، کچ له
بیریچوو ته وه، به لام کورپ له گه ل ئه وهی دارلاستیکیکی باشتری
ههیه، که چی ههر جارئی له و جییه نزیکه بنه وه چاو له
دارلاستیک ده گئیری، کورپ ده لئته کچ:

حه یف، دارلاستیکه که م نه دیته وه .

کچی داربی ده لئی:

ئه رئی دارلاستیک بچینی ناروئی؟

کورپی داربی ده لئی:

ئه گهر پروئی، به رده دا؟

کچی داربی ده لئی:

له وانه يه نه گهر بهر بدا، بهر د بگرئ .

له گه پانه وه له دهو كه نده كه، نزيك مالى شتيكيان له
ناسمانى ديت، پيشتر نه يانديتوو، رهنگه ديتبتيان، به لام وهك
نه و جاره نه بووي و چاويانى له ناسمان گيرنه كردي، مندالانى
داربى چاويان به ناسمانه وه به ستر و لينه ده بووه، له سر
كه نده كه كه كه ميک ئاوى پيدا ده پوات، به تهنشت يه كه وه،
جانتا له شان، چه تر له ده ست، روو له چيا، برزانگيان به
ناسمانه وه داکوتراوه، کچی داربى ده لئ:

ده بينى، چند جوانه!

كوپى داربى ده لئ:

پيشتريش ناسمان شتى واى هه بووه؟

کچی داربى ده ست ده بات بو سهرى و قرديله كه ي

ليده كاته وه، ده ست به قزى ته پرى دادينئ:

نازانم، له وانه يه .

كوپى داربى ته ماشايه كى كچه ده كات و ده لئ:

زور جوانه، زور .

له و ساته دايكى كور دټټه دهري و له و بهروه ته ماشايه كى
ئاسمان دهكات و دوايى له مندالانى داربى ده پوانئ و ده لئ:

ئوه بو راوهستان و ناپه پنه وه، ته ماشاي پرچى ئايشه و
فاتمه ده كه ن!

كورپه پټستر (پرچى ئايشه و فاتمه) ي له زارى دايكيه وه
بيستبوو كه جوانترين پرچن و هر رهنگيكت هه ز لټيه له و
پرچه ده يان بينيه وه، به لام نه يدتبوو، يان به و جورى
نه يدتبوو، پتر له ئايشه و فاتمه وردبووه، كچى داربى
هه ليدايئ:

چما پرچى ئايشه و فاتمه له ئاسمانئيه؟

دايكي كورپه ده لئ:

پرچى ئايشه و فاتمه له عهرد بوو، دوايى چووه ئاسمانئ.

كورپى داربى له و دهمه تيچاويكى ده كه ويته سهر پرچى كچى
داربى، ده بينئ ئو رهنگانى له ئاسمانئ هه ن، هه مان ئو
رهنگانن كه له پرچى كچه ش هه ن، جوانتر وردده بيته وه، وايه
پرچى ئايشه و فاتمه هه ر له ئاسمانئ نا، له سهر زه ويشن، له
ده و كه نده كه، به تهنيشت خوئيه وه، هه يه، وردتر ده بيته وه،

لڀيٽيڪدهڄي، ٿايا ٿهوهي له ٿاسمانه پرچي ٿايشه و فاطمهيه
يان هي ٿهوهي له تهنيشتيهوه، پرچي ڪچي ڌاربييه، ڪور ڊهيني
كهزيهڪ لهوهي ٿاسمان شوڙدهبيتهوه، چاوي لڀيه ڏي ڏي،
سهري دهگاته سهر ڪچ، له كهزي ڪچ دهٿالي، به بهر چاويهوه
ڪچ بهرزهبيتهوه، ڪور دهشلهڙيٽ، خوي هلهدهات، دهستي
بگاته جييهڪي ڪچ و نههيليٽ بفرپيٽ، دهست نهگهيشتي، ڪور
دهمي ڊاچري هاوار بڪات، دهنگ نههاته دهري، ٿهوه ڪييه
قورگي گرتوهه، دهست دهبات، قورگ هيچي پڙوه نيه، له چاوي
ڪورپوه ڪچ ٿيستا ٻوته باوهشي كهزي، ٻوته بهشيڪ له ٿايشه
و فاطمهي ٿاسماني، ڪور واقورپماوه، له جيي خوي چهقيوه، نه
جوولهي ههيه نه دهنگ، هيچ نابيستي، تنها ڪچي بوو به
كهزي له ٿاسماني ڊهيني، ههستهدهكات دهستيڪ له سهر
شانيهتي، به ٿاسته م دهبيستي:

ها، چيت به سهرهات!

ڪور دهنگي ڪچي ناسيهوه، به ههناسهبرڪيوه:

كهي هاتيهوه؟

ڪچي ڌاربي:

من؟

کوری داری به شهرمدا کهوت، سهری هه لبري دايکی
به رانبه ريان وه ستاوه، تفي قووتدا، ده لئته دايکی:

دايه، ئه وه پرچی ئايشه و فاتمه نيه؟

دايک ده لئ:

با، په لکه زيرينه شي پئده لئين.

دايک له مه به ستي کوپ تينه گه يشت، کوپيش وه ک بلئي
شهر ميکرد، نه يگوت، پرچی کچی دارييه، کوپ ده لئي گوئي له
دهنگي دايکيه تي بانگيانده کاته وه، به لام تیکه لي په لکه زيرينه
بوونه و دابراون، کچ هه ردوو چاوی به ئاسمانه وه و له
رنگ، له پرچی ئايشه و فاتمه بزربووه، به لام کوپ که سهره تا
هه ردوو چاوی به ئاسمانه وه بوو، دابوويه رنگه کاني پرچی
ئايشه و فاتمه، دواتر چاویکی له ئاسمان به جيھيشت و
چاوه کيدي خسته سهر پرچی کچی داري، ئيستا هه ردوو
چاوی تیکه لي پرچی کچی دارييه، ئاسمان نابيني، کچ ده لئ:

نه ما، ئاسمان پرچی ئايشه و فاتمه ي پئوه نه ما، با برؤين.

کوپ راده چله کئ، به لام چاوی هه ر له سهر پرچی کچی
دارييه، به شله ژاوی ده لئ:

نا، هیشتا ماوه، من ده بینم .

کچ حریت پرچی پئده که نئ:

تۆ شیت بووی! کوا پرچی ئایشه و فاتمه؟

کورچ نالئ، دووریش نیه له و ساته په لکه زیرپنه ییه، له و ساته ی له گه ل پرچی کچی داربی و ئایشه و فاتمه تیکه ل ببوو، تیکه ل شیتایه تیش بووی، کورچ ده بینئ دایک له و به ره وه چاوی له سه ریانه، ورد لیانده پروانئ، دایک ده لئ:

چهند جوانن، خۆزگه کامیراکه ی بابت لیتره ده بوو، وینه یه کم ده گرتن .

کچ پرچی راده وه شینئ و ده لئ:

ئه گهر له وینه که پرچی ئایشه و فاتمه ده ربچوايه، زۆر جوان ده بوو .

دایک ده لئ:

ئای گولناری گول چهند جوانی لیده زانی!

کوپ هر بیده‌نگه، هیشتا هر له ناو ره‌نگه‌کانه، به‌لام
وینه‌که ئه‌وه‌ی دایکی وکچی داریی حه‌زیانکرد بیگرن، به‌قسه‌ی
هینا، به‌لام خوی گوئی له‌قسه‌ی خوی بوو:

ئه‌گه‌ر بابم له‌دواوه‌ی وینه‌ی گرتباین، ئیمه‌ و ئاسمان جوان
ده‌رده‌چووین.

له‌و رۆژه‌وه‌ کوپ له‌هزری خوی وینه‌یه‌کی وای کیشا، زوو
زوش پیشانی خوی ده‌داته‌وه، جار له‌دوای جاریش له‌چاوی
کوپ وینه‌که جوانتر و پر ره‌نگتره، ئه‌وه‌تا دوومندال به‌ته‌نیشته
یه‌که‌وه، به‌دیار خۆر و له‌ناو نمه‌ی باران به‌شیوه‌یه‌ک تیکه‌لی
ره‌نگه‌کانی پرچ بوونه، نانا‌سرینه‌وه، هیچ شتیک نانا‌سرینه‌وه،
وه‌ک بلئی زه‌وی و ئاسمان تیکه‌لا‌بووبن، له‌چاوی کوپه‌وه‌ ئه‌و
وینه‌یه‌ بئ‌هاوتایه، وینه‌یه‌ک نیه‌له‌و بچی، دواتریش وینه‌که‌ی
له‌زۆر جی به‌هه‌لو‌اسراوی دیوه، ده‌بینی به‌پانی و گه‌وره‌به
قه‌راته‌وه‌یه، له‌سه‌ر باریکی به‌مناره‌ی چۆلیه‌وه‌هه‌لو‌اسراوه، به
مناره‌ی مزگه‌فته‌که‌ی ده‌رویش برامیشه‌وه‌بینیویه‌تی، جاریکیش
به‌یه‌خه‌ی مامۆستای فیزیاه‌و دیتی، کوپ له‌و رۆژه‌وه، له‌رۆژی
په‌لکه‌زێرینه‌وه، هۆگری پرچی کچی داریی بوو، له‌یاری، له‌ریی
قوتابخانه، له‌نزیک، له‌دوره‌وه‌تیچاویکی له‌سه‌ر پرچی کچی
دارییه، ره‌نگه‌ کچی دارییش هه‌ستیپیکردب.

له رۆژی پرچی ئایشه و فاتهوه، کوپی داربی رۆژ رۆژ پتر
هۆگری پرچی کچی داربی بوو، بهو با ههمیشه له پیش چاوی
با و دهستی لیدابا، زۆر کهرته له دهمی گهه دهویست دست
بگهیه نیتته پرچی، دهیکشایهوه، سبهینانیک له درزی دهرگای
ههوشهوه دیتی، پرچی کچی داربی له ناو دهستی دایکی کچه و
و نهرم نهرم دایدههینن، لهو سبهیهنییهوه ههزی پرچ داهینانی
چوو له دلی، له دلی خۆیهوه دهیگوت:

یهک جار پرچی کچی داربی دابهینم بهسمه .

کوپی داربی بریاریدا شانیهک به پرچی کچی داربیدا بینن،
زۆر کهرته که کچه دههاته مالیان دهچوو شانیهکی دههینا، به
دیار کچهوه پرچی خۆی دادههینا، له کچه نزیکدهکهوتهوه
ئێستا نا ئێستا شانیهکه دهگهیه نیتته پرچی خاوی کچه، دهچوو
پیش، بهلام زاخی نهدهکرد، دهستی دهلهرزی، دهکشایه دواوه،
زهحمهته، کوپی داربی داخی له رۆژانی پیش شهرم دهخوارد،
ئهو رۆژانهی به ئاسانی دهیتوانی دست به قژی کچی داربیدا
بینن، بۆ وای نهدهکرد، ئهدی ئهو جارانهی له گهرماوی
(خانزاد) ئهوهی بن قهرات، خۆ به تهنیشت یهکهوه ئاویان به
خۆیاندا دهکرد، بۆچی دهستی به ناو پرچی کچدا نهدهگیپرا؟
ههیف!

ئەورپۆ رۆژی چوونە گەرماو، دنیا گەرما، لە ھاوینان ژنان
حەفتەى جارێک دەچنە گەرماوى دەرى، بەلام بە كورپى داربى
چى! ئەو تا ژن و مندال بەرێكەوتن، كچى داربى دەستى بە
دەستى خانزادەو، ماوہیەكە دایك كورپ لەگەڵ خۆى ناباتە
گەرماوى، كورپى داربى لەو تینەگەشت، دەیویست لە دایكى
بپرسى، شەرمیدەكرد، چوو بە داربىكە، دەیهوى لە مام
گەرپیدە بپرسى، گوى بە رادیۆو ناو:

مام گەرپیدە، دایك من ناباتە گەرماوى خانزاد، لۆ؟

مام گەرپیدە دەنگى رادیۆكە پتردەكات:

چى چى!

كورپى داربى دەلى:

دەلىم...

مام گەرپیدە دەستى لە رادیۆكە شل دەبى:

بەكوو، ئاى، نابى...

كورپى داربى دەبینى مام گەرپیدە زۆر تىكچوو، لە

پرسىارەكەى پەشیماندهبیتەو؟

قهیناکه، ناچم ناچم.

له و ساته له رادیۆکهوه گۆرانى:

ههلمبگرن به سى و چوار

بمبهن بۆ گهپهكى لای خوار

شینم بۆ بکهن ناسک و نازدار

هه ی به ناز به ناز به ناز...

مام گهپیده دهلیته کورپی داربی:

کورپم بیستت! ئەو گۆرانبیژە مرد، حهسەن زیرهک، حهسەن
زیرهک.

کورپی داربی گهрма و پرسىارى له بیرچۆوه، بووه هاوبهشى
خه مى مام گهپیده و تا کچی داربی له گهрмаو هاتهوه به
تهنىشت مام گهپیدهوه دانىشت و گوپیان به رادیۆوه نا، کورپی
داربی له بیریهتى هه ر مام گهپیده نا، هه موو گهپهک خهفه تبار
بوون، زۆر کهس هه نسکیان ده دا، فرمیسکی به چاوی
خانزادهوه دیت، کورپی داربی له بیریهتى بابی و چوار پینچ پیاو
دهوریا ن له مام گهپیده دابوو، نه نه خانیش دانیشتبوو، له

بیریه تی مام گه پیده قسه ی هینابووه سهر کۆماری مه هاباد، ههر
یه که و هه له یه که له هه له کانی کۆماری ده ژمارد، جوانی له بیره
که مام گه پیده گوتی:

+ هه له یه کی گه وره تان له بیرکرد.

- چیه ئه و هه له یه؟

+ کۆمار چه سه ن زیره کی نه ناسی، بستیک لئی دووربوو
نه دیت و نه ناسی، ده بوایه له چوار چراوه سرودی (ئه ی
ره قیبی) چرپیا، ئه گه ر ئه ی ره قیب به ده نگی وی با، کورد
هینده له ره قیب نه ده ترسا و پتر به رگری له کۆمار ده کرد،
ئه وده مانئ منیش له مه هاباد بووم، به لام منیش به شیک بووم
له کۆمار بویه نه مناسی.

کورپی داربی له بیریه تی پیاوئیک فشه ی به و قسه ی مام
گه پیده هات و گوتی:

ته ح! کۆمار به گۆرانی چه سه ن زیره که ده پارێزرا!

مام گه پیده بزه یه کی ژه قن ئاسای بو کرد:

تو چ له کاریگه ری گۆرانی ده زانی! جاری وا هه یه گۆرانیه که
کاری سه د برتو ده کات.

مام گه پیده گوتی:

من هفتیه که پرسه بۆ حه سهن زیرهک داده نئیم.

کوپی داربی چاوه پئی بوو بچنه مزگه وتی نزیك
گۆرستانه که، به لام وا نه که وته وه، ئه وهفتیه شه و رۆژ له
دهنگره که ی مام گه پیده وه دهنگی حه سهن زیرهک هات و
گوتی:

حه سهن زیرهک پرسه ی ئه وهای ده وئ.

له وهفتیه که چی داربی زوو زوو ده هاته بن داربیه که
له گه ل کوپی داربی گوئیان ده دایه گۆرانی، نه نه خانیش هر
له وئ بوو، گولیش به چه قووه ده هات، براهی که چی داربی هر
دیتبای له ده رییه بانگی ده کرده وه، ده بوو بچینه وه مائی، به
قسه ی نه کردبا لئی ده دا، وای لی هات کوپی داربی حه زیده کرد
قوتابخانه زوو بیته وه، هه رنا له رییه له هه ردوو سه ر پیکه وه
بوون و تییر قسانیان ده کرد، جاریک به بهر چاوی کوپی
داربیه وه تیتکی راکیشا، که چی داربی گریا، کوپی داربی به وه
تیکچوو، بریاری دا تو له ی بکاته وه، له چاوی کوپی داربیه وه
گریانه که ی که چی داربی له هی نه نه خان ده چوو، رۆژی پیشتر،

دیتی وا نه نه خان له بن داربیه که به ته نیشته مام گه پیده وه به
کول دهگری، سر مه چه کی نیشان ددها و دهلی:

ئه ها ئه وه سولتانه شیتی کچم لییدام.

مام گه پیده ته ماشای دهستی دهکات:

په کووا! له سه رچی لییدای؟

نه نه خان به دم هه نسکه وه:

دهلی، نابیت بجیته دهره وه.

کورپی داربی له بن داربیه که هر هینده ی بیست، به لام
دوایی له دایکی بیست که سولتان پییوایه نه نه خانی دایکی حه ز
له مام گه پیده دهکات.

کورپی داربی تۆله ی کچی داربیی کرده وه، ئیواره یه ک هیشتا
تاریک دانه هاتبوو، له سیله ی خانوی خویانه وه بۆسه ی بۆ برا
دانایه وه، دیتی جلّه وی چیلکی به دهسته وه یه، سیړه ی له
سه ری گرت، دارلاستیکی تیگرت و ریک له گوئی برای دا، به لام
له ترسی ئاشکرا بون نه یویرا وه لامی وجوینه که ی برای کچی
داربی بداته وه:

ئەو ەئ بوو؟ ەئ ەئ ەئ ەئ ەئ . . . . .

كوپى داربى بە تۆلەيە زۆر دلى خوش بوو، بەو ەئ كه
نیشانەى راستە، ئەو ەئ ەئ ەئ بەردى كوپى داربى بوو كه ەئ
پىناوى كچى داربىدا ەئ ەئ ەئ .

سبەينىكەى كچى داربى بە ەئ ەئ داوان ەئ و گوئە كوپى
داربى:

ئەئە چىلەمان كپوۋە، ماستمان دەئە، ەئ ەئ روژىك جامىكى
گچكەش بو تو دەئە .

كوپى داربى وئستى بلى: ەئ پەئش تو دەئە .

گىرپاەو، وئستى بلى: براكەت سەرى نەشكا .

گىرپاەو، ترسا ەئ ەئ بەردەكه ئاشكراى، ەئ ەئ ەئ ەئ
گوت:

منئش دەئەئە بابم چىل بكوئ .

كوپى داربى برپارىدا تۆلەى نەئەخانئش بكاتەو، دەبىئەى
سولتان ەئ پەئش دەرگاى مالى كچى داربە ەئ سەئ روئشتەئە،
خۆى دەگەئەئىئە پشت مالى كچى داربى، ەئ سىلەى خانوۋەو

نیشانه‌ی لیده‌گری، تهنگی تۆله‌ستین هه‌له بکات دارلاستیکی
کوپری داریی هه‌له ناکات، ریک له سه‌ر چۆکی چه‌پی ده‌دا،
سولتان ده‌ست به چۆکیه‌وه ده‌گری و به ئای و وایه‌وه:

ئه‌وه چ توخمه سه‌گیک بوو، به ده‌ستی خۆم ئاوی بو گهرم
بکه‌م.

کوپری داریی له توخمه‌که تیگه‌یشت، به لام له ئاو
گه‌رمکردنه‌که نا، دواتر دایکی بۆی روونکرده‌وه.

مناره چیایی له بیرری کوپری داریی برده‌وه، باب گوته کوپ:

تۆ چوویته ناو مناره‌ی چۆلی؟

کوپ به سه‌رسامیه‌وه:

چما، مناره ناوی هه‌یه؟ من هه‌ر له ده‌ریوه دیتمه.

دایک ده‌لی:

وه‌لا منیش هه‌ر جاری گۆرین.

کوپری داریی ویستی بللی، با کچی دارییش بی، ده‌تگوت

شه‌رمی کرد گۆپرایه‌وه، باب به هانایه‌وه هات:

هه‌ر ئیستا هه‌ر چوارمان ده‌چین.

دایک دهستی به زگی خۆیدا هینا، باب بزهیەکی شیرنی هاتی.

هەر سێکیان به ریکهوتن، دایک نهچوو، له و جادهیهی که پێش هاتنهوهی تۆلهستین سنووری نیوان سهربازخانه و گولینگدارهکان بوو، سواری پاس بوون، ههرسێکیان به تهنیشت یهکهوه سوار بوون، کوپ و کچ و خویان کورژدهکردهوه، نهیاندەههشت لهشیان بهر یهکتر بکهویت، دابهزین، کوپ و کچ به دهنگی نزم تابلوی سهر فرۆشگا و بالهخانهکانیان دهخویندهوه، له دووکانیک شهربهتی میوژ دهخۆنهوه، له سهری به خهتیکی درشت نووسراوه (مام قادر)، کوپی داربی دیتی سهری کهپووی کچی داربی به ئاوی میوژه، جوانیهکی وای دابوو کهپوو، کوپی داربی له بیرى نهچیتهوه، به دم ریى منارهوه له نیوان مندالانى داربی باس هەر باسی شهربهتی مام قادره، باب گوئی:

من زۆر جار له چیش بیرم له و شهربهته دهکردهوه.

گهیشتنه مناره، پێش چوونه ژوورهوه، به دهوری دا سوورپانهوه، دوو دهرگای بێ دهرگای ههیه، دهرگایهک روو له رۆژهلات، دهرگایهک رووهو رۆژاوا، ناو مناره پیس دیاره، پر ریخ و قشپله، له رۆهلاتهوه چوونه ژوورئ، پێبلکه دهلیی

ماری پیچاو پیچہ، بہ ئاسماندا چوہ، کوری داری بہ
حہ پہ ساویہ وہ دلّیتہ باب:

ئوہ چیہ! کی ئوہای کردیہ؟!

باب بہ پیکہ نینہ وہ دلّی:

ئوہ پیبلکہی شہیتانہ، دەویرن پییدا سہر بکەون؟

مندالانی داری دادەمینن، وہ لّام نادەنہ وہ .

باب دلّی:

من یارمەتیتان دە دەم، دەچینہ سەری، پیبلکہ تا سەر

سەری دەچی .

مندالانی داری دیارہ دە ترسن، بە لّام چ قسە ناکەن .

باب دلّی:

دوو ریگا هە یە بۆ چوونہ سەر منارہ، ئیوہ یەک ریگا

دەبینن .

مندالانی داری ہەر یەک ری دەبینن و چ لە قسە ی باب

تیناگەن، چاویان مۆلەقە و دە میان داچرپیوہ، باب بە کچی

داری دلّی:

تۆ لئره به، ههوكه ديمه خوارهوه .

كوپى داربى پيش خوى ديدات و سهر دهكهون، تهواويك
سهردهكهون، دهليته كوپى داربى:

ليره نهجووليى ههتا دهچم گولناريش دينم .

كوپى داربى خوى به ديوارهوه گرتووه و جوولهى له خوى
بريوه، چاوهروانه بابى به كچى داربیهوه سهركهويتهوه، باب به
تهنى هاتهوه، كوپى داربى به شلهژاويهوه دهلي:

ئهدى گولنارا!

باب به پيکه نينهوه:

خهمت نهبى پيش تۆ دهگاته سهري .

كوپى داربى سهري سوپمايه و نازانى چ بلي، دهستيان به
ههنگه پان به پيبلکهى شهيتان کردهوه، ري ناخوشه، پيبلکهکان
له زۆر جي شكاون و رووخاون، دهبيت زۆر ئاگات له خوت بيت،
كوپى داربى دهترسى زۆر دهترسى، بهلام زۆر به سهر خوى
ناهي .

سهركهوه، سهركهوه، باب گوتى:

لټره دانیشه و مهجوولئ، دهچم گولنار سهردهخه م .

كوړی داریی ده لئ:

بابه ئه و جاره به جییمه هیله بیهینه .

باب به پیکه نینه وه:

كوړم به خوا تو به جیبه یلم، ئه و به جیناهیلم .

كوړی داریی به و سوینده باوه پری به بابی كرد، چاوه پریه،
ئه و جاره له جاریدی درهنگتری پیچوو، هاته وه، دیسانه وه به
ته نئ هاته وه، كوړ تووړه بوو، دهیویست به بابی بلئیت تو
درؤزنی، گئیراپه وه، به لام هیچ گومانی له وه نه ما كه باوكیشی
درؤزنه .

ئ، هه لكشئ، هه لكشئ، ریگا سهخته، ده ترسئ، بیری لای
كچه، چی لئها ت! ده بیینمه وه؟ كوړی داریی نازانئ بابی بوچی
به و دهردهی ده بات! بوچی به پیلكه ی شهیتاندا سه ری ده خات
و كچی دارییشی به جییه شت، هیند تووړه یه ده یه وئ یك به
دهنگی خوئی یك به قورگی مناره به سه ر بابیدا بقیژئینئ و
پیبلئ بمبه وه خواری، بمبه وه كن كچی داریی، گئیراپه وه،
گومانی بو ئه وه چوو، كه ئه وهی ده بیینئ خونه، نه یده وئیرا

دهستيشى له ديوار بهردا، چاوى هه لگلوڤى، تا ئه گهر خهون بى، به ئاگابىته وه و له پىبلکهى شهيتان بىته خواره وه و کچى داربى له دهست نه چى، ئاى ده لى به ئاگاهاته وه، ده بينى وا کچى داربى له سهر سهرى مناره يه له ته نىشت يه ک دانىشتوون، کوپى داربى ترسا ئه وه يان خهون بى، پاراپيه وه ئه گهر خهونه به ئاگانه هىته وه، تا باب سهرهاته کهى بو نه گىرپايه وه باوه پى نه ده کرد، که مناره دوو ريگاي هيه، ئه و دوو رييه له هيچ جيگه ک ناگه نه وه يه ک و له هيچ جيگه يه ک ليکتر به ديار ناکهون، تا نه گه يته سهر سهرى مناره ريوارانى دوو ري يه کتر نابيين.

کوپى داربى گوڤيه کچى داربى:

توش نه تزانى دوو ري هيه؟

کچى داربى:

با، بابت به منى گوت.

کوپى داربى دواتر ناوى له و دانىشتنه ي سهرى مناره نا،

ژوانىک له ئاسمان.

له مناره دابه‌زین، ترومبیلایک هه‌لیگرتن، له چایخانه‌یه‌ک
دابه‌زین، له سه‌رلا دیواریکی به‌خه‌تیکه‌ی درشتی نارپیک
نووسرابوو (چایخانه‌ی بایز)، باب ده‌لئ:

له سه‌ری سه‌فینئ له دوا‌ی نان خواردن هه‌زم ده‌چوووه
چایه‌ی ئه‌و چایخانه‌یه، بخۆنه‌وه چایه‌ی ئیره زۆر به‌تامه، دوا‌ی
چل سالدیش تامی هه‌ر ده‌مینئ.

کوپری داربی تامی چایه‌ی چایخانه‌ی بایزی هه‌ر له زاریه .

گارانیک به‌پیش چایخانه‌که‌دا تیپه‌ری، باب خۆی گه‌یاندئ،
کو‌ر چاوی لئی به‌باب کۆمه‌لایک پاره‌ی له‌گیرفانی ده‌ره‌ینا، دیتی
چیلکیان گرت، گۆلکیک لئی نه‌ده‌بووه، تا نزیک ئاوی
که‌سکوسۆر له‌گه‌ل گاران هاتن، له‌وئ به‌خۆ و چیل و گۆلکه‌وه
له‌ گاران دابپان، له‌وئ ده‌نگی:

کریمستی یا‌لا کریمستی، شه‌کر و شیره کریمستی .

باب سه‌رو کریمستی بو‌یان ک‌ری، کریمستی سپی ده‌رچوو،
کو‌ری داربی هه‌زیده‌کرد ره‌نگی سوور با، هه‌زیده‌کرد له‌جیاتی
دوو کریمستی یه‌ک کریمستی با، ته‌ماشای ده‌ست و کریمستی
کچی داربیی کرد، گه‌یشته‌وه بن داربیه‌که، په‌نجه‌کان
تیکه‌لبوونه‌وه، به‌پیان له‌و سه‌ری شه‌اره‌وه هاتنه‌وه مال، نازانم

کچی داری به لام کوپی داری هستی به ماندوووون نه کرد، له
خۆشی چیل بوو! خه یالی کریمیستی بوو

ئو شهوه له مالی کوپی داری باس هر باسی مناره و
پیلکه کانی شهیتان بوو، کوپی داری پرسیار له دوی پرسیار
له باب و دایک و مام گه پیده ده کرد له هه مووانی پرسى:

تۆ یه که م جار که پیلکه ی شهیتاندا سه رکه وتی گه وره
بوویت؟

مام گه پیده چاویلکه که ی داده گری، چاوه له ده ستچوو که ی
ده سپی:

زه لام بووم، زنی یه که مم هینابوو، له گرانی گه وره که وتمه
دوی که رویشکیک، چوو ناو مناره، له دوی چووم، به
پیلکه کاندا هه لگه را، له دوی نه بوومه وه، له دوا پیلکه گرم.

باب له بن جه مه دانیه که یه وه سه ری ده خورینی:

من هر له ته مهنی تۆ ده بووم، ده سالیک، بابم وا بزائم
له لای مه هاباد بوو، له گه ل خالم به پیلکه ی شهیتاندا
سه رکه وتم.

دایک په نجه ده خاته سه ر لئوی خواره وه ی:

ئو ساله‌ی بابت به چیا كهوت، هیشتا تۆم نه‌كه‌وتبویه
زگ، له‌گه‌ل بابت هه‌ر یه‌كه به لایه‌كدا سه‌رکه‌وتین، له سه‌ره‌وه
یه‌کترمان دیته‌وه

کوپی داری به شه‌رمه‌وه:

وهک من و گولنار.

دایک به دوو په‌نجه گۆنای کوپ ده‌گوشی:

ئا، ئا...

کوپی داری ده‌ستی ده‌خاته سه‌ر رانی دایک:

دایه، تو چه‌ند مانگ له بابم گچکه‌تری؟

باب نه‌یهیشت دایک وه‌لامبداته‌وه، به پیکه‌نینه‌وه:

کوپم، دایکت هه‌شت تو ده‌ سالیک له من گچکه‌تره

کوپی داری:

ئوی!

مام گه‌پیده کۆخه‌یه‌کی کرد:

من بیست سالیک له دایکی بابت گه‌وره‌تر بووم.

كوپى داربى به چه پۆك له سه رى خۆى دا:

وهى! وهى!

دايك قسه ى به لاي چيله كه دا راكيشا، دنا كور پرسىارى له باره ى مناره و ته مه نه وه نه ده بريه وه .

چيله كان بۆ كوپى داربى خىريان داوه، له گه ره كئ سئ چوار مالم چيل و مالاتيان هه بوو، مندان ده يانبردنه له وه پاندن، گوليش جار جار سئ چوار بزنه كه ى ده هيتايه له وه پاندن، هه ميشه چه قوكه شى به ده سته وه يه، كور و كچى داربى جار جار سه ر له سبه ينان زوو، يان عه سرانئكى دره نگ چيليان ده برده ده ورو به رى تا قه دارخورما، ئه و ناوه هاوينا سهراپا قه سه ر و پووش و په لاش بوو، به هارائيش كه سك كه سك، ته ر ته ر، ده تگوت مي رگي كه له به هه شت، ئه گه ر كوپى داربى به هه له دا نه چووبئ، ره نگه پتر له هاوينا و به هاريك و شتيكيش له پايز، ناوه ناوه به چيله وه هاتبنا ئه و ناوه، هه موو جارئكيش، له بن دارخورما كه به ته نئى يان له گه ل ئاوزه ى خويان گه مه ى قاقايانئيان ده كرد، به لام چه ندى بؤيان كرابا، تي كه لئى مندان نه ده بوون، دوو به دوو ده مانه وه، دوو به دوو به سه ر ديوارى كه لاوه كه دا كه شه قاويك به رين ده بوو، غارغارائىيان ده كرد، ئه و كه لاوه يه به قسه ى مام گه ريده

سەردەمانىك كۆشك و تەلارى پىر لە باخ و باخچە بوو، لە بن زورگەكانەو جۆگەى ئاوى بۆ ھاتوو، جىيى جۆگە ئاوەكە ئىستاش ديارە، لەو بەرى مالى كورپى داربىشەو ۋە شوينەى سەربازەكان لىيان ھەلدابوو، جۆگەكە شوينەوارى ماو، مام گەپىدە زۆر جار دەلى:

ۋە تەلارە زۆرى وىست تا بوو تەلار و پادشای بەغدا سەردانى دەکرد.

تۆلەستىن دەلى:

ۋە رۆژەى ئاگرى گرت و تالان كرا، با پەرى نيوە سووتاوى كىتەبەكانى لە شار دەگىرا.

ئىستاش تەنھا چەند لا دىوارىكى ماو و مندالانى داربى بە سەرىدا غارغارىنى دەكەن.

دارخورما تا سەرهەلدەبرى بلىندە، كورپى داربى ھەر كەپەتئى لىيدەپوانئى، قسەكەى مام گەپىدەى بىردەكە وىتەو:

ۋە دارخورمايە پىرە تەمەنى منى ھەيە، ۋەو ھەيە من كورپى بوومەتەو، بەلام ۋەو ھەك سەردەمى لاوى بە قىتى ماوتەو.

قه‌دی دار خورما ئەستووره، زۆر ئەستوور، کچ له‌و دیو، کور
له‌و دیوه باوه‌شی پێدا ده‌که‌ن، کور چه‌ند چه‌زده‌کات، دار
خورما هێنده ئەستوور نه‌با، بۆوه‌ی سه‌ر په‌نجه‌ی ده‌گه‌یشه
په‌نجه‌ی کچ، نه‌گه‌یشه‌ی، ویستی فیلیک بکات، به‌لای راستا
هه‌ندیک بخزی، نه‌خزی، شه‌رمیکرد، ئاشکراده‌بوو، ئەوه یه‌که‌م
گه‌مه‌ی مندالانی داربیه له‌ بن دارخورما .

قه‌دی خورما کون کونه، پێده‌چی هه‌مووی جیی گولله‌ بی،
مندالانی داربی له‌ یه‌که‌م دیداری دارخورماییان کونی گولله‌یان
ده‌ژمارد:

یه‌ک، دوو، ده ...

لێیان تیکده‌چوو، نه‌ده‌ژمێردرا، پیاویک که‌ مالیان هێنده له
دارخورماکه‌ دوور نه‌بوو، جاریک به‌ سه‌ردا هات، لێی پرسین:

ئوه چی ده‌ژمێرن؟

کچی داربی وه‌لامیدایه‌وه:

جیی گولله‌ ده‌ژمێرین .

پیاوه‌که‌ به‌ پیکه‌نینه‌وه:

خۆ ماندوو مەكەن، ناژمێردرێ، ئەوێ لای خوارەوێتان ژمارد،
ئەدی لای سەرەوێ خۆ نایگەنێ.

كوپى داربى خوێ كړكردوو، كچى داربى پرسى:

تۆش نەتژماردوو، نازانى جی چەند گوللەى پێوهیه؟

پیاوێكه:

كچم كێ دەزانى! هینده گوللەى بۆ ئەو دارە هاتوو، مەگەر
مام گهړیده هیندهى بۆ هاتبى!

كوپى داربى به سەر سوپمانهوه:

تۆ مام گهړیده دەناسى؟

پیاوێكه:

كەس ههیه مام گهړیده نه ناسى.

كوپى داربى لى بووه مهراق، دهبيت بزانيه جى چەند
گوللە به دارخورماوێه، كچى داربى رى بۆ دانا، به پى قسهى
پیاوێكه ئەگەر بزانيه مام گهړیده چەند گوللەى بۆ هاتوو،
ئەوا جى گوللەى دارخورماكه دەزانى، كوپى داربى رىكهى

کچی داربئی به باش زانی، له مام گه پیده ی پرسى، مام گه پیده
شتیکى وای گوت:

نازانم، رهنگه هینده ی په لکی داربیه که گولله م بۆ هاتبی،
به لام تهنه ههفتیانم بهرکه وتوو.

وه لامى مام گه پیده مهراقه که ی پتر کرد، کچی داربى له
کورپى داربى پتر مهراقى ژماردنى که وته سهر، په لکی داربى
ناژمیردئ، کچ و کورپى داربى برپاریاندا کونه کانی دارخورما
بژمیرن، سهریان هیناو سهریان برد ئه و هه موو کونه چۆن
بژمیرن، له به هاریکدا رییه کی باشیان دیته وه، هه رجاره ی
هه ندیکیان ده ژمارد، به قه له مبر خه تیکیان له نیوان ژمیردرا و
نه ژمیردراو ده کیشا، ژماره که یان هه ر له قه دی دار خورما که له
بن خه ته کیشراوه که ده نووسى، روژى یه که م نزیکه ی گه زیک له
قه دی دارخورمایان خسته ناو خه تی ژمیردراوه وه، پیده چى ئه و
گه زه ی به ژنى دارخورما که خواره وه یه، سهر زه وه یه، له هه موو
جییه ک که متر گولله ی بهرکه وتبئ، له و گه زه بۆ سه ره وه پتر
جیى نیشانه ی سه ریازه کان بووه .

بن دار خورما بۆ کورپى داربى پرپره له سه رهاتى ناسک
ناسک، وه ک دهنگى کچی داربى ناسک، کورپى داربى له بیریه تی

کچی داربی له بن داربی مه مکی کرد، به لام له بن دارخورما
پرکرد.

رؤژیکی پایزی بونی باران کۆلانی پرکردبوو، کوپی داربی
پشتی به داربی داوه، دیاره له چاوه پروانی کئی راوه ستاوه! به
بن تاوه بارانیک که چ له بارانی پایز نه ده چوو، کچی داربی ته
تهر گه یشت، کراسه که ی به له شیه وه نووسابوو، چاوی کوپی
داربی که وته سهر سینگی کچی داربی، دیتی دوو شتی خر به
دووایی سی چوار په نجه یه که له یه کتر دوور، به بن کراسی
نارنجیه وه قیت بوونه ته وه، شیوه یان له هه ناری گچکه ی ده کرد،
سه ری داخست، شهرمی له هه نار کرد، ئیدی له وه دوا به تیچاو
نه با، چاوی نه ده دایه سینهی کچی داربی.

رهنگه به هاری دوا ی پایزی مه مکردن بووبی، له بن
دارخورما، دوو به دوو به به ردی به ستی قاقایانیان ده کرد، کوپ
و کچی داربی هه میسه به به رده جوانه کانی به ستی ئه وانهی
رووبار ده به یینان، قاقایانیان ده کرد که ته واویش ده بوون،
ده یان خسته په رۆکیکه وه و له بن خۆلیان ده شارده وه، تا که س
نه یاندزی، به رده کان زۆر جوانن، که س به ردی وا جوانی نیه، له
هه لبراردن و دیتنه وه ی به ردی جوان، کئی ده گه یشته مندالانی

داربی، له ساتی قاقایانی، بهردیک له بهرده جوانهکان له دهستی کوپ دهړچوو، نهگیراوه، به توندی سینگی کچ گرتیهوه:

وهی سینگم!!

کوپی داربی شلهژا:

ئهی، نهمزانی.

کچی داربی له بهر ئیښی سینگی نهیزانی چی بکات، کوپی داربی چاوی لیږه، کچ دوو دوگمه له سڼ دوگمه یه خه ی کردهوه، کراسیکی سووری له بهر بوو، په نجه ی به جیی بهردا دینا، که نیوان هردوو مه مکی گرتبوو، هه ستيکرد هه نارهکان ته واویک گه وره بوونه، نیوان هه نارهکان سپی بوو زور سپی، کوپ له هیچ شتیک سپیتی وای نه دیتووه، له به فری سه رلق و پوی داربیه که ش سپیتی وای نه دیتووه، سه ری داخست، چه زیده کرد وهک سه رده می زور مندالی جیی به رده که ماچ بکات، تا نازاره که که م بکاته وه، هاته وه بیری جاریک به هله بهردیکی هاویشست و به راستی به قولی کچی داربی که وت، گریا، به لام به ماچیکی کوپ داربی که له جیی به رده که ی کرد، گریان نه ما، خورگه ی خواست ئیستاش وهک هه ینئ با، تا به

ماچیک ئازاری سینگی شکاندا و چی له دل نه هیشتبا، کچ
دوای نه مانی ئازار به پیکه نینه وه:

تۆله ی کوره گولینگداره کهت له من کرده وه .

کوری داری هینده ی نه مابوو، بگریئ:

ها، سئ به رد م لیده وه .

کچی داری:

دل م نایه، ده ی با گه مه بکهین .

له و رۆژه وه کور به تیچاویش شه رمیده کرد له سینیه ی کچ
بروانئ .

ده ژمیئن، ئه و رۆژانه ی به تهنین، مندالانی داری کونه کانی
قه دی دارخورما ده ژمیئن، ده ستیان ناگاتی، ده بیئ
پیدا هه لگه رپئ، هه لگه پان به دارخورما ئاسان نیه، په تکی
ده وئ، چه ند بزماریکی گه وره ش پیویسته، له و جیه ی ده ست
ده یگاتی، په تک به توندی له به ژنی دارخورما ده ئالینن، دوو
سئ بزماریشی لیده کوتن، په تک نابزوی، به سه ری شوپپووه ی
په تکدا هه لگه رپئ، ئیستا تا ئاستی په تک و بزماره کان کونه کان
ژمیردراون، ئه و ئاسته بووه جیگه ی پیئ، له گز ژماردنی

سهرهوترن، په ټيکيدی له سهرهوه دهئالینن، مندالانی داربی به
نوره به دارخورمادا سهرهدهکهون، ئیستا نورهی کچه، کور له
خوارهوه له سهر پشت راکشاهه، ماندوو دیاره، تماشای کچ
دهکات دهلیی سمورهیه هه لده گهړی، چاو، وای له چاو، جیی
سهر ده بینیته وه، چاویس له سموره ده چی، به جیی ترسناکدا
هه لده گزئی، چاوی کور ئیستا له نیوان رانه کانی کچه، زوو
دایخست، نه یه یشت چ ببینی.

کورپی داربی ترسا، له رزی، توبه ی کرد که جاریکیدی له
ساتی هه لگه پانی کچی داربی به دارخورمادا، له سهر پشت
رانه کشی.

کورپی داربی وینه یه ک له وینه کانی بن دارخورمای به
شیوه یه ک له دیده و خه یالی پاراستوه، مه گه وینه ی
کریمستیه که ی وا پاراستی، عه سرانیکی دره نکه، کچ چوه
چیله کان بگیړیته وه، کور له بن دار خورما له سهر پشت
راکشاهه، سهری به به ردیکی دريژکوله کردوه، نه گه به رگی
تیه لکیشی، شیوه ی بالیفیکی باریکه له ده دات، دنیا که میک
گهرمه، دوو قوپچه ی له کراسه شینه که ی کردوته وه، گوپی له
دهنگی پی کچه، وهک بلپی پی شه رمه سینگی رووت بی،
قوپچه کانی داده خاته وه، چاوی لییه کچ دی دی، له تهنیستی

رادهكشئى و سەر دهخاته سەر سهرينه بهردينييهكه، سهرين جيئى
 دوو سهري ليدهبيتهوه، كچ دهست به قسهدهكات، بهلام كورچ
 له قسهكاني تيناگات، له شهرمان دهلهرزيت، كورچ كه تنها
 شانى بهر شانى كچ كهوتوه، چهند تاله قزئيكيش پهريونهته
 سهر شانى، له شانوه گهرايى لهشى كچ دهپزئته لهشيهوه،
 ئهوه گهرميه زور تاييهته، كورچ جاري يهكهمه گهرمىي لهو
 شيويه ههست پييكات، بهرگه ناگرئى، دهيهويت رابكات،
 ناتوانيت، وهك بلئى به داوه قزهكان بهستراييهتهوه، كچ قسان
 دهكات كورچ ههردهنگ دهبيستئى و وشهيهك چيه تينهگهيشته،
 كورچ بهستراوتهوه و خوى رادهپسكئى، هيژ دهداته خوى
 ههلهستئى و كهميك دوور دهكهويتهوه، كچ ههرداكاوه، كورچ
 ناويئرئ تهماشاي بكات، دهچيئه لاي چيئهكان، تا كچ قيت
 نهبووه، كورچ نههاتهوه بن دارخورماكه .

ئهوه روزهي چوونه (شيرين بههاره)ش به تهنيشته يهكهوه
 دانيشتبون، كورچ داربي خوى كورژكردبووه دهترسا جيئهكي
 بهر جيئهكي كچي داربي بكهويته، بهلام له ساتي چهپلهليدان
 قوئل و باسكيان له يهكتر دهخشا، كورچ داربي دهيويست
 چهپله لئنهدا، بهلام شيرين بههاره بهردى دههينايه جوش و

خرۆش، مام گه پیده به و ته مه نه وه هه لده ستاوه سه ر پئ و
چه پله ی لیده دا کوپی داربی گوئی لئی ده لئ:

ئای! زیره کیش لیره با، ئه و جا خۆش ده بوو.

دایک و باوک هه ر رانه ده وستان، کوپی داربی ده بینئ له و
لاوه خانزاد ده سمال راده وه شیئئ، ده بینئ، گوئی ته زیجیکی
قه زوانی دریز به سه ری په نجه هه لده سوو پئئ، دیدار
هه ستاوه ته وه و فیکه لیده دات، سه لاح که له پۆل له ته نیشتی
داده نیشت، چۆته سه ر شانی پیاویک و ده ست هه لده شه قیئئ،
کوپی داربی یه که م جاری بوو شیرین به هاره ببینئ، هه ر له وه
رۆژه وه مندالان ناویان له و پیاوه نا شیرین به هاره، ئه و پیاوه ی
گه وره کان پییان ده گوت (خاره تایه ر) ئه و پیاوه ی شاری
هیناوه ته خرۆش، ئه و پیاوه ی جه مه دانیه که ی له شیوه ی
تۆله ستین به ستووه، به ده نگیک ده لئی له ئاسمانه وه هاتووه،
ده چریکئئ:

شیرین به هاره، به هاره، به هاری شادان ...

کوپی داربی له نیوان شیرین به هاره و کچی داربی، دیت و
ده چیت، ده میک له گه ل ئه ودا ده پوات و ده میک دیته وه لای
کچی داربی، جار جاره تیچاویکی ده داتئ، ناویرئ له سه ری

رابگریت، وهک بلّی به رگه‌ی سه‌یرکردنی ده‌م و لیو و روومه‌تی
ناگریت که له پیکه‌نین و شادی شیوه‌ی دنکه هه‌ناریان گرتبوو،
پتر ته‌ماشای ده‌ست و په‌نجه‌ی ده‌کرد، چه‌ند ناسک بوون،
چه‌پله ناسکتری کردبوون، به ئاسته‌م گوئی له باب‌ه:

من له و شیرین به‌هاره تیر نام.

ده‌بینی، دایک بزه‌یه‌ک ده‌کات:

چونکی ناوی منی تیدایه!

باب به پیکه‌نینه‌وه:

هه‌ر وایه

له هه‌ستاندا وینه‌یه‌ک له‌گه‌ل شیرین به‌هاره ده‌گرن، له
وینه‌که مندا‌لانی داری له پیشه‌وه له ته‌نیشته‌یه‌کتر
راوه‌ستان، گولیش له وینه‌که‌دا ده‌رده‌چیت.

گه‌رپه‌ک روژ دوا‌ی روژ ئاوه‌دانتر ده‌بی، مالی گولئ دوورتر
ده‌که‌وینه‌وه، که‌متر ده‌بینی، به‌لام هه‌والی ده‌گات، چه‌فته‌یه‌که
وازی له قوتابخانه‌هیناوه، ده‌لین، مامۆستایه‌ک لیی توورپه
ده‌بیت و ده‌لئت:

قاحپه هینده دهمدریژی مه که .

گولئی بی و وه لام نه داته وه! ده لئی:

به داکت بلئی دهمدریژی نه کات و خوشت قاحپه ی .

مامؤستا به داره وه بؤی ده چیت، قوتابیه که ی ته نیشتی
ئاگای لییه، گولئی خیرا ته نووره که ی که میک هه لده داته وه،
دهست به ناو رانی خویدا ده کات و چه قویه ک درده هینئی و بؤ
مامؤستا ده چیت، مامؤستا ده قیژینئی و هه لدی، درده پهری،
دهرگای حه وشه داخراوه، گولئی به سهر دیواردا ئاودبو ده بی،
هه ر ئه و ئاودبو بونه یه و ناگه ریته وه .

له پشت مائی کچی داربی، له و به ری که ندئی به لای
خواره ودا حه فته نیه چه ند خانوویک قیتنه بیته وه، ئه و
خانوانه ی خواره وه، ئه وانى نریک جاده قیره که، که ده لئین
زیاده رونه، تیگده درین و خاوه نه کانیاں دین له و ده و روبه ره
خانوو دروستده که ن، ئه وها برؤا، سالیک نابا، له گه ره ک
پارچه زهویه ک به به تالی نامینیتته وه، کورپی داربی خه می
ئه وه یه تی ته نیشت مائی ئه وانیش بکریتته خانوو، جیگه ی
تۆپانئیاں لئ بگری، ئیستا له له پشت مائی کچی داربی
بناخه ی خانوویک لیده دریت، هیشتا ته واو نه بووه، هیشتا مائی

نه هاتوتی، کوپی داری له گه ل کوره که یان بووه برادر، قهت کوپی داری نه بووه، وا زوو له گه ل که س بیته برادر، به لام دیاره چاوی دیدار نهینه کی تیدایه رایکیشا و بوونه برادر، رهنگه له ری دیدار و کوپی داریشه وه بوویت، بابیان بوونه برادر، بابی دیدار پشمه رگه بوو، به لام کوپی داری کچی داری به که س نادا، ساته کانی بی کچی داری له گه ل دیدار ده برده سهر.

داری ئاوه دانه، جگه له مام گه پیده و نه نه خان، مندالانی داری، جار جاره ش دیدار، خوشک و براکه ی کوپی داریش که سه ریکه وتوون، خوویان به بن داریه که گرتووه، تا ده گه نی خوین له قور و چلپاو و ه رده دهن، دین وه ک دوو کوتر له سهر سه کویه که ه لده نیشن، دهمه و به هاره زوری نه ماوه نه ورؤز بیته وه، دهنگی ترومیله که بی و سوار بن و بچنه نه ورؤزی، کوپی داری هه سته دکات له سیمای مام گه پیده خه فه تیک دیاره، نازانی چیه و ناشپرسی، به سیمای نه نه خانیشه وه خه فه ته که ده بینن، دواتر خه فه ته که په رپه وه سیمای دایک و باوکیشی، کوپی داری که وته گومان له چاوی خوئی، پیوابوو چاوی که وتوته هه له یه که وه، ده یویست بپرسی، ده یگپراوه، به خوئی نه وه ستا له کچی داری پرسی، وه لامی ویش زور روون

نەبوو، كوپرى داربى چىدى بەرگەى نەگرت، لە مام گەپىدەى
پرسى:

+هەموو خەفەتبار ديارن...

-هېچ نىه، رادىۆ قسەى ناخۆش دەكات.

+رادىۆ!

ئىوارىهەك لە چاوى كوپرى داربى مال و گەپەك بە
شىۆهەك شلەژا دەتگوت لە گەردەلوولدا گىژدەدا، هەموو
تىكدەسووپان بى ئەوہى شتىك لىرە هەلبگرن لەوئى دانىن، بى
ئەوہى قسەىهەكى روون بكەن، مالى كچى داربىش هاتبوونە
ماليان، تۆلەستىن، تەنگەكەى خاويندەكردەوہ، چاوى لە سەر
ژن و مندالەكانى هەلنەدەگرت، مام گەپىدە چاوى لە تۆلەستىن
برىوو، دەگوت:

دەمزانى واى لىدى، خۆزگە منىش لە سەر شنگ و تىن
دەبووم.

دايك ئەو دايكە سوور وسپىهەى لە هەنار هەنارتريوو، ئەو
شەو رەنگى خۆلەمىشى گرتووه، چاو لە سەر تۆلەستىن
هەلناگرئى، لە دەورى دەسووپئى، كەنتۆرەكە دەكاتەوہ، سئ

چوار کراسی بۆ دینئی، نازانی کامیانی بۆ دانئی، گۆریه ی بۆ دینئی، پیلاوی بۆ خاوینده کاته وه .

باب ده بیته پروات، خوا ده زانی ئه و جاره چه ندی پیده چیت، جاریدی هه شت سالیک بوو، باب سه ره تا ئامیزی به مام گه ریده دا کرد، مندالانی دارییی پیکه وه له ئامیز گرت، منداله گچکه کانی گوشیه خۆیه وه، دایک له پیشی راوه ستا و گوتی:

خه می منداله کانت نه بی، ئاگات له خۆت بیته .

یه کترین ماچ کرد، دایک گریا، به کول گریا .

باب ده لئی:

مه گری، زوو یه کتر ده بینینه وه .

باب روئی، هه ر باب نا، براکه ی کچی دارییش رویشته، پیاوه هه مه دانیه که ش هات و له گه ل تۆله ستیندا رویشته، گولیش کورته ک و شه روالیکی له به رکردبوو، پرچی له ناو جه مه دانیه که ی خرکردبووه، ده تگوت کوپه، چه ندی خه لک هه ولیان دا نه پروات، رویشته، گولئ خۆی کرده پیاو و له گه ل پیاوان رویشته، پیاو له گه ره ک نه ما، کوپی سه ره وه ی شازده و حه قده له گه ره ک نه ما، هه موو هاتن و به گه ل تۆله ستین که وتن

و بهو رییه‌دا رویشتن که به تهنیشت جی جوگه‌ی ئاوه‌که‌وه
بوو، ئه‌و جوگه‌یه‌ی زوو له بن زوورگه‌کانه‌وه ئاوی ده‌هینایه
شاره‌وه، هه‌موو رویشتن، ئه‌وه‌ی له گه‌رک مایه‌وه تهنه‌ا مام
گه‌ریده و شه‌له‌ی شامینۆکفرۆش بوو.

ئه‌و شه‌وه‌ کورپی داربی نه‌نووست، له پێش ده‌رگا ته‌ماشای
ریی ئه‌و به‌ری که‌ندیی ده‌کرد، ده‌یدیت شار هه‌ر هه‌موو شار به‌و
رییه‌دا شار به‌جی‌دی‌لن و رووه‌و زوورگه‌کان رووه‌و چیا
رییانگرتووه، کورپی داربی که‌ روژبووه، تیگه‌یشت شار پیاوی
تیدا نه‌ماوه، به‌ چه‌کدار و بی چه‌که‌وه، به‌ پێشمه‌رگه‌ و پۆلیس
و کریکار و بی کار و فه‌رمانبه‌ر و زۆر مامۆستاوه، هه‌ر
هه‌موویان ریی چیایان گرتووه و له‌ شار نه‌ماون، مندا‌لانی داربی
له‌ریی ئه‌و به‌ری که‌ندی شتی سه‌یریان ده‌دیته‌وه، کلاوی
پۆلیس، کاسکی‌ت، کاسی‌ت، پاکه‌تی جگه‌ره، پاکه‌تی په‌نیر،
پاکه‌تی فیشه‌ک، جلکی بنه‌وه، پینوس، زۆر شت، ده‌فته‌ریکی
کچگه‌ی به‌رگ قاوه‌ییش، کورپی داربی له‌ شته‌ که‌وتوو‌ه‌کانی سه‌ر
ریی و ده‌و ری تهنه‌ا ده‌فته‌ره‌که‌ی به‌ لاوه‌ گرنگ بوو، بردی‌ه‌وه،
هه‌ندیکی بۆ مام گه‌ریده خوینده‌وه.

کورپی داربی ده‌بینی شار خامۆشه، ده‌لیی خۆل و دۆی به
سه‌ردا کراوه، شار چۆله، تۆله‌ستی‌ن رویشتن و شاری له‌گه‌ل

خۆی برد، بەلام روژی دواتر دەیدیت خەلک قل قله دینەوه،
مندالانی داربی لەبن گەلای تەپری داربیەکهوه، دەیانژماردن، یەک
دوو سێ، وردە وردە شار پیاوی تیکەوتەوه، پیاو پەیدا بوونەوه،
ژیان جوړیک جوولە ی تیکەوتەوه، کوپی داربی گولیی دیت، بە
توورەیی هاتەوه و لە کۆلانی بە دەنگی بلند دەیگوت:

پیکیان نەکردم، چەکیان نەدامن.

مام گەپیدە که گولیی زۆر خوشدەویست، بانگیکرد و دلی
دایەوه:

گولئ، کچە ئازاکەم، قەیناکە، گەرەک پیاوی تیدا نەماوه،
تۆ ئاگات لیمان بیئت.

چاوهریی باب و برا بوون بە دیارکەون، بەلام مام گەپیدە
زوو کوپی داربیی لە باری چاوهروانی دەرھینا:

کورم، بابت زۆری پیدەچیت، لەگەڵ ئەو خەلکە نایەتەوه.

کوپی داربی باوهرپی بە قسە ی مام گەپیدە هینا، بە
رویشتنی تۆلەستین و زۆریدی، زۆر شت گۆرا، هەر زوو ئە ی
رهقیب و پیشمەرگە و شهیدان و زۆر سروودیدی لە قوتابخانە
و و کۆلان و بازار کۆکرانەوه و بە پچرپچری و پڕ لە غرغز

چوونه وه رادیۆکه‌ی مام گه‌ریده، شه‌وان به دزیه‌وه گوئیان
لیده‌گرتن، کوپی داریی یه‌که‌م رۆژی چوونه قوتابخانه‌ی دوی
بزیبونه‌وه‌ی تۆله‌ستینی له بیرناچیته‌وه، له‌گه‌ڵ کچی داریی به
ترس و له‌رزه‌وه، به‌خه‌فه‌تباریه‌وه، ریی قوتابخانه‌یان گرت، له‌و
جییه‌ی لیکجودابونه‌وه، پتر ترسان، وه‌ک جاری جاران له
گۆره‌پانه‌که ریزیبون، هسه‌نه‌ فهنیدی به‌ریوه‌به‌ر قسه‌ی کرد:

له‌مه‌ودوا ئه‌و سروودانه نالیینه‌وه که پیشتر ده‌مانگوته‌وه .

له لایه‌که‌وه (ئه‌ی ره‌قیب) به‌رزیبوه، به‌لام هسه‌نه‌ فهنیدی
وجیگره‌که‌ی به‌ دار بیده‌نگیانکرد، له‌و ده‌مه‌ کوپی داریی گوئی
له مامۆستایه‌ک بوو:

ئه‌ی ره‌قیب بی‌ ده‌نگ ناکرئ.

کوپی داریی چاوی له براده‌ره‌کانی گی‌را، هه‌ندیکیان
نه‌مابوون، مامۆستای زلله‌ش دیار نه‌ما، له هاتنه‌وه دیتی کچی
داریی به‌ کۆل ده‌گری:

+ چ بووه‌؟

- دوو براده‌رم چیدی نایه‌نه قوتابخانه .

مندالانی داری له ری له نیوان خویان گفتوگیان له ئەگەری
هاتنەوه سەرباز و گۆلینگدارەکان دەکرد.

به چوونی تۆلەستین زۆر شت چوو، ئەوه نەورۆز هات و
کەس له مال دەر نەچوو، کەس دیاریهکی نەهینا کورپی داری
هەستدەکات دەشت و دەریش، ئاقاری ئەو بەری کەند تا
دارخورماکەش کەسکایی بەهاریهکانی پیشووی نیه، دایکیش
خۆی ناپازینیتەوه جلکە جوانهکانی هەنگرتەوه، نەنەخانیش
ترس دایگرتوو و بەردەوام له چۆکی خۆی دەدا و وهیش
وهیشیهتی، مام گه پیده دلی دەداتەوه، بەلام بەلاشه، زۆری
نەبرد چیتلەکانیش نەمان، دارخورماکە وهک سەردەمی
سەربازەکان به دووری مایهوه، کورپی داری دهیگوتە کچی
داری:

+ ئەری کونەکانمان تا چەند ژمارد؟

- له بیرم نیه، بەلام هیشتا زۆری مابوو.

دوای بزربوونەوهی تۆلەستین چی وهک خۆی مایهوه؟ له
چاوی کورپی دارییهوه تەنھا دارییهکه وهک خۆیهتی گۆرانی به
سەردا نایه، بالندەکان له خۆیندن ناکهون، پەلکەکان کەسک
کەسک، له ناو پەلکانهوه بارانیک دیتە خواری، دەلی له پرچی

كچى داربىه وه دى، كورپى داربى هه سته كات، پرچى كچى داربى
پرچىكه چ پرچ ناىگاتى، نه پرچى داىكى، نه پرچى خانزاد، نه
پرچى ئايشه و فاتمه ...

بن داربى هه ر ئاوه دانه، چۆل چۆل بى شه ش كه سى لىيه،
خوشك و براكه ي كورپى داربى كه به دهورى داربىه كه
ده خولئنه وه و ده كه ون و هه لده ستنه وه، پىده كه نن و ده گرین،
ئه وانىش پىده چى هه ستیان به و گورانه كر دى كه به سه ر مال
و كۆلاندا هاتووه، ئه وه نيه هه ر (بابه بابه) يانه و كه س
وه لاميان ناداته وه، له دواى ئه شقىابوونه وهى تۆله ستين خالى
كورپى داربى كه به مؤسكۆبى ناوى ده ر كر دبوو، زوو زوو
سه ر ده دات، هىچ جار ئىكش ده سته تال نايه، ده ست به سه ر
منداله كاندا دىنى، له باوه شیان ده گرئى، چوكلىتیان ده داتى،
به لام كى جى باب ده گرئته وه، كورپى داربى هئنده هه ز له
چاره ي خالى ناكات، دىته بىرى جار ئىك باب و خال بووه
قره قريان و هئنده نه مابوو ده مانچه لىكدى راکئشن، باب
ده يگوت:

تۆ به كر ئىگىراوى رووسيا و سه دامى .

خال ده يگوت:

تۆ به کرئگیراوی ئه مریکا و شای .

مۆسکۆبی به توورپه بی ههستا و نه هاته وه، تا تۆله ستین نه پویشت، پئی نه نایه ئه و ماله وه، کورپی داربی ئه وده مانئ له و هه موو به کرئگیراوانه تینه ده گه یشت، به لام بی چهند و چوون لایه نگیری بابی گرت و له وده مه وه حه ز به چاره ی خالی ناکات .

له چاویان دیاره دایک و مام گه پیده له سه ر ئاو و ئاگرن، کورپی داربیش هه میشه چاوی له و رییه یه که تۆله ستین پیدایه رویشت، له و شه وه ی ده رچوو هه والئ نیه، به لام تا نزیک دلنیایی دلنیایه که باوکی زیندوو، ئه وه ی شه وان گوئ بداته رادیۆکه ی مام گه پیده ده زانی چ پیشمه رگه یه ک شه هید بووه، ناوی شه هید ده خویندریته وه، ژماره و ژور جار ناوی سه رباز و جاشی کوژراو ده خویندریته وه، کورپی داربی دلئ ژور خوشه به ژماره کان، به رانه بر یه ک پیشمه رگه ی شه هید بیست و پتریش سه رباز و جاشی کوژراو هه یه، له و ساتانه ی رادیۆ ده بیته وه تا ناوه کان ده خویندرینه وه، ده ستی له سه ر دلئیه تی و ده پارپته وه که ناوی باوکی تیدا نه بی، کچی داربی له نیگه رانیی کورپی داربی تیده گات، پییده لئیت:

خه می بابت نه بیته، ناوی ناخویندریته وه .

به و قسه يه ئاهيكي دئته وه بهر، قسه ي كچي داربي بو كوري
داربي وهك دهرمانه .

ئيستا وا له كندهكه به دواي بهرددا دهگه پرن، پيش
كه ميك، كه ميك پرووشاندي، هه وره كه ي ره وانده وه، روژ به
دهر وه يه، له ناو كه ندئ، كه ندي وشك، له بهرانبه ر يه كتر له
سه ر دوو به ردي ته واويك گه وري دوو شه قاوي مندالانه ليكدي
دوور دانيشتونه، نازانم كچي داربي، به لام كوري داربي
گه راوه ته وه سه رده مي توله ستين، سه ركه وتني سه ر مناره و
پياسه ي نيوان هيلي ئاسنين و غارغارانيي سه يرانه كان،
خشخشوكه ي سه ر قهرات، كچي داربي به رسته ي (كه ند بي ئاو
جوان نيه) ده يه ئيتته وه ناو كه ندئ، له هه ستاندا چ بيين! به
پانايي كه ند و به بلندي ئه و بهردانه ي له سه ري دانيشتبوون،
ئاوي شيلوو له سه ر چنگ به نه رمه غار دئت، پئ به پئ
وشكايي داده پووشئ، مندالاني داربي يه كه م جاره شتي وا بيين،
رووبار به بي باران هه ستئ و سه ره تاكه ي له دووره وه و له بهر
چاوانه وه ده ستپييكات، ترسان و هه لاتن، تا گه يشتنه وه بن
داربيه كه رووبار تيپه ري، رووبار له هه لاتني ئه وان تيژتر بوو،
مام گه ريده گوتي:

مه ترسن چ نيه دياره له زورگه كان بارانه .

زۆرى نەبرد ئاۋ گەيشتە بن دىوار، كوپى داربى ترسا، لە
بەر خۆيەۋە دەيگوت:

خۆزيا بابم لىرە با .

زۈۋ بە بىرى ھاتەۋە كەند دوور خراۋەتەۋە، ترسەكەي
رەۋيەۋە، ژن و مندال رژانە دەۋ كەندى، چاۋى گىپرا خانزاد
نەبوۋ، سەرى سوپما، چۆن دەبى روويار ھەستى و خانزاد بە
دىارىيەۋە رانەۋەستى، پىشتر شتى وا نەبوۋە، دەبى لەبەر
ئەۋەبوۋىي كە لافاۋەكە لە خۆۋە ھەستا! دواتر كوپى داربى
ناۋى لەۋە نا:

ئەۋ لافاۋەي لە خۆۋە ھەستا .

بەرە بەرە كەند نىشتەۋە، مندالانى داربى پەلەيانە لە
نىشتنەۋە، چەندى زووتر بنىشيتتەۋە زووتر دەگەنە بەردە
جوانەكان، گەيشتى، كوپى داربى دەيگوت:

با زۆر خىپكەينەۋە لەۋانەيە ئەۋە دوا روويار بى، تا
سالىكىتر نەبىينىنەۋە .

كچى داربى بە پىكەننەۋە:

خوا ئه و رووباره‌ی له بهر خاتری من نارد، چونکه حه‌زم
لئیبوو.

له و قسانه بوون له لای هه‌ساره‌که‌وه ده‌نگی دوو سی گولله
هات، زۆری نه‌برد گه‌په‌ک رزانه هه‌ساره گه‌وره‌که‌وه، ئه‌و
هه‌ساره‌ی مائی خانزادی تئیداوو، منداآانی داربی ناویان له‌و
هه‌ساره نابوو هه‌ساری خانزاد، چ بوو، چ بوو؟

خانزاد خۆی کوشت.

ئه‌و رسته‌یه بووه رسته‌ی گه‌په‌ک، هه‌موو گه‌په‌ک
ده‌یگوته‌وه، ته‌نها گولئ رسته‌یه‌کی جیا له‌و رسته‌یه‌ی هه‌بوو:

خانزاد خۆ ناكوژیت.

ده‌یانگوت خانزاد دوو گولله‌ی به‌ نئوان هه‌ردوو مه‌مکی
خۆیه‌وه ناوه و گولله‌یه‌کیش به‌ ناو ده‌میه‌وه، هه‌سار سوور بوو
له‌ خوینی خانزاد، خانزادا خانزاد، گه‌په‌ک هه‌موو خانزاد
خانزادی بوو، کوپی داربی له‌ بن فرمیسکه‌وه ته‌ماشای هه‌ر کئی
ده‌کرد، ده‌گریا، کچی داربی گریا، دایک گریا، مام گه‌پیده‌ گریا،
نه‌نه‌خان گریا، کئ نه‌گریا! گه‌په‌ک هه‌مووی بو خانزاد گریا،
ته‌رمی خانزادیان له‌و گۆرستانه‌ ناشت که ده‌که‌وئته‌ سه‌ر ری
دارخورماکه و له‌ سه‌ر کیله‌که‌شی هه‌چیان نه‌نووسی، پرسه‌شیان

بۆ دانەنا، ھەمەد و جەبارى قورئانخوین لە سەر خانزادا بوو
شەریان، بە ئایەت و فەرموودە بەربوونە گیانی یەکتەر، جەبارى
قورئانخوین دەیگوت:

خانزاد دۆزەخىە، چونکە خۆى کوشتووہ .

ھەمەدى قورئانخوین دەیگوت:

وا نیە، خانزادا دوور نیە بەھەشتى بى، چونکە کوشتنەکە
دیار نیە، کەسیان نەبەزین

دەرۆیش برايم لىكى کردنەوہ و بە رستەى:

ئىوہ چىن تا خەلک بۆ بەھەشت یان دۆزەخ بنىرن!

دارىكى بە نىوانیاندا ھىنا، کورپى داربى لەو رۆژوہ دوژمنى
بووہ جەبارى قورئانخوین .

مندالانى داربى چەندى سەر دىنن و سەر دەبەن، سەرەدەرى
لە خۆکوشتنى خانزاد دەرناکەن، بۆچى خۆى کوشت؟ چۆن
ویرای تەقە لە خۆى بکات؟ چى وای کرد... پرسىاریان لە
یەکتەر دەکرد، وەلامى چى! لە دایکیان پرسى، خانزاد بۆچى
خۆى کوشت؟ لە مام گەپیدە و نەنەخانیان پرسى، لە کتبان

نه پرسی، کچی داری له قوتابخانه له ماموستایه کیشی پرسی
بوو، خانزدا بۆچی خوئی کوشت؟ وه لامیکیان دهستنه کهوت.

دوای چهند روژئی، له ریئی نانه واخانه که تازه له پشت مالی
نه نه خان کرابووه، کوری داری له ژنانی پیش دهرگا رسته یه کی
ترسناکی بیست:

خانزاد به دهستی براکه ی کوژرا.

ئهو رسته یه کوری داریی هه ژاند، له بیریه تی نانه که ی که
خستبووه سه رنانه وه له دهست کهوت و کهوته ناو چلکاوه که و
هه لینه گرتنه وه، گه رایه وه مال، به پرسیاریک ریئی له دایکی
گرت له نان و سه رنان پرسی:

دایه، براکه ی بۆچی خانزادی کوشت؟

دایک گرتیه باوه شی:

ئهوه ت له کی بیست؟

مندالانی داری تا پیکه وتن خانزاد بۆچی به دهستی براکه ی
کوژرا، ماوه یه کی ویست، کچی داری له پیش کوری داری
پیکه وت، له ریئی قوتابخانه مه یله و به شهرمه وه بۆ کوری داریی
گپرایه وه:

دهلّين خانزاد زگي پربووه، له كوره كى حه سارئ، لؤيه براكه
كوشتي، كوره كه هه لاتيه، بوويته پيشمه رگه، دهلّين براكه ي
خانزاديش رويشديه بيته پيشمه رگه .

كوري داربي كه ميك بيري كرده وه تا له واتاي زگپرپوون
تيگه يشت، تووره بوو، هه لچوو، جويني دا به كوره كه ي
حه سارئ، به براكه ي خانزاد، كوري داربي جاريكيدى شه پى دوو
قورئانخوينه كه ي ديت، له پيش ده رگاي مزگه فتئ، ئه و
مزگه فتئ له تازه له تهنيشت گورستانه كه دروستكرابوو،
جه بارى قورئانخوين دوو سئ ئايهت و فهرمووده ي ده خوئنده وه
و ئه و جا ده يگوت:

خانزاد دؤزه خيه، ئيستا به پرچى خوئيه وه له ناو ئاگر
هه لواسراوه، زيناكه ر جيى دؤزه خه، من ئاماده نيم له سهر
گوره كه ي ئايه تيكيش بخوئيم .

حه مه دى قورئانخوينيش دواى خوئيدنه وه ي ئايهت و
فهرمووده :

هيچ وا نيه، توّ چووزانى ئه و زيناي كردووه، ده زانى زينا
چيه !! من ده ليم خانزاد ئيستا له به هه شتى پياسه دهكات، من
ئاماده م هه موو قورئان له سهر گوره كه ي بخوئيمه وه .

کوپری داربی پتر رقی له جه بار بۆوه، به دهستی با،
رهوانه‌ی دۆزه‌خی ده‌کرد، ئه‌و جاره ده‌رویش برایمیش له‌وی
نه‌بوو داریک به به‌یناندا بینئ، باش بوو دوو سی ژن گه‌یشتنه
گۆرستانه‌که، دیاربوو قورئانخوینیان ده‌ویست، قورئانخوینه‌کان
خانزاد و دۆزه‌خ و به‌هشتیان له بیرچوو، به دوا‌ی ژنه‌کان
که‌وتن.

له‌و رۆژانه قسه‌یه‌کی گولئ که هه‌په‌شه بوو له جه‌باری
قورئانخوین به گه‌په‌کدا بلاوبۆوه:

ئه‌گه‌ر جارئیکیدی بلئیت خانزاد دۆزه‌خیه، به قوربانی
چه‌قۆیه‌کی ده‌که‌م.

کوپری داربی هیچی له ده‌ستنایه، هینده نه‌بئ، هه‌میشه له
خودا ده‌پارئته‌وه که خانزاد بباته به‌هشت و نه‌خاته
دۆزه‌خه‌وه، برپاریشیدا، پاره بداته هه‌مه‌دی قورئانخوین، تا له
سه‌ر گۆره‌که‌ی خانزاد قورئان بخوینئ، کوپری داربی ده‌پاراپه‌وه
که هیچ کچیک تووشی زگپری نه‌کات، خانزادی له‌بیرنه‌ده‌چۆوه،
هه‌میشه له پیش چاوی بوو، قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کرد، خویننه‌که‌ی
ده‌بریسکایه‌وه، له خه‌ویش لئ‌ی دانه‌ده‌بپرا، زۆر خه‌ونی
پئوه‌ده‌دیت، دایکی زۆر هه‌ولئ له‌گه‌لئ دا، له‌بیریکات،
له‌بیرنه‌چوو، نامه‌که‌ی بابی هیوری کرده‌وه.

سەر له ئیوارەیهک ژنیک هاته مالیان، کوپی داری پیشتەر
چەند جارێ دیتیوی ناوی خاتون بوو، نامە ی بابی پیبوو، له
نیوان مام گه‌رپیده و دایک دانیشتوو، چ هه‌والیکی خوشه،
نامه‌که به ده‌ستی دایکه‌وه‌یه، کوپی داری له پشتیه‌وه
ته‌ماشای دیره‌کان ده‌کات، ده‌ستخه‌تی باب چەند خوشه، باب
له چپای سه‌فینه، له ناوه‌راستی لاپه‌ره‌که خه‌تیک له هه‌موو
خه‌تان درشتتره:

هەر دیتان به سەرکه‌وتویی هاتینه‌وه و تا حه‌مرینمان له
بیگانه پاککرده‌وه .

خاتون نامه‌یه‌کی له پیاوه هه‌مه‌دانیه‌کشه‌وه هینابوو که
ئه‌ویش له قوڵی تۆلستیینه، دایک بو‌ی بردن، ده‌بوو نامه بو
تۆله‌ستین بنوسریته‌وه، دایک نووسی، قسه‌ی خو‌ی و مام
گه‌رپیده‌ی نووسی، دایک رووی له کوپی داری کرد:

تۆ ده‌ته‌وئ چی بو بنوسی؟

کوپی داری گوتی:

ئه‌دی به گولنار نالین؟

دایک به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی شیرینه‌وه:

با، به ویش ده لیم، به لام تو هی خوت بلی.

کوپری داریی که مینک داما:

بابه، ئه و دوو پیشمه رگه یه بکوژه، که له حساری
خانزاده وه هاتونه ته لات.

به و قسه یه، کوپری داریی دیتی دایک فرمیسی هاته خواری،
مام گه پیده داما، خاتون چه په سا.

کوپری داریی خاتونی له بیرناچیته وه، که هات زگی لووس،
له هی ئیستای دایکی لووستر، کاتیک بۆ ماوه یه که له گه ل دایک
له ژووره که ی مام گه پیده دوو به دوو مانه وه، له هاتنه ده ری،
زگی گه وره زۆر گه وره، له زگی ئه و کاته ی دایکیشی گه وره تر
که دوو مندالی تیدابوو، سهیره، به و کتوپره، زگ چۆن و له
چی پر بوو! ئیدی خاتون به زگپری رویشته، کوپری داریی به
چاو له دایکی پرسی، دایک هر به چاو تیگیه یاند که واز له
پرسیارکردن بینئ، وازی هیئا و نه پرسیه وه، چه فته
وه رنه سووپایه وه خاتون په یدابوو، زگه که ی دانابوو، کوپری
داریی چاوه ری بوو نامه یه که بداته ده ست دایکی، نه بوو، شه و
مایه وه، هه ردووکیان چوونه ژووره که ی مام گه پیده وه و
دهرگیان له سه ر خویان داخست، دیسان به زگپری هاته ده ری

و به زگیکی له جاری پیشی گه وره تره وه رویشت،
 تینه ده گه یشت، کوری داری له نهینی زگیپوونی خاتون
 تینه ده گه یشت، ده بی چ جادوییه که له ژوره که ی مام گه پیده
 له جووله بی و به سانایی و له چند چرکه ساتیکدا زگی
 خاتون پریکات! دایکی و مام گه پیده ئه و نهینی یان لئی
 شارد هوه، ئه ویش شاردنه وه که ی ئه وانسی له کچی داری
 شارد هوه، خوی گرت و هیچی به کچی داری نه گوت، له
 هاتنه وه ی جاری سییه می خاتون که دوا جار بوو، کوری داری
 خوی پینه گیرا، ویستی به زور له گه ل دایکی و خاتون بجیته
 ژوره که، به لام مام گه پیده دهستی گرت و بریدیه بن دارییه که و
 پیگوت:

+په له مه که دوی، ئیستا نا، من هه موو شتت پیده لیم.

-باشه

بی ئارامه، خوی پیراناگیری بو دوی، خاتون به زگی
 پره وه رویشت، کوری داری لای خوی بریاریدا کون و قوژینی
 ژوره که ی مام گه پیده بپشکنی، له دوی هه لیک ده گه پرا، هه
 ئه و روزه باش ریکه وت، دایک له مال دهرچوو، مام گه پیده و
 نه نه خانیش سه رگه رمی قسان بوون، وه ک دزیک خوی کرد به
 ژوره که ی مام گه پیده، خو به لای که می رۆژی جاریک هاتوته

ئەم ژوورە، بەلام ئەمجارە جیایە، هەست بە ترس و لەرز
 دەکات، دەلەرزێ، وەک بلیی ئیستا دەیگرن و تیر دەیکوتن،
 یان رادەستی پۆلیسی دەکەن، زۆر دەترسێ، ژوورەکە شتیکی
 وای تیدا نیە، کانتۆرپکی گچکە ی سێ دەرگا کە هیچیان کلیل
 نەدران، هەندێ بزگور، لەو لایەو هەندێ قاپ و قاچاخ و
 دۆلکەیهک و چەند پەرداخیک، لبادیک بە دریزایی ژوورەکە،
 جیی خەوتنی مام گەپیدەش کە دۆشەکیکی تەنکە کەوتۆتە
 بەرانبەر دەرگاگەو، لای دەرگاش بەلای چەپ و لە بن
 پەنجەرەکە بەرمالە هەمیشە راخراوەکە ی مام گەپیدە، کەم
 بەرمالەکە هەلدەگریتەو، بە دیوارەکانیشەو سێ چوار وینە و
 هەندێ گۆلینگ و تەزییح و دوو سێ خەنجەری گچکۆکە
 هەلواسراون و تەواو، ئیدی کوئی بگەرێ و بە دواى چیدا
 بگەرێ، هیچی نەدیتەو، لە ژوورەکە خول خول دەخولیتەو،
 نازانی بە دواى چیدا دەگەرێ، هیندە گەپا و سووپا، سەری
 گیزی خوارد، چەند جار بە سەر بەرمالەکەش کەوتبوو، پیسی
 کردبوو، باش بوو هەستیپیکرد، دایکی دەیگوت:

گوناھی گەرەت دەگاتی ئەگەر بە پیتاوهو بە سەر بەرمال

بکەویت .

هه لئىگرته وه، خاوينىكرده وه، ماچى كرد و سى جار له سهر
 يهك، (تۆبه)ى كرد، ده بويست به رماله كه له جيى خوى
 دابنيتته وه، له نىگايه كدا جيى به رماله كهى جيا هاته پيش چاو،
 جيى بنه مه نجه لئىك له عهردى بن به رمال و عهردى ژووره كه
 نه ده چوو، وهك بلئى تازه هه لكه ندرابى و پر كرابيتته وه وابوو،
 سه ريكي به ده ريدا گرت، مام گه ريده و نه نه خان وها چوونه ته
 ناو قسانه وه، تا ئىواريش لئىنا بنه وه، به شيشه يهك كه وته
 هه لكۆلئىن، نه رم بوو، هه لكه نه هه لكه نه خيرا خيرا هه لكه نه،
 دهنگى ده رگاي حه وشه هات، تىكه وه، پر كه وه، پيرا نه گه يشت،
 كچى داربى له سهر سهرى راوه ستا:

+ ئه وه چى ده كه يت؟

- هيچ، ئه وه، ه.. تو له ده رگا راوه سته، ئه گه كه سيك هات
 پئىمبلئى، دوايى تئتده گه يه نم.

+ باشه

قوورت گه يشته ساخه و هيچى نه ديته وه، به خيرا يى
 پر پكرده وه، به رماله كهى له سهرى راخسته وه، وهك به لئىنى به
 كچى داربى دابوو، سه رهاتى زگ پر بوونى خاتوونى بو گيرا يه وه،

به لّام پيڻگوت كه بؤ كه سي نه گيڙيته وه، كچي داربش سهري
سوورما و هيچي تينه گه يشت .

كوپي داربي چاوي لييه، مام گه پيده هر له گه لّ پي خستنه
سهر ده رگا، هه سنده كات ژوره كه ي پشكنراوه، چووه ژووري،
ژوري نه برد هاته ده ري و رووي كرده كوپي داربي:

په له ت كرد!

كوپي داربي:

په له م كرد، به لّام چ تينه گه يشتم .

مام گه پيده:

خاتوون به بن به رماله كه زگي پر ده بوو، ئيدي زگي پر
نابن .

كوپي داربي:

به چي؟

مام گه پيده:

به فيشه ك، ئه و فيشه كانه ي بابت له شهوي روښتن بوي
ده رنه چوون .

دایک سه رکۆنه ی کوپری کرد، کوپر شکایه وه و ههستیپیکرد
ههله ی کردووه و نه ده بوو له ژووړه که ی مام گه پیده به دوی
شتدا بگه پیت، دایک کوپری تیگه یاند که خاتون و فیشه ک
نهینیه نابئ که س بزانی، گولناریش نابئ بزانی، ئاشکرا بوون
ویرانکردنی مال و گرتن و کوشتنی به دواوه یه، دایک به کوپری
گوت:

له سه زمانه نزا بکه ین که له بازگه گومان له خاتون نه کری
و دهست له زگی نه دن، ئاشکرا بی ئیمه ش تیده چین، نازانم بو
ئه و جاره دلم ده ترسی.

کوپری داربی له ترسی دایکی ترسا، هه بی نه بی ترسی له
رییه دهنا دایک له خووه ناترسی، ئه و روژه کچی داربی پییه کی
هر له مالی کوپری داربی بوو، کوپری داربی به چرپه ده یگوته
کچی داربی:

پیویسته نزابکه ین که شتی خراپ روونه دا.

کچی داربی پرچی له سه ر چاوی لاده دات:

نزای چی، به من نالی چی له رییه روودات؟

کوپری داربی هه ناسه هه لده کیشتی:

نازانم، هیچ نازانم، به لّام با هر بیارپینه‌وه که هیچ به لایه‌ک
روونه‌دات .

تاریک داهات، به فه‌رمانی مام گه‌پیده دایک و هر سئ
منداله‌که‌ی له مالّ دهرچوون، گوئی لییه مام گه‌پیده ده‌لیته
دایکی:

کچم، کیشه‌که خاتوون نیه، بیستمه هه‌لده‌کوئنه سهر مالّه
پیشمه‌رگان، کچه‌که‌ی نه‌نه‌خانیش خوی شاردۆته‌وه .

چوونه مالی دهرۆیش برایم که مالی به مزگه‌فته‌که‌وه بوو،
مالیکه کوری داری هه‌ستده‌کات بۆنی قورئانی لیدی، دیواره‌کان
به ئایه‌ت رازاونه‌ته‌وه، جوړیک له ئارامی خسته دهروونیه‌وه،
ئو شه‌وه هه‌موو بی‌ری به دهری زگی‌پرووندا ده‌خولیته‌وه،
دایکی کچی داری ئه‌گه‌ر له و ساله زگی پر نه‌با، باوکی کچی
داری نه‌ده‌کوژرا، خانزاد ئه‌گه‌ر زگی پر نه‌با، نه‌ده‌کوژرا،
خاتوون ئه‌گه‌ر زگی خوی به فیشه‌ک پر نه‌کردبا، بازگه چیان
لیده‌ویست، چهند شه‌ویک له مالی دهرۆیش مانه‌وه، ئۆقره‌ی
نه‌ده‌گرت، ده‌ویست سهر له مالّ، له مام گه‌پیده بداته‌وه، سهر
له داری بداته‌وه، دایک نه‌یه‌یشت، به‌وه‌ی باش بوو له پیش
قوتابخانه کچی داری ده‌دیت، له هاتن و رویشتنه‌وه به‌کترین
ده‌دیت و له به‌کترین ده‌پرسی، کچی داری پیده‌چوو بزانیته

بۆچی نایه‌نه‌وه مال، بۆیه له‌وه باره‌وه پرسپاری نه‌ده‌کرد، کوپی داری پرسپاری داربیه‌که‌ی ده‌کرد، کچی داری پێیده‌گوت که مام گه‌پیده و نه‌نه‌خان به‌خه‌مباری له‌ بنی دانیشتون.

کو‌تایی سالی خویندن هات و وه‌ک سالان مندالانی داری به‌یه‌که‌م ده‌رچوون، به‌لام کوا تو‌له‌ستین جوانترین دیاریان بو‌بینی، نه‌وه‌اوینه نه‌چیل مابوو، نه‌ری ئه‌وی وه‌ک جارن بی‌کیشه بو‌تا بچنه‌بن دار خورماکه، گه‌مه‌ی دارخورمایی ده‌ستپیکه‌نه‌وه، ژماردنه‌که ته‌واوبکه‌ن که ئیستا ره‌نگه‌کونی نویشی تیکه‌وتبی، زور جار ده‌بیستن روی گولله‌له‌ دارخورماکه‌یه، به‌لام تا داری مابی مندالانی داری خه‌میان نیه، گه‌مه‌کانی سیبه‌ری داری له‌گه‌مه‌جوانه‌کانن.

ژیر به‌ژیری هه‌والی مردنی خاتوون هات، کوپی داری سه‌رهاتی مردنی خاتوونی له‌مام گه‌پیده‌وه بیست:

له‌بازگه‌کان ده‌رچوو، فیشه‌که‌کانی گه‌یانده‌پیشمه‌رگه، فیشه‌که‌کانی ئیمه‌نا، هی مالیکیتر له‌گه‌رانه‌وه، له‌هیلی سنووری شورش و حکومه‌ت ده‌بیته‌ته‌قه، گولله‌یه‌که به‌سینگی خاتوون ده‌که‌ویت، هه‌ر له‌وی ده‌نیژی.

ھەر لەو سەرۆبەندە لە رادیۆو ھەوآلی لە سێدارەدانى
 (لەیلە)یەك بآلوبۆو، خەلك ھەموو فرمیسکیان بۆى رشت،
 سەرت بە ھەر كۆلانیکدا بە ھەر مآلیکدا دەکرد (لەیلە، لەیلە)
 بوو، بەلام كۆپى داربى لەیلەى نەدەناسى بۆ خاتوون دەگريا،
 دەبویست ھاوار بکات، خەلكینە بۆ خاتوونیش بگرن، حەیفى
 ھات كە كەس نازانى خاتوونیش شەھیدە، حەیفى ھات كە لە
 رادیۆو ناوى خاتوون نەخویندراوئەو، دەبینى، دایك
 ھێندگرياو ھێند گرياو، چاوەكانى بوونەتە دوو گۆمىلكەى
 خوین، سەرەتا واى زانى ئەویش بۆ لەیلە دەگرى، بەلام گووى
 لە دایكى بوو، لە نێوان ھەنسكەكانى خاتوون خاتوونى بوو،
 كۆپى داربى بە كۆل بۆ خاتوون گريا، دوا وینەى خاتوونى لە
 چاو، ژنیكە لە تەمەن لە دایكى گەرەترە بەلام بە بەژن
 ھەندىك كورتتر، كراسىكى مەیلە و شینى درىژى بە باخەلى لە
 بەرە، كەوپیەكى رەش، چەفیهكى سپى و رەش، زگى گەرەپە
 وەك بلیى لە سەر مانگ و رۆژى خویتی، ھىواش شەقاوان
 داوئ، گران زۆر گران دەپوات، كۆپى داربى فرمیسك بە چاوى
 كچى داربەو دەبینى و پى دەلى:

تۆ بۆ لەیلە دەگرى یان بۆ خاتوون؟

كچى داربى بە شەرمەو:

كە دەبىنم تۆ دەگرى، فرمىسك راناۋەستى .

چاۋى خۆى دەسپى:

من بۆ خاتوون دەگرىم .

كچى داربى خاتوونى نەدەناسى، بەلام ۋەك كوپى داربى
بۆى گرىا، گرىان ۋەك چۆن بۆ خانزاد گرىان، ئاۋاش بۆ
خاتوون گرىان، مام گەپىدە لە چۆكى خۆى دەدا:

حەيف، حەيف بۆ ئو ژنە قارەمانانە، بە راستى قارەمان
بوون، ئىدى شۆرشە، خاتوونىش شەھىد دەبى لەيلەش شەھىد
دەبى .

كوپى داربى دەلئىتە مام گەپىدە:

ئەدى خانزادىش شەھىدە؟

مام گەپىدە كەمىك داما:

ئەۋىش . . .

لەۋ ساتە ترومبىللىك لەۋ بەرى كەندى ئىستۆپىكى گرت،
دەنگى تايەكانى دەنگى مام گەپىدە ۋ چۆلەكەكانى ناۋ داربى
خىنكاند، ھىندەى گەردەلووللىك تۆز ۋ خۆلى بۆ كۆلان ھىنا،

کۆمه‌لۆگ چەکار دابه‌زین، به بئ سلاوکردن هاتنه بن داربیه‌که، کورپی داربی زوو به کچی داربیی گوت بچیتته‌وه مائی خۆیان، به‌لام به‌قسه‌ی نه‌کرد، چەکاره‌کان که هه‌ندیکیان جلکی سه‌بازیان له‌به‌ر بوو، به عه‌ره‌بی چەند قسه‌یه‌کیان له‌گه‌ل مام گه‌پیده کرد و رویشتن.

چەکاره‌کان له بیریان برده‌وه، نه‌یانه‌یشت پێبکه‌وئیت شه‌هیده یان نا، به‌لام ئه‌وه‌ی له بیرنه‌برده‌وه که له‌گه‌ل کچی داربی هه‌رییان دابوو سه‌ردانی گۆرپه‌که‌ی بکه‌ن، ئه‌و دووه‌هفته‌ی جارێک ده‌چوونه سه‌ر گۆرپه‌که‌ی، ئه‌وپۆ روژی چوونه سه‌ر گۆرستانه، روژانه‌ی خۆیان بو ئه‌و روژه کۆده‌کرده‌وه و له مستی هه‌مه‌دی قورئانخوینیان ده‌کرد، تا له سه‌ر گۆرپه‌که‌ی خانزاد قورئان بخوینئ و خودا له به‌هه‌شت به‌یئیلته‌وه، دیتیان له پیش ده‌رگای مزگه‌فتی لای گۆرستان، له نیوان هه‌مه‌د و جه‌بار مشتومرپه، گوئیان لێیه، هه‌مه‌د به هیواشی ده‌لئ:

دوو‌باره‌ی ده‌که‌مه‌وه هه‌ر که‌سێک له ریی نیشتمان بمرئ، شه‌هیده، بۆیه پیشمه‌رگه چ ژن چ پیاو که ده‌کوژرئ شه‌هیده.

جه‌بار به توورپه‌یی:

وا مه لئ، گوناھبار دەبیت، پێشمەرگە خو له ریی خودا شەر
ناکات شەھید بێت، شەھیدی چی؟

لەو ساتە پتر لە جەبار بە رقدا دەچێ و بریار دەدا تۆلە
لێکاتەو، تۆلە پێشتریشی لێکاتەو، حەمەد بە دیتنی
مندالەکان جەبار بە جێدیلێ و بەرەو گۆرەکە ی خانزاد هەنگاوی
گورج داوی، حەمەد چەندی دەنگی بلندتر دەکرد، کورپی داربی
دلخۆشتر دەبوو، وایدەبینی خانزاد بەهەشتیتەر .

کچی داربی تێدەگات کورپی داربی نیازی خراپە، دەیهوی
لەگەلی بمینیتەو، رینادا، تێدەگەیهنێ ئەگەر لەگەلی بێت،
ئاشکرا دەبن، تا دەرەوی گۆرستان پیکەو دەین، کچی داربی
دەلێ:

بەلام نەکە ی لە ساتی قورئانخویندندا لێدە ی، گوناھت
دەگات .

تی دەبیتەو و بە پشت مزگەفتەکەو خوی دەگەیهنیتەو
گۆرستان، بە پێدزە و کوورپە کوورپە بە نیوان کێلەکاندا دئ و بە
دەنگ جەبار دەبینیتەو، لە سەر گۆرپیک قورئان دەخوینێ،
کورپی داربی خوی لە پەنای کێلێک ناو، چاو دەگیرێ، کەس
لێی نزیک نیە و نابینرێ، باش ریککەوتوو، لە نیوان کێلانەو

لایه کی دهموچاوی جه بار جوان دیاره، هیئنده دوریش نیه،
 بهردیکی رهشی له لایه که وه قرنجاو دهخاته دارلاستیکه که یه وه و
 سیړه ی لیده گری، سیړه له بن که پوو له لایوی ده گری، کوری
 داربی ئاره زوویه تی ددانی جه بار بشکینن، قسه ی کچی داربی
 بیرده که ویته وه، نابن له ساتی خویندندا لئی دا، جه بار ده لئی
 زانیویه تی سیړه ی لیگیراوه و چاوه پئی لیوونه وه ده کری،
 لینابیتته وه، ریژی ده کاته وه، کوری داربی خوی پیناگری و
 ده شترسی له و چاوه پروانیه دا که سیک به سهریدا بی و ئاشکرا
 بی، ناوی خودای لیده هیئین، نزاده کات که لای تیژی به رده که ی
 پیبکه وئ، که میک دهستی ده له رزی و ده یه اوئ، به رد سهرده کا
 و به لیونا به لا بروی ده که ویت، جه بار هیئنده له خوی
 هه لده دا، قورئانی له دهست ده که ویته سهر گوره که،
 هه لده سیتیته سهر پی:

ئوه چ دیله سه گیک بوو؟

له بهر خویه وه ده لی:

ئوه تۆله ی خانزاد، راوهسته هیشتا ماوه .

بهردیکیدی تیده گری و ریک له سهری ئه و په نجانیه ده دا
 که که خستبوونیه سهر جیی بهردی خانزاد، دواتر کوری

داربی ناوی له و جی بهرده نا، بهردی خانزاد، جه بار به دهنگی
بلند:

هه ی قاحیه دایک، نابی بسمیلات لی کرابیت.

کورپی داربی به هیواشی گوتی:

ئه وهش تۆله ی شههید، راوهسته تۆله ی دایکیشم ماوه،
دایکی من قاحیه یه!

بهردی سیییه می له چه نه گه ی گیرکرد، ئه گهر چاوی
ریشکه و پیشکه ی نه کردبی، خوینی به ده موچاوی جه باره وه
دیت، به پشته وه دا کووره کوور هه لات و گوئی له قورئانخوین
بوو، جوینی پیس پیسی ده دا، له پر پیلی کورپی داربی که وته
ناو ده ستیک، چاو هه لده بری کورپی جاحیله پیشر چه ند
جاری له نزیك هه ساره که دیتبووی:

ئه و دارلاستیکانه ت بو له قورئانخوین دا؟

خوی راپسکاند، به لام له ناو ده ستیکی وادا نه بوو، هه لی
ده ربا زبوون له ئارادابیت، که میک بیده نگ بوو، گوتی:

ئه و قورئانخوینه، ده لی خانزاد ناچیته به هه شت.

پیلی بهردا و پئیگوت:

زوو برۆ با نه تبینی.

هاوینه که ی له سالان گهرمتر دیاره، به لام هر کاتیک با له لای سه فینه وه هه لده کات، فینکده بیته وه، به خوی ده لیت:

بایه که له لای بامه وه بی، فینکه زور فینکه .

به و با، با هه میشه له سه فینه وه هه لیکردبا و به پیش ده رگای مالی کچی داربیه وه به ره و مالی و داربیه که هاتبا، به کوری داربی با هه موو بایه کان سه به سه فین بان، شه وان ئه گهر ته قوتوق نه با له سه به بان ده نووستن، تا خوی لیده که وت، چهند جار هه لده ستایه وه سه ری و ته ماشای چه وشه و سه ربانی مالی کچی داربیه ده کرد و به تاریکاییشدا رووه و سه فین سه ری هه لده پری. شه ویک له و شه وانه که هه یوه شه ویک بوو ده رزیت له سه به عهرد هه لده گرتیه وه، چاوی که وته سه به زگی دایکی که له سه به پشت راکشابوو، ئای، زگی گه وره یه، ده لیتی زگی هه یه! باوه پری به چاوی خوی نه کرد، چهند جار چاوی داخست و کردیه وه، زگ گه وره یه، له جیی خوی هه ستا، سوورایه وه ئه و دیو، زگ گه وره یه، بیری بو خواردنی ئیواره چوو، خواردن چی بوو؟ رهنگه دایکی نانی زور

خواردبئ، خواردنی زۆر زگ گه وره ده کات، دهستی به زگی
خۆشیدا هینا بزانی گه وره نه بووه، نا، رهنگه دایک تووشی
نه خۆشی بووبئ، نه خۆشی ههیه زگ هه لده په نمینئ، کوری
داربی ئه و شه وه چه ندی هینا و بردی نه گه یشته هیچ، رۆژیوه،
تیچاویکی له سه ر زگی دایکیه تی، دوا ی حه فته یه ک پتر زگ
گه وره تر بوو، رۆژ به رۆژ گه وره تر ده بوو، گومانی نه ما که
دایکی زگپه، له خۆی ده پرسى چۆن ده بئ؟ خۆ باب لیڤه نیه،
ترسا زۆر ترسا، ئه و زگپه یونه له کوپوه هات؟ خۆ وه ک و هی
خاتوون نیه، پاشۆلیک فیشه کی تیپچابیت، نا، تیناگات، ده لئ
تۆ بلئی وه ک زگه که ی خانزدا بئ، کئ زگی دایکی پرکرد! نا،
شتی وا نابئ، داده ما، که متر گه مه ی له گه ل خوشک و براهی
ده کرد، که متر ده چووه بن داربیه که، کچی داربی زۆر هه ولیدا
شتیکی لیده ربینئ به لاش بوو، ده بئ دایک ههستی به نیگه رانیی
کوڤ کردبئ، بۆیه، ئیواره یه ک له سه ر بان، قسه ی بۆ کرد، تا
تیگه یانده زگه که ی له باوکیه تی زۆری ویست، ئیدی کوڤ به
ئاسووده یی نووست.

سبه ی له گه ل داربیه که ئاسایی بووه وه، پووشکاخه زیکی
گه وره ی درووستکرد، جوان درووستده کات، له تۆله ستینه وه
فیزیوه، بانگی کچی داربیی کرد، هه لیاندا بلند بوو،

حه زیده کرد رووه و سه فین هه ستن، به لام که ی بووه بایه که هه بی
لیره وه رووه و سه فین هه لیکات، پوشکاخه ز به رزیووه، دوو سی
دارتیل به رزیووه، چوو هه یاله وه، ئه ها تو له ستن له سه ری
سه فینه وه به دوورینه که ی پوشکاخه زه که ده بین و
دهیناسیته وه، ده زانی هی کوری داربیه، هر کوری داربی
پوشکاخه ز له شیوه ی پوشکاخه زی تو له ستن درووستده کات،
پیویسته نامه که بو بنیری، ده لئته کچی داربی:

داوه که بگوه، پینوس و کاخه ز دینم.

هینای و نویسی:

بابه، دایکم زگی هه یه .

به داوه که یه وه کرد و رویشته، کچی داربی شتیکی گوت،
نه بییست، له بهر دهنگی بابی نه بییست، گوئی لیه له سه ری
سه فینه وه نامه که ده خوینیته وه .

سالی خویندن داها ته وه، تو له ستن دیار نیه تا مندالانی
داربی بیاته بازار و به دلی خویان جانتا هه لبرترین، کوری
داربی پار ئه و ده مانه ی خوئی هاته وه بهر چاو و چاوی پر بوو
له فرمیسک، باب هر دوو کیانی برد، له سه ری ئه و کو لانه ی
قهیسه ری که رووی له مزگه فتی حاجی له قله قه که بوو، له جانتا

فرۆشیک، کچی داربی جانتایه کی رهنگ رهشی هه لگرت، خویشی
جانتایه کی سپی، باب دیاربوو سه ری سوپما له و هه لپژاردنه و به
پیکه نینه وه گوئی:

من چ له ئیوه ناگه م

کچی داربی گوئی:

من زۆر چه زم له رهنگی ره شه .

کوپی داربی به شه رمه وه :

منیش رهنگی سپی .

قوتابخانه بی سرووده، بی سروودی گهرم و گوپه، هه ندیک
سروود به خاوی و پچپچر ده گوتریته وه، به لام کوپی داربی
هه سته کات که س ئه و سروودانه ی ئه زبه ر نیه و چه زی
ئه زبه رکردنیش له که سدا نیه، خواخوایه تی زوو بچیته وه و زوو
ئیهواره دابن، تا له رادیۆکه ی مام که ریده گوئی له سروودی
سروودان (ئه ی ره قیب) و ئه وانیدی بگریت .

روژ دوا ی روژیش چه کدار پتر ده بن و ناوه ناوه به تپومبیل
به کۆلانه کاندای جرت و فرت ده که ن، سه رباز لیره و له وئی به
دیارده که ون، به لام چادریان هه لنه داوه و جیگیر نین، کوپی

داربی بیستی له دوور زۆر دوور له پشت دار خورماکه و چه‌ند
جیگه‌یه‌ک هه‌لیانداوه، شه‌وانیش ته‌ق و توق هه‌یه، نازانری کئی
له کئی ده‌کات، دایکیش زوو ده‌لئ:

مه‌ترسه ئه‌و ته‌قانه روو له ئیمه‌ نین.

کوپی داربی ده‌بینی مام گه‌پیده روژ دواى روژ دلخۆشتر
دیاره، پیویست ناکات بپرسی، ده‌زانیت دلخۆشیه‌که‌ی هی
رادیۆیه، رادیۆ قسه‌ی خۆش بکات، مام گه‌پیده دلخۆشه، ناوه
ناوه ده‌لئته کوپی داربی:

کوپم زۆر نه‌ماوه بابت بیته‌وه، به‌ سه‌رکه‌وتویی دیته‌وه،
هه‌ر دیتت شار له جاش و سه‌ریاز و ئه‌من پاکبۆوه و پیشمه‌رگه
هاتنه‌وه و بووینه حکومه‌ت.

کوپ له خۆشیدا له خۆی هه‌لده‌دا و کچی داربیی به‌ سه‌ما
ده‌خست.

زستان داها، کوپی داربی له سه‌ر بانه‌وه چاو ده‌داتئ،
سه‌فین سپی سپیه، بابی له ناو به‌فرییه، به‌فره‌ات، گه‌یشه
لق و پۆی داربییه‌که‌ش، ساقۆ قاوه‌ییه دریژه‌ توکنه‌که ده‌کاته
به‌ر که‌می‌ک بۆی ته‌سکبۆته‌وه، ساقۆ په‌مبه‌ییه‌که‌ی کچی
داربیش توکنه و پر به‌ به‌ریه‌تی، کوپی داربی دیته‌ بیری

زستانه‌که‌ی پېشوو بابی ئه‌و دوو ساقۆیه‌ی له به‌غداوه بۆ هێنان
و گوتی له شیوه‌ی رووسین، زستانی پار هه‌ردووکیان پر به
به‌ریان بوو، به‌ خۆی ده‌گوت، ده‌بێ کچی داربی هه‌لینه‌دابێ،
یان من زۆر هه‌لمدابێ، گوتیه کچی داربی:

له‌ میژه‌ خۆمان نه‌پێواوه .

کچی داربی پێکه‌نینی‌کی کرد، کێ ده‌زانی تا که‌ی له‌ گوێی
کوپی داربی به‌ تازه‌ی مایه‌وه! پێکه‌نینی‌کی کچانه و شیرن
بوو، کوپی داربی پێکه‌نینی وای نه‌ له‌ که‌س و نه‌ له‌ کچی
داربی نه‌بیستبوو، چه‌ند له‌ میژه‌ ئه‌و پێکه‌نینه‌ی له‌ کوئ
شاردبووه، پێکه‌نینی‌کی درێژ، زۆر درێژ له‌ قژی کچی داربی
درێژتر، زۆری برد تا پێکه‌نینه‌که‌ی وه‌ستا، نه‌وه‌ستا، له‌ که‌لینی
پێکه‌نینی پساوه‌وه گوتی:

ئه‌وه ده‌نگت بۆ وا گر بووه؟

کوپی داربی سه‌ری سوپما! باشه‌ ده‌نگی چی لی‌هاتووه، بۆ
گر بووه، کچی داربی به‌ پێکه‌نینی‌کی‌دی ده‌نگگری له‌ بیری کوپی
داربی برده‌وه و گوتی:

ده‌ی با بچین خۆمان بی‌یوین .

چوونه بن داربیه تهرهکه، ئه و جاره بزماریان له بری گهچ
بهکارهینا، له و پێوانه کوپێ داربیه له ئاست کچی داربیه دوو
پهنجه کورتی هینا، کهمیک دلتهنگ بوو، کچی داربیه له چاویدا
دلتهنگیه کهی خویندهوه، پیکه نینیکیدی بو کرد و گوتی:

تو دایته قهلهوی من بهژن، خهمت نهبی دهگه یته من.

به فرعهردی سپی کرد، پتر کهوت، ورد و درشت هاتنه
دهری، له گشت لاهو شهپه بهفره، خوشک و براهه ی کوپێ
داربیش به دهسته وردیلانهکانیان به فره له دهگرن و دههاوین،
نه نه خانیش هات، له گه ل مام گه پیده دوو سئ توپه لیان بو
یه کدی هاویشت، مندالانی داربیه شهپه به فریکی جوانیان کرد،
له و ده مه کوپێ داربیه خانزادی بیرکه وته وه که پار زستانی
شهپه به فری له گه ل ده کردن، کچی داربیه له خه یالی ده رهینا و
گوتی:

وه ره با بووکه به فر...

قسه که ی ته واو نه کرد دایکرده بارانیک هینده ی تا بیست
بژمیرو، عهرد سپیتی پێوه نه ما، بووه یه ک لیتا و مه پرسه، له و
ده مه براهه ی کچی داربیه هات و خو ی لی تووره کرد و برديه وه،

كوپى داربى پى سەير بوو، ئاخىر دەمىك بوو، وازى لە كچى داربى ھىتابوو.

(ئەوپۆ 12-12-1974، دايكم ژانى گرت، بابم لىرە نەبوو مامان بىنى، كاتزمىر 12ى نيوەپۆ كوپىكى بوو، مام گەپىدە ناوى نا گىقارا، ئەگەر بە دەستى من بى، گىقارا دەدەمە مالى كچى داربى))

ئەو چەند رستەيە دەستپىكى نووسىنەوہى يادەوہىرى كوپى داربى، كە دواتر لە ژىر ناوى (كريمستى) نووسى و بە دنيادا بلاويكردەوہ.

زۆرى نەماوہ سال وەرسووپتەوہ، لە رۆژمىرى كوپى داربى سالى نوئى لە 11ى ئازارەوہ دەستپىدەكات، چونكى لەو رۆژە بابى بۇ پەيدا بوو، لەو رۆژە بابى ھاتەوہ، ھەر لەو رۆژە بابى رۆيشت و تا ئىستا نەگەرپاوتەوہ، بە قسەى راديۆكەى مام گەپىدە بى ناگاتە سالى نوئى تۆلەستىن دىتەوہ و لە ھاتنەوہدا تۆلەى سالىك دوورى و ناخۆشەيەكان دەكاتەوہ و ئىدى لىكدابران كۆتايى دى.

چەند رۆژىكى ماوہ بۇ سالى نوئى، كوپى داربى دەبىنى مام گەپىدە برۆكانى لىكناوہ و ئاگر لە چاوى دەبارى، تا ھىزى

تېدابوو رادیۆکه ی به دیوار دادا، کوپړی داریی له رزی، گریا، هبې نه بې کۆتایی دنیا،یه، مام گه پیده رادیۆ بشکینئ، نیشانه ی کۆتایی دنیا،یه، کوپړی داریی هر کۆتایی دنیا ی له رادیۆ شکانه که خوینده وه، دایک کزه و قسه ی بۆ ناکرئ، کوپړی داریی زراوی چوو، گومانی نیه که باب تووشی به لایه کی گه وره بووه، مردووه، به هاواره وه ده پرسئ، که س وه لامیکی روونی ناداته وه، له ناو فرمیسک و هاواره کانی خوی ته نها کچی داریی ده بینئ، ئه ویش ده گری و ده یه وی باوه شی پیدابکات، شهرم ده یگرئ، له وده مه خال ده گاتئ، ده ست له ملی ده کات، ماچی ده کات، فرمیسکه کانی ده سپرئ و پئیده لئ:

ته واو، شتیک نه ما به ناوی شورش و پئشمه رگه، چاوه پړئ بکه بابت دئته وه .

قل قل ده هاتنه وه، پیاوه به چیا که وتوو ده هاتنه وه، پیاوه رۆیش تووه کانی حه سار هاتنه وه، براهی خانزادیش هاته وه، هاتنه وه پیاوه کانی ئه و بهری که ندئ هی پشت مالی کچی داریی هی سه ره وه ی مالی شه له ی شامینۆ کفرۆش، هه موو هاتنه وه، بابی دیداریش هاته وه، ئه وه ی دیار نیه تۆله ستینه، ئه و کوپړه ی زگی خانزادیشی پرکرد سو راخی نیه، دایک منداله کانی برده مالی کچی داریی، له گه ل مام گه پیده و کوپړی

داربی به ره و مزگه فته که ی دهرویش بر ایم رویشتن، بیستیان مزگه فته که پر پیشمه رگه یه، دهیانهننه ئه وی و له ویوه دهیاننیرنه وه مائی، گه یشتن، کورپی داربی کۆمه لیک پیاوی سه ر و ریش هاتووی چلکنی دیت، له حه وشه ی مزگه فته که له سه ر چیچکان دانیشتبوو، سیمایان رهنگی مردووی گرتبوو، ده تگوت که رولالئن، قسه یه کیان نه ده کرد، کورپی داربی کۆمه لیک پۆلیسیشی له پیش ده رگا دیت، به لام نایه ته وه بییری چیان ده کرد، له پر دایکی به دهنگیک چ له و دهنگه ی نه ده چوو که له دایکیه وه بیستبووی:

کورپه حوسین ئه وه تۆی!

سه ر و ریش هاتوو، پر له داوی سپی، جه مه دانیه که ی له مل ئالاندبوو، له بن دیوار له نیوان دوو پیاوی وه ک خۆی له سه ر پارچه گوشیک دانیشتبوو، پیی لیراکیشابوو، دایک و مام گه ریده غاریان دایئ، ری نیه کورپی داربی بیگاتئ، که لینیکی کرده وه و خۆی به باوه شی دادا، هه و بوو، باب بوو، سه یره باب بۆ هه لئاستیتته سه ر پیئ، دایک ده گری، مام گه ریده ده گری، باب ده گری، قیتیان کرده وه، ئای دوو دارشه قی له بن پیله، کورپی داربی به دیتنی دارشه ق له رزی، له هه نگاوی یه که مدا، کورپی داربی چاوی که وته سه ر ده لینگه ی چه پی بابی که به

بۆشى دەجولايەو، لە چۆكى بۆ خوارەو، شەرۆال بە بەتالى
 دەجولايەو، كورپى داربى لە هارژنى دا، باب راووستا، بە
 گريانهو بانگيکرد، لە سەر دارشەقەو، لە باوئشى گرت، گوتى:
 مەگرى، هاوار، كورپم مەگرى، شۆرشىك چوو، پىي من هەر
 هيچ نيه .

هاوار پتر هاواری کرد، باب، هەناسەيەکی قوولئى هەلکيشا:
 مەگرى، كورپەكەم، بە يەك لاقيش دەتوانم بابايەتيت بۆ
 بکەم و بە سەر منارەي چۆلش بکەوم .

کەمىک ئارام بۆو و هيواش هيواش بە پىي تۆلەستين،
 بەرەو مال بوونەو، كورپى داربى لە دواو دەرويشت و چاوى لە
 سەر دەلینگە بەتالەكەي تۆلەستين هەلنەدەگرت، ئەو شەوئى
 دەهاتەو بىر كە بابى خۆي بەست و دەمانچە لە نىك، تفەنگ
 لە شان، ريشى تراشى و قيت و قۆز بە دوو پىي ساخەو،
 گورج وەك شىر لە مال دەرچوو، ئىستاش بە يەك پى و بە دوو
 دارشەقەو و بە بى چەك رەخت، بە شەلە شەل بە بن نمەي
 باراندا بەرەو مال دەبيتەو، نەگەيشتبونە دارتيلەكەي ئەو
 بەرى كەند باران توندى کرد، ريزنەيەك دايکرد نەبيتەو، لەو
 ساتە پى و پيمەپەي بابى هاتەو بەر چاو، ئاهيكي قوولئى

هه لکیشا، ئیدی بابی کاری پیمه ره کاری بۆ ناکریت، به لای
به رده بازه که وه پهرینه وه، تا گه شتته ژووری، ئاویان
لیده چۆراوه، ده یویست له ساتی جلگۆرین پیی بابی بیینی،
بزانی پیی براو چۆنه، به لام بابی له کاتی شهروال گۆرین
پییه کانی خسته بن لیفه وه و نه یه شت که س بیینی،
مندالله کان له گه ل کچی داربی و دایکی هاتنه وه، باب سه ره تا
کچی داربی له باوهش گرت و ماچی کرد و به سینگی خویه وه
نووساند، خوشک و برای له ئامیز گرت، دایک ساواکه ی بۆ
راگرت و گوئی:

ئه وهش هی تویه، گیفاری ناوه .

باب ته ماشای دایک ده کات، چاوی زهق ده بیته وه، دم
داده چرئ، باوهش ده کاته وه و قسه ی بۆناکرئ، مام گه ریده به
پیکه نینه وه:

کورم ئه و کورپه مان له تو شار دبووه .

باب ماچیکی نهرم له ساوه که ده کات، له سه ر کۆشی خوی
داده نی و چهند دلۆپه فرمیسی هه لده وه رینیتته سه ر
به روانکه که ی .

ئەو شەوہ لە بیری پێیە رویشتووہکە ی بابی بوو، بۆ نہ ما!
 دەبی لە کوئی کەوتبی! کئی ھەلیگرتبیتەوہ! بیری دەکردەوہ،
 پەنجەکانی چیان لێھاتووہ، ئەدی نینۆکەکانی، باشە، بۆچی
 بابم لەگەڵ خوئی نہ یھیناوە، بەلکو تیبخریتەوہ، پئی برآو
 تیناخرتەوہ! باشە فرییداوە، یان لە گوپی ناوہ، ئای پئیەکە،
 پئیە گەرہ بە ھیزەکە ی بابم، پئیە پرمووہکە ی بابم، چیت
 بەسەرھات! ئەدی پئیلاوہکە ی! بابم لە مەودوا یەک لنگە پئیلاو
 دەکرئی، لنگی راستە، باشە پئیلاو فروشەکە یەک لنگ دەفروشی!
 یان ھەردوو تاک دەکرئی و ھی چەپە فرییدەدا، بریا پئیە
 برآوہکە ی دەھینایەوہ، بە شتیک تیمان دەخستەوہ، یان لە مائی
 ھەلماندەگرت، نہماندەھیشت سەرما ی بیٹ گەرما ی بیٹ،
 نہماندەھیشت شتیک پیوہ ی بدات، لە کوئی، پئیە برآوہکە ی
 بابم لە کوئی؟

دەھاتە سەری پرسیا ی پئیە بزبووہکە لە بابی بکات،
 پەشیمان دەبۆہ .

کوپی داری ھەستدەکات بەھارەکە ی لە گەرەک بە بی
 بەھاری تیدەپەرئی، چونکە دئی کەس بەھاری تیدا نیە، نہ
 کەس دەچیتە دەشت و دەر نہ شایی بە دۆل و زورنا دەگەرئی،
 نہ دراوسێکان ھیتدە ھاموشۆ ی یەکتر دەکەن، بەلام بەوہ ی

باشه داری ههروهک خۆیهتی، کهسک کهسک، بالندهکان شهو و روژ له خویندنی خۆیان ناکهون، کچی داریش هه کاتی ههیی، براكه ی له مال نه بی دیت، خوشک و براش له وی نابنهوه، ئیستا ئه و دوو منداله ناویان بوته خوشک و برا، گه پهک به خوشک و برا بانگیان دهکهن، ئه گه رتهن به تهنیش بانگیان بکهن هه ر به خوشک و برا بانگیان دهکهن، دیداریش زوو زوو دیت، نه نه خانیش به لوژه لوژ دیت، ده بی نی مام گه پیده پرزه ی لیبراوه، هه ندیک قسه ی خۆشی بو دهکات، به پیکه نی نی دینی، به لام هه ر ئه ودهمه، نه نه خان ده پوات مام گه پیده وهک خۆی لیدیته وه، داده مینی، ناوه ناوه سه ری گۆچانه که ی له عه رد ده خشی نی، وهک بلیی عه رد خورشتی هه یه و بو ی ده خوری نی، مام گه پیده پیده چیت زور خه م له تۆله ستین بخوات.

زور هه ولی له گه ل ده دن بیته ده ری و بایهک لییدا، نایه تۆله ستین خۆی له ژووری په ستایه و نابزوی، هه موو ده لین تۆله ستین تۆله ستینی پیشان نیه، کوا نه قسه یهک دهکات، نه بابه تیک دهکاته وه، نه وه لامی پرسیاران ده داته وه، ئه وه که ی وه لامدانه وه یه! (ئا، نا، وایه، نازانم) تۆله ستینی پیشان ده زانی

چەند خزمەدۆست و میواندۆست بوو، ئیستا، ھەر ئەو تە
بەخێرھاتنت دەکات.

کوپی داری ھەستدەکات، تۆلەستین تەماشای کەس ناکات،
و ھک بلی چاوبەرە ژیری ھەمووانە، دەلی ھەری زۆری بە
خەلک داوھ و ھیچی نەگە یاندۆتە جی، یان بەرانبەر نە یار و
ناحەزەکانی دەمکورت دەرھاتووھ و قسە ی نە ماوھ، لە بیربەتی
کە خالی ھاتە کنی و بە ریزوھ سلای لی کرد و بۆ
نووشتا یوھ و روومە تەکانی ماچ کرد، بە لام باب سارد و سڤ، بە
ناچاری دەستی تەوقە ی دریز کرد و بە خێرھاتنە کەشی لە
منگە یە ک زیاتر نە بوو، خال بە سەر خۆی نە ھینا، خال گوتی:

حوسینی تۆلەستین، خەم مەخۆ، میللەت لە سەر کردە یە ک و
حزبیک و بزووتنە و یە ک گەرە ترە، ئەوان دین و دە پۆن، بە لام
میللەت دە میتی.

باب تەماشای بنمیچە کە ی کرد و ھیچی نە گوت، خال
دەستپیکردوھ:

خەم لە قاچیشت مەخۆ، چونکی لە ری میللەت بەخت
کرد، ھەموو خزمەتیکیش لە منە وھ.

باب متهقی له خوئی بریبوو، وهک بلئی کس لهوئی نیه و
هیچی نه بیستوهه .

مندالانی داربی کارتیان به دهسته وهیه و دینه وه، هی کچی
داربی هر وهک سالانه (ده رچوو به یه که م) به لام هی کوری
داربی (ده رچوو به سییه م)، قورگی پر گریانه، کچی داربی
قسه ی بۆ دهکات، دلّی ده داته وه، به لام کوری داربی له ناوه وه
برینداره، وا دیاره به قسهکانی کچی داربی ساریژ نابئی، کچی
داربی له دهوری ده سوورئ، چ نه ما نه یلئی، پیدده چی ئه وه دوا
رسته ی بووبئ:

به خودای بمزانیایه تۆ سییه م ده بوویت، منیش خۆم سییه م
ده کرد .

له و ساته ئه گهر شهرم نه ده بوو، له باوه شی ده کرد ده می
ماچده کرد، پیکه نی، له دلّه وه پیکه نی، وهک ئه وه ی به و قسه یه
یه که م بووبئ، گوئی:

کچئ، به قهستی خۆم خه فته تبار نیشان دا .

به پیکه نینه وه هاتنه وه مال، باب به دایکی گوت، ئیستا
بچیته بازار و سه رو دیاریان بۆ بکریت، له بیریه تی دایک به
دیاریه وه گه پایه وه، بووکه له یه کی جوان بۆ کچی داربی و

تۆپىڭكىش بۆ كوپى داربى، قەمەرۆكەش بۆ خوشك و برا،
لەگەل ميوە و ھەلواو دەرمان مشك... لەو ساتە لە دەرى
دەنگى (ياز دەى ئازار) ھات، باب پارەى دا كوپى داربى كە
سەر و ياز دەى ئازارىان بۆ بىنى، بە دەم خوار دنى ياز دەى
ئازارەكەو، چاوى لە دەرمان مشكەكە بېرىو كەلە سەر
تاقەكەى سەرەو دانبوو، بە پەنجە ئاماژەى بۆ كرد، گوتى:

شیرین ئەو چیه؟

دايك سەرى بۆ تاقەكە ھەلبېرى:

مشكمان زۆرىو، ئەو دەرمان مشكە .

باب ھەناسەيەكى ھەلكىشا:

نا، دەرمان مشك نى، پىي بلى شەشى ئازار، دەزانى
ياز دەى ئازار ھەك ئەو ياز دەى ئازارەى دەستمان شیرن بوو،
بەلام شەشى ئازار ھەك ئەو دەرمان مشكەيە .

كوپ لە شەشى ئازارەكە تىنەگەيشت، بەلام زۆر دلخوش بوو
بەو قسەيەى بابى، ئاخىر لەو ھەتەى ھاتۆتەو، ئەو بەكەم جارە
خوى سەرى قسە بكاتەو، دواتر پىكەوت شەشى ئازار ئەو
رۆژەيە كە شۆرشى تۆلەستىن تىكچوو.

مانگی رهمه زان داهات، مام گه پیده هر یه که م روژ رایگه یاند
که:

ئو سال کورد روژی له سهر نیه .

هموو سهریان سوپما، مام گه پیده چیه له خووه فهتوا
دهدات! چما فهتوادان فشهیه، گهمه مندالانه! هه بی نه بی ئو
پیره شیواوه، خه ره فاوه، دهنه قسه ی ئوها دهکات، مام گه پیده
گوئی له کهس ناگرئی، له بن دارییه که وه قوم له جگهره دهدات و
به دهنگی بلند فهتوای خوئی ده لئته وه، تۆله ستین زوو گوئی:

وازی لیبین هینده له گه لی پیدامه چن.

به لام زور کهس گوئیان نه دایه تۆله ستین، ئو رهمه زانه که
که وتبووه گه رمایی هاوینه وه، سیبه ری دارییه که هه میشه جمه ی
دههات، دههاتن گوئیان ده دایه قسه کانی مام گه پیده، مندالانی
داری جیی گه مه یان ته سکبووه و نه یانده توانی به دلئ خوئیان
گه مه بکه ن.

فهتوای مام گه پیده گه یشته وه قورئانخوینه کان، جه بار
دهیگوت:

ئو پیاوه کافر بووه، ئه وی بیکوژی دهستی که سک ده بی .

هه چى همه ده ده يگوت:

ئه و پيره رهنگه هوشى له دهست دابى، نهك هه ر بۆ كهس
نيه بيكوژئ، دوور نيه قسه كانى به گوناھيش بۆ نه نووسرى.

كوپى داربى كه بيستى جه بار واى گوتوو، له دلى خوويه وه
گوتى:

تۆلهى مام گه پيده شت لئده كه مه وه .

رهمه زان رو پشت و جه ژن هات، مام گه پيده نه روژىكى گرت
و نه شيوى جه ژنانهى خوارد، سبه ينيكهى وهك روژانى ناسايى
چايه و ماستى خوارد و جه ژنانهى له گه ل كهس نه كرد .

كوپى داربى ده بينئ، مام گه پيده روژ روژ له كورتى ده داو
كه متر ده چيته بن دارببه كه و پتر له ژوورئ ده مي نيته وه، وازى
له راديؤ و گورانى و هه وال هيناوه، به لام پتر له جاران هه زى
له قسه يه و سه رهاتى كوئى خوئى ده گير نيته وه، خوا خوايه تى
كه سيكى ده ستيكه ويئ تا سه رهاتى كوئى بگير نيته وه، تۆله ستيئ
ناوه ناوه به شه له شه له ده چيته ژوره كهى گوئى بۆ شل
دهكات، مندالانى دارببش ده چن، كوپى داربى چهند رسته يه كى
سه رهاته كانى مام گه پيدهى له بيرماوه، مام گه پيده ده لئ:

هئى دنيا، چاويٽم له پٽناوى بزوتنه وهى شيخ سه عيډى
پيران دانا، تيرى تورک بردى، ده ستټم له رټى کوماره کهى
پيشه وا دانا، تيرى فارسى پټکه وت و سټ په نجه مى له کار
خست، پټى چه پيشم عه رب نيوه پټى کرد، کورپه که شم پټيه کى
ته واوى له و جولانه وهيه داناو عه رب له بن چوکوه و فراندى،
داخوا کورپى کورم، چ نه ندامټکى له شى ده کاته قوربانى کټ و
کټ ده بيات! بوومه گه پيدهى شاخ و شاران، له هر هفت سال
نه گه ر سالټک به مال که وتبمه وه، ته مه نيټم دوور له ژن و
مندال به سه بربرد، هيچيشم به هيچ نه کرد.

کورپى داربى چند رسته يه کى مام گه پيدهى وهک خوى له
گوټ ده زرينگټه وه، که پټده چټ هى سه ره مرگ بووين، کچى
داربى شى له تهک بوو، مام گه پيده زور به خاوى ده يگوتنه وه:

کورپه که م، تاقه کورپه پټى براوه که م، ناگات له خوت بيټ،
ناگات له بووکه که م بيټ، منداله کان به جټمه هټله،، من له و
دنياه بارده که م، ستيه جوانه که م، هاتم.

کورپى داربى دټه ببرى دايكى ده ستى گرت و له ژورره کهى
دوورخسته وه و نه يهټشت چاوى له سه مام گه پيده بټى، زورى
نه برد، بووه گريان و زانى مام گه پيده گيانى سپارد.

تۆلەستىن لە پرسەكەى مام گەپىدە ھاتەو ھاوھە ئاوەدانى، كۆپى
 داربى لە سەر دەرگای مزگەفەتەو ھە كە لە گژ پىلاو رىزكردنە،
 دەبىنى بابى لە بنەبانى لە تەنىشت ھەمەدى قورئانخوین كە
 ناوھ ناوھ چەند ئایەتیک دەخوینیتەو، دانىشتو، دەلینەگە
 بەتالەكەى لە پىش خۆى خپكردۆتەو، دارشەقەكانىشى لە
 تەنىشتى، خالىشى لەو سەرە راوھستاو، كۆپى داربى لەویش
 دارلاستىكەكەى لە بەركى شەرۆالەكەىتەى و ناوھ ناوھ ئاوپ لە
 لای گۆرستانەكە دەداتەو، ئى ئو ھو خوايە، جەبارى قورئانخوین
 ببىنى، تۆلەى مام گەپىدەى لىبكاتەو، چۆن دەبى پىبىلى
 كافرە!

بە باركردنى مام گەپىدە بۆ گۆرستان، بۆ لای خانزاد، كۆپى
 داربى ھەستدەكات مالى مەیلەو چۆلە، داربىكە، ئەندامىكى
 ھەمىشەى خۆى لە دەست دا، نەنەخانیش نایە، دوو سى
 جارىك ھات لە سەر سەكۆیەكە كەمىك دانىشت و ھەندىك وردە
 فرمىسكى ھەلۆھراند و رۆیشت، بەلام تۆلەستىن ناوھ ناوھ دىت
 ماوھىك، لە سەر كورسى دادەنىشى، شىرىنىش زوو زوو سەرى
 دەدات، بە دىارىەو ھەو ھەستى، خوشك و براش لە دەورى
 خولدەخۆنەو، دارشەقەكانى دەبەن، دەلینگە بەتالەكەى
 رادەكیشن، ھەرچى مندالانى داربىە بى داربى ھەلناكەن و ھەلى

هاتن له دستنادهن و هفتانهش سهر له گورستان نابین و ئهو
پاره‌ی ده‌یاندایه‌ی همه‌دی قورئانخوین دوو هندیان کردوو، له
ریی چوون بۆ گورستان، کورپی داربی ده‌لئ:

ده‌زانی ئه‌گه‌ر به‌ پیی ته‌سکه‌ره‌ بی‌ت، من نه‌باجم هه‌یه، نه
دایک، نه‌ خوشک و برا، نه‌ خال... زۆر بی‌ که‌سم .

کچی داربی به‌ پیکه‌نینه‌وه:

ئه‌دی براده‌ر!

ته‌ماشای ده‌کات و بزیه‌کی بۆ ده‌کات .

کچی داربی ده‌لئ:

من له‌ هی مام گه‌پیده‌ش به‌شدارای ده‌که‌م .

کورپی داربی رازی نه‌بوو، به‌لام کچی داربی سویندی لیخوارد
ئه‌گه‌ر وا نه‌کات، له‌ بنی قسه‌ی له‌گه‌ل ناکات، ناچار ملی دا، له
هاتنه‌وه‌دا، ده‌لئ:

ئه‌وه‌تا جه‌باری قورئانخوین، لی‌مگه‌پئی، تا زوو به‌ تۆله‌ی
مام گه‌پیده‌ی لی‌بکه‌مه‌وه .

كچى داربى رازى ده بئى، وهك بلىي دهيه ويى دهست و
نیشانه ي ببينى، له ميژده نه يديتووه، خويان خسته په ناي ديوارى
مزگه فته كه، كورپى داربى ده پرسئ:

ئه تو بلى، چه زده كه ي له كوئى بدهم؟

كچى داربى دوودلى پيوه دياره، ده لئى:

له سهر چوكى .

سيړه ي ليده گرئ، باش هه لكه وتووه، قورئانخوين به پيوه
راوه ستاوه و رووى له وانه، ده به اوئ، به و جييه ده كه ويى كه
چاوى كچى داربى له سهره، قورئانخوين جوئنيكى گه وره
ده دات. كچى داربى ده لئى:

به راستى نيشان شكيئنى .

كورپى داربى كه يفى به خوئ دئت، به و ديودا غارده دهن،
ده گه نه وه بن داربيه كه، دايك بانگيان ده كاته ژوورئ و ميوه يان
له پيش داده نئ، له ده رگا ده درئ، دايك ده يكاته وه:

فه رموو، فه رموو مامؤستا .

ئاي ئه وه جهبارى قورئانخوينه، داده نيشى، مندالانى داربى
ژووره كه به جىدىلن، به ئاسته م گوئيان له قورئانخوينه به
تۆله ستين دهلى:

كوپه كه ت دارلاستىكى له سه ر چۆكم دا، ئىستاش ژان
دهكات.

باب بانگى كوپى داربى دهكات، كچى داربىش له گه لى
دهچىت، باب دهلى:

كوپم تو دارلاستىكت له جهبار داوه؟

كوپ به شه رمه وه:

من بووم.

باب به سه رساميه وه:

له بهرچى؟

كوپ بى ترس:

چوونكى گوتى مام گه رپده كافره و هه ركه سىك بىكوژى
دهستى كه سك ده بى.

باب ده لىته جهبار:

قسه‌ی وات کردووه؟

قورئانخوین هیچ نالیت، باب به توورپه‌یه‌وه ته‌ماشای
دهکات و ده‌لئی:

له سهر ئه‌و قسه‌یه هه‌قت گولله‌یه نه‌ک به‌رد .

کوڤ له‌و رۆژه‌وه هه‌ستده‌کات هه‌موو ئه‌و به‌ردانه‌ی له
دارلاستیکه‌که‌یه‌وه ده‌رچوون، به‌ردی هه‌ق بوون، ره‌وا بوون،
به‌ردی نارپه‌وای نه‌هاویشتوووه .

جه‌بار باشی بۆ نه‌ده‌هات، ههر له‌و سه‌روبه‌نده‌ش گولئی
چه‌قۆی له‌ سهر راگرت، چه‌قۆکه‌ی گولئی له‌ چاویدا بریسکه
ده‌داته‌وه که له‌ په‌نای چی‌ئورمه‌یه‌ک له‌ سهر شانی جه‌باری
راگرتبوو، گوئی لییه، چاوی لییه، گولئی ده‌لئته‌ جه‌بار:

قورئانخوین بی‌په‌وشتیت له‌ من دیتیه؟

قورئانخوین به‌ چه‌په‌ساویه‌وه:

بی‌په‌وشتی چی کچم، چ بووه .

گولئی به‌ توورپه‌یه‌وه:

ئه‌دی لۆ من به‌ بی‌په‌وشت باس ده‌که‌یت؟

جەبار دەلئ:

كچم قسەى وام نەكردوو، ئەوەى واى بۆ گىراوئە تىه وە،
بوختانى كردوو، خودا له دوپ دەوى بدا.

گولئ دەست بۆ گىرفانى دەبات، رەنگە بىه وئت چەقۆكەى
دەربئنى:

خۆم بىستم، تەماشامبەكە، سەرم كۆتە:

جەبار:

بەلئ

گولئ:

لنگم رووتە؟

جەبار:

ئەستە غفىرولا، بەلئ

گولئ چەقۆكەى له دەستە:

ئەدى تۆ نالئى ھەر ژنىك ھەر كچىك سەرى كۆت بئ، لنگى

رووت بئ، بئره وشتە، من بئره وشتم؟!

جەبار دوو سى ئايەت دەخوینیتەو، گولئى چەقۆكە لە سەر
شانى دادەنئى و بە دەنگىك كە چ لە دەنگى گولئى ناچیت:

بە كوردى قسە بكە، بە كوردى بپړەوشتیم بسەلمینە .

لەو ساتە حەمەد دەگات و جەبار لە بن دەستی گولئى
دەردینئى، گولئى دەلئى:

جاریكیدی بە من بلئى بپړەوشت بە قوربانى دوو چەقۆت
دەكەم ..

هەر ئەو رۆژەش بوو گولئى سەگ گرتى، كەلپەى لە بەلەكى
بردبوو خوارئى، سەگەكەش دوو چەقۆى خواردبوو، هەندىك
كەس پێیانابوو، ئەو خاى قورئانخوین بوو واى بە سەرھات،
چۆن دەبیت چەقۆى لپھەلكیشئى، دەیانگوت:

بەلام ئەو نیرە ھەیتەیه لە چ دەترسیت، ئەھا جیى كەلپەى
سەگ بە بەلكیەو دیارە، ھەر دەبوو لەبەر ئەو لاقى داپۆشئى .

كەچى گولئى دەیگوت:

دەبوو دوو چەقۆش لە جەبار بدەم، ھەر كئى پەلامارم بدات
بەر چەقۆى دەدەم .

کورپی داربی له بیریه تی هەر له و رۆژانه دایک مه کینه یه کی
 دروومان ده کړی، جلک بۆ خه لک ده دووری، تۆله ستین که
 ده بینئ شیرین کار ده کات، ده نیری هه ندی شووشه ی ئه ستور
 و که رهسته ی بۆ دینن، ده سته دکات به ته زیخ درووستکردن،
 ئیدی له مالیان دهنگی مه کینه ی دروومان و ته زیخ
 درووستکردن نابریته وه، کورپی داربی دللی به و ته قه ته ق و
 جینگه جینگه ده کرایه وه، چونکی جوله ی خستبووه ماله وه و
 باب که وتبووه کار، وهک پیشوو نه ما که هه میشه چاوی له
 پنتیکی نادیار ده بری، له مال داده برآ و قسه ی نه ده کرد، ئیستا
 به دم ئیشکرده وه قسه دکات، قسه ی خوڤ، به لام ئه وه ی
 تا ئیستا جیی نیگه رانیی کورپی داربیه، تاکه پیلاوه رهنگ
 قاوه بیه که یه که بابی له پشت سه ری خو ی دایناوه و له پیی
 نه کردوه، تاکه کهیدی له وه یه کۆن بیته به لام ئه وه یان هەر نرت
 و نوییه .

، پی و پیلاوی باب له بیرناکات، زۆر شه وان خه ونی پییا نه وه
 دیتووه، ده بینئ باب به دوو پیوه، به دوو تاکه پیلاوی
 قاوه بیه وه قیت قیت ده روات، رۆژیک ئه و خه ونه ده بیته راستی،
 له قوتابخانه دیته وه، ده بینئ بابی له پیش ده رگا قیت
 راوه ستاوه، ده میکه به و قیتیه نه دیدیتووه، یه کسه ر ته ماشای

پېښه كانى دهكات، ئاى! خو هەردوو تاكه پېڻلوى له پېښه، ئەوه
چيه! تەماشاهەكات، دارشەقى له بن هەنگل نيه، كورپى داربى
چاوى هەلدهگلۆفیت، خەونه، راستيه! جوانتر تەماشادهكات،
باب گۆچانئىكى جوانى به دەستهوهيه، له گۆچانهكهى مام
گهريده ناچى، ئاى، به خوئى ناوهستى، هاواردهكات:

بابه، پیت هاتهوه؟

باب بزهيك دهكات:

بوومه خاوهن پېهكى وا، ئەگەر گوللهشى بهرکهویت، نه
ئيشى دهبيت نه خوئى ليدیت.

روژ و هفته تیدهپهپن، مانگ ئاوديو دهبى و سال
دهسوورپتهوه، گهرك تا دى پرتى و پرتى دهبى، كۆلانى مالى
كورپى داربى پېپوه، پارچه زهويهك بهتال نهمايهوه،
تهنیشتيشيان بووه خانوو، مالىك له و پهپى سنورهوه، له
نزيك قهنديلهوه هات و له تنیشتيان خانوويكى خوشى
قيتكردهوه، قهमेريهكى جوانيشيان له پيش دەرگا رادهگرت،
كورهكەيان كه ناوى سيامه‌ند بوو، هر ئاوزهى كورپى داربى
دهبوو، بوى دهگيراپهوه:

ئىمە رەز و باخىكى گەلەك گەورەمان ھەبوو، ھەرچى
مىوھت دەويست لە رەزى ئىمەدا دەتدیت، ھەفتا بنەگويز بەس
دارگويزمان ھەبوو، ھۆمەت پارەى داينئ و دەريکردين.

مالەكەى تەنیشتە وان لە پشت قەرەچووخ، لە دوواری
قەرەجەوھ، ھاتبوون، ژنەكە گوتبووی:

دیشداشە لەبەرى پىخواس، رەشماليان لە پىش دەرگامان
ھەلدا، سەربازەكانى لەگەليان تەفەنگيان راکيشا بە عەرەبى
گوتيان:

سئ رۆژتان لە پيشە، بارنەكەن قرتان دەكەين.

بە پرەپر بزگورمان پىچايەوھ و ئەو چەند سەربزنەى ھەمان
بوو، ھينامان و فرۆشتمان.

مالەكەى سەرەوھى مالئ كچى داربى، پىدەچوو خزمى مالئ
نەنەخان بن كە لە نيوان خويان قسەيان دەكرد، كەس
تياينەدەگەيشت، كچەكەيان بۆ كچى داربىي گىراپوھ:

ئەمن دەورى گەرەكيان دا، گوتيان:

ئيوھ ھى ئەو ولاتە نين، سنوور بەدەرتان دەكەين.

بابم ئەمىنىكى دەناسى، شتىكى دايى و خۆمان دزىه وە و
ھاتىنە ئىرە .

گەرەك لە پىر گەرەبوو، دلى بەوە خۆشە، لای كەندى تا
دەگاتەوہ ئەو بەرى دارتیلەكە چۆلە، گەرەك تىكەلەيەكە كەس
كەس ناناسى، مالى كۆنەكان بزىوون، كوپى دارى تا
مندالىكىان دەبىنىتەوہ زۆرى دەوئىت، ھەر لەو سەرۋەندەش
ناوہ ناوہ گەنجىك ديار نەدەما، كەس نەيدەزانى چى بە
سەرھات، لە بىرىتە پىاوى ھەمەدانىش ئىوارەيەك ھاتە لای
بابى، سەريان لە بن گوئى يەكتەر نابوو، ئىدى بزىبوو، كۆلان
جمەى دىت و دارى ھىمنىەكەى جارانى نەماوہ، چۆلەكەكان
دەخوئىنن، بەلام ناوہ ناوہ لە لايەكەوہ بەردىك دىت و لە
خوئىندىان دەكات، بەردىش لە ناو پەلكانەوہ بەردەبىتەوہ و
چەند بەردىك بە سەرى تۆلەستىن كەوتووہ، بەلام ئازارىكى
واى نەبووہ، گەرەك پىبووہ لە دارلاستىك، ھەمووشيان روويان
لە بالئىدەكانە، بالئىدەى سەر دار و دارتیلەكان، تەنھا
دارلاستىكەكەى كوپى داربىيە وەك خۆى ماوہتەوہ و تا ئىستا
بەردىكى رووہو بالئىدە لى دەرنەچووہ، كوپى داربى ناوہ ناوہ لە
سەربانەوہ، بە دزىه وە تۆلە لەو دارلاستىكەھاوئىزانە دەكاتەوہ،
سەرى چەند مندالى شكاندووہ .

ماوهیه که کچی داربی کهم زۆر کهم دیته بن داربی و مائی، ده لئی گوره بوونه و شهرم لیکدی ده کهن، رهنکه پتر له ترسی براکەشی بی، براکەشی ئیستا چه کداره، خەلک دەلین بووه ته جاش، ئیستا ری قوتابخانه شیان یه ک نیه و ئەگەر چۆن لا به لایی له ری تووشی یه کتر بن، به لام کوپی داربی هه موو بیر و خه یالی هه ر لای کچی داربییه، له هه موو جییه ک چاو له کچی داربی ده گیزی، له ری، له سه ر بان، له بن داربی، له سه ر جی، له ناو کتیب، له ته له فزیۆن، تازه ته له فزیۆنیان کپیوه، پی سی سه یروو، بابی ته له فزیۆنی بو خویان کپی بو مائی کچی داربییه نه کپی، شه رمیشی ده کرد پییبل.

له ته له فزیۆنیش له دوا کچی داربی ده گه ری، ته له فزیۆن پر له کچی جوانه، به لام له چاوی کوپی داربییه وه هیچیان ناگه نه کچی داربی، ده زانی کچی داربی چه ند جوانه، به ژنی ده لئی شه نگه بیه، پرچی دریژ دریژ خاو خاو، لیوه کانی سوور سوور، چاوی گه ش گه ش، روومه ت ناسک ناسک، کچی داربی ئیواران جار جار له گه ل دایکی دی و سه یری ته له فزیۆن ده کهن، کوپی داربیش به شه رمه وه ناوه ناوه تیچاویکی ده داتی، ئاگری گرتووه، به تایبه تی بو لیوه کانی، سووراییه کیان تیدایه له سووری چ لیویک ناچی، دیته بییری رۆژیک کچی داربی له

مالیان بوو، کوږی داریی له حهوشه له خه یالی کچی داریی بوو،
گوئی لیبوو دایکی ده یگوت:

کچم ئه وه لیوت سوورده کهیت؟

کوږی داریی به پیډزه خوئی گه یانده په نجره گچکه که، کچی
داریی به شهرمه وه ده لئی:

نا، هر به خوئی ئه وهایه .

چاوی لییه، دایک وهک بلئی باوهر ناکات، لیی
نزیکه بیته وه و په نجه به لیویدا دینئ، ته ماشای په نجه ی خوئی
ده کات:

کچی خو راسته کهیت سووراوت لینه دایه .

له و ساته هزار خوژگه ی به دایکی خواست، خوا خوای بوو،
کچی داریی زوو بپوات، تا بگاته دایکی و ئه و په نجه یه ی ماچ
بکات که به لیوی کچی داربیدا هیئا، له به دبختی ئه و کچ
دانیشتووه و ه لئناستی، گوئی لییه دایک ده لئی:

کچه جوانه کهم، منیش کاتی خوئی وهک تو جوان بووم .

کچی داریی به شهرمه وه ده لئی:

دادە شيرين، ئىستاش زۆر جوانى .

دادە شيرين لە ئامىزى دەگرئ، كورپى داربى هيندە نەمايە
ئاگر بگرئ، خۆى پىناگيرئ، كشاوہ دواوہ، گوئى لە داىكيەتى:

من كە شووم كرد ھەر لە تەمەنى تۆ بووم، بەلام تۆ تا
خوئندن تەواو نەكەيت بىر لە شووكردن مەكەوہ، ھەينئ من
كورپكى بە دلئ خۆت بۆ دەبينمەوہ .

خۆشى لە بەشى يەكەمى قسەكەى داىكى نەھات، تا
خوئندن تەواو دەكات، تازە پۆلى يەكەمى ناوہندين، بەشى
دووہمى قسەكەى بەدل بوو، ھەر دەبئ ئەوى بەدل بىت .

لە قوتابخانە دىتەوہ، كارتى پىش كۆتايى سالى لە دەستە،
دلئ خۆش نيە، لە ھەموو وانەكان بەخشاوہ، بەلام لە وانەى
عەرەبى دەبىت بچىتە تاقىكردنەوہ، چەند حەزدەكات تووشى
كچى داربى بىت، خۆى گەياندە سەرى ئەوكۆلانەى كە رىئى وى
بوو، دىتى سوورپايەوہ، نەيگرت، نزاىكرد ئو لە ھەموو وانەكان
بەخشاوبىت، نزاكەى گىرپوو، زۆرى نەبرد كچى داربى ھاتە
ماليان و ھەوالەكەى ھىنا، كە زانى كورپى داربى وانەيەكى ماوہ،
دياربوو خەفەتى خوارد، بەلام ھىچى نەگوت، تۆلەستين دەلئ:

شيرين، دياربيان بۆ بکپه .

دایک روژی دواپی به کاترمیږکی کچانه وه، یه کی کورانه له بازار هاته وه، کچی دارپی دیار نه بوو، دایک دیار یه که ی هه لگرت و چوو، زوری پیچوو، نه هاته وه، خوشک و برا به جووته به دوایدا چوون و هاتنه وه، دهمه و نیواره بوو، چ هاتنه وه یه ک! کورپ له سیمای دایکی خویندیه وه که شتیکی ناخوش له گورپییه، چوه پیشی و چاوی له چاوی بری، به لام دایک خوی لی لادا و هیچی نه گوت، کورپ به بیده نگی کشایه وه، کورپ ته نکه تاو بوو، یه کسهر چوه سهربان ته ماشای هه وشه ی مالی کچی کرد، چ له گورپی نیه، کورپ ناهیک ی وه بهر هاته وه، دیاره نیگه رانیی دایک په یوه ندی به مالی کچی داربیه وه نیه، کورپ گوپی له دایکه قسه بو باب ده کات:

ئاخر ئه و مندا له هی میږده!

باب ده لی:

گولنار! ماره شیان کرد، دایانه کی؟

دایک ده لی:

ئا، له و دوو سی روژه ش ده یبه ن، شه وی ماره یان کردوه، براکه ی به میږدی داوه، دایکیشی هینده ناگای لی نیه .

وهی! هاوار، وهک بلّی پشکۆی ئاگر بخه نه سهر دلّی، له قورگیه وه بۆ کرووز هات، به ئاگر ئاگری گرت، هه ناسهی سواربوو، چاوی رهش بوو، هیچ نابینئ، به دواى سه تلّیک ئاوی سارددا ده گه پّی به خۆیدا بکات، خۆی بکوژینیته وه، ئاو نابینیته وه، هاوار له سهر ئه وه بوو یهک به مالّ و کۆلان هاوار بکات، خۆی گرت، ریی هاواره کهی گۆپّی، ئاراستهی هاواره کهی به ره و ناخی خۆی گۆپّی، له ناخه وه هاواریکى کرد، ئه گه ر دایک و باوک بیانبیستایه به زه بری گولله ش بایه گولناریان ده گّی پرایه وه، هاواریک ئه گه ر برا کهی گولنار بیبیستایه دوور نه بوو، په شیمان بیته وه، ئه گه ر گولنار بیبیستایه، بئ ترس ده هات دهستی له مل ده کرد و سهری خۆیان هه لده گرت، کهس نه بیست، جگه له هاوار کهس هاواره کهی هاواری نه بیست، رووی خۆی نیشانی دایک باب نه دا، چووه بن داربیه که، کهس دیار نه بوو، دلّۆپ دلّۆپ فرمیسکی هه لده وه راند، دهنگی پّییهک هات، ههستا چووه سهر بان، روو له مالّی گولنار راوهستا، کهس له پّیش ده رگا و هه وشه دیار نیه، گریا، هاوار به دلّ گریا، هیند گریا هیزی تّیدا نه ما، سینهی که میک ساردبۆوه، هاته خوارئ تاریک بوو، چووه سهرشۆرک ئاویکی به خۆیدا کرد، به سهر خۆی نه هینا، له کاتی نان خواردن هه ندیک گه مهی به که وچک و شیوه که کرد، هه ولّی ده دا، دایک و باوک

ههست به نینگه رانیه که ی نه که ن، هاوار باشی له بیر نیه ئه و
ئیاوریه چۆن گه یشته شه و و چۆن روژ بووه .

روژ بووه، کوپر رهنگه سه د جار به کوئانی مالی کچدا
ها توچوو بیئت، کچ سه ریکی به ده ریذا دانه گرت، له سه ر بانه وه
ته ماشای حه وشه ی مالیانی ده کرد، کچ جاریک ریی به حه وشه
نه که وت، چه ندی حه زیده کرد مندال باو بی له ده رگادان خوئی به
مالیاندا کردبا، بیزانیایه گولنار له کوئی دانیشتووه، چی
ده کات، دلئی خو شه، یان نینگه رانه، هاوار له سه ر ئاو و ئاگره و
له هیچ جییه ک ئوقره ناگری، بایی هیئنده ئاگای له ده ور و به ره
که دایک و باوک هه ست به شتیک نه که ن، هاوار په نا بو
گورستان ده بات، ده چیتته سه ر گورپی خانزاد و مام گه ریده که
به ته نیشته یه که وه ن، له نیوان هه ردوکیان دانیشتووه و هاوار
هه ندی له قسه کانی خوئی له بیره که بوئی ده کردن:

خانزاد، کچه جوانه که ی گه ره ک تو ئاگات لییه! گولنار
ده بن، ده توخوا پیی بلئی به گولنار بلئی، با له گه لیان
نه چیت .

مام گه ریده، گولنار ده لیئی لیم تووره یه، نایه ته بن
دارییه که، ده لئین گوایه به یه کجاری ده روا و نایه ته وه، پییبلی
نه روات .

ھاوار دەچیتە مالى نەنەخان، لە دەرگا دەدات و قسە
رێکدەخات، ئەگەر نەنەخان دەرگای بکاتەو، پێیدەلێ:

نەنەخان بیکە خاتری گۆرەکەى مام گەپیدە، برۆ مالى
گولنار، پێبلێ نەپوات، تەنیام نەکات.

نەنەخان دەرگا دەکاتەو:

ھا، ھاوار، کورم چیت دەوئ؟

ھاوار زمانى تیکدەئالێ، قسەى بۆ نایە، نەیزانى چى بلێت:
ھیچ، تینوومە.

نەنەخان جامە ئاویکی بۆ هینا، نیو دیناریشى لە گیرفان نا:
بیدە قورئانخوین با چەند ئایەتیک لە سەر گۆرپی مام
گەپیدە بخوینئ، ھاوار دەیویست نیو دینارەکەى بداتەو،
نەنەخان خۆى لئ توورە کرد.

لە هاتنەو توشى گولئ بوو، بە گالتهو بە ھاوار دەلئ:

ئەو گولناریان بە میرد دا! من بۆ تۆم دانابوو.

هاوار هه وکی پر گریان ده بی، هیچ نالی، گولی ته ماشایه کی
ده کات، وهک بلی له قسه که ی خوی په شیمان بیته وه، لیبزیک
ده که ویته وه، ده لئ:

گوئی مه دئ، ئازابه، که ئه و توی نه ویست، توش ئه وت
نه وئ.

هاوار خوی پینا گیرئ و فرمی سک ده بارینئ، گولی
به جیدلئ، له ده و که نده وه پوشکا خه ز ه لده دات، ده یه ویت
بفریته سهر حه وشه ی مالی گولنار، چه ندی ئه وسهر و ئه وسهر
ده کات، ناچیت، بایه ک نیه بیباته ئه وئ، دیت له سهر بانه وه
ده یفرینئ، پوشکا خه ز له ئاسمانی حه وشه له نگر ده گرئ، به
پرتاو به خه تی درشت ده نو سیئ:

بو وات کرد بو؟

پیوه ی کرد زو و گیشت، به لام گولنار دیار نیه، ببینئ،
پوشکا خه ز و نامه ببینئ، هه و لده دات پوشکا خه زه که له
حه وشه یان به ربیته وه، داو توند ده کات، شلی ده کات، ده داتئ،
رایده کی شیته وه، پوشکا خه ز هه ر جاره ی ده یه ویت له سهر
بانیک له حه وشه یه ک بنی شیته وه، به لام وهک بلی هیزیک هه یه
له حه وشه ی مالی گولنار دووری ده خاته وه، ویستی به

دارلاستیک گولنار ناگادار بکاته‌وه، تا به‌ردیکی له گیرفانی
ده‌هینا، پووشکاخه‌ز له دارتیله‌که‌ی دوو مال سهره‌وه‌تر گیر
بوو.

هاوار له سهر بانه‌وه ته‌ماشای هه‌وشه‌ی مالی گولنار
ده‌کات، جمه‌ی دیت له ژن و منداڵ، خوژگه‌ی خواست
دووربینه‌که‌ی باب مابا تا له دووربینه‌وه ته‌مasha بکات و گولنار
له نزیکه‌وه ببینی، به‌لام کوا دووربین، هه‌ر شتی‌ک په‌یوه‌ندی به
پیشمه‌رگایه‌تیه‌وه بووی له مال نه‌ماوه، تۆله‌ستین مه‌تاره‌کشی
نه‌هیناوه، زۆری نه‌برد چوار پینج قه‌مه‌ره له لای که‌نده‌که‌وه
هاتن و له پیش مالی گولنار وه‌ستان، هاوار جگه له فرمی‌سک
هه‌لوه‌راندن چی له ده‌ستدئ! به‌لام شتی‌ک نه‌کات دل‌ی ده‌ته‌قی،
خه‌ریکه گولنار ده‌به‌ن، به‌ پرتاوا هاته خوارئ و لئیان نزیکبۆوه،
که‌سی نه‌دیت جگه له گولنار، به‌لام چ گولنار، ده‌ست و
په‌نجه‌کانی سوور کردبوو، لئوه‌کانی له په‌نجه‌کانی سوورتر،
هاوار یه‌کسه‌ر کریمیستی بن داربیه‌که‌ی هاته‌وه پیش چاوا، ئه‌و
سووراوه چه‌ند له کریمیستیه سووره‌که ده‌چوو، هاوار سه‌ری گیژ
ده‌خوات، له سهر ئه‌وه‌یه بکه‌ویت، هیژ ده‌داته به‌ر خۆی، نابیت
بکه‌ویت، ئیشی به‌ په‌له‌ی هه‌یه، کاتی نه‌ما تا چاوا بداته زاوا،
خۆی گه‌یاند هه‌په‌نای ئه‌و عاره‌بانه‌ی تراکتۆره که‌ ماوه‌یه‌ک بوو

له خوار دارتيله كهى ئهوبهر له نزيك رى، له تهنىشت خانوويكى تهواو نهكراو راگيرا بوو، قه مەرەى بووكى له و لاوه هات، بووك و زاوا له پشته وه سواربوونه، باش ريككه وتووه، زاوا كه وتوته لاي هاواره وه، جاميش كراوه ته وه، هاوار بهرد نا پارچه شوشه يه كى مهيله و خر، پييده لىن جامى فرۆكه ئه وهى بابى ته زبىحى لى دروستده كات، ده خاته دارلاستى كه كه يه وه، ئاى ئه وه چ ده بينى، زاوا گولینگداره، هاوار هه لى نه كردبى ئه وه حه سوپه حه فت سالىك ده بيت نه يدى تووه به لام ناسيه وه به لووتى ناسيه وه، هاوار لاستىكى دارلاستى كه كه ي چه ند راكيشابوو، له بهر خاترى حه سو پترى راكيشا، هاويشتى ريك له سه رى كه پووى دا، ويستى شوشه يه كيدى تيگرى، ويستى ببينى، خوین ببينى كه لكى نه بوو، قه مەرە راوه ستا، ده بوو به و ديودا هه لى و خو بزركات، دواتر بيستيه وه، مسته خوینىك له لووتى زاوا هاتووه، كراسى بووكيش په له خوینى بهر كه وتووه .

حه فته يه كه هاوار له سه ر سه ر ده سوورى، بو وهى دايك و باوك هه ستپينه كهن و نيگه ران نه بن، كه م به مال ده كه ويته وه، ئه و كاتانهى باب له بن دارببه كه نيه، له وى كات به سه ر ده بات، ناوه ناوه ده چپته گۆرستانه كه، ده چپته مرگه فته كهى ده رويش

برایم، زور کاتیش دیدار له گه لیه تی، دیدار زوو به دهرده که ی زانی، دلّی ده داته وه، به لاشه، دیدار توورپه ده بیّت و پییده لئی:

بوچی خوّت ده کوژیت، ئه و ئه گهر تووی ویستبا، وای نه ده کرد، به لای که می پرسیکی پییده کردی.

هاوار هیچی به گویندا ناچی.

ههینی بوو، گولناریان برد، له ههینیش هاته وه، گولنار به دیار که وته وه، هاته وه مالّی هاوار، له حه وشه سلاویکی له هاوار کرد و غاری دایه باوه شی دایک، هاوار ده بینئ گولنار به حه فته یه ک زور گوپراوه، له کچیکی مندالکاره وه بوته ژن، قسه ی، رویشتنی ژنانه یه، سوراو و سپیاوی له خوئی داوه، ده ست و په نجه ی سوور سوور، دیسان کریمستی ه که ی مندالیی دیته وه بهر چاو، له چاوی نابیته وه، هاوار زور له خوئی ده کات و ورد ته ماشای ده کات، به لام گولنار هینده چاوی هه لناهیتئ، وه ک بلئی نه یه وئ بیبینئ، له رویشتنئ له سهر دهرگا، گولنار به هیواشی که س گوئی لیته بوو:

تولّی خوّت له حه سو کرده وه، قهیناکه، پیمناخویش نه بوو.

هاوار ویستی بلئی، کچی تۆلهی تۆم لیکردهوه، زمانی بهسترا، بیستبووی له شهوی بووک و زاوا، له ناو رانی بووکی خوین دهپژئی، له پیش خویهوه دهیگوت:

ئای حهسو، سهری منت به خوین هیئا، ناو رانی گولنارت به خوین هیئا، به دارلاستیکیک وازت لیناهیتم، تۆ زۆر قهرداری منی.

هاوینیکی سهخت بوو، ئه و پشووه بۆ هاوار ماندووترین ماندوویتی بوو، له مال ئۆقرهه نه دهگرت، له چ جی ئۆقرهه نه دهگرت، له گه پانیکی هه میسه بییدا شه و روژی ده کردهوه، شه وانیش له گه پان بوو، چاوی ده چوووه خه و پییه کانی هه لیان ده گرت و ده یانبردهوه هه موو ئه و جییانهی به روژ سه ریلیدابوون، هاوار به ته نی، زۆر جاریش دیدار به گه لی ده کهوت، هاوار ده چوووه سه ر گۆری مام گه پیده و خانزاد، ده چوووه بن دارخورماکه، ناو قه یسه ری ده کرد، به قه راتدا هه لده گه پرا، له شه ربه ته که ی مام قادری ده خوارده وه، به لام تامی لینه ده کرد، سه ردانی مناره ی ده کرده وه، پیدای هه لده گه پرا، ئی ئه وه خواجه له سه ره وه گولنار ببینی، سه ری ده سووپا، به پره پ ده هاته خوارئ، ئه و هاوینه پشوویکی پر ماندوویتی بوو، هاوار چی نه ده بیست، چی نه ده دیت، پیده چوو بالنده کانی

داربی له و پشووهدا گهشتیان کردبئ، چ گوئی له خویندنیان
 نهبوو، روژ نهبوو سه ریک نه چیتته پیش ده رگای قوتابخانه ی
 گولنار، ناوه ناوه له سه ریانوه ته ماشایه کی مالی گولناری
 ده کرد، گریانی ده هات، چ مالیکی چوله، بئ گولنار چ کولانیکی
 چوله، بئ گولنار چ شاریکی چوله، بئ گولنار، هاوار بیستی
 گولنار له دهره وهی شاره، به لام پیئنه که وت له کوئییه،
 شه رمیشی کرد بپرسی، روژی بیست جار به کولانی مالی
 گولناردا تا پشت مالی نه نه خان ده چی و دیتته وه، ئی نه وه
 خوییه، گولنار هاتبیتته وه و له سه ر ده رگا بیبئنی، نایه ته وه،
 له و پشووهدا یه ک جار له دووره وه گولناری دیت، جاریکیش
 هاتبووه مالیان، به لام نه وه وخته چوو بووه دیداری دارخورماکه،
 دهستی خوی ده شکانده وه چون له مال نه بووه .

قوتابخانه هاته وه، هاوار به کزی، به مه لولوی ری گرتوو،
 کتیبیان وه رگرت، نه و ساتانه ی بیرکه وته وه که پیکه وه له گه ل
 گولنار کتیب و ده فته ریان به رگ ده کرد، کتیبه کان هندیکیان
 عه ره بی بوون، گوتیان خویندن بوته عه ره بی، هاوار
 ته ماشاده کات له کتیبه کان بیجگه له عه ره بی و ئاین،
 په روه رده ی کو مه لایه تی وجوگرافیا و میژوو بوونه ته عه ره بی،

هەندیکیان لێدەخوینتەوه، فریان تیناگات، لە سەری خۆی دەدات، لە بەر خۆیەوه دەلێ:

چ سالیکی سەختە ئەوسال، گولنار رویشتی، کتیب بووبتە عەرەبی، باشترە واز لە خویندن بێم، یازدە ی ئازار یان شەشی ئازار بفرۆشم.

بە ناوھێنانی یازدە ی ئازار کریمستیهکە ی بیرکەوتەوه، لە کریمستیشەوه، لێو و دەست و پەنجە ی خەناوی گولناری ھاتەوه بەر چاوە بۆ حەسۆی جوانکردبوون، چەند دلۆپە فرمیسکیکی ھەلۆەراندە سەر کتیبەکان، لەو دەمە دیارە مامۆستایەک فرمیسکەکان دەبینی، بە نەرمی دەست دەخاتە سەر شانی و بە ئەسپایی دەلێ:

کوڕم، بۆ دەگری، چ بوو؟

پرسیارەکە زۆر لە پڕ بوو، ھاوار نەیزانی چی بلێ، بۆی ھات:

من عەرەبی نازانم.

مامۆستا دەست بە سەریدا دینێ و دەلێ:

هەر تۆ نا، كەس عەرەبى نازانى، ھەولبەدەن، بەرە بەرە فېر
دەبن، چ دەكەى لەگەل ئەو حكومەتە!

قوتابىەك پرسى:

مامۆستا كۆچەر، حكومەت لۆ كتیب دەكاتە عەرەبى؟

مامۆستا:

لۆى دەچیتە سەر، لۆیە...

لەو دەست بە سەرداھىنان و قسانەوہ چووہ دلى ھاوارەوہ .

ئىوارەيە، لە سەر خوان، كورپ بۆ دايك و باب باسى بە
عەرەبىکردنى كتیب دەكات، باب ھەناسەيەكى قوول
ھەلدەكيشى:

سەدام ھەموو شت دەكات، خاك و زمان و جلكوبەرگ
دەكاتە عەرەبى .

دايك دەلى:

تا سەر بۆى ناچیتە سەر، ئاى ببينم پەتكى بە ملەوہيە .

ھاوار زۆر لە سەدام بە ركدا دەچى، مەگەر ھىندە لە ھەسو
بە ركدا چوويى، بىرى بۆ دارلاستىكەكەى چوو، چووہ

خه یالّه وه، ده بینئ سهدام له سهر ترۆمبیلئیک به پئوه
 راهه ستاوه و سلاو له خه لک ده کات، هاوار له سهر بانئکه وه،
 سیره ی لئ ده گریئ، پارچه ئاسنئکی تیژی خستۆته
 دارلاستیکه که یه وه، تییده گریئ، ریک له ناو له پی دها و خوین
 به قۆلیدا دئته خواریئ، چه کداریک ده بینئ، خه ریکه ده که ونه
 دواى، به لام دایک به رسته یه ک نه یه ئشت چه کداره کان به دواى
 بکه ون:

گولنار هاته وه، ته لاقدره .

ته لاق!! هاوار ئه وه گوئی له چى ده بئ، خه ونه، خه یالّه!
 چیه؟ خو راستى نیه! ئه وه چ وشه یه ک بوو له زارى دایکه وه
 ده رچوو، هاوار به زۆر خوئى گرت، ده یویست دایکی له باوه ش
 بگریئ و لیوه کانی ماچ بکات، ئه و لیوانه ی (ته لاق) یان گوکرد،
 له و ساته وه وشه ی ته لاق لای هاوار شیرینترین وشه یه که له
 زارى شیرینی دایکه وه بهر گوئی که وت، ئوخه یش، گولنار
 هاته وه، ده ستبهرداری هه سو بوو، هاوار به جئ نه ده که وت،
 نه یزانی چۆن نانه که ی خوارد، بالئى گرت، چوه سهر بان، هاته
 خواریئ، سه رکه وته وه، هه وشه ی مالى گولنار رووناکه زۆر له
 شه وانى پئشتر رووناکتره، له چاوی هاواره وه گلۆپ نا، مانگ له

حه وشه هه لکراوه، به لام گولنار ديار نيه، چهند جارې به
کولانه که ياندا هاتو چوو، گولنار سه ريکي به ده ريډا نه گرت.

سئ شه و دوو روژ رابرد گولنار دهرنه کهوت، ئه و سئ
شه وه هاوار هينده ي نيو شه و نه خهوت، که له که ي به عهرد
نه ده کهوت، روژي سييم، سبه ينيکه ي زوو، هاوار ده چوو
قوتابخانه، چ ده بيني! ئه وه گولناره، جلکي قوتابخانه ي له
به ره، ئاي، مندا ل بوته وه، له سه ري کولان سوورايه وه، هاوار
چاوي که سي نه ديت، يه ک پي غاريدا، گه يشته ته نيشتي:

ده چيه قوتابخانه؟

گولنار سه ري خو ي نه وي کرد، به شهرمه وه:

ئا، ده چم.

هر هينده ي گوت، هاواريش قسه يدي بو نه هات، به لام دوور
به دووري تا پيش ده رگاي قوتابخانه له دواي رو پشت، له و
رييه، گولنار يه ک جار ناوړي دايه وه، ئه و ناوړدانه وه بو هاوار
همو و شت بوو، ئيدي ناوه ناوه يه کتريان ده ديت و دوو سئ
قسه ي ئاساييان ده کرد، چهند هه زده کات هو ي ته لاقدانه که ي
ليپرسئ، يان بيزانئ، جاريک ويستي له دايکي بپرسئ،
نه پپرسی، به لام له زاري دايکي گولناره وه شتيکي بيست، ئه وه

له مالئى دايكى گولنار به دهنگى نزم بو دايكى قسه‌ي ده‌کرد،
له و ديو ده‌رگاوه چهند رسته‌يه‌كي بيست:

حه‌سو پيش گولنار سئ ژنيدي ته‌لاقداوه، هيچ ژنيك له
سئ مانگ پتر لاي نه‌بووه، ئە و كورپه هه‌ر شيته شيت، خوا
كورپه‌كه‌ي من بگريت، نازانم ئە و كه‌ريابه‌ي له كوئ ديته‌وه،
فروشتي، به پاره فروشتي، منيش چ ده‌سه‌لاتم نه‌بوو.

ئە و روژه له قوتابخانه له پيش هۆده‌ي به‌ريوه‌به‌ر هاوار له
راره‌وه‌كه ده‌بينئى له نيوان دوو ماموستا ده‌بيته قپه قپ،
ماموستا چوارشانه‌كه ده‌لئ:

خويندن به عه‌ره‌بي زور باشه، منداله‌كانمان فيري عه‌ره‌بي
ده‌بن، هه‌ر كه‌سئ درئي بوه‌ستئ، نه‌زانه .

ماموستا باريكه‌له‌كه :

ئە وه فيريووني عه‌ره‌بي نيه، به عه‌ره‌بكردنه، هه‌ر كه‌سئ
پشتيواني لييكات، ناپاكه .

ماموستاكان ليك بلند ده‌بن، هاوار له و ده‌مه ئاخيك
هه‌لده‌كيشئ:

ئای ئیستا دارلاستیکه که م له کن با، چۆن نیشانه یه کم له
نیوچه وانی ئه و چوارشانه یه دهنه خشانده .

چهند مامۆستایه که وتنه ناوېژی، ههفته یه کی نه برد،
مامۆستا باریکه له که دیار نه ما، گوتیان گواستوو یانه ته وه بو
ده ره وه ی شار .

هاوار جوان دیته وه بییری، به عه ره بیکردنی خویندن
گه یشته وه جه بار و همه دیش، هاوار له سه ر گۆپی مام گه ریده
و خانزاد ده هاته وه، به گولناریشی گوت که پیکه وه بچنه
گۆرستان، له گه لئى نه چوو، به لام پارهی قورئانخوینی هه ر ده دا،
هی ئه و سئى چوار مانگه ی که له کن هه سو بوو ئه ویشی به زۆر
دایه هاوار، هاوار گۆپی له جه باره ده لئى:

حکومه ت کاریکى پیروزی کرد که خویندنی کرده عه ره بی،
ئاخر عه ره بی زمانى قورئانه، زمانى ئه و دنیا یه، زمانى
به هه شته ...

هه رچی هه مه ده ده لئى:

وایه، به لام که س مه رج نیه له سه رى له سه ر دنیا عه ره بی
بزانیته، له سه ر دنیا خودا ریی به وه داوه هه ر که سه به زمانى
خۆی قسه بکات، به زمانى خۆی بخوینیت .

ھاوار پئیوایه له سەر ئه و قسه یه جهبار دارلاستیکیکی توند
قهرداره، به لام قسه ی بابی بیرده که ویتته وه:

کوړم خۆت له جهباری قورئانخوین و شه له ی شامینۆ کفرۆش
و براکه ی گولنار مه گه یه نه، ئه وانه له حکومت نزیکن.

ھاوار چ بکات باشه، جهبار به ردی ھاوار ده ناسیتته وه، له
بنی دنیا وهش دارلاستیکی بو بیت، هه ر هی ھاواره،
دارلاستیکیکیکی لینه ده دات، ده ته قی، له وه ته ی گولنار
ته لاقدراره و هه سو ی به جیهیشتوه، خولیای تو لکر دنه وه له
سه ری ھاوار گر گر ده گه ری و تو له نه کاته وه خه وئ لئناکه ویت،
ده نا ئه و ماوه یه ی گولنار له کن هه سو بوو جگه له هه سو
به لایه وه هینده گرنه نه بوو تو له له خه لک ده کاته وه یان نا،
ھاوار پیده که ویت گولنار له وانه عه ره بیه کان باش نیه، به وه
پتر له مامۆستا چوارشانه که و جهباری قورئانخوین به رکدا
ده چی، مامۆستا که ئاسانه، چونکی به ردی ھاوار ناسیتته وه،
گرفته که جهباره، ھاوار دوا ی زور لیکدانه وه و تاوتویکردن
گه یشته ئه وه ی به گولله لئیدات.

ھاوار گولنار ده بینئ، جار جاره دیتته مالیان و له ری
قوتابخانه ش جاروبار تووشی یه کتر دهن و چاکوچۆنیه ک له گه ل

یہ کتر دہکن، داواى لیددہکات کہ فیشہکیک دوو له براکہى
بدزى و بوى بينى، گولنار دہلى:

بو چیتہ؟

هاوار دہلى:

تو له وانه عہرہبہکان خراپ نیت؟! کہ چى جہبار دہلى
عہرہبى له کوردى باشترہ، نابى له سہرى بجى.

گولنار ہرپی پیددہدات کہ فیشہکى بو بينى، بہلام تا
دہیہنى، هاوار له بن دارتیلہکہى ئہو بہرى کہندى، گوللہیہکى
بى فیشہک دہبینتہوہ، هاوار له داواى ہلک دہگہرپى، دہبیت
له جیگہیہگ بوسہ بنیتہوہ، جہبار گومان له هاوار نہکات،
دہبینتہوہ، ئہو جیگایہ دہبینتہوہ کہ قورئانخوین موچہى
لیوہردہگریت، له نزیکہ وى، له رى دہبینت، درہختیکى
کورته بنہى گہلا پر ہہیہ، هاوار دوور له چاوان وک سمورہ
به درختہکہدا ہلدہگہرپى، دہچیتہ ناو لق و پوپ و پهلکان، له
گہرانہوہدا، نیشانہ له جہبار دہگرپى، حہیف، هاوار دہلى
حہیف، له پیشہوہ، نیوچہوانى نہکوتہ ناو سیڑوہ، له
تیپہرپووندا، سیڑہى لیگرت، ریک له پشتى مى دا، جہبار
هاوارى لیہستا، هاوار چاوى لیہ، وک فرپووکہ به چوار

دهورى خويىدا دهسوورپيټه وه، كه سى نه ديت، چاوى لييه
گولله كه ش هه لده گريټه وه، گوي لييه ده لي:

له بنى دنيا ته قهيه گولله بهر من ده كه ويټ، باش نه بوو
سار دبووه ته وه، دهن ساردى ده كرده وه .

هاوار پي كه نينى دى، پي كه نين بهرى نادا، له ترسى
ئا شكرابوون لچكى كراسه كهى ده خاته ده ميه وه .

هاوار ده زانپټ كه گولنار هر له وانه عه ره بيه كان نا، له
ماتماتيكيش نمره ي خراپه، چى بكات باشه! پياوى ماتماتيك
له كوي بيبيټه وه، كى ماتماتيكى داهينا وه! هه رچه نده خوى
زور زيره كه له ماتماتيك و هه ميشه سه دى مسوگه ره، به لام له
بهر خاترى گولنار ده بيټ توله ي لي بكاته وه، روژيك له
ماموستاى بيركارى ده پرسى:

ماموستا، كى بيركارى درووست كرد؟

ماموستا ده لي:

ئه وه چ پرسيا ري كه؟!

هاوار:

دهمهوئى بزانم كئى بىركارى داهيئا و كرديه وانه؟

مامؤستا كه ميگ دادهميئى، له هاوار نزيكده بيته وه و ده لئى:

هه چه نده تۆ له ماتماتيك نمرهت زۆر باشه به لام زۆر
كه رى .

تا هيئى تىدايه زلله يه كه له بن گوئى ده دات، هاوار دنيا له
پيش چاوى ژيراو زوور ده بيئت، ده كه ويئت، به خو ديه وه له
ژوورى به ريوه بهر، راکشاوه و سه ر و سينگى ته ره .

هاوار بپيار ده دات تۆله ي ماتماتيك له مامؤستاي ماتماتيك
بكات وه، به لام حه فته يه كه رانا برئى، ده بينئى پارچه په رويه كى
ره ش به ده رگاي قوتابخانه وه هه لواسراوه و مامؤستاي بىركارى
چوه ته بهر دۆلؤفانىي خودا، هاوار به ديتنى ناوى مامؤستاكه
له سه ر په رۆ ره شه كه، راجله كى و په شيمانبووه له وه ي
ويستبووى تۆله ي لي بكات وه، له بهر خاترى مه رگى مامؤستاي
بىركارى له و مامؤستايه ش خو ش بوو كه عه ره بى له كوردى
پي باشتر بوو .

هاوار ئه وسال هينده و نيوى سالانى پيشوو سه رى به سه ر
كتي به وه يه، كتي به عه ره بيه كان، چ عه ره بى نازانى، بو يه دير به

دیر ئه زبهر دهکات و نمره ی ته واویش دینئ، مامۆستای
جوگرافیا جاریک لئ پیرسی:

تۆ پیشتر خویندنت به عه ره بی بووه؟

هاوار به سه رسامیه وه:

نه خیر

مامۆستا ده پرسى:

ئه دى چۆن، له جوگرافیا نه وه ت و هه شت ده هیئى؟

دهنگیک له ریزه که ی لای په نجه ره وه به منگه وه گوئى:

قۆپیه دهکات.

هاوار دهنگه که ی ناسیه وه، لئى به رکدا چوو، بیری چۆوه
لای دارلاستیکه که ی، ویستی بلئ، مامۆستا خۆ من له رۆژانه ش
باش وه لام ده ده مه وه، ویستی بلئ مامۆستا نمره به رزی من به
هۆی هاتنه وه ی گولناره نه ک قۆپیه، نه یگوت، چۆن ده یلئت!
به پیویستی نه زانی، رۆژى دواتر تا قیکردنه وه ی جوگرافیا یه،
مامۆستا هاوار به کورسى و میزه وه ده باته بهر ده م
ته خته ره شه که و جوان جوان بهرکه کانیشی ده پشکنئ، به

وردیش له دیواری بن تهخته رهش و سه ره تهخته رهش و
ته نیشته کانی ورد ده بیته وه، چاره گیک ده با و نابا، هاوار
لیده بیته وه، ماموستا لیوه رده گریت و ده نیتریتته وه جیگا که ی
خوی، ماموستا پیئووسه که ی دهرهینا، په ره که ده خوینیتته وه،
ماموستا بانگی هاوار ده کات و له پیش تهخته ره شه که له
ته نیشته خویه وه رایده گری و به قوتابیه کان ده لی:

پیئووسه کانتان دانین و ته ماشای من بکه ن.

ماموستا دست ده خاته سه ر شانی هاوار و ماچیکی ده کات
و په ره که نیشان ده دات و ده لی:

ببین سه دی هیئاوه، هاوار زیره کترین قوتابی قوتابخانه یه،
چه پله یه کی توندی بو لیده ن.

ماموستا رووی له هاوار کرد و گوتی:

له و قوتابیه ش ببوره که پییوابوو قوییه ده که یت.

هاوار ده یویست نه و رووداوه بو گولنار بگی ریته وه که له
ته نیشته وه دانیشتبوو، گولنار ناوه ناوه ده هاته مالیان و هاوار
ماتماتیکی بو راقه ده کرد، هاوار له ماتماتیک توانایه کی سه یری
هه بوو، قورسترین هاوکی شه لای وی ئیشی یه ک خوله ک بوو،

ئاو خواردنه وه بوو، مامۆستای بیرکاری سه‌ری لی سوورمابوو،
 هر پرسیاریکی لیده کرد، هی پۆله‌کانی سه‌رووتریش، له چاو
 ترووکانیک وه‌لامی ده‌دایه وه، له هه‌ندی هاوکیشه ریگه‌ی وای
 ده‌دیته وه، مامۆستا واقی وپده‌ما، سابیر خانه‌قینی که دوی
 مردنی مامۆستای ماتماتیک، جیی وی گرته وه، له پۆل به
 هاواری گوت:

تۆ له ئه‌وروپا بایت، ده‌بووینته زانایه‌کی گه‌وره له بواری
 ماتماتیک، به‌لام ئه‌و حکومه‌ته باوک که‌ران گاه‌وی ئیمه، گه‌جر
 و گوجهر له سه‌ر ده‌ست راده‌گری و به‌هره‌مند ده‌خاته بن
 پیوه .

مامۆستا سابیر زۆر جار هاواری ده‌هینایه سه‌ر
 ته‌خته‌ره‌شه‌که و خۆی له جیی وی داده‌نیشت و ده‌یگوت:
 هاوار مامۆستایه .

هاوار بووه‌ته مامۆستای ماتماتیکی گولنار، جیی دانیشتنیش
 به‌ر چاوانه، هاوار چه‌زیده کرد له په‌نایه‌ک دوور له چاوان دوو به
 دوو دانیشتبان، به‌لام وه‌ک بلایی بۆ دیاریکراییت به‌ چه‌زی وی
 نه‌ده‌هاته وه، به‌ شیوه‌یه‌ک بۆی رافه‌ده‌کات، گولنار به‌ ئاسانی
 تیده‌گات و ده‌لیت:

ماتماتیکی تۆ زۆر ئاسانه، هی مامۆستا قورسه .

له ساتی راقه کردنی ماتماتیک، په نجه ره شتاله کانی هاوار بزۆزن، ناوه ستن و ده بزۆون، نزیکده بنه وه له په نجه سپیوسۆله کانی گولنار، نزیکده بنه وه و ده کشینه وه، چه ند چه زده کات، بیانگاتی و توند بیانگوشیت، به لام کوا زاخی ئەوهی ههیه، جاریک له و جارانه په نجهی هاوار بزۆوت، رۆیشت و نه کشاوه، گه یشت و بهر په نجهی نه رمی گولنار کهوت، به لام ئەو دهستی خۆی کیشایه وه، هاوار به شه رما دا کهوت، په شیمانبۆوه له وه له یه ی له ریی په نجهی بزۆزه وه رویدا، دووباره ی نه کرده وه، به خۆی ده لیت بۆ وا بکه م، ئیدی گولنار گولناری خۆمه، کاتی خویندنمان ته واوکرد لیکدی ماره ده کریین، نایه لم که سیدی بیبات، نا، خۆی شی شوو به کهس ناکات، دلم ده لئ، گولنار جگه له من کهسی ناوئ، له چاوی دیاره، ئەها جار جاره چۆن ته ماشام ده کات، ئەو ته ماشا کردنه هی چه زلیکردنه، هه ر ده بی هی چه زلیکردن بی، کوا هیچ کچیکیدی به و شیوه ته ماشام ده کات! نا دهستی لیناده م، ماچی ناکه م، هه مووی هه لده گرم بۆ شه وی گواستنه وه، ئەو شه وه تۆله ی سه رده ری و به رده ری ده که مه وه، نا، نابئ دهستی لیبده م، زۆر ته ماشاشی ناکه م، خۆم تووشی گوناح ناکه م.

هاوار زؤر له (نه زهر و زينا) ده ترسا، ئه و دوو شته ی هه ردوو
قورئانخوین له سه ری کوک بوون، حه مه د و جه بار له باره ی
هه موو شته کانی هه ردوو دنیا کیشه یان هه بوو، نه ده گه یشته
یه ک، به لام له باره ی (نه زهر و زينا) هه ندی جار هیند کوک و
ته با بوون، له باتی یه کتر قسه یان ده کرد، چه ند جار گوئی له
حه مه د بووه :

گوناهه ته ماشای ژن و کچان بکه ن، گوناهه ده ستان به
له شیان بکه وئ و ده ستگه مه یان له گه ل بکه ن، ئه گه ر دلئان به
کچیکدا چوو، تا ماره ی نه که ن لئی نزیک نه بنه وه .

جه باریش هه ر وای ده گوت، به لام (گوناهه) هه کی توندتر
گۆده کرد .

ئیدی هاوار هه ولینه ده دا جییه کی به ر جییه کی گولنار
بکه ویت، به لام به خه یال هه میسه له باوه شی بوو، بیستی به
خه یالیش بیر له له شولاری کچی خه لکی بکه یته وه هه ندیک
گوناهت ده گاتی، به لام هاوار گوئی به و گوناهه نه دا .

هاوار دیته وه بییری، دیداری هاوپی، ئه و دیداره ی که هاوار
پنیو ابوو تاکه که سه که شتیک له که ینوبه ینی ئه و و گولنار
بزانی، چه ند جارئ به گوئی هه لدا که پنیبلئ، به گولنار بلئ و

خۆی لئى ئاشكرا بکات که حەزى لىدەکات، ھاوار قسەى دیدارى به دال نه بوو، چوونكى پىيوابوو گولنار له خۆى جوانتر هەستىپىکردوو، ئەوەى رووشيدا، شووکردنەکه به حەسو له ناچارىهه بووه، ئىدى تهواو هىچ بهرەستىک له نىواندا نيه و خويندن تهواوبکەن بۆ يه کتر دەبن، ئەوەشى به دیدار گوت:

واز له و قسانه بىنه، دووبارهى مه که وه .

سالى خويندنى عەرەبى گەيشته رۆژەکانى دوایى، کارتى پيش کۆتايى وه گريرهه وه، ھاوار له سەرجه م وانەکان به خشراوه، له هاتنه وه بىر له گولنار ده کاته وه، داخوا نمره کانى چۆن بى، دايک و باب کارته که يان له دهسته و دهستخوشى لىدەکەن، باب هەندىک پارهى بۆ راده گرى و پىدەلئى:

دلئ چى ده خوازئى، بىکره، ئەگەر به شى نه کرد داوابکه .

کور به نابه دلئى دهستى برد و پاره کهى وه رگرت، هاته سەر زارى بلئى، بابه په له ت کرد، هيشتا گولنار نه هاتۆته وه، له گەل قووتدانه وهى تفيک قسه که شى قووتدایه وه و نه يکرد، کور خەمى خوارد، نيگه ران بوو، چۆن ده بى، باب گولنار له بىرىکات، ئايا به هۆى مێردکردنەکه وهى ديارى بۆ ناکرئى، تىنه گەيشت، چاوه پىيه گولنار به خۆو کارته وه بى، کات به سەر چوو،

نه هات، چووه سهر بان، ته واويک ته ماشاي مالياني کرد، نه له
پيش دهرگا نه له حه وشه نه يدیت، به پيش ماليان تا نه و
سهري گولان روشت، گه رايه وه، نه بوو، ئوقره ناگرئ، عه سر
داهات، گولنار هر نه هات، ده يويسست به دايکی بلئ، بچئ،
شه رميکرد، دايک ده لئى دلى کورپى خوئندو ته وه، ده لئى:

گولنار دياره نه هات، با بچم، بزنام.

باب ده لئى:

له بيرنه كه يت دياريه كى جوانى بو بکره .

دايک دهروات، کورپه کسه ده چي ته سهر بان، به لکو له
ساتى دهرگا کردنه وه گولنار ببينئ، له دووره وهش هر باشه،
ديتى گولنارى ديت، به لام له و دووره وه سيمای ديار نيه، تا
بزانيت خه فه تى هه لگرتووه، يان پره له شادى، هاوار
ده پارپي ته وه، له خدا ده پارپي ته وه كه نمره كانى به رز بن، له ريى
نمره كانى پيشوويه وه ده زانى زه حمه ته له هيچ وانه يه ك
ببه خشرئ، هر نه كه وتبئ. تا دايک هاته وه بيست جار پتر
چووه سهر بان، دايک ده لئى:

حه یف ئه و کچه زیره که وای به سه ر هات، له زۆر وانه
که وتوو، هه ر ده گریئ، به لام باشه هه موویان له سه ره وه ی
چله، بخوینیت پریانده کاته وه .

هاوار به خۆی نه وه ستا:

له ماتماتیکیش!

دایک بزهییه کی شیرینی کرد:

نا، چۆن له ماتماتیک ده که ویت، ده زانی چتۆ مامۆستایه کی
هه بوو!

چۆن بگاته گولنار و دللی بداته وه، به په نجه کانی
فرمیسه کانی بسپئ، نا، قسه ی مه لاکانی بیرکه وته وه، نابیت
ده ستی به هیچ جیه کی کچی خه لک بکه وئ، چ بکات باشه،
نه یبینئ دللی ده ته قیت، سه ر بان ده کات، ده چیته کۆلان،
نه یدیت .

رۆژی دواتر گولنار خۆی هات، داوای له هاوار کرد که کیم
و... پیلئ، هاوار هینده ی نه مابوو پر به ده م پیلئ، وه ی به
سه ر هه ر دوو چاوم هه ر تو و وانه، گیارپه وه به لام به چاو
هه مان رسته ی گوت و گولناریش پیده چوو رسته که ی بیستبئ،

ئەو چەند رۆژە گولنار زوو زوو دەھاتە مالىان، ھاوار ھەموو توانای خۆى وەك مامۆستايەك لە وانەگوتنەو بەكارھێنا، گولنار پيش قوتابىەكى گوێرايەلە، گەيشتە رۆژى كارت وەرگرتنەو، ھاوار چوو، لە سيلەى جادە راوەستا، نەدەبوو كور لە پيش دەرگای قوتابخانەى كچان راوەستى، ھاوار نزادەكات كە گولنار سەر كەوئ و نەكەوئ و لە بىريەتى خىرىكى لە خۆى گرت، لە سەر ئاو و ئاگرە، ئوقرە ناگرئ، دەست و پىى لە جوولەيە، بۆ ژوان و رامووسانىش با، ھەر واى ليدەھات! ئەھا كچان وا دىنە دەرى، ھەندىك حرىت حرىت پيدەكەنن، ھەندىك كز ديارن و دەلئى دەگرين، ئا، ئەو دوو كچە نزيكبوونەو، خور خور فرميسك دادەبارينن، ھاوار دەلئ:

خودايە، فرميسك بە چاوى گولنارەو نەبينم، خودايە بە پىكەننەو، بىتە دەرى.

ھات، بە تەنئىيە، نزيك بۆو، سەيرە نە پيدەكەئت، نە دەگرى، ھاوار دەچىتە پيشى:

چ بوو، بلئ؟

گولنار بزەيەكى شيرينى كرد:

سوپاس بۆ تۆ سەر كەوتم.

هاوار هه ناسه‌ی ئۆخه‌ی هه‌لکیشا و به‌ده‌نگی ب‌ل‌ند
(ئۆخه‌)یه‌کی کرد، گول‌نار بزه‌یه‌کی شیرینتری بۆ کرد و به‌چاو
پ‌ی‌گوت:

وا باشتره‌ پ‌یکه‌وه‌ نه‌چینه‌وه‌ .

خۆ چاو قسه‌شی نه‌کردبا، هاوار ئه‌وه‌ی ده‌زانی، ئه‌و پ‌ی‌ی
هه‌ل‌ینا و رۆیشت و هاوار دوور به‌ دوور به‌ دوايه‌وه‌، ته‌ماشای
به‌ژن و بال‌ای زراقی ده‌کرد، خۆی به‌ پرچی‌ه‌وه‌ هه‌ل‌واسی که‌ له
دواوه‌ کردبوویه‌ دوو که‌زی، در‌یژ گه‌یشتبونه‌ سه‌ر سمتی، چ
سمت! هاواری راج‌له‌کانت، ئه‌وه‌ یه‌که‌م جاره‌ له‌ سمتی
وردب‌یته‌وه‌ و چه‌زی بج‌یت‌ی، قسه‌ی مه‌ل‌ای ب‌یرکه‌وته‌وه‌ و هه‌ول‌یدا
چه‌زی سمت له‌ دل‌ی ده‌رب‌کات، دووراییه‌کی دیاری‌کراوی له‌ نیوان
خۆی گول‌نار دانا، به‌ پ‌ی‌ی ئه‌و ده‌رۆیشت، وای دانا‌یه‌ پ‌یش
ئه‌وه‌ی گول‌نار بگاته‌ پ‌یش ده‌رگا، بگاته‌ سیله‌ی کول‌ان‌ی،
دانا‌نه‌که‌ی ته‌واو هاته‌وه‌، گول‌نار له‌ سه‌ر ده‌رگا ئاو‌ر‌پ‌یکی دایه‌وه‌،
هاوار ف‌ین‌ک‌ب‌ۆوه‌، به‌ دل‌خۆشی‌ه‌وه‌ گه‌یشته‌وه‌ مال‌، چه‌ند
چه‌زیده‌کرد ب‌ل‌یت‌ه‌ دایکی که‌ گول‌نار ده‌رچووه‌، شه‌رم ده‌می
به‌ست .

هاوینیکه، ریک پیچهوانه‌ی هاوینی پیشوو، هاوینیکه فینک،
پشوویکه پر له ئاسووده‌یی، هاوار ده‌یه‌ویت ئه‌و هاوینه کریکاری
بکات، باب ریی نادا و پییده‌لی:

له هیچمان که م نیه، تو بو خوت پشووبده .

کوپ‌هزی له کاره، دایکی رازی ده‌کات که سبه‌ینی زوو
له‌گه‌ل بانگدانئ بانگیبکات، به‌و تاریکیه دوو سی نان و سی
چوار هیلکه‌ی کولای خسته کیسه‌یه‌که‌وه و له‌گه‌ل دیدار و
سیامه‌ند، دهرده‌چن و ده‌چنه مه‌یدانی کریکاران، چه‌زیان لییه
هه‌رسیکیان پیکه‌وه بن، ریکناکه‌ویت، هه‌ر وه‌ستایه‌ک دی یه‌ک
یان دوانیانی ده‌وی، له کۆتایی رازی ده‌بن که ته‌نیا ته‌نیاش
بچن، هاوار به‌ ته‌نی به‌گه‌ل وه‌ستایه‌ک ده‌که‌ویت، سواری شپه
ترومبیلنیک ده‌بن، ته‌ق ته‌ق، برۆ برۆ، هیشتا روژ هه‌لنه‌هاتوو،
ئه‌وه ده‌چپته کوئ! هاوار سه‌ر هه‌لده‌برئ، ئیره مالی نه‌ه‌خانه،
سووراپه‌وه، ریک له سه‌ر ئه‌و پارچه زه‌ویه راوه‌ستا که تاکه
زه‌ویه له‌و ریزه به‌ به‌تالی مابپته‌وه، له ته‌نیشت مالی گولنار و
پشت به‌ پشتی مالی دیداره‌وه، دوو روژ پیشتریش هاوار
دیتبوی که سی چوار کریکار بناغه لیده‌ده‌ن، هاوار خۆزگی
خواست که ئه‌و چوار کریکاره بو ئه‌وان کار بکه‌ن و مالیان به

مالی گولناره وه بیټ و گۆرانی (مالمان مالیکه دیوارمان بهینه)
بلّیته وه .

هاوار ویستی به وهستا که بلّی که توانای ئیشکردنی نیه،
شهرمیکرد، هاته سه‌ری به بی پرس خوی بدزیته وه، به شتیکی
جوانی نه‌زانی، ئی چ بکات! ئاساییه دایکی بی و له بن ئیشی
بیبینی! ئەدی گولنار چی ده‌لی! به‌لام خوشه گولنار ده‌بینی،
هر بیته ده‌ری ده‌بینی، ملی دا که بمینّیته وه و کار بکات،
به‌لام به جه‌مه‌دانیه که جوان خوی ده‌مامک دا، هر کونی چاوی
دیاربوو، داینبوو ئە‌گەر وه‌ستا یان کریکاریک بپرسی، بۆ وات
له خۆت کردوو، بلّی ده‌موچاوم دوژمنایه‌تی له‌گه‌ل تیشکی روژ
هه‌یه .

دوو په‌قره‌جی له ده‌سته و چه‌مه‌نتۆ ده‌کیشی، ئەوه
گولناره به ته‌نیشتیه وه تیپه‌ری، به لای که‌ندی‌دا سوورایه وه،
هاوار هینده‌ی نه‌مابوو په‌قره‌ج توورپه‌لدا و تا مالّی گیر نه‌بی،
خوی گرت، ئای ئیستا گولنار وا له مالّیانه، چه‌ند روژه
نه‌چوو، هر ده‌بی بۆ دیتنی هاوار چوو بیټ، هاوار نازانیت
چۆن چه‌مه‌نتۆ تیده‌کات و ده‌بیات و دیته وه، زۆری نه‌برد گولنار
به له‌نجه‌ولار هاته وه، هاوار جه‌مه‌دانیه که‌ی له سه‌ر لووتی
که‌میکیتر هه‌لکیشایه وه، ته‌ماشای ناو چاوی گولنار ده‌کات،

ده‌بینی سهری داده‌خات، پیناچی به‌و ته‌ماشاگردنه‌ی زانیبی،
 هاوار چاوی له‌ سهر هه‌لناگری، تیژ دئی و خۆی به‌ ژووریدا
 ده‌کات، دوا‌ی که‌می‌ک گولنار به‌ سۆنده‌ی ئاوپوه‌ دیته‌ ده‌ری،
 هاوار برپارده‌دات له‌ تیری ته‌ماشای بکات، چ ده‌بینیت خودایه‌!
 ده‌بیت جوانی وا‌ هه‌بیت له‌و دنیا‌یه‌، هاوار تا‌ ئیستا گولناری
 جوان نه‌دیتبوو، شه‌رمیکردبوو، ترسابوو، به‌ وردی لیپروانی،
 به‌لام ئیستا له‌ بن‌ ده‌مامکه‌وه‌ له‌ تیری لینی ده‌پوانی، گولنار
 پیناچی هینده‌ ئاگای له‌وه‌ بیت که‌ که‌وتۆنه‌ بۆسه‌ی نیگای
 کورپکی ده‌مامکدراوه‌وه‌، جارو بار سهر هه‌لده‌پری، به‌لام ره‌نگه‌
 جگه‌ له‌ سه‌ریکی به‌ جه‌مه‌دانی داپۆشراو چ‌ چاو نه‌بینی، هاوار
 له‌ ساتی چه‌مانه‌وه‌ به‌شیک له‌ سینگی گولناریشی دیت، چاوی
 له‌ سهر که‌لینه‌که‌ راگرت، گوپی لیه‌ وه‌ستا (چه‌مه‌نتۆ
 چه‌مه‌نتۆ) یه‌تی، ئەوه‌ یه‌که‌م جار هه‌ستا چه‌مه‌نتۆی لیپیری،
 هاوار هه‌رچه‌نده‌ رۆژی یه‌که‌می کریکاری بوو، به‌لام باش ئیشی
 ده‌کرد، خۆی کوشتبوو، چونکی دیدار زوو پییگوتبوو:

ئەگه‌ر ده‌ته‌ویت وه‌ستا بتباته‌وه‌ ئیش ده‌بی ئیش بکه‌یت و
 خۆت نه‌گنخینیت.

هاوار خۆی نه‌ده‌گنخاند، ده‌یویست سبه‌ینیش بیته‌وه‌ ئیره‌،
 جگه‌ له‌وه‌ش هه‌ستی به‌ ماندوویتی نه‌ده‌کرد، چاوی گولناری

لڙوھ ديار بڻت، ڇهه منٽو کڻڻ چيه! وهستا هر ڇهه منٽو
 ڇهه منٽو ٿي، به لام هاوار تا سهيري كه لڙني دوو مه مڪان
 هه بي، دست بو دوو په قره جه ڇهه منٽو دهبات، هاوار ئيره يي
 به هسو برد كه سي چوار مانگ چوڻ كه وتبووه ناو رز و
 ميوه ي به هه شتي، ٺه و روزه هاوار جواني گولناري ديت، ٺه و
 روزه هاوار به شيوه يه كه ته ماشاي كرد، كه له كوئي بيبيني به
 سيما بيناسي ته وه، پيشتر پتر به دنگ دهناسيه وه،
 نيوه پوڪه شي له گه ل ڪريڪاره كان هر له وي مايه وه، به لام له و
 ماويه گولنار نه هاته دهري، له ساتي دهسته لگرتني هاوار
 چاوه ري بوو وهستا بلڙي:

سبه ي وه ره وه .

به لام هه يهو، ديوار ته واو ببوو، به لام هيوا بر نه بوو، گوتي
 ڪاري ديوار ته واو بووه، هيشتا ئيشي زور ماوه، به لڪو له گه ل
 وه ستايه ڪيدي بڻته وه ئيره، به نابه دلڙي روزهانه ڪي وه رگرت،
 ڪريڪاره كان روڻستن، ٺه و خوي به ميزگردن و دهستشوشتنه وه
 خه ريڪرد، ههستيڪرد گولنار هاته دهري، خيرا خوي ده مامڪ
 دايه وه و له جيي خفته كه نزيڪبو وه، هه و بوو، چووه
 دوڪانه ڪي ٺه و بهر و شتيڪي ڪري له گه پانه وه ساتمه ي له
 شتيڪ كرد و ده ماوده م كه وت، هاوار ده يويست غاري داتي،

بهبیری هاته وه که دهمامکدراوه، ههستایه وه و له ههستانه وه
ديسان چاوی که وته وه سه ر سینگى بهرگه ی نه گرت و روى
خۆى وه رسووراندا، له گه ل چوونه ژوره وه ی گولنار ئه ویش
به ره و مال بۆ وه و له ده و که ندى دهمامکى کرده وه، رۆژیکى
خۆش بوو، رۆژیک بوو پر له ده سته وتى چاو، بپياريشى دا
به و پاره یه ی ئه وړۆ دياریه کى جوان بۆ گولنار بکړیت.

هاوار ئه و شه وه جوانى گولنار وه ها دایگرتبوو ئاگای له
هیچ نه بوو، له سه ر جى راکشابوو، دایک و باوک رهنگه وا
تیگه یشتبن رۆر ماندووه بۆیه وا کفت بووه، دایک ناوه ناوه
ده یگوت:

کورم مه چۆ ئیش، تۆ هی ئیش نیت.

کور نه یده ویست کچ له خه یالى بچیته ده رى، بۆیه وه لامى
دایکى نه ده دایه وه، دوا جار گوتى:

دایه، سبه ی زوو هه لمستینه، ده چمه مه یدان.

خۆى وه رگپرایه سه ر زگ و چاوی بریه سینه ی گولنار و له
خودا پاراپایه وه که سبه ی وه ستایه ک بیهینیته وه جى ئه وړۆ،
به لام پاراپانه وه که ی نه گه یشت، زۆربه ی رۆژه کانى ئه و هاوینه
گهرمه چوو ه کار، ئى رۆژیک ئیش بکه ویته کۆلانى مالى گولنار

نه كهوت، له و هاوینه ش له و كۆلانه سى چوار خانوو تىكدرا و
چاككرايه وه .

هاوار ئه و هاوینه زۆرى كار كرد، پارهییه كى باشى خړپ
كرده وه، هر رۆژىك ده چوو كار، دياریه نادياره كهى بۆ گولنار
دانابوو گه وره تر و گرانبه هاتر ده بوو، نهیده زانى چى بۆ بکړئ و
چون بیداتئ، ده میك بیری بۆ بازنى زېر ده چوو، ده میك بۆ
كاتزمیری زېر، ده میك بۆ خه ناوکه یه ك هیچ ژنىك له گه په ك له
ملى نه كړدېئ، باشه، ئه وه كړى به ناوى چى و چون بیداتئ،
شه رمده كات، ده ترسئ، ئه گه ر وه رینه گرت، یان ئه گه ر كه سىك
زانى، نالئ ئه و زېرته له كوئ بوو، ئى هر ده شزانن، دایك و
براكه ی ده زانن، ئه دى چ بكات، هر ده بئ دياریه كى جوانى
بداتئ، دياریه ك له جوانیه كهى خوى بئت .

هاوین رۆیشت، پشوو ته واو بوو، سبه ی دووه ی قوتابخانه یه،
ديارى نه كړا، پارهییه كى زۆرى گلاوه ته وه و ده ستى لئنادا، بۆ
دياریه، به لام كهى؟ ديار نیه، رۆژىك ئازایه تى گرتى و چوو
ناو زېرنگران، هر چى پارهی هه بوو به خه ناوکه یه كى دا، به
دزى هینايه وه مال، ده یویست له هه لئكدا بیداته گولنار
رېكنه ده كهوت، ئه و ساته ی هاوار بوئرى ده یگرت، گولنار ديار
نه ده كهوت، ئه و ساتانه ی گولناریش ده هات، هاوار چۆره

بوږيه کی تيدا نه ده ما، چ بکات باشه؟ ده ترسیت دایکی
 خه ناوکه که ببینئ، هه یینئ چ بلئ، بلئ هی کییه بو کییه،
 باشتره چندی زووه بیداته گولنار، به لام کوا زاخ! بیریکرده وه
 تا ده دیتائی له جییه ک باش باش ته قه تی بکات، کوئی باشه!
 کوئی باشه! بن به رماله که هی مام گه پیده هی به خه یالدا هات که
 ئیستا په ستراره ته وه له جیاتی به رمالیش کانتورپکی گچکه هی
 لی دانراوه، دور له چاوان بستیک پتر عردی هه لکه ند،
 زپره که هی له ده سته سرپک پیچا و خستیه بن خو له وه .

هاوار له سهر سه کوئی بن داربیه که دانیشتووه، گوئی بو
 خویندنی داربی هه لختووه، چاوی له سهر خوشک و برایه که
 به ده وری داربیه که دا غار غارانی ده که ن، بیریشی لای گولناره،
 له یاری خوشک و براوه خوئی و گولناری دپته وه به رچاو، ئه ها
 خوشک و برا زورانی ده که ن، پرچی یه کتر راده کیشن، هاوار له
 بهر خو یه وه ده لئ:

خوژگه هه ر مندال ده بووین و له و بن داربیه ده ماینه وه،
 چند خوشبوو مندالی، پر بوو له زورانی، له توپانی و
 قاقایانی، کریمستی، چند خوشه مندالی نه میردکردنی تیدا
 بوو، نه دورکه و تنه وه .

به لَام به سهرِ کیش گه وره بوونی پِیخۆشه، ئاخر هر خویندن ته واوبکات، ده نیریتته داخوایی گولنار، خوشک و برا گه مه دهکن و هاوار ئیره بیان پیده بات، هاوار رۆژانی مام گه پیده و نه نه خان و خوئی و گولناری به خیرایی به بهرچاودا وهک کاسیتیک که بیده یته سهر خیرایی، ئاوا تیژ به بهر چاویدا تیده پهرن و گرته کانی بو ناگیرئ، چند گرته یه کی ئاینده یی، هی گه وره یی ده بینئ، ئه وه تا به جلکی زاویه تیه وه له ناو قه مه ره یه ک له ته نیشته گولنار دانیشتووه، گولنار بهرگی فریشته ی پۆشیوه لیو و په نه کانی له رهنگی کریمستییه که سوور کردووه، ئه ها گه یشتنه وه مال، شه و داها، له ته نیشته یه ک راکشاون، وهک ئه و جارهی له بن دارخورماکه راکشابوون، به لَام ئه و جار ه شهرمناکات، ده ست ده خاته سهر سینه ی گولنار، رایده مووسی... ده خه ون له باوه شی یه کتر ده خه ون... باب نه با وه ها زوو به ئاگا نه ده هاتنه وه:

کوپم، وه ره وه شه و داها.

دوو رۆژه قوتابخانه بوته وه، سئ رۆژه گولناری نه دیتووه، نه له مال و کۆلان نه له ری قوتابخانه، یالا خیر! ده بیته چی روویداییت، سهر بان دهکات، کۆلان دهکات، گولنار دیار نیه، له سووچیک، له سیله یه ک ده رناکه ویت، هر ده بیته له دایکیه وه

شتیک بیستی، شهرمیش دهکات بپرسی، ناچار ده بیټ به دواى
دایکيه وه بیټ، خوی لی بگریټ، ئی، ئه وه خوايه، قسه يهک له
زاری درده چئ که په یوه ندى به گولناره وه هه بی، درچوو،
هاوار گوئی لییه دایک بو باب قسه دهکات:

رهنگه ئه و جاره بهخت یاری بیټ، چونکئ دایکی بوئی
دۆزیوه ته وه .

باب ده لئ:

ئه و گولناره منداله چی به سهر هات، له و ته مه نه و دوو
جار میردکردن!

هاوار چاو هه لده برئ، ئیره کوئییه، نه ماله، نه قوتابخانه یه،
نه بن دارییه، نه بن دارخورما، نه سهر مناره و بازار، ئیره
کوئییه، به هه ردوو دیودا ئاورده داته وه، ئه و ژوره گه وره
پرگلۆپه کوئییه، ئه و هه موو په پۆکه سپیه چیه، دایکی ده بینئ
له سهر سه رییه تی، سهری سوورده مینئ، باب ده گاته سهری و
ده لئ:

چ نیه، کورم، ئیستا ده چینه وه مالن .

هاوار شتیکی ئەوتۆی لەو رۆژ و حەفتە و مانگانەى دواى
خەستەخانەى بىرناکەوێتەو، جگەرەى بە دەستەو، بە، دایک
دەلێ:

ئەپرۆ، کورم جگەرە دەکێشى؟!

گوێی لە دەنگى باببەتەى:

لێگەپێ، وازى لێدینى .

لە رێى کارتەکەىو، بە یەکەم کارتەتەى ماببەتەو، دەزانى
نمرەکانى زۆر خراپن و بە جەرەجەر سەرکەوتوو و پۆلێ سێبەسێ
ناوەندى برپو، وەک خەون ئەو، دەشى دێتەو، بىر، لە بن
دارببەکە دانیشتوو، دلی پەرە، گریانى دیت، دایکى دیت لە
ئامیزى دەگریت، ماچى دەکات و فرمیسکەکانى دەسپیت، لە
بیربەتەى هاوینى پاشتر گولنار بە مێردى تازەو، دینە ئەو
خانوو، بە دەمامکدراوى رۆژیک کرێکارى تیدا کردوو،
ئەو خانوو، پشتمى بە پشتمى مالى دیدارەو، دیتەو، بىر
لە سەر بانەو، رۆژانە پووشکاخەزى بۆ سەر بان و حەوشەیان
هەلدا و نامەى بۆ گولنار دەنارد، بەلام هەرگیز لە نامەکانى
نە ناوى خۆى نە هی گولنارى نە نووسىو، دیتەو، بىر داوا لە
دیدار دەکات، بە شەوێکى مانگە شەوى سەربانەکەى خۆیانى

به قەرد بداتئ، دیدار هەرئیی پئدهدات هەر کاتئک که وادهی سەردان هات، ئەوان ناوه ناوه دەچوونه سەردانی خزمانی دەرەوهی شار و شەو نەدەهاتنەوه، کللیی دەرگای حەوشەیی بداتئ، دیدار بیئەوهی بپرسی چیت له بن سەرە؟ هەرئیکەیی دەباتە سەر و کللیی له مست دەنئ، هاوار شەویک نازانئت چ کاتی شەوه له بیریەتی مانگەشەویکی ئاوینبەییە، هەلەیی نەکردبئ هەر ئەو شەوه بوو که برادەرەکهی بابی به (شەوترین تەموز) ناوی هئنا، ئەو شەوهی سەدام له تەلهفزیۆنەوه، له جئگرئیهوه خۆی کردە سەرۆک کۆمار، تۆلەستئین که ئەوهی دیت و بیست گوتئ:

ئەو پیاوه قەت جئگر نەبووه، هەمیشە سەرۆک بووه .

برادەرەکهی گوتئ:

وایه، بەلام لەمەودوا له تاوان گەرمتەر دەبیئت، بەراستی ئەوشەو شەوترین تەموزە .

هاوار له شەوترین تەموز خۆی له مال دەدزئتەوه، بن دیوار و بن دیوار دەگاتە بن دارتووہکهی پئش دەرگای مالی دیدار و چاو به کۆلان و دەرگاکاندا دەگئپئ، باشە دەرگا کهوتۆتە سئبەری درەختەکه، دەرگا دەکاتەوه و به هئواشی به قادرمەکه

هه‌لده‌گه‌پێ، خۆی ده‌داته په‌ناى ديوارى خانووه‌كه‌ى قاتى
 سه‌رئ، باشه په‌نايه و تريفه لئى نادا، كه‌س ناييينئ، ديوارى
 ستاره‌كه‌ بئنده، چاو ده‌گي‌پێ، سئ چوار بلك له سووچه‌كه
 ده‌بينئ، ده‌چي‌ت بلك بينئ، له و ساته له سه‌ر بانى ئه‌و لا كه
 ستاره‌كه‌ى نه‌ويه، زاوا گچكه‌له ده‌بينئ ده‌لئى مندا‌له خۆى له
 باوه‌شى بووكئ ناوه، ئه‌و زاوايه چوونكى زور مندا‌له گه‌رپه‌ك
 ناويان نا زاوا گچكه‌له، هاوار زوو رووى خۆى وه‌رده‌گي‌پێ، دوو
 بلك دينئ و ده‌يانخاته سه‌ر يه‌ك.

ئئ، له ته‌نيشت يه‌كتر له سه‌ر پشت راكشاون، سه‌ر له لاي
 وئ، پئ له و لا، راكشانى بن دار خورماكه‌ى بيه‌رکه‌وته‌وه،
 سه‌ربانى به‌جيه‌پيشت و گه‌رايه‌وه بن داخورما، ده‌سته‌كه‌ نه‌با وا
 زوو نه‌ده‌هاته‌وه، پياوه‌كه‌ى خۆى وه‌رگي‌پرايه سه‌ر ته‌نيشت و
 ده‌ستى خسته سه‌ر سين و مه‌مكان، هاوار گه‌يشته‌وه دار
 خورماكه‌ و ده‌ستبه‌جئ هاته‌وه سه‌ربانه‌كه‌ ئاخىكى قوولى
 هه‌لكيشا:

له ده‌ستمچوو ده‌ستم نه‌خسته سه‌ر سينه‌ت، هه‌ر بۆيه له
 ده‌ستمچووى.

هاوار چاو له سه‌ريان هه‌لناگي‌پێ، ده‌بينئ، ده‌ستى سه‌ر
 سينه بۆ خوارى شو‌رپووه له‌گه‌ل سه‌رکه‌وته‌وه، لچكى

كراسه كهى له گه لّ خۆى هئنا، جووتى ران كه ده تگوت له
 به فروه هاتوون كه وتنه بهر تريفهى مانگه شهو، هاوار بهرگهى
 نه گرت و سهرى داخست، ويستى بپوات، بيريكه وته وه بۆچى
 هاتووه، دهستى به گيرفانى شهرواله كهيدا كرد، دارلاستىكى
 ده رهئنا و بهرديكى جوان لهو بهردانهى گولنار حهزى لئبوون،
 خسته ناويه وه، رايكيشا سيهرى له سهرى گولنار گرت، دهستى
 له رزى، هه ناسهى سوار بوو، دهست و پئ شل بوون، هئندهى
 نه مابوو بهر بيته وه، سيهرى گرته وه ئه و جاره له سهرى
 ميژده كهى، لهو دهمه له سه ره خۆ سوورا، سهر كهوت، هاويشتى،
 به قه د گولله يه ك دهنگى هات، هه لئى، خۆيشى له بيري نيه
 چۆن ده رگا كهى كليل دايه وه و چۆن گه يشته وه مالّ و چۆوه
 سه ر جيگا كه، له سه ر بان وه گوئى له غه لبه غه لبه، سهرى
 هه لپرى له مالّى گولناره، دلّى كوته كوتيه تى، رهنگه
 نه خه وتبى.

به بيري ديته وه، گولنار ديته مالّيان، له هه لئى كدا به رده كهى
 بۆ هه لّات و ده لّئى:

هاوار، چيدى مندالّ مه به! واز له هاوار بيته.

ئا، له و رسته يه وه هاوار بيريكه وته وه كه ميژده كهى
 گولنار يش ناوى هاواره، ئيدي هاواري ئه ويندار وازى له هاواري

ژندار هیتنا، هر هینده نا، له ری هاواری ژنداره وه که زور خوی دههینایه پیش و له دووره وه سلای له هاواری ئه ویندار ده کرد، ئه و دوو هاواره بوونه ناسیار، دوو سئ جاری چوو مالمیشیان، جاری دویان له مانگیکی باراناوی بوو، هر ئه و مانگه بوو که ئیران له شاهانشاییه وه بووه ئیسلامی به وه به بیر دیته وه روژی دواتر به شهله شهله ده چوو گورستان و له وئ کیشه که وتبوو نیوان دوو قورئانخوینه که ئه و دووه نه بی یه کتر هه لیان ده کرد نه پیکه وه ش، جه بار ده یگوت:

شیعه که ی موسلمانن، کوماری ئیسلامی چی! هر شاهانشاهییه .

حه مه ده یگوت:

وا مه ئن، کئ باش بیته ئه وه باشه .

شهو ی پیشتر هاوار و دوو سئ دراوسییدی له مالی گولنار دو مینه یان ده کرد، هر دوو هاوار به رانبه ر یه کتر دانیشتبوون، گولناریش ده هات و ده چوو، هاوار جار جار تیچاویکی ده دایه گولنار، له بیریه تی له سه ر ده رگا سینی له دهستی گولنار ده که ویت، هرچی په رداخ و پیاله یه ده شکین، هاواری میرد ده لی:

چ نيه هه مووی به قوربانی خۆت بیّت .

شه و درهنگه به لام دۆمینه درێژه دهکیشی، هاواری ئه ویندار
دهچیت دهست به ئاو بگهیه نیت، له هاتنه وه له سه ر ده رگا،
پیی به شووشه دا راده چیت، خوین فیچقه دهکات، هاواری میرد
خۆی له گولنار تووره دهکات:

شووشه ده شکیت، بۆچی خرینا که یته وه؟ هه ر زوو بۆی
بیهسته وه .

هاواری ئه ویندار له تووره بوونه که ی هاواری میرد تووره
دهبی، چون ده بیّت خۆ له گولنار تووره بکات، زۆر خه فه ت
دهخوات، به لام دهسه لات چیه، گولنار هه ر په کوو په کوویه تی و
دهلی:

دهستم بشکی، نه مزانی .

هاواری ئه ویندار دهلی:

چ نيه، نه .

گولنار په رۆکیک دینئی، ده رمانیک دینئی، دهست دهخاته
سه ر برینه که، ده گه ری نه وه ک شووشه ی تیداما بیّت، هاوار
حه زده کات ئه و گه رانه به رده وام بیّت و په نجه کانی له برینه که

نه بنه وه، گه ږا و نه يدېته وه، پيداده كات و ده پيچي، گولنار
 ده ستي به خوږين ده بي، هاوار كرېمستي بن داربېه كه ي
 بيرده كه ويته وه، ره نكي خوږين چند له كرېمستي ده چي، هر
 سوورېك به ليو و په نجه ي گولناره وه بي، نه وه كرېمستي بن
 داربېه كه يه، كرېمستي مندالي، له ساتي تيمار كردن چاوي
 ده كه ويته سهر سينه ي گولنار، پيدده چوو كوني دوگمه يه ك
 گوره بووييت، له خووه تراز، هاوار راجله كي، باش بوو گولنار
 زوو ه ستي پيكرد، ده ستي خسته سهر ي و داخسته وه .

هاوار وهك خهون ديته وه بيري، گولنار چاو به گريانه،
 ده لښ هاواري ميړدي له ترومبيل وه رگه رايه، پتر به لاي مردنه
 كه متر به لاي مان، نازاني چوڼ بچيته لاي و چ بلې، ده چيټ له
 سهر بانه وه پووشكاخه ز ه لده دات و نامه يه كي بو ده نيري،
 نامه كه له گورانېه كه وه ودرده گري:

سا بهس بو ره قيب شين و فرياد كه

جاريكيش دوستي كونه ياد كه

پووشكاخه زه كه به سهر ي مالي گولناره وه يه، هاوار له بيري
 نيه له كوږي نيشته وه، گولنار ديتي، نه يدت، به لام له بيري تي
 ميړده كه ي گولنار به شه له شه ل گه رايه وه، هاوار نه وه شي له

بیره مائی گولنار به میرد و دایک و براوه له پر بزر دهبن،
دهبیستی براکهی کهسیکی کوشتووه، ئیدی به هوی
دوژمنایه تیه وه، هه ر گه رهک نا شاریشیان به جیهیشتووه .

هاوار له و سالانه لیرو له وی رسته یهک، گرته یهکی
بیرده که ویتته وه، ئه ها پیاوی هه مه دانی له میژ نیه له چیا
هاتوته وه، تازهش له گه ل تۆله ستین پیکه اتوونه ته وه، له
ته نیشته یه کتر له بن داربیه که دانیشتون و گوپی لئی ده لئ:

ئای! تۆ پییه کت له سه فین به جیهیشت و منیش چاویکم له
هه کاری دانا .

له بیریه تی، شه ویک خاله مۆسکۆبیه کهی دیت، دایک
ئامیزی پیدا ده کات و باب ماچی ده کات، خال ده لئت:

چار نه ما ده بیته بچه چیا .

باب گریان قورگی ده گریت:

منیش پیما، به چیا ده که وتمه وه

له بیریه تی تۆله ستین جیی مام گه ریده ی گرتوته وه، رادیوی
به گو یوه یه، ئیوارانیش به دزیه وه گوئی له سروود و هه واله
قاچاخه کان ده گریت .

دیته وه بیرى له ماوهى چەند مانگیك زۆربهى گەنج و
جوامیری گەرەك بوونه سەریاز، ناوه ناوه داره بازهیهك
دههاته وه لیى نووسرابوو:

شههیدی قادسیه .

له بیریه تی له گەرەك یهك خانووی قور مابوو، ئەویش مالى
تۆله ستین .

گولئ و چه قۆكه هەر زیندوون، رەنگه هەر له سهروبه ندی
بزیبونی گولنار بوویت، عەسرانیک هه وال هات گولئ میدی
کردو بردیان، کهس باوه پری به وه واله نه کرد، هه موو
دهیانگوت:

نیره هه یته و مید!

سبهی زوو هه وال هات، شه و گولئ هاتۆته وه مال، گویى له
ژنه ده لئین: هەر ده بوو وابیت، هه میشه له ناو کورپان بوو،
کهسی به پیاو نه ده زانی، داخوا کئ بئ بنی کردوو! رۆژی
دواتر به هه موو گه په کدا بلاویوه، زاوا برینداره و گولئش براوه
بۆ پۆلیسخانه، دواى چه فته یهك گولئ هاته وه، له جارن
سه ربلندتر بوو به زاری خووی سه رهاته کهى بۆ پۆلیس و بۆ
خه لک ئەها گیرابۆوه:

به نابه‌دلی رازی بووم، بایم زور تکای کرد می‌رد بکه‌م، ئی،
شه و زاوا هات، ویستی ده‌ست له که‌م‌رم بئالیئی یه‌که‌م شت
که به‌ر ده‌ستی که‌وت چه‌قۆکه بوو، سه‌ری سوپما:

+ئوه چیه! چه‌قۆ! بۆ!

-هیچ نیه، من هه‌میشه چه‌قۆم لایه .

تا هیزی تیدا بوو، زلله‌یه‌کی له بن گویم دا، سه‌رم سووپا،
چاوم تاریک بوو، منیش نه‌مکرده نامه‌ردی، من له ته‌مه‌نم
ملکه‌چیم نه‌نواندوه ناشینوینم، چه‌قۆم لیراکیشا، دوو چه‌قۆی
مه‌ردانه‌م خیانندی و بوخچه‌که‌م که جلکی ئاسایی تیدا بوو،
هه‌لگرت و هه‌لاتم، له کۆلانی، له په‌نایه‌ک، هه‌ر له بای غاری،
کراسه درێژه‌که‌م به سه‌ر جلکی بووکیئیدا هه‌لکیشا و هاتمه‌وه
مالی .

ده‌یانگوت:

بابی زاوا کابرایه‌کی تیگه‌یشتوه، زوو گولی له زیندانئ
ده‌رهینا و هیچ له هیچ .

سه‌دامیش هی له‌بیرچوونه‌وه نیه، له‌گه‌ل سه‌لاحی هاورئ له
یاریگای گه‌وره ده‌هاتنه‌وه، ده‌بینن هه‌ردوو به‌ری جاده،

سہریانہ کان ہر ہموی چہ کدارہ و چہک سوارہ، سہ لاج
دہ لئی:

من بزائم سہ دام دیت .

ہاوار دہ لئی:

چوں بگہ مہ جیہ کی بلند؟

سہ لاج:

خوت کەر مہ کہ، ئوہ گوی گہ مہ نیہ .

وا دیارہ خوئی کەر دہ کات و گہ مہ کہ دہ کات، لہ و بہری
یاریگا، چہند مالیک دور لہ جادہ، لہ دہرگایہ ک دہ دات، ژنیک
دہرگا دہ کاتہ وہ:

چیتان دہوئی کورم؟

ہاوار زور بہ ریژ و سہ نگینہ وہ:

پلہ، کوٹریکم لہ سہر بانٹانہ، ئہ گہر ری بدہی بیہنمہ وہ
دہستہ کانت ماچ دہ کہ م .

ژنہ رییان دہ دات، ہاوار نایہ لیت سہ لاج لہ گہ لئی بچیت،
سہریانہ کہ گونجاو نیہ، دہ چیتہ سہریانہ کہی تہ نیشٹ کہ

درهختیکی بلندی پر چند لقیکی به سهردا شوپرکردوتهوه،
 خوی دهگهیینیته ناو درهختهکه، ههنديک ورده لک و پو
 دهسکینیتیتهوه، کهلینیک دهکاتهوه، نیستا جادهی جوان لی
 دیاره، چاوهپیی هاتنی سهروک دهکات، نهگر له سهر
 ترومبیلهکه به پیوه راوهستایی، دهست راوهشینی، وهک چو
 له تلهفزیون نیشانددری، زور باشه و ههرچنده دووره بهلام
 نیشان دهپیکئی، له پر هات، کاروانی ترومبیلان هات، کومهلیک
 ترومبیل له چاوی هاوارهوه وهک یهکن یهک رهنگ و یهک جور،
 ههمو جامیان داخراوه، نهوه خراب بوو، ئیدی به تهمای خودا،
 جامی یهکی له ترومبیله زه بهلاحهکانی کرده نیشانه، بهردیکی
 تیژی هاویشتی و نهگر گوئی نه زرينگابیتتهوه، دهنگیکی
 گورهی لیها، خیرا هاته خوارئ و له ریئی سهلاح دهیگوت:

نه ورؤ سهروک له ههولیکی کوشتن رزگاری بوو.

هاوار له بیریهتی خوشک و برا که جاننایان به شانوه بوو،
 له ری قوتابخانه زور له مندالانی داری دهچوون، له بیریهتی
 دیداری برادهری باسی په یوهندی خوی و کچیک دهکات، که
 چو ناوه ناوه ژوان ده بهستن، دهچنه باوهشی یهکتر و
 رامووسان دهکن، نهوه هاوار هاندهدات که په یوهندی له گه ل
 کچیک بهستی، رهنگ پتر له رقی گولناریش بووبی، کچیک

مالیان له وسه ری کۆلانه له میژ نیه هاتوون، له تهمه نی خۆی شتیک گچکه تره، زۆر شیرین و نازداره، روو روون روون ده لئی له به یانه وه هاتووه، ناویشی به یانه، که ده چیت بۆ قوتابخانه له دواوه که میک له گولنار ده کات، هاوار دوور نیه بۆی لیدراییت، زۆر جار له کاتی هاتنه وه له قوتابخانه هاوار له دهو که ندی له بن دیواری مالی شه له، راده وه ستی و لئیده پوانی، به لام به بیان جاریک چیه سهر بلند ناکات، له ژیره وهش تیچاویکی ناداتی، هاوار، برپیار ده دات به ته ماشاکردن رانه وه ستی، جاریک که نزیکه بیته وه، نازایه تی ده یگری و ماچیکی توندی به دهنگی بۆ ده هاویت، که چی به بیان بی ئه وهی خۆی تی کبدات، تفیکی گه وهی بۆ ده هاویت، هاوار تفیک له خۆی ده کات و هه رگیز له سهر ری رانا وه ستی، له دووره وه بیبینی خۆی ده شارپته وه، به خۆی ده لیت:

زه حمه ته کچیک هه بیته منی بویت .

له بیرى ناچیته وه، شه له ی شامینۆکفرۆش ده مانچه ی له نیکیه و هه ره شه له بابی ده کات:

دیاره تۆ له (ئهن) ناترسیت!

باب گۆچانه که ی هه لده شه قینى ده لئى:

له خوږې وهک تۆ دهترسم!

ئیدی له گهړهک باردهکهن، بهلام نایهتوه بیرى بۆچی
خهناوکهکهی له بن عهد دهرنههینا، دلّی نههات، یان له
بیریچوو!

ئوهوی مهگه ر مه رگ له چاوی بسرپتتهوه، شهوی دیار
په نجه ره که یه، هاوار له سه لاهی بیست، ئه و پیاوهی که
جه مه دانیه که ی ده خاته بن ههنگلیه وه و ده لّی له ئاسمانه وه
هاتوه و به جاده دا پیاسه ده کات، ئه و پیاوهی که مندالان
پیدیه لّین، شیرین به هاره، ئه و پیاوه جاروبار ده چیتته ماله که ی
پشت مالى سه لاه و گورانی ده لّیت، هاوار لّی ده بیته مه راق،
درهنگانی ئیواره یه که له و دووره وه سه لاه به هه له داوان دیت،
پیکه وه ده چنه مالى سه لاه که ته نها دایکی له ماله، له
حه وشه ی پشته وه گوئیان له دهنگی خاره تایه ره، سه لاه ده لّی:

له شیرین به هاره بۆته وه .

هاوار ده لّی:

ئوها نابیت، جیگه یه که ببینینه وه لیمان دیاربیت .

دارتوویک له حهوشه‌ی گۆرانیه‌کانه، لق و پۆی درێژبوته‌وه
بو مالى پشت و تهنیشتیش، سه‌لاح تێده‌گات هاوار ده‌یه‌ویت
بگاته ناو دارتووه‌که ده‌لێت:

له ناو ئه‌و دره‌خته‌وه په‌نجه‌ره‌که دیاره .

ده‌تگوت پشیلهن سه‌ر دیوار و دیوار رۆشتن، سمۆره ئاسا
سه‌ر لق و سه‌ر لق رۆیشتن، گه‌یشتن، له ناو دارتوو که، وه‌رزی
توو بوو، ده‌تگوت دوو کۆترن هه‌لنیشتون، له‌ویوه له‌که‌لینی
گه‌لاکانه‌وه په‌نجه‌ره به‌ ده‌رکه‌وت، له په‌نجه‌ره‌وه، شیرین به‌هاره
به‌رانبه‌ریان دانیشتوو، جه‌مه‌دانیه‌که‌ی له سه‌ر چۆکیه‌تی،
کله‌وه‌که‌ی له سه‌ره، بالیفیکی گه‌وره له پشتیه‌وه نیوه‌ی دیاره،
له بن چاویلکه‌وه چاوه‌ گه‌شه‌کانی ده‌بینرئ، چوار پینچ پیاو به
ده‌وری خوانیکه‌وه بازنه‌یان به‌ستوو، پر سه‌ری شووشه،
په‌رداخه، میوه‌یه، ماسته، ته‌پله‌ی جگه‌ره‌یه، سه‌لاح به‌ گوێدا
ده‌چرپینئ:

ئه‌وانه عاره‌ق ده‌خۆنه‌وه .

عاره‌قخۆر له گوئی هاوار خۆش نه‌هات، که‌س به‌ باشه
باسی عه‌ره‌قخۆری نه‌ده‌کرد، خۆ هه‌ردوو قورئانخوینکه‌ش
عه‌ره‌قخۆریان به‌ دۆزه‌خی ناو ده‌برد، هاوار گوئی لێیه شیرین

به هاره گۆرانی ده چرپیت، چرپینک که س وای نه چرپوه، ده بینئ
 ناوه ناو هس فریک له په رداخه که ی پیشی د ه دات که له و دیوی
 په نجه روه ره نگی ده لئی شیره، ده بینئ، په رداخه که ی
 هه لده گری و به جاریک نیوه ی پتر فرده کات، به توندی
 دایده نیتته وه، کووزه لیمۆیه که هه لده گری و ناسک ناسک
 ده میژئ، له و ساته کورپه کانی ناو دارتوو ه که توو ده خه نه
 زاریانه وه، ده چریکینئ:

ساقیا وا باده وه وا باده وه

روو له لای من که به جامئ باده وه

له و ساته، پیاوه کان چه پله یان لیدا و یه کیان هه ستایه وه و
 ماچیکی کلاوه که ی خاره تایه ری کرد، هاوار و سه لاه له بیریان
 چوو، بۆ دزی هاتوون، ئه وانیش چه پله یان لیدا و فیکه یان
 کیشا، باش بوو له ژووری گۆرانی ه وه که س گوئی لیان نه بوو،
 هاوار چه زیده کرد ئه ویش له سه ر خوانه که بیته و بچیت ماچیکی
 شیرین به هاره بکات، ئه وه ی بۆ هه میسه سه ر دارتوو ه که ی
 گۆرانی _ دواتر ناوی له و داره نا، دارتووی گۆرانی _ و ژووری
 گۆرانی له یاده وه ری هوار به زیندووی هیشتوته وه، ئه و دیره یه
 که ئه و شه وه شیرین به هاره به شیوه یه کی گۆت، ناگوتریتته وه،
 که س نایلیته وه، په رداخه که له دهستی چه پی بلند راگرتبوو،

وهك بَلَي نيشانى كوپه‌كاني سهر دارتووه‌كه‌ي دهدا، ده‌ستي راستي به ئاسماني سهر خوانه‌كه‌دا ده‌له‌رانده‌وه:

ترازا به‌ندي سوخمه‌ي ئالي گولداري به ئاهي من

كه‌چي ده‌ستي له سهر دانا، له سهيري باخي به‌ي كردين

هاوار له‌گه‌ل ئه‌وه هينده‌ي نه‌مابوو، له سهر دارتووه‌كه‌ خو
فرپداته خوارئ، ره‌نگه سه‌لاح هه‌ستي به‌وه كردبئيت، چونكي
توند ده‌ستي گرت و گوتي:

با برپوين دره‌نگه .

گوئي پينه‌دا، هاوار گه‌يشته‌وه مالي گولنار ئه‌و ساته‌ي
برينه‌كه‌ي بو تيمار ده‌كرد و به ئاهي ئه‌و دوگمه‌ي كراسه‌كه‌ي
كرايه‌وه، كه‌چي داخسته‌وه و نه‌يهشتت مه‌مه‌كه به‌هينيه‌كاني
ببينئيت، ئاي! ئه‌وه چي ده‌بينئيت! گولنار چي ده‌كات له‌و
ژووره، ژني كام له‌م پياوانه‌يه! هه‌وه، چاو هه‌له‌ناكات، ئه‌وه
گولناره، هاوار له ناسينه‌وه‌ي گولنار هه‌له‌ناكات، ئه‌گه‌ر له
سه‌ري ئه‌و سه‌ري دريژترين جاده ببينيئ ده‌يناسيئه‌وه، هه‌ر
جلكيك پپوشئيت، ده‌يناسيئه‌وه، قزئ به هه‌ر شيوه‌يه‌ك
ببه‌ستيئ ده‌يناسيئه‌وه، كه‌س وهك هاوار گولنار ناناوسيئه‌وه،
هه‌وه خو هه‌مان ئه‌و كراسه‌ي له‌به‌ره كه شه‌وه‌كه برينه‌كه‌ي بو

تیمارکرد و ترازا دوگمه، ئەها له تەنیشت شیرین به‌هاره
 راوه‌ستاوه، که‌میک داچه‌می و شتیکی دایه دهستی، ئەها
 سینه‌ی ده‌لئی سینی میوه‌یه، هه‌وه گولناره، ئەها له پشت
 سه‌ری شیرین به‌هاره پشتی به دیواره‌که دا، راوه‌ستاوه،
 ده‌میکه بی جوله‌یه، ده‌لئی بوته وینه و به دیواره‌که‌وه
 هه‌لواسراوه، وینه‌یه‌کی گه‌وره یه‌ک به دیواره‌که، سه‌یره بو
 ناجولیت! ئەوه چی رووده‌دات، گولنار بووه وینه به دیواره‌وه،
 ره‌نگه هه‌ر له سه‌ره‌تاوه وینه‌یه‌ک بووبیت به دیواره‌وه، به‌لام له
 چاوی هاواره‌وه گیانی تیگه‌پابیت، ئا خوئی نیه، وینه‌که‌یه‌تی،
 باشه وینه‌ی گولنار چی ده‌کات له و ژووره، وینه‌یه‌کی وا
 گه‌وره‌ش، ئەو وینه‌یه له و ساته گیراوه که برینه‌که‌ی هاواری
 تیمارده‌کرد، ئەها ده‌ستیکی له سه‌ر به‌رکۆژهی ترازاوه،
 ده‌سته‌که‌یدی تا سه‌ر مه‌چه‌کی دیاره، ده‌بیت په‌نجه‌کانی له
 سه‌ر برینه‌که‌ بیت، ئەو که‌سه‌ی وینه‌که‌ی گرتووه، له دواوه
 راوه‌ستاوه و چه‌زینه‌کردووه هاوار ده‌رچیت، هاوار ده‌بیت به
 ده‌نگ (گولنار، گولنار) ی کردبی، چونکی سه‌لاح به هیواشی
 گوتی:

گولنار کییه؟ تو چیته!

به رنگه ی دهنگ و رنگی ژووری گۆرانیی نه گرت، رنگه
بوورابیتته وه، له زرمه ی خۆی به ئاگاهاته وه، له بن په نجه ره که
دهستی له ناو دهستی پیاویکه، پیاویکیش به رانبه ری
راوه ستاوه، سه لاهیش له تهنیستی، له په نجه ره وه ته ماشای
ژووری کرد، له و ساته دیتی گۆلناری وینه، له شیوه ی په له
ته میک خزی و له په نجه ره که وه هاته ده ری و به ناو گه لای
دارتووه که دا هه لکشا، هاوار وا قی و پما، درهنگ هاته وه سه ره خۆ
و تیگه یشت که وتوونه ته دهستی سه رخۆشه عه ره قخۆره کان،
ترسا، ئاخر زۆری بیستبوو عه ره قخۆر که سه رخۆش ده بیته،
دهست ده وه شیئی و چ ئیش خراپه ده یکات و له هیچ
ناپرینگیته وه، پیاوه که ده لی:

چیتان ده کرد له و سه ر داره؟ بۆ توو دزین هاتبوون؟

هاوار قسه ی بۆ نه هات، سه لاه ده لی:

نا، بۆ گۆرانی

پیاوه که پیده که نی:

گۆرانی خاره تایه ر ده دزن! مه ی دزن، خۆی ده تاندات، ده

وه رن بچین دانیشین.

ھاوار لە پەنجەرەووە چاویک بە ژوورەکەدا دەخشینی، گۆلنار
لەوێ نەمابوو، دەبینی شیرین بە ھارە لە گۆرانی گوتن
نەپساوہ تەوہ:

ساقی دەرویشە جامی شەراو با بی

پەرگە پیالە ماچ لە گۆشە ی چاوی بی

ئەو کچە جوانە بۆ لیمان تۆراو بی...

ھاوار گۆمانی ھەییە، رەنگە پیاوہ عەرەقخۆرەکە نیازی خراپ
بییت، بەلام حەزیکرد بە قسە ی بکات، لەو ساتە سەلاح دەلی:

نا، دەرۆینەوہ.

پیاوہ سەر خۆشەکە دەلی:

دە راوہستن سەر و بیرەتان بۆ بیتم.

پیاوہکە چووہ ژووری، ئەویدی ھەر لەوێ راوہستاوہ و
خەریکە جۆریک سەمادەکات، ھاوار و سەلاح لە سەر ئەوہن خۆ
ھەلدەنە سەر دیوارەکە و راکەن، پیاوہکە ھاتەوہ، دوو بیرە و
دوو کیسە فستقی لە دەستە، دەیاندا تی، لە دەرگاوە
بەپێیان دەکات و دەلی:

ئەو چارە ئەگەر بۆ گۆرانی ھاتن لە دەرگاوە وەرن، خۆ
کۆتر نین لە سەر دارەكە بنیشنەوہ .

درەنگە، بیرەیان خستە گیرفانی شەرۆالەوہ و چوونەوہ
مائی سەلاح، لە ژوورەكەى سەلاح دانیشتن، دایك ھەندى
مىوہى بۆ ھىنان و چوو خەوت، ھاوار ھىشتا گۆرانىكە
بەرىنەداوہ، چاوى ھەر لە سەر سوخمەى ئالە، لىوى كردۆتەوہ
بۆ ماچىك لە گۆشەى چاوى، بىرەىك ھەلدەپچن، ناویرن تامى
بەكەن، بۆ لای لىویان دەبەن و داىدەنىتەوہ، ھاوار كە بە
گۆرانىكەكان مەستبووہ، بویرى دەىگرى، بىرەكە دەخاتە سەر
لىویوہ و دوو سى قومی لىدەدات، تالە، وىستى بىھىنىتەوہ،
خۆى گرت و نەىھىناوہ، دوو سى دنكە فستقى خستە دەمىوہ
و ئاسایى بۆوہ، سەلاحىش چاوى لىدەكات، بە ھەردووکیان
بىرەىك تەواودەكەن، سەلاح دەلىتە ھاوار:

ئەرى گولنار كىيە؟

ھاوار ئاھىك ھەلدەكىشى:

تەمىكە، تەم .

رەنگە سەھلاخ پەرسىياري لە تەمەكە كەردبەيت، بەلام ھاوار
ھەستا و نەيبەست، لە رەيى ھەستىدە كەرد سەرخۆشە، بە بى
دەنگى چوو سەر جىگاگەى خۆى.

ھاوار دواتر لە ناو برادەران دەيگوت:

شەويك خارە تايەر بۆ من گۆرانىي گوت.

ھاوار لەو شەو شەو ھە پەرياريدا عەرەق بخواتەو، ئەگەر
ژەھرى ماريش بەيت دەيخواتەو، بە كووزە لىمۆو دەيخواتەو.

ھاوار ئەو كۆتايى سالىشى لەبىرە كە كارتى كەوتوويى
وەرگرتەو، بەلام ھىندە پەيتەكنە چوو، چونكى گولنار
پەيشەو ھى دنيا قوتوبىدات، سالىكى لە دەستچوو بوو، لە بىرەتى
بە كەوتوويش بابى ديارىي بۆ كرى.

ھاوار ئەو چەند سالى لە قوتابخانە تەنھا مامۆستا ھەيدەر كە
مامۆستاي ئىنگلىزى بوو لە يادەو ھەريدا زىندوو و ھەميشە
قسە دەكات، ئەو مامۆستايە چىرۆك و سەرھاتى ھىند جوان
دەگىرايەو، بۆيە بە مامۆستاي گىرپانەو ناوى رۆيشت، رەنگە
لە رەي دىدارەو مامۆستاي گىرپانەو شتەي كە لە سەرھاتى ھاوار
بەستەي، بۆيە زۆر گەنگى پەيدەدات، لە پشووھەكان گاسىدەكات
و لە گۆرپانەكە قسەى بۆ دەكات، مامۆستاي گىرپانەو ھانى

دهدات بۆ خویندنه‌وه‌ی چیرۆک، هاوار ده‌خویننیه‌وه، مامۆستا هانی دهدات بۆ نووسین، نووسینه‌وه‌ی رۆژانه‌ی خۆی، هاوار چهند لاپه‌په‌یه‌ک ده‌نووسینیه‌وه، پیشانی مامۆستای گۆپانه‌وه‌ی دهدات، مامۆستا به‌ دالی ده‌بییت و له‌ دله‌وه‌ ده‌ستخۆشی لێده‌کات، تیببینه‌کی ده‌داتی:

تۆ زۆر وشه‌ی (من)ت به‌کارهیناوه، ده‌کریت که‌می بکه‌یه‌وه، ده‌کریت هه‌ر نه‌یهیلی و له‌ جیاتی من، (ئه‌و) دابنی، یان ناویک باناوه‌که‌ش ناوی خۆت بییت دابنی، رهنکه‌ سه‌رهاته‌که‌ خۆشتر بییت، ئاگاداره‌، هه‌ر شتی‌ک زۆر بیلینیه‌وه‌ لێی بیزار ده‌بییت.

هاوار دواتر به‌ قسه‌ی مامۆستای گۆپانه‌وه‌ ده‌کات، له‌ نووسینه‌وه‌ی به‌شی‌ک له‌ سه‌رهاتی خۆی هه‌موو (من)ه‌کان فرێده‌دات و له‌ شوینی (هاوار) و (کۆپی داری) داده‌نیت، به‌لام له‌ درێژه‌ی سه‌رهات له‌و جیه‌وه‌ که‌ هه‌والی شه‌هیدبوونی مامۆستا که‌ی ده‌بیستیت به‌ خۆی ناوه‌ستی، هه‌ناسه‌ی سوار ده‌بییت و ده‌بنه‌وه‌ من، ئیدی لێره‌وه‌ هاوار منم، کۆپی داری منم هه‌ر لێره‌وه‌ش هه‌وال هات مالی شه‌له‌ی شامینۆکفرۆش باریان کردوه‌، گه‌پاینه‌وه‌ مالی خۆمان و به‌ داریه‌که‌ شادبوومه‌وه‌،

سەرەتا چ خۆش بوو، دەتگوت بە گولنار گەشتووم، بەلام
بەرە بەرە دووری گولنار، یادی گولنار دەبوونە پۆلووی ئاگر و
چزەیان لە دلّمهوه دینا.

له و سه‌ری کۆلانه‌ی ده‌گه‌یشته‌وه سه‌ر ده‌رگای سه‌ره‌وه‌ی
مزگه‌فتی حاجی له‌قله‌قه‌که، راوه‌ستاوم، سه‌رم هه‌لپپوه و چاوم
له سه‌ر هیلانه‌ی حاجی له‌قله‌قه‌که‌یه که به ئاسمانه‌وه
راوه‌ستاوه، باش نایه‌ته‌وه بیرم له سه‌ر هیلانه‌که‌ی بوو یان نا،
خه‌یال برده‌میه‌وه بو ئه‌و رۆژه‌ی که له‌گه‌ل گۆننار
ته‌ماشامانده‌کرد، مام گه‌پیده‌ش جارێک له وه‌لامی پرسیری من:

حاجی له‌قله‌ق بوچی حاجیه‌؟

مام گه‌پیده به پیکه‌نینه‌وه:

سالی جارێک ده‌چیته‌هه‌جی.

مام گه‌پیده له باره‌ی حاجی له‌قله‌قه‌وه قسه‌ی بو خاله

مۆسکۆبی ده‌کرد:

ئه‌و حاجی له‌قله‌قه‌ ئه‌و سه‌ر و ئه‌وسه‌ری دنیا ده‌کات، له‌و

لایه‌وه ده‌گاته ولاتی هه‌جی، له‌و لایه‌شه‌وه ده‌گاته رووسیا.

خاله‌ی مۆسکۆبی به پیکه‌نینه‌وه گوتی:

چەند خۆش بوو منیش وەك حاجی لەقلەقەكە بام، چەندان
جار مۆسكۆم دەدیت .

لەو قسەییەى خالەوہ من و گولنار پیکەوہ دەمانگوت:

خودا بمانكە حاجی لەقلەق، با بفرین و مۆسكۆ ببینین .

ئاخر خالە مۆسكۆییم، بە شیوەیەك باسی مۆسكۆی دەکرد
قورئانخوینەكان وا باسی بەهەشتیان نەدەکرد .

ئەگەر دەنگە تیزەكە نەبا، لەبیرم نەمابوو بۆچی چوو بوومە
ئەو سەرە كۆلانە، نیوان من و دەنگەگە ھەر شەش حەفت
شەقاوی ئەمنە لۆقنەكە دەبوو، پشتی لە منە، وینەییەكى
گەرەى سەرۆكى دراند و بە دەنگی بلند دووبارەى كردەوہ:

برووخی سەدام .

لە سەرى كۆلانەوہ سەد دەنگ برووخیی كورپەكەیان گۆتەوہ،
ئەو كورپەى دەنگی بە من نااشنا نەبوو، بەلام نەشمناسیەوہ،
ئەو كورپەى لە دواوہ لە كەسێك دەچوو، نەھاتەوہ بیرم كێیە،
راكە راک و تەقوتۆقە، كورپەكە كەوت، دەماودەم كەوت، خوینم
دیت، ئەو خوینەم پێشتر دیتووە، ھەستیكى وام بۆ درووست
بوو كە ئەو خوینە ئاشنايە، قسەییەكى مام گەپیدەم بیریئەوہ:

ئەگەر كەس يېك خويۇنئاس بېت، خويۇن دەئاس يېتەو،
خويۇنەكان ھەموو ۋەك يەك نين .

ھى ئەو ھەبوو بچمە سەرى، تەنەنگەكان روويان لەوئى بوو،
خويۇن منى كەمېك لە خەيالئى گولئار دوورخستەو، تا ئەو
ساتە لە ناو خويۇشانەدانە كە سەرە داوى خەيالئىك دەگە يېتەو
گولئار .

رۆژى دواتر خويۇشانەدان لە دەرگای قوتابخانەو ھەريكرد،
سەرى گە يېتە سەرى ئەو جادەيەى كە پېچكە يېتەو
قوتابخانەكەى گولئار ديارە، لەوئى لە ھەموو لايەكەو ھەكدار
پەلاماريان دا، بوو تەق و تۆق و زرموھۆر، بەرد ھاويشتن، من
سئى چوار دارلاستېكم ھاويشت، ھېچيان بەلاش نەچوون،
پەرتەمان لېكرد و ھەريەكە بە لايەكدا ھەلات، ئەو لە دەرگايەك
چوو ژیورەو، ئەويدى بە سەر ديوارئىكدا ئاو ديو بوو، يوسفم
دېت لەو سەرەو سوورپايەو، من خۆم بە ھەوشەيەكدا كرد،
ژئىك كە ئەگەر لەبەر جلكەكەى نەبا دەمگوت دايكەم، چەند لە
دايكم دەچوو، تاكە ژئىكە لە تەمەنم ديتبېتەم كتومت لە دايكم
بجېت، بابم ببينئى جياوازيان پېناكات، جلكيكي ھېند رەشى
پۆشيبوو ترساندمى، ژنە بە چاو و دەست سەر دار توو
پەرەكەى نیشاندام، كەوتبوو قوژبى ھەوشەكەو، كەمېك

دوودل بووم، کاتی دوودلی نیه، به قسه مکرد، له هه لگه پاندا
 یارمه تی دام، پیی بلند کردم، باوه شم به لقیکی ئەستوردا
 کرد و خۆم کرده به شیک لهو، دوو سی چه کدار به ژوور که وتن،
 دلّم توند لیده دات، ده ترسم ترپه ی دل جووله بخاته لقه که وه و
 ئاشکرابم، گویم لئی به عه ره بی جوین ده دن، سه ر بان و بن
 بانیان کرد، له که لینی په لکانه وه دیتم چه کداریکیان پالیکی
 توندی به ژنه که وه نا و که وت، ده مویست ده ست بو
 دارلاستیکه که م ببه م، باش بوو په ژیوانبوومه وه، رویشتن، دوی
 که میک ژنه که به راستی هه ر ده لئی دایکه م، سه ریکی به ده ریدا
 گرت، هاته بن دارتووه که و به ده نگیکی دایکانه :

کوپم، تا من نه لیم هه ر له وی بمینه وه، هیشتا له کۆلان.

له و دارتووه وه، گه یشته مه وه ئەو دارتووه ی که ده پروانیه سه ر
 گۆرانی، ئەو گۆرانیه ی بردمیه وه دیار سینه ی ترازاوی گۆلنار،
 سه لاحم بیرکه وته وه، ده میک بوو نه مدیتبوو، ئەو دارتووه پره ی
 له خه یالیکی پر به ری داینه وه ناو ده ستی سه رخۆشان، به لام
 ئیستا له و دارتووه وه نابیت خۆم بده مه ده ست خه یال، به ریمه وه
 ده که ومه ناو ده وی پیاوکۆژان، چاوه پری ده که م ژنه ره شپۆشه که
 هه والی خۆش بینیت، هه والی چۆلبوونی کۆلان له چه کداران،
 ده بیت ئەو ژنه کیی مردبیت وا ره شپۆشه ؟

له دەرگا درا، لیښه وه دیار نیه کیښه، گه وره یه، منداله،
چه کداره، بی چه که، ئوخه یش:

پله په رښین، داکم گوتی دوو نانمان بداتی.

ژنه ره شپوښه که که دیاره ناوی په رښینه:

باشه، وهره، چه کداره کان له کولان ماون؟

منداله که:

رؤیشتن.

ئوخه یش، رؤیشتن و ئه و جاره ش دهریاز بووم، داوی
لیبوردم له ژنه که کرد که به هوی منه وه پالیکی خوارد، به لام
ژنه گوتی:

نا، به هوی جلکه که مه وه بوو، ئه مننه که پرسى بو
ره شپوښی، منیش گوتم کى هیه ره شپوښ نه بی.

لییم پرسى:

ده توانم بزائم بو ره شپوښی؟

گریاو گوتی:

له كۆستىك پتەرە، دواييان ئەو كۆپرەى دوينى لە بازار
خوينى رزا، كۆپم نەبوو، بەلام وەك كۆپرەكەم خۆشمەدەويست .

پرسىم:

ناوى چى بوو؟

ئاھىكى ھەلكىشا:

سەلاح...

سەلاح، ئۆى، گوتم ئەو دەنگە ئاشنايە، ئەو سىمايە
ئاشنايە، گريام، بە كۆل گريام، ژنەكە نەبا ھەر دەگريام، لە
ريئى گۆلپم ديت، زانيم لە خۆپيشاندان ديتەو، دوينيش لە لاي
مرگەفتى حاجى لەقلەقەكە دوور بە دوورى ديتم، ئەو كچە لە
ھيچ ناگەپتەو، خۆپيشاندان نية بەشدارى تيدا نەكات، نازانم
چۆن ناگيرت، ليم نزيككەوتەو:

دەستخۆش، نيشانەت راستە، بەلام ئاگات لە خۆت بىت،
نەگيرىي .

بە شەرمەو ھە گوتم:

تۆش لەوئى بوويت؟

بزه‌یه کی کرد و گوتی:

شتیکت بۆ بگیڤمه وه بهس به کهس نه‌لیی، له و روژانه
چووم، بيمه پيشمه‌رگه، وه‌ریاننه‌گرتم، گوتیان:

باش نیه کچیک، بئ میرد یان برایه‌ک، که‌سیک بییته
پیشمه‌رگه .

تیر قسه م کردن و هاتمه‌وه .

گولیم پتر خۆشویست، ده‌مگوت چ ده‌بوو ئە‌گەر گولناریش
وه‌ک گولئ بویر با، چ ده‌بوو ئە‌گەر من کچیکی بویرم
خۆشویستبا، ئای گولنار چیت به‌ سه‌ر من هینا، به‌ چاو
سوورکردنه‌وه‌یه‌ک دوو میردت کرد، نرخی پووشکه‌یه‌کت بۆ من
دانه‌نا، پووشکه‌یه‌ک له‌ و پووشکانه‌ی له‌ پووشکا‌خه‌زه‌که‌م
ده‌خست و پیکه‌وه‌ ده‌ماننارده‌ ئاسمان، ئای گولنار، خۆزی به
گولئ ده‌چوویت، نا، هه‌له‌ له‌ خۆمه‌ له‌ گولنار نیه، قسه‌ی دیدار
بوو، ده‌بوو من خۆم بۆی ئاشکرا کردبا، ده‌بوو پنیبلیم تۆم
خۆش ده‌وئ پر به‌ دنیا، هه‌له‌ی من بوو، رسته‌یه‌کی ناسکم
بۆی نه‌گوت، گله‌ییم لیی نیه، خۆم به‌ خۆم کرد .

خوینه‌که‌ی سه‌لاح له‌ گولناری پساندمه‌وه، ئای هاوریی
پۆل، هاوریی ناو دارتووی گۆرانی، له‌ پيش چاوی خۆم که‌وتی،

فواره‌ی خوینی سەر شانتم دیت و نه‌مناسیته‌وه، چ خوینیک بوو ئه‌و خوینه، ده‌بوو بیناسمه‌وه، خوینی براده‌ری مندالیم بناسمه‌وه، ئه‌و جاره‌ی ماموستا مستیکی له ناو زاری دا و خوین فیچقه‌ی کرد، هه‌ر ئه‌و خوینه بوو که به دیار مزگه‌فتی حاجی له‌قله‌قه‌که‌وه رژا، من له خوینه‌که‌یه‌وه هه‌ستمکرد ئاشنایه، بابم و دایکم زانیان چوممه‌ته ناو خویشاندانه‌وه، دایکم گریا، خوشک و برا و گیقارا ده‌وریان دام، بابم ده‌لئیت:

ئاگاداری خۆت به، له به‌لاش ده‌رۆیت.

پیاوی هه‌مه‌دانیه هه‌کاریه‌که‌ش له مالمانه، گویمان داوه‌ته رادیۆ، ناوی سه‌لاحی خوینده‌وه، گریان قورگمی گرت، به گریان‌ه‌وه گۆتم:

ئو کورپه زۆر براده‌رم بوو، له سه‌ره‌تایی له ته‌نیشت یه‌کتر داده‌نیشتین.

دایکم له ئامیزی گۆتم، گریان هه‌موو گریان به تۆله‌ستین و هه‌مه‌دانی و دایک و خوشک و براو گیقاراوه، هه‌موو گریان، له ناو فرمیسه‌که‌وه ته‌ماشای دایکم ده‌که‌م، چه‌ند له‌و ژنه‌ ده‌چیت که منی له ناو دارتوووه‌که شارده‌وه و هه‌والی مه‌رگی سه‌لاحی دامی، خودایه ئه‌و دوو ژنه له سیمما، له گریان، له گێرانه‌وه

بۆچی هینده به یهک دهچن، بۆچی هینده لیک نزیکن، تهنه له
جک لیکدی دوورن، خودایه با هر لیکدی دوور بن و دایکم به
رهشپۆشی نه بینم، به دیتنی ژنی رهشپۆش دنیا له پیش چاوم
تاریک دادیت و هیچ نابینم، به دایکم نه لیم ژنیک هیه له تو
دهچیت، دلم دهتهقی، گوتم، به لام نه و له سه رهتا به هندی
وه نه گرت و گوتم:

له دنیا یی زور کهس هیه به یه کتر دهچن.

گوتم:

به لام له دنیا یی دوو کهسم نه دیتوو هینده به یه کتر بچن.

دایکم ته واویک داما، پرسپاری ژنه که ی کرد، له کویت دیت؟

ته مه نی چنده؟ ناوی چیه؟

سه رهتانی دارتوو که و ژنه رهشپۆشه کهم بوی گیرایه وه، له
ساته ی گوتم ناوی په رژینه و رهنگه شتیک له تو به ته مه نتر
بی، راجله کی وهک نه وهی کاره با گرتییتی، به لام ده یویست
خوی ئاسایی نیشانبدات، هه ستمکرد شتیک له گوپییه، زور
هه ولم له گه لی دا، خوی کرده به رد و هیچم لیی هه لنه کراند،
دوای چهند روژیک پرسپاری مالی په رژینی کرد، ناو نیشانه کهم
بوی هه لدا، ئیدی بابه ته که ی داخست و چندی سه ری قسه م

دهبردهوه سه‌ری، ئه‌و نه‌ده‌هاته‌وه سه‌ری، قسه‌ی به‌ لایه‌کیدی ده‌برد، وازم لییه‌ینا، به‌لام زۆر جاریش دوور به‌ دووری به‌ دوویدا ده‌چووم و خۆم لی‌ده‌گرت، بزانه‌م ری‌ی ناچیته‌وه‌ کۆلانی مائی په‌رژین، جاریک له‌و جارانه‌ ری‌ی به‌وی‌ که‌وت، له‌ سه‌ری کۆلان خۆم خسته‌بووه‌ په‌نای دره‌ختیک، دیتم دایکم ده‌رگا‌که‌ی لادا و چووه‌ ژووری، وه‌ک چۆن ده‌چیه‌ مائی خۆت ئه‌وها، ئه‌و چوونه‌ ژووره‌وه‌ پیناچیت هی‌ جاری یه‌که‌م بی‌ت، ره‌نگه‌ له‌ ده‌رگای دابیت، به‌لام دوور بوو، گویم له‌ ده‌نگی ده‌رگا نه‌بوو، هه‌ر راوه‌ستام نه‌هاته‌ ده‌ری، زۆری برد، هه‌ر ژنیک مندالیک به‌وی‌دا تیده‌په‌رین، یان له‌ ده‌رگایه‌که‌وه‌ سه‌ریان ده‌ردینا، هه‌ستمه‌کرد به‌ چاو پیمده‌لی:

ئه‌گه‌ر خو‌پریاتی نه‌بی‌ت بۆ لی‌ره‌ وه‌ستاوی!

ره‌نگه‌ واش نه‌بووبیت، من به‌ هه‌له‌ چاوه‌کانم خویندبیته‌وه‌، رویشتم به‌ پیش ده‌رگای مائی په‌رژین، به‌ بن سی‌به‌ری دارتووه‌که‌دا رویشتم، ده‌رگای هه‌وشه‌ نیوه‌ کراوه‌ بوو، له‌ هه‌وشه‌ که‌سم نه‌دیت، ئیدی رویشتم نه‌گه‌رامه‌وه‌، خۆم پینه‌گیرا، روژی دواتر به‌ شه‌رمه‌وه‌ پی‌مگوت:

دایه‌، مائی په‌رژینت دیته‌وه‌؟

دایکم به پیکه نینه وه مالیک تۆ ناو نیشانی هه لبدیهیت، ئاسان
ده بیندریته وه .

گوتم:

زۆر له تۆ ده چوو، وایه؟

دایکم:

وایه، به لام من له وه ده چم، چونکی سی سال له من
گه وره تره، به لام چ پرسیاریدیم لیمه که، دوا یی سه رهاتیکی تالت
بو ده گێرمه وه .

به قسم کرد، ده رگای پرسیارم داخست، به لام روژ دوا یی
روژ تامه زرویییم بو سه رهاتی تال پتر ده بوو، نه وه ی دایکم ناوی
نا سه رهاتی تال، لای من سات دوا یی سات شیرینتر ده بوو، خوا
خوام بوو خوله کیکی زووتر بیبستم و تامی بکه م، ده بی نه و
په رژینه کی بی، شیرین و په رژین چی یه کترن، ده زانم خوشک
نین، دایکم خوشکیکی هه بووه وه ک بیستومه هیشتا دایکم
شویی نه کردووه نه و مردووه، نه دی؟ ده هاته سه رم بچمه لای
پله په رژین و لیپرسم:

ئه ری تۆ چی شیرینی دایکی؟

نەدەچووم، بە قسەى داىكمم كرد و لەو بارەىهوه پرسىارم
نەكرد .

بەهار زۆرى رۆىشتبوو، كەمى مابوو، هەر ئەو ماوهىه بوو كە
بابم و پىاوى هەمەدانى پىس تىگگىران، شەپى شاخىان
هینابووە بن داربىهكە، لىك هەستانه سەر پى، تۆلەستىن
دەلىتە هەمەدانى:

تۆ كە ئەوها دەلىى بۆچى خۆت بە چاوىكەوه ناچىه
شەپىان؟

هەمەدانى دەلىت:

نا، تۆ بە لاقىكەوه برۆ.

تۆلەستىن دەلىت:

پىشمەرگایهتى بە چاوىكەوه دەكرىت، بەلام بە لاقىكەوه
ناكرىت .

ئەو قسەىهى بابم منى هینایه گریان، وىستم پەلامارى پىاوى
هەمەدانى بدەم، بابم نەپهىشت و گوتى:

ئەوه شەپى خۆمانه، تۆ خۆت تىوهمەگلینه .

ئۇ لەو سەرۋەختە ھەۋاللى مەرگى خالە مۆسكۆيىم ھات،
 ئەۋىش لەگەل مەرگە پىشتائاشانىھەكان بوو، بەلام ھەۋالەكە
 درەنگتر گەشىت، ئەو رۆژە بوو من لىلى دەترسام، باش بوو
 تاقىكردنەۋەم كىرەبوو، دەنا دەمامەۋە و نەدەچومە كۆلىژ،
 دايكەم گىيا ھىند گىيا بە گەپەككەن ژن ھىندە نەگىياون، نەدەبوو
 لە كۆلانىش بگى، بابم دەگوت:

ھىۋاش بگى، ھىۋاش بگى، ئەمن پىيزانن دەمانگرن.

دايكم دەگىيا و جوئىنى دەدا، جوئىنى بە ھەمەدانىھەكەش
 دەدا، دايكم جلكە رەشەكەي پۆشى، ئەو جلكەي پەرژىن
 پۆشىبووى، ئىستا دايكم و پەرژىن ژنىكەن، كەس لىكىان
 ناكاتەۋە، ئەۋەتا لە تەنىشت يەك دانىشتوون، پرچىيان
 كىرەتەۋە، سەر روومەتەكانىيان خوئىيان لىدەچۆرى،
 ھەردووكىيان (براپۆ)يانە، باشە پەرژىن بۆچى برابۆ دەكات، نا،
 ھەر ئەۋ نىھ، دوو سى ژنىدىش برابۆيانە، ئەۋىدى بابەپۆيەتى،
 ئەۋىدى رۆلەپۆيەتى، لە پرسە ھەر كەس بۆ كەسى خۆي
 دەگى، ئەۋ دوو ژنە كىتومت يەكەن، ۋەك يەك شىن دەكەن، ئەۋ
 دوو ژنە ژنىكەن، كامىيان دايكمە، نايناسمەۋە، من نايناسمەۋە،
 دەبىت بابم بى و بۆم بناسىتەۋە، بە بابم دەلىم:

بابە، ئەۋ ژنە كىيە ۋەك دايكم دەگى؟

نەمزانی لەگەڵ کامیانمە، بابم دەلێت:

دایکت پێی نەناساندوویت؟

گوتم:

نا

بابم لە سەری نەرۆیشت و قسەیی بە لایەکیدیا برد و نەهاتەو سەر پەرژین، تینەگەیشتم، ئیستاش هی ئەو نیه، لە دایکم بپرسم، لە پله پەرژین بپرسم.

شەویەک دایکم منی هەلپێچا که بچینه مائی پەرژین، هەر کاتیەک دلی زۆر توند با، دەبوو لە مال دەربجیت، پیمخۆش بوو، هیشتا لە مال دەرئەچوو بووین، گوتم:

ئەوشەو هەر پرساریک بکەم، وەلامم دەدەیتەو؟

گوتی:

بپرسه .

لە ریئیی، مەرچی نەگێرانەو هی بۆ کەس بە سەرم سەپاند و ئەوهای گێرایەو:

په رڙين سى سال له من گه وره تره، هيشتا شووم نه كړدبوو،
دوو سى جار كورپك هاته داخوازيى په رڙين، بام چووه سهر
كهلى شهيتان و نهيدايى، په رڙين له گه ل كورپه سهرى خوږيان
هه لگرت، ناموزاكانم هاتن شير و تيريان ده سوو، بام ته لاقى
خوارد كه په رڙين بكورڅيت، به خالتي گوت:

كورپم، ها ئه وه ده مانچه م بو كړيويت، نه يكوڅيت، كورپى من
نيت .

خالت به ناموزاكانتى گوت:

ئيوه برؤنه وه مالى، با هر من ده ستم سوور بيت .

خالت ده مانچه لى له بهر پشتين ناو ده رچوو، من و دايكم له
سهر ئاو و ناگرين، بابيشم ده رگاي له سهر خوږى داخستوه،
نايه ویت كه س بينى، ناوه ناوه ديوار به بهر مست و پيله قه
ده دات، دوو هفته يه كى پيچوو، خالت په يدا بووه، بام كه زانى
په رڙين له سهر سنوور كوژراوه و لاشه كه شى له چوله وانیه ك
خراوه ته بن خوږ، ناسايى بووه، به لام من و دايكم كه وتين، رقى
دنيامان له خالت هه سستا، نانمان نه ده دايى، جلكمان
نه ده شووشت، ئه ویش هیچ قسه لى نه ده كړد، چند هفته يه ك به
سهر كوژرانى په رڙين تينه په پرى، بام ترومبيل ليدا و مرد،

دایکم بوی گریا، به لّام من تنوکه فرمیسکیکم بو هه لّنه وه راند،
دوای هه لّگیرانی پرسه، خالت گوتی:

شتیکتان پیده لّیم، به لّام هه ر که سیک له زاری ئیوه وه
بیبیستی، ئیوه نا، خۆم ده کوژم.

به نابه دلّی:

گفتمان دا که نهینیه که ده پاریزین.

خالت گوتی:

په رژین ماوه و نه کوژراوه.

من له رژیم، دایکم له هۆش خوی چوو، ئاومان پیداکرد و
هاته وه هۆش، خالت په رژین و کورپه که ی دیتبۆوه، پییگوتیبوون:

دوور برپۆن، چهندی ده کری دوور برپۆن، له زیی گه وره
بپه پنه وه و برۆنه ئه وپه ری سنوور، ئیدی ئیوه مردوون، ده بیّت
وا بکه ن، ده نا بابیشم نه تانکوژیت، ئاموزاکانم راناوه ستن،
خواخوای رووداو یکی ئه وهان، گوئی به قسه ی من ناده ن.

من و دایکم سالانی زوو دوو سی جار په رژینمان دیت،
خالیشت دیتبوی.

دایکم دایه پرمه‌ی گریان و گوتی:

کوړم نه‌گەر خالت له ژيان مابا، نه‌و سه‌رهاتم
نه‌ده‌گټپرایه‌وه .

نه‌و شه‌وه له مالۍ په‌رژین من به‌ران‌بهر دارتووی
خوشاردنه‌وه له نیوان دوو ژنی ره‌شپوښ دانیش‌تېووم، نا له
نیوان دوو که‌رتی ژنیک دانیش‌تېووم، که‌رتیک شیرینی دایک،
که‌رتیک په‌رژینی پلک، هر ده‌بیت به‌ ناوه‌کانیان بیان‌اسمه‌وه،
هر ده‌بیت له بانگ‌کردندا بیان‌اسمه‌وه، کی (دایه‌ی منی
وه‌لامدایه‌وه، نه‌وه شیرینه، دوو که‌رته ژن دواى سالانیک داپران،
دواى که‌رتېوون، به‌ جلکی ره‌شه‌وه له فرمیس‌کدا یه‌کتریان
گرته‌وه، قسه‌یان له برایه‌ک ده‌کرد که به‌ قه‌د حه‌فت برا سوژی
برایانه‌ی هه‌بووه، برایه‌ک له چیاکان له شه‌پی براکان خوینی
رژاوه و رهنکه به‌ گوړه‌که‌شی نه‌که‌ونه‌وه، نه‌و شه‌وه من پلک‌یکم
دیته‌وه، کچ و کوړپکی گه‌نجی هه‌بوو، له چاوی کچه‌که‌وه
گوړنارم دیت، چه‌ند له چاوی گوړنار ده‌چوو، له قسه‌ی
کوړه‌که‌شه‌وه سه‌لاحم ناسیه‌وه، براده‌ری بوو، به‌ دیاریه‌وه بووه
که‌ گولله‌که‌ی به‌رکه‌وتووه .

ژوری نه‌برد هه‌والیک هات که‌س باوه‌ری نه‌کرد:

پیاوی مۆسکۆیی نەمردوو، بەلام بریندارە .

شەویک پیاویک هات، دیاربوو لە هێلی پیاوی مۆسکۆیی
بوو، هەوالەکە ی بە راست گەران، ئای ئەو پیاوێ دەناسم، بە
دەنگی ناسیمەو، ئەو مامۆستا کۆچەر، کاتی خۆی سالیک
وانە ی پیمگوتوو، سیمای هەندیک گۆراو، دیارە ئەو من
ناناسیتم، گۆتم نەوێک پێخۆش نەبیتم، خۆمی
پیناناسینمەو، مامۆستا کۆچەر گۆتی:

لە مردن دەرچوو، بەلام ئەندامیکی لە دەستداو.

دایکم خەنی بوو:

بەس نەمردبێ، قەیناکە .

بابم لێی دووبارە دەکردهوێ کە چ ئەندامیکی لە دەستداو،
پێ؟ دەست؟ چاو؟ هەرچی دەگۆت، مامۆستا کۆچەر بە نەخیر
وہلامی دەدایەو، لە هەستاند بابمی تی کردوہ و سرتەپەکی
کرد، دەوری بابمان دا، باب رووی لە دایکمە:

چەندمان پێگۆت، ژن بیئە، با مندالت ببیت، ئیدی مندالی

نابیت .

دایکم قیژه یه کی لیوه هات، به لآم به کسه ر هیوربووه و
گوتی:

قهینا، بهس زیندوو بیئت.

هر له و شه وه شه وه ناوی له ماموستاکه م نا (فریشته ی
شه وه که)، شیرین ره شی فریڈا، کراسه جوانه که ی له بهر کرده وه،
به لآم په رژین هر به ره شیوشی مایه وه، میرده که ی بهر له
سالیک مردبوو، من جیاوازی جلم پیخوش بوو، چونکی له
دووره وه لیکدیم جیا ده کردنه وه.

ئه و روژانه هه والی ناخوش لیکیانگرتبووه، به دوی یه کتردا
دهاتن، ناخوشتینیان مه رگی ماموستای گپرانه وه بوو، ئه وه ی
فیری خویندنه وه وسه رها ت گپرانه وه ی کردم، ئه وه ی
پیمیده گوت:

وا مه که که سیکت زور زور خوشبویت، دهنه ده که ویته
داویکه وه ده ربا زیونت نیه.

به لآم کار له کار ترازو بوو، من که وتبوومه داوی گولناره وه،
نه مزانیبوو ماموستا به چیا که وتووه، هر ئه و ساله هه والی له
سیداره دانی ماموستا سابیرم بیست، ئه و پیاوه ی به به حیزی
به عسی عه ره بی ده گوت حیزی باوک که ران گاو، چند سال بی

سەروشویئەنکرا، درەنگ ھەوایی مەرگی بۆلۆبۆو، ئەو سالا
 قادیسە کۆلانیئە کۆژراوی بۆ گەرەک ناردەو، سیامەند ئەوہی
 بە پارەہی بنە دارگۆیزەکان خانوویک و ترومیلیان کەری، بی
 سەر ھاتەو، دایکی بە سێ خالەکەہی سەر قۆلنجی ناسیەو،
 ئەو رۆژانە پەر مەرگ بوون، لە ھەر سێ ژن دوو ژن رەشی
 پۆشی، ژن دەتگوت قەلەرەشکەن بە ریی گۆرستانەو، گەرەک
 لە سنووری خۆی راوہستا و گۆرستان ناو چۆرمەکانی
 پەردەبۆو و ھەک جارانی گەرەک رۆژ بە رۆژ بە ھەر چوار لادا
 دەکشە، قورئانخوینەکان چەندی زۆردەبوون ھیشتا
 پێرانیەدەگەیشتن، ھەمەدی قورئانخوین لە سەر گۆرپیکەو بۆ
 سەر گۆرپیک، بازارپی گەرە، بەلام جەباری قورئانخوین منەتی
 بە گۆر و مردوو نەماو، زۆر جار لە رادیۆ و تەلەفزیۆن قسە
 دەکات، ھەمەد جارپیک گوتی:

لە جەبار نزیک نەبیەو، بە خودای بە یەک تەلەفۆن
 دەتوانیئت بیست قورئانخوین بخاتە بەندیخانەو .

ئەو رۆژانە ھیند تووش بوون، زۆر کەسیان تووشی
 شیتبوون کرد، دیدار لە رۆژی دووہمی پرسەکەہی دایکی بە
 کۆلان و جادە کەوت، پارچە ئاسنیئە لە ئاسمانەو ھات،
 گوتیان خومەینی ھەلیداو، کەوتە ھەوشەہی مائی دیدارەو،

دایکی نانی ده‌کرد، ده‌ستیکی به سیړه‌وه به‌جیما، پییه‌کی له‌گه‌ل‌خوانه‌که رویشته، هر پارچه‌یه‌کیان له جییه‌ک هیئایه‌وه و له تووره‌گه‌یه‌کی سپیان‌کرد، دیداره شیت‌یه‌که‌م شیتی گه‌رک‌بوو، به‌لام‌هر چه‌ند‌هفته‌یه‌ک به‌تاقانه شیت‌مایه‌وه، کوپکی‌ه‌ساره‌که‌ی‌خانزدیش له‌قادسیه‌وه به‌شیتی‌هاته‌وه، منیش‌رهنکه له‌سهر‌روخی‌شیتبوون‌بوویم، هه‌موو‌ئوانه که‌می‌ک له‌خه‌یالی‌گولناریان‌دوور‌ده‌خستمه‌وه، به‌لام‌هر‌گولناریش‌له‌وانه‌ی‌دوور‌خستمه‌وه .

پیش‌هاتنی‌ماموستا به‌نیو‌خوله‌کیک، به‌یانی‌باشی‌کرد، سه‌رم‌هه‌لبری له‌چرکه‌یه‌ک که‌متر‌لایه‌کی‌روویم‌دیت، من له‌ریزه‌کانی‌دواوه‌دانیشتووم، ئه‌و له‌پیشه‌وه‌دانیشته، ئه‌و‌ده‌نگه‌ده‌ناسمه‌وه، ده‌نگی‌دایک‌نه‌ناسمه‌وه‌ئه‌وه‌ده‌ناسمه‌وه، تو‌بلی‌له‌دنیا‌ی‌دوو‌ده‌نگ‌هه‌بی‌هینده‌لیک‌بچن، بیستن‌توانای‌جیا‌کردنه‌وه‌ی‌نه‌بیته، دوو‌ره‌نگم‌دیتووه، وه‌ک‌دایک‌و‌پلکم، به‌لام‌دوو‌ده‌نگم‌نه‌بیستووه .

هه‌وه‌ده‌نگی‌گولناره، لا‌روومه‌تی، هه‌وه، من‌روومه‌تی‌گولنار‌نه‌ناسمه‌وه! له‌که‌لینی‌قوتابیه‌کانه‌وه‌ده‌بینم، پرچی‌به‌سهر‌شانیدا‌په‌خشانه، هه‌وه، ئه‌وه‌پرچی‌په‌ریه، پرچی‌نایشه‌وفاتمه‌یه، چ‌بیانویه‌ک‌بی‌نمه‌وه‌بگه‌مه‌لای

تەختەرەشەكە، لای دەرگاگە، تا رووی ببینم، رووی ببینم و
 نەببینم ئەو گولنارە دەنگی هەو، پرچی هەو، لە ناو
 ئاسمانیک پرچ ئاسمانیک پەلکە زیڕینە من هی گولنار
 دەناسمەو، بە بەژنیش گولنارە، چ بەژن هەیه لە بەژنی گولنار
 بچیت! ئەو وانەیه زۆر دوور و درێژە نابریتەو، لە دەچلە و
 فەرەهات درێژترە، مامۆستا میژووی نیوان ئەو دوو زییە
 دەگیڕایەو، منیش لە پرچی ئەو کچەو، لە بەیانی باشی ئەو
 کچەو کە هەر دەبیت گولنار بیت، پچر پچر میژووی خۆم و
 گولنارم دەگیڕایەو، وانە درێژ دەبیتەو، وەک میژوو درێژە و
 بی کۆتایە .

ئۆخەیش پشوو، دەموست بە سەر میژ و کورسیەکاندا
 بازبەم، زوو بگەمە دەرگا، لە سەر دەرگا پرچیم دیت چوو
 دەرئ، رئ نیه زوو بیگەمئ، پۆل پرە لە قوتابی، چی
 بەسەرھات! رەنگە چوو بیتە یانەکە، گەرەم، نەمدیتەو، تۆ بلئی
 لە گۆرەپانەکە پیاسە نەکات، لەوئ نیه، ئای! گولنار لە کوئی!
 وا چاکە بچمەو پۆل، لە جیی مامۆستا دانیشتووم، ئیستا دیتە
 ژوورەو و دەبیینم، ئای! وانە دەستی پیکردەو، گولنار
 نەهاتەو، نەمزانی وانە چۆن کۆتایی هات، لە کئ پیرسم ئەو
 کچە ی لە وانە ی یەکەم هات و نەهاتەو، کئ دەیناسی؟ بۆ

نه هاته وه، له پۆل كه س براده رم نيه، جارئ كه س نانا سم،
جوانيش نيه، له كچئكي تازه هاتوو، بزربوو بپرسم، پشوو هكانى
ئو رۆژم له گه ران به دواى گولنار برده سه ر، ده مگوت،
رهنگه له به شئكتر له پۆلكتر بئت، به هه له هاتبئته
پۆله كهى ئئمه وه، گه رام، وانه يه كيش نه چومه ژوره وه، گه رام،
هئند گه رام سه رم سوورا، له ته وابوونيش له پئش ده رگاي
كو لئز راوه ستام چاوم به هه موو لايه كدا ده گئرا، گولنارم،
نه دئته وه .

ئو شه وه خه وه نه چوو ه چاوم، باشه گولنار چۆن گه يشته
كو لئز، تو بلئى له رۆژى بار كردن يانه وه، چووبئته وه قوتابخانه،
هه ر ده بئت وا بئت، ئاكام، گه يشته ئه وهى دئتووم خه ون
بووه، رهنگه له ناو پۆلئ خه وم لئكه وتبئت، ئاى له وه خه ونه!

سبهى گئز و وئز گه يشته ناو پۆل، له جئى مامؤستا روو
له ده رگا دانئشتم، خه وه ده مباته وه، پۆل چه ند قوتابيه كى
تئدابه، دوو كچ به سرته قسه ده كهن، به ئاسته م گوئم لئيه:
ته ماشا، ده لئى سه رخؤشه .

ويستم بلئم ته مه نئكه سه رخؤشم، نه مگوت، چاوم له
ده رگايه، ئئ ئه وه خودايه گولنار بئته وه .

ئای! گولنار! به دەنگیکی وهک دەنگی دوینی:

به یانیتان باش.

له ریزی دوی پیشه وه دانیشت، نازانم که وتمه چ باریکه وه،
چاوم له سه ریته تی، بۆچی سه ره له نابری! سه ری هه لبری،
ته ماشایه کی کردم و سه ری داخسته وه، ئای! دیاره
نامناسیته وه، گولنار نه گورپاوه، وهک ئه و رۆژه یه که بۆ دواچار
دیتم، با خۆم بچمه لای، شه رمکرد، چووم له ریزی پشته وی
دانیشتم، لایه کی رووی جوان له من دیاره، نیوه ئاورپیکی
دایه وه، هه سته دکات، که وتۆته ناو نیگامه وه، لیوی
سوورسوورکردبوو، ده تگوت کریمستی خواردووه، هه سته دکه م
چاوی پۆلم له سه ره، به مامۆستاو قوتابیه وه، چاوم له سه ر
گولنار هه لگرت، به لام رووی ئه وم بایی هینده له چاوم گلدابۆوه
که به خه یال نیشانی چاوی خۆم بده مه وه، گویم له ناوی
گولنار بوو، مامۆستا ناوی قوتابیانی ده خوینده وه، له خۆوه وا
نالیم نه خه ونه و نه خه یال، راستیه و گولنار هاوپۆلمه،
پشوو، ئه و جاره وهک جاری پیشوو ناکه م، له دووی نابمه وه،
بزی ناکه م، له یانه که به تاقی ته نئ له سه ر میزیکه، چوومه
به رانبه ری سلوم لییکرد، سلوو وه گرته وه که ی، نه هی یار
بوو، نه هی نه یار، نه هی ناسیار بوو، نه هی نه ناسیار،

وهرگرتنه وهیهک ته‌نھا له هی گولناری یانه‌که ده‌چوو، چاوه‌پێم
 فەرمووم لێیکات، نه‌یکرد که‌میک راوه‌ستام، رووی وه‌رگیرا و
 چی نه‌گوت، شکامه‌وه، شکانه‌وهیهک که‌س وا نه‌شکاوه‌ته‌وه،
 ویستم بلییم:

گولنار ده‌لێی نامناسیته‌وه؟

زمانم به‌سترا، چووم له‌ میژیکێکی دوور له‌و دانیشتم،
 تیجاویکم به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ سه‌ریه‌تی، نه‌مبینیت، له‌ وانهی دواتر
 جیی خۆم گۆری، دوورتر که‌وتمه‌وه، پرچی لیمه‌وه دیار بوو،
 به‌لام وه‌ها به‌ شه‌رمدا نه‌چوومه‌ چاوم هه‌لبێ و تیری ته‌ماشای
 پرچه‌ نایشه‌وفاتمه‌که‌ی بکه‌م، وه‌ها به‌ شه‌رمدا چوومه، رۆژانی
 دواتریش مه‌گه‌ر دوور به‌ دووری ده‌نا رووی ته‌ماشاکردنیم نه‌بوو،
 هه‌فته‌ هاتوو چوو، گولنار به‌ شیوه‌یه‌کی ئاسایی، وه‌ک کچ و
 کوربه‌کانیدی به‌یانی باشی ده‌کرد، چاکوچۆنی ده‌کرد، به‌لام من
 به‌ شه‌رمه‌وه وه‌لامیم ده‌دایه‌وه، خودایه، گولنار بۆ وایه! تۆ
 بلیی نه‌مناسیته‌وه، یان مندالیی له‌ بیرچووبیته‌وه، یان دواي
 شووکردنی، من له‌ چاویه‌وه وه‌ک هه‌ر که‌سیکی ئاسایی، ئاسایی
 بم، بۆچی هه‌والیک له‌ دایک، باوک، گه‌ره‌ک ناپرسی! تیناگه‌م،
 تۆ بلیی رووداویکی وای به‌ سه‌ره‌هاتبیت که‌ رابردوو لای وی
 هینده‌ بێ به‌ها بووبیت، هی ئه‌وه نه‌بیت که‌ قسه‌یه‌کی لیوه

بكهيت، گولنار، ئاي، گولنار، باشه، تو بلّی ئه و گولناره
 گولناریكیدی نه بیّت، وهك چۆن شیرین و په رژین كۆپی سهر
 یه كتر بوون، گولنار و گولناریش به هه مان شیوه، نا، ناکرئ،
 له دنیا یی یهك گولنار هه یه به و شیوه یه، ئاساییه دایکم له
 پلکم بچئ و ئه و دوو ژنه لیکدی جیا نه که مه وه، به لام گولنار
 نا، گولنار له هیچ گولنار و ژنیك ناچئ، ئه وه گولناره به
 به ژن، به رویشتن، به پرچی په لکه زیرینه یی، لیو و دهم و چاو
 و برؤ، به لووت که جوانترین لووتی دنیا یه، به دهنگ، به بزه،
 ته نها پیکه نین ماوه، گولناری ئیستا پینا که نیت، ئه ویش دلنایم
 کاره ساتی گه وره ی به سه رهاتووه، بۆیه پینا که نیت، تا ئیستا
 گویم له پیکه نینه که ی نه بووه، به لام که بزه دهکات، هه مان ئه و
 بزه یه که که له بن داربیه که، له بن دارخورما که، له سهر مناره
 و قهرات، له ریی قوتابخانه، له هه موو ئه و ساتانه ی بزه ی
 دههاتئ.

گولنار چه تو شابارام.

رهنگه حهفته ی دووه می سالی خویندن بوویّت، مامۆستای
 میژووی دهچله و فرههات که پیاویک بوو له خواریوی
 زبیه کانه وه هاتبوو، به لام شاره زایی له چیاکانیش هه بوو، ناوی
 سیانی گولناری خوینده وه، دیاربوو واتای گولنار و

شاپارامه که ی ده زانی، به لام به عه ره بی پرس یاری له واتای
(چه تو) که کرد، گولنار نه یزانی، هر یه که و شتیکی گوت،
قوتابیه ک پیو ابوو، چه تو له (چه ته) وه هاتوو، من بو به رگری
له گولنار و بابی، به شره عه ره بی گوتم:

نه خیر، چه تو واته نازا، واته چاونه ترس، واته نه گهر
سه روکیک پر یاری که رگرتن بدات، پییده لئ تو به ریوه به ری
که ری.

بووه پیکه نینیک، کولیز هه ژا، گولنار ئاوپرکی دایه وه، به لام
منی نه دیت، چه ندی ماموستا له میزی دا، له ته خته ره شی دا
پیکه نین نه بر پایه وه، نه گهر راگری کولیز به ژوور نه که وتبا
پیکه نین نه ده پسایه وه، راگر به عه ره بی له هوی پیکه نینه که ی
پرسی، ماموستای میژوو به پیکه نینه وه گوتی:

به (چه تو) که وشه یه کی کوردیه، نه گهر بکریتته عه ره بی
پیکه نین هه لئاگریت، بویه بو ت ناکه یه عه ره بی.

ئه ری چه تو و شاپارامه؟

گه پامه وه لای کارته کان، من ته نها له سه رکارته کان ناوی
باب و باپیری گولنارم ده دیت، تا پۆلی دووه می ناوه ندیشمان
ته واو کرد هه موو کارته کانی گولنارم دیتوو، ئیستا له پۆلی

یەكەمی كۆلیژ لە دواوەی گۆلنار دانیشتووم، هەموو كارتەكان دەهینمەوه پێش چاوی خۆم، سەیره، تەنها ناوی گۆلنار دەبینم، ناویكە بە خەتێکی درشت و روون نووسراوه، هەرچی ناوی باب و باپیره، دەلێی دلۆپە ئاویان گرتۆتەوه، رەشبوونەتەوه، لە یادهوهیریم رەشبوونەتەوه، نە چەتۆ دیاره، نە شابارام، نە هیچ، سەیره، بەلام هەر دەبیئت ئه و ناوانه بووبن، ئاخر ئه و گۆلنارهی له پۆل دانیشتووه، هەر گۆلنارهكهی مندالیه، گۆلناره كریمستیهكهی... دەمویست بۆ دلنابوونەوه لە دایكم بپرسم، كه باب و باپیری گۆلنار ناویان چی بوو، شەرم نەیهیشت، دەمویست بە دایكم بلیم گۆلنار ئیستا لە كۆلیژ هاوێلمه، شەرم نەیهیشت، لە بارهی گۆلنارهوه وهها بە شهردماكهوتبووم، نەمدهتوانی لای ساوايهكیش، لای درهختیكیش باسی بكه، بەلام پیویست بە پرس ناكات، ئەگەر چەتۆ و شابارامیش باب و باپیری نەبن، خۆی هەر گۆلناره، رەنگه بە هۆی رووداویكەوه ناوهكانی گۆرپیی.

دەبوو بە دواي گۆلناردا بچم و بزایم لە كوئ نیشتهجییه، جیی شهوانی كوپییه، چەند جارێك تا نزیک بازار بە دوایدا چووم، بەلام شەرم و ئاورپدانهوه نەیانهیشت بە جییهكهی بكهوم، گۆلنار لە چوونەوه، ناوه ناوه ئاورپکی دەدایهوه، دوو

سى جار منى ديت كه به دوايه وهه، ته ريقده بوومه وه، جارېك كوړېكى پيرم به ديوار دادا، گوچانه كه ي په پرى به سينگي كچېك كه وت، هاواري پير و كچه تيكه لېبون، كوړه سه د تووكي ليكردم، به لام كچه كه چى نه گوت، جارېك خوّم به ژنيكى عبا به سه ردا دا و هه زار جويني پيدام، جارېك خوّم له مندالېك دا سيني پاقلآوه ي له سه ر بوو، سيني كه وته چلكاوه وه، پاره م لا نه بوو بوى بېژيرم، هينامه وه مال، پاره كم داين، هه موو ئه و رووداوانه به دواوه ي گولناره وه بوو، به لام ئه و هيچيانى نه دى، ئاوپرى له و سه ره اتانه نه دايه وه كه به دواوه ي وى به سه ر مندا ده هات.

روژيک نه چوومه كوړليژ له كاتى به رېوون، به جلگى كرېكاريه وه گه يشتمه نزيك كوړليژ، كلاويكم له سه ره، ده موچاوم سيېره و جوان ديار نيه، روښتنيشم گوړپوه، هات، گولنار هات و ره تېوو، به دوور به دوورى به دواى كه وتم، چه ند جارېك ئاوپرى دايه وه، با بداته وه، نامناسيته وه، ئه و روښت و من به دواوه ي، گه يشته ده رگاي ئه و به شه ناوه خوښيه ي ده رگاي به و ريگايه ي قه راته وه بوو، ئه و ريگايه ي ته نها مندالان به خشخشو كه پيدا ده هاتنه وه خواره وه، ئه و ريگايه جارېك من و گولنار خشخشو كه مان ليكردووه، گولنار به په يژه كه دا،

سهرکهوت، گولنار ئیستا رهنکه له پهنجهرهیه کهوه ته ماشای ریگی مندالیی قهرات بکات، ریگی خشخشۆکه، که تۆله ستین ئه ودهمه ی خاوهن دوو پی بوو، هیشتا پییه کی له سه فین به جینه هیشتبوو، ئیمه ی به و رییه ئاشناکرد، له نزیک هیلانه ی فریشتان، من زوو ئه و ناوهم له و به شه ناوخۆییه نا، چایخانه یه ک هه یه، ناوی شه وانه، هه مووی داروباره، له و دهمه و عه سرانه وه من ئاشنای ئه و چایخانه بووم، له وه رزی گه رما، له وه رزی فینکی هه ر چه ند کورسه یه ک له بن دره ختیکی دانراون، من پتر له بن داربه ک داده نیشتم که چه ند پهنجهره یه کی هیلانه ی فریشتانی لیوه دیاربوو، یان له ئاست ئه و پهنجهره یه ی که ده روانیته چه ند پهنجهره یه ک، ئیواران تا دره نگانی شه و له چایخانه شه وان ده مامه وه، ناوه ناوه ش سه ریکم به ده رییدا به پیش هیلانه ی فریشتاندا ده کرد، ئی، ئه وه خودایه گولنار ببینم، هه ر له و چایخانه یه ش شیعی (خشخشۆکه) م نووسی.

حه فته ی دووه می خویندنه هیشتا گولنار نامناسیته وه، یان نایه ویته بمناسیته وه، پۆل له یانه که دا دانیشتنیکی یه کترناسینی ریكخست، کورسی ریزکرا، ده مويست گولنار دانیشتیت، تا بچه به رانبه ری، دهستی کچیکی له دهستا بوو، هه ر ده هات و ده چوو، دانه دهنیشت، ده تگوت نیازی منی خویندۆته وه و

حه زناكات بکه و پٽه بهرانبه رمه وه، ئیدی من به نیگه رانیه وه له لای په نجره وه که هیشتا پر نه بوویۆوه دانیشتم، دیتم هات هات، کچه که ی له گه لئی له بهرانبه رم دانیشتم و خۆیشی له ته نیشتی، ئوخه یش! گولنار وا له پیشمه، گولنار چه ند ناسک کییک و کۆلا ده خوات، له و سه ره وه له ریزی گولناره وه خۆناساندن دهستیپیکرد، هر که س هه لده ستاوه، ناوی خۆی و ئه و جییه ی ده گوت که لییه وه هاتووه .

- من نازاد له ناو گری بابه گورگوره وه هاتوم .

- له یله له خانه قینی له یله وه .

- چاوجوان له بن مناره ی چۆلیه وه .

- سه گفان له نزیک پردی ده لاله وه .

- هیوا له شاره زووری نالیه وه .

- گولنار له دهره وه ی شارم .

- فهوزی له گوگجه لی .

- من هاوار له بن داربی مندالیه وه، که وتۆته پشت

کۆلیزه که مان هر ده خوله کیکه به پییان .

به و خؤناساندنه ی من بووه پیکه نین و چه پله ریزان،
 گولناریش چه پله ی لیدا به لام پینه که نی، له و ساته به سر
 شهرمدا زال بووم، چاوم خسته سر گولنار، بووه ی بزائم به
 ناوهینانی داربیه که سیمای چ گورانیکی به سردا دیت، هیچ،
 وهک ئه وهی هر نه بیستبیت، چ بکه م، باشه! ئه و کچه بو و
 دهکات! دیت، دهروات، وهک کچه کانیدی چاکوچؤنیه کی ئاساییم
 له گه ل دهکات.

گه یشتینه به فره که ش گولنار، نه بووه گولنار، نه بووه
 گولناری گه ره کی داربیه که، به گولناری کولیز مایه وه، به
 په نجره وه ده بینین به فر داده دات، ده لئی پارچه په پویه
 ده که ویت، چ زو و عردی سپی کرد، پؤل ئوقره ی لیبرا بی
 پرسى مامؤستا دهرپه رین، ئیستا کولیز هه مووی له گوراپانه که
 له بن به فریه، هه لپه رینه، سه مایه، شه ره به فره، من له دوی
 گولنار ده گه ریم، دیتمه وه، پرچی بو به فر کردوته وه، ئه و به فره
 چ به فریکه به سر پرچی گولناره وه! پرچی گولنار به فری
 چه ند جوان کردووه، ئیستا له چاوی منه وه دوو جور به فر
 هه یه، به فریک به قر و له شی گولناره وه، به فریک به دهره وه ی
 گولنار به دنیا وه، خودایه تیکه لى به فری گولنارم بکه، لی
 نزیکه دهمه وه، له هه موو لایه که وه تویه به فرم پیده که ویت، به لام

چاوم ھەر له گولناره، دەى كچى به فر له تۆوه هاتوو، به دەسته ناسكهكانت به فرم تىگره، ئەها بۆ ھەموو لايەك داھاوئىژى، تەنھا بۆ من نەبىت، تۆ بلىى نەمبىنىت! ئۆى، گولنارى ناو به فر چەند له گولنارى ناوى به فرى نزيك داربىه كه دەچىت، ھىچ گەورە نەبوو، ھەر مندالەكەى جارانه، ئەودەمىش دلى نەدەھات توند به فرم لىدا! رەنگە به فر لىكردبىتەوھ به لام شەپەبه فر درىژەى ھەيە، گولنار، به فرم تىگره، دەمىكە به فرى نەرمى دەستى نەرمى تۆم بەر نەكەوتوو، تىمگره، شتىكم تىگره، بەر دىش له دەستى تۆوھ بە فرە، تىمگره، دىتە بىرم له ناوھ راستى گۆرەپانەكە راوھ ستاوم، روو له گولنار كە له نزيك پەنجەرەى يانەكەوھەيە، تۆپەلە بە فرىكى گەورەم له دەستە و توند و توندترى دەكەم، پىش راوھ شاندىن رەنگە زۆرى بردبىت، كۆرە گۆگجەلەكە ديارە چاوى لىبوو، دواتر بۆى گىرامەوھ، دەيگوت:

تۆ راوھ ستا بوويت، له گشت لاوھ بە فرت بۆ دەھات، تۆ نىشانەيەك بوويت، كەس نىھ بە بە فر نەيشكاندبىت، ھەزار تۆپەلە بە فرت گرتۆتەوھ، بە لام سەيربوو، تۆ خۆت تىك نەدەدا، چاوت له و دوو كچەى نزيك پەنجەرە بىبوو، تۆپەلە بە فر بە ناو چاوت دەكەوت، كەچى چاوت دانەدەخست، تۆ جگە له

دهسته کانت که نهرم نهرم تۆپه له به فریکیان توند ده کرد، هیچ جییه که ت جووله ی نه ده کرد، سپی سپی، ده تگوت په یکه ریکی له به فر، ده تگوت شیره به فرینه ییت و به دهستی کچ و کورانی کولیژ درووستکراوی، تۆ که سیکی سهیری، چۆن توانیت هینده بهرگه بگری، چۆن نه که وتی، نه وه چ هیژیک بووی رایگرتی! دوا بییش ...

هیژی گولنار، گوگجه لی، هیژی گولنار!

گوگجه لی به پیکه نینه وه:

چ زوو نه و گولناره بووه نه و هیزه؟ باشه نه و تۆپه له به فرت بۆ به و شیوه یه لیډا؟
گوتم:

زۆر چاوه پیم کرد نه و لیډا، لیډینه دام.

دیته بیرم، لی نزیکه و تمه وه، تا هیژم تیدا بوو له سره سینهی گولنارم دا و به لادا هات و و هاواری کرد:

وای! کاکه چ دوژمنایه تیه کم له گه لت هه یه؟ تۆله ی نه و خه لکه ت له من کرده وه.

زمانم تیکئالا، له رزیم، وهک جارانی پيشوو له رزیم، ویستم
 داوای لیوووردنی لیبکه م، زمان به ستر و نه کرایه وه، نه چوموه وه
 پۆل، بئ کتیب گه پامه وه مال، له ریئین، له کۆلانی له پر تۆپه له
 به فریک به بن گویم که وت، سه رم هه لبري گولئ بوو، به
 نابه دلی، به فریکم بوی هاویشته وه، له کۆلانی مالی گولئ شه په
 به فریکه مه گه له کۆلیژ شه پی وا بوویست، دوو روژ
 نه چوموه وه کۆلیژ، سه ری سییه ی له سیله ی خانووی خویان
 تووشی گولئ بووم، نازانم چون شه رمم نه کرد، راست و ره وان
 گوتم:

گولئ، ده زانی ئیستا گولنار له کۆلیژ له گه لمه!

گولئ پیکه نینییک گرتی به رینه دا، ته واویک راوه ستام
 پیکه نین نه پسایه وه، به جیمه یشت.

+ راوه سته

- چیه؟

+ تو ده لئی تیکچوویت!

- لۆ؟

+ هیشتا! گولنار چی...

قسەى گۆلۆم بە ئاسایى وەرگرت، ئاخىر من وا لەو ھەيە گومان
لە گۆلنار بکەم، ئەو چۆن باوەردەکات.

کۆرە گۆگجەلى کتیب و دەفتەرەکانمى ھەلگرتبوو، ھەر لەو
رۆژەو ھە برادەرەھایە تیمان دەستپێکرد، سلاویکم لە گۆلنار کرد،
ویستم داواى لیبووردنى لیبەکەم، تیگەیشت، نە ھەیشت قسە
بکەم، گوتى:

تۆ برای ئازیزی منى .

ئەو رستەھەى گۆلنار منى ویرانکرد، ویرانبوونیک جگە لە
خۆم کەس نەیدیت، جگە لە خۆم کەس گویى لە دەنگى دارمانم
نەبوو، رەنگە کۆرى گۆگجەلى شتیکى لیبیستبیت، دەپرسى:

دەبینم باش بۆگۆلنار لیدراوى .

رەنگە ھەناسەھەكى قوولم ھەلکیشابیت:

وازی لیبینە .

کۆرى گۆگجەلى:

پیبیلئى، ئەگەر شەرم دەکەیت من بۆت پیبیدەلیم .

گۆتم:

نا، نا، شتی وا نه کهیت .

گۆگجه لی:

باشتره زوو پییبلئی، نه وهک بگیریّت .

گوتم:

وازی لیینه .

چۆن وازی لیینم، گولنار نهک دوو، هفت میردیش بکات،
ناتوانم وازی لیینم، وازهینان له گولنار وازهینانه له خۆم،
جگه له وه کهس نابینم، ئه ویش بهس من نابینیت، له بیریکردووم،
نامناسیته وه، تو بلئی من سهرچیخ چووبم و ئه و گولناره
گولناره که ی بن داربیه که نه بیّت!

باشتره په نا بو گولئی ببه م، بیّت و بیبینیت و بزانیّت چی
به سه رهاتووه، مائی گولئی له مائی خویان دووکانیکیان
کردۆته وه، زۆر جار گولئی له سه ری داده نیشیّت، له وئ دیتم،
تووړه دیاره، ویستم بلّیم، ئه و گوتی:

+شتیک ههیه به چه قۆ ناکریت، برینۆکهت ماوه؟

-بی برینۆ ده بم!

دهستی بۆ ماله‌که‌ی به‌رانباریان، ژووری سه‌ری درێژ کرد:

ئەو په‌نجه‌ره‌یه‌ ده‌بینی؟

دیتم، تیگه‌یاندم که پیاویک ده‌لیی به‌و په‌نجه‌ره‌یه‌وه
نووساوه، هه‌میشه له‌وییه‌ وازی لێناهیئت، بیزاریکردوه،
ناویژی بێته‌ سه‌ر دووکان، چه‌ند جار پێیگوتوه‌ پیاو بێت و
وازی لێبیئت به‌لاشه، ئیدی ده‌یه‌وێت به‌ شیوه‌یه‌ک ته‌مبیی
بکات، که‌س تیینه‌گات، له‌و قسانه‌ بووین په‌نجه‌ره‌که‌ کرایه‌وه،
هه‌ریم دا گولێ که‌ دارلاستیک دینم و له‌ دار پرته‌قالی
حه‌وشه‌یانوه‌ چاری په‌نجه‌ره‌که‌ ده‌که‌م، ده‌مه‌و عه‌سرانه، دایکی
گولێ منی دیت چوومه‌ سه‌ر دار پرته‌قاله‌که‌، نه‌یزانی کیشه
چیه‌ به‌لام قسه‌ی نه‌کرد منی به‌ کوپی خوی و له‌ جیی برای
گولێ دانابوو، بابی گولێ ده‌میکه‌ په‌کی که‌وتوه‌ و گوئیه‌کانی
له‌ ده‌ستداوه‌ نه‌یدیتم، په‌نجه‌ره‌ روو له‌ رۆژه، نیوچه‌وانی
پیاوه‌که‌ جوان دیاره، شووشه‌یه‌کی خر له‌ شووشانه‌ی بابم
ته‌زیجی لێ درووسته‌کات، خسته‌م دار لاستیکه‌وه، دارلاستیک
نوویی، لاستیکه‌که‌ی ئەستوره‌، ئەگه‌ر ته‌واو رایکیشی له
نێره‌که‌ری بده‌یت ده‌ترپ، ته‌واوم راکیشا، گویم له‌ هاواری
پیاوه‌که‌ بوو، دیتم به‌ قادرمه‌که‌دا هاته‌ خوار، ده‌ستی به
سه‌ریه‌وه‌ بوو، خوینم دیت.

ئەو رۆژەى كە فارووق كەس نەيدەزانی چ بېروانامەيەكى
هەيە، وانەى (حزبى بەعسى عەرەبى ئىشتراكى) دەگوتەوہ بە
زمانى بە دووىى گوتى:

ھەر قوتابىەك بەرگى سوپاى مىللى نەپۆشیت، با بچیتەوہ
مال.

گولنار لە پېش ھەمووان جانتاكەى كرده شان، قوتابیان بە
دوايەوہ چوونە دەرى، تەنھا سى قوتابى لە پۆل مانەوہ، ئىدى
گومانم نەما كە گولنار، گولنارە، ئەو گولنارەيە كە سالى
كەرگىران بابى بە دەستى ئەو حىزبە كوژرا كە ئىستا فارووقە
فەندى مېژووہكەى دەگىرپتەوہ، من جارېك وىستم بلېم:

مامۆستا، بۆچى بابەتى كەرگىرانەكەمان بۆ ناگىرپتەوہ؟

بەلام كورپى گۆگجەلى زوو تىگەيشت چى دەلېم، لە
تەنېشت يەكتر دانېشتبووين، دەستى خستە سەر زارم و
نەيھېشت بىلېم، گوتى:

كەرە، نەيلېت، مردنى بە دواوہيە ...

له و رۆژه وه گومان نه ما، كه گولناری كۆلیژ گولناری بن
داربیه كه یه، هه ر بۆیه ئاماده نیه جلکی حیزبیک بیپۆشیت كه
بابی كوشتووه .

پۆلمان به سێ قوتابیه وه جیهیشت، چووینه وه مال، من
خه می له دهستچوونی خویندم نیه، خه می من خه می گولناره،
رۆیشت و نه مزانی بۆ كوئی چوو، چه ند شه رمن و گیژ بووم،
وه نه بوو له كه سێ بپرسم كه مالی گولنار له كوئییه، من بۆچی
وا به شه رمدا كه وتبووم، هه ر شتیک په یوه ندی به گولناره وه
هه با، من نه ده بوو بپرسم، له كه سم نه ده پرسی .

ئای گولنار ئه و جار هه ش هه لفری، وه ك چۆله كه، وه ك ئه و
كۆترانه ی وه ك ئه و پووشكا خه زانه ی هه لمده دان و نه ده هاتنه وه،
بزر بوویت، چه ند گه مژه بووم، نه به قسه ی دیدارم كرد نه
به قسه ی كورپی گۆگجه لی، شاردمه وه، خۆشه ویستیم بۆت
شارده وه، به لام بۆ شاردمه وه!! خۆت نه تده زانی؟

نابیت نه یزانیته! ئای گولنار جاری پێشوو، میرد، كیشه ی
خێله کی له منی دابری، به لام ئه و جار هه حكومه ت، له كوئی
بتبینمه وه گولنار؟! له و رۆژه وه ی له كۆلیژ ده ركراین، من
حه فته ی سێ چوار رۆژ كریكاریم ده كرد، دوو سێ رۆژ،
ده گه پام، له شارۆچكه و گونده كانی ده وروبه ری شار ده گه پام،

ئى ، ئەو خودايە لە جادەيەك لە سەرە كۆلانتيك لە پيش دەرگايەك گولنار ببينم، گولنار لە كويى؟ هەلوه داي دوو چاوى جوانى تۆم، لە بەر خۆمەو ئەو گۆرانىەم دەگوتەو، جارێك لە گونديكى بن زوورگەكان، ئەو گوندى سەردەمانيك لە كاريزەكانى دەوروپەريەو جۆگەيەك ئاوى دەبەخشيە شار، جۆگە پيشەوئى سەر بە شاردە بكات سەريكى لە دار خورماكە دەدا، لەوئى لەو گوندى سيبەرى گولنارم ديت، شەوى پيشتر خەونم ديت، لەو خەونە گولنارم ديت لە لاي دارخورماكە بە رۆخ جۆگەى بئى ئاو سەرەو هەوراز دەرويشت، رويشت و من بە دوايەو، پرسيم:

دەچيتە كوي؟

ئاوڤى دايەو:

سەرچاوه، كاريزەكان...

دوا رۆژەكانى هاوینە، سواری شپە پيكايك بووم، دەچوو گوندى كاريزەكان، چيشتانىكى درەنگ لە سيلەى خانوويكەو، ديتم، سيبەرى گولنارم ديت، من گولنار لە سيبەرهكەشيەو دەناسمەو، هەبوو، تيژ تيپەرى، سيبەرهكەيم ديت، تا سەرم هەلبېرى سووپايەو، تا سووپامەو قەمەرەكە دەريپەرى، هەبوو،

گولنار بوو، له سيبه ره که یه وه به ژنیم ناسیه وه، پرچیم ناسیه وه،
له نجه ولاریم ناسیه وه، له کئی پرسم، ئه و ژنه ی سواری قه مه ره که
بوو کئی بوو؟ ناوی گولنار بوو، وا نیه؟ ئای شهرم! شهرم
نه یه یشت له ژنیک له مندالیک بپرسم، گولنار چی ده کرد لیږه،
گولنار به ره و کوئی رویشته؟ دیته وه؟

هاتمه وه، له کولانی پشته وه ی هیلانه ی فریشتان دیدارم
دیت، کومه لیک مندال به شیته شیته و چه پله لیدان ده وریان
دابوو، ئه ویش هر ده یگوت:

غارده توپ هات، غارده ...

تا منداله کانم لئ دوورخسته وه منیش وه ک ویم لیتهات،
منداله کان به منیشیان ده گوت:

شیته شیته، ئیشم به ده ریپته .

دهستی دیدارم گرت و گوتم:

هاورپکه م، هر تو به نیوان من و گولنارت ده زانی،
چاکبه وه، پیویستم به یارمه تیته .

دیدار ته ماشای نه کردم، گوئی لیم، نه گرت، هه لات و گوتی:

غاردە، تۆپ ھات...

وهرزى خويندن ھاتەو، قسە ھەيە وەر دەگيرئينه وە،
وەرگيرائنه وە، ئوخەيش گولنارم ديتەو، ريک لە سيبەرەكەى
دەچيئت، گولنار و سيبەرەكەى كتومت يەكن، سيبەرى كەس
وەك گولنار لە خوئى ناچيئت، كى بە سيبەر كەسيك
دەناسيئە وە، من سيبەرى خۆم نانا سمە وە، ھەر من نا، كورپى
گۆگجەليش بە سيبەر گولنار دەناسيئە وە، چەند جار لە پەناو
لە سيبەرى كچانمان دەروانى، تەنھا گولنارمان دەناسيە وە،
سەرەتا گۆگجەلى بە سەرسوورمانە وە دەيگوت:

سەيرە، تۆ چۆن گولنار دەناسيە وە؟

دواتر بە سەرسوورمانى پترە وە:

نەينيهك لە و كچەدا ھەيە، منيش سيبەرەكەى دەناسمە وە!

گولنار وەك سالى پيشو وە، جياوازيەكەى لە وەيە لە پارە وە
دەمناسيئت، ھەر ئەو ھەشە خەريكە شيئم دەكات، ئەو كچە
تووشى نە خوئشى لە بيريچوونە وە بوو، لە بارەى منە وە پيش پار
ھيچى لە بيريئە، ئەگەر لە بيري با، شتيكى ھەر دەگوت، ھيچ
نەبا، لە بابمى دەپرسى، خۆ بابمى زۆر خوئش دەويست، من ھەر
ئە وړۆ ئە وړۆم بوو، ھەموو رۆژيک دەمگوت، ئەھا ئيستا خوئمى

به بیردینمه وه، هه موو شتی به روودا ده ده مه وه، هه مووی ده گپر مه وه، له کریمستی بن داربیه که وه تا به رکۆژه ترازان و تیمار کردنه که، که چی که ده مدینه وه، ده مم ده به ستر، ده له رزیم، وای لیّهات که ته نیا ده بوو، نه مده ویرا لیی نزدیک بکه ومه وه، وهک بلّیی بو ژوان بچم و چاوی دنیا م له سهر بیّت، له دووره وهش قسه یه کی له و بابته بهاتایه سهر زارم، به پره پره قووت مده دایه وه، نهک ده ربچیت و که سیک بیبیسیت، ئیدی گیشتمه ئه و باوه رهی روو به روو ته ن به ته ن ناتوانم رسته یه کیش له رابردوومان به گوئی گولناردا هه لبدم، ههر ده بیّت لابه لایی شتیکی به بیریه ئنه وه .

له دانیشتنه کانی یانه که که جار جاره وا ری کده که وت من و گولنار بکه وینه سه رمیزیکه وه، چند رسته یه کم له رابردو ده گوته وه، ئی، گولنار منی بیرکه ویته وه، که قسه ده هاته سهر چاوه پروانی ده مگوت:

داربیهک له پیش ده رگامانه، به مندالی له سیبه ره که ی گه مه مان ده کرد، ئیستاش له چاوه پروانی براده ری مندالم له سیبه ره که ی داده نیشم .

له ساتی گپانه وه ی داربی تیچاویکم له سهر گولنار بوو، که میک داده ما، وهک بلّیی شتیکی بیرکه ویته وه، به لام له پر

قسه‌یه‌کی بۆ براده‌ره‌که‌ی ته‌نیشتی ده‌کرد و هه‌ر گوویی له‌ من
نه‌بوو.

قسه ده‌هاته‌ سه‌ر شه‌ره‌ گه‌ره‌ک، ده‌مگوت:

کورپک به‌ مندالی سه‌رمی شکاند به‌ گه‌وره‌یی توڵه‌ی خوّم
لیک‌رده‌وه .

گوڵنار بزه‌یه‌کی ده‌کرد، وه‌ک بلیی شه‌رم تیتکی به‌ره‌و
خواری راکیشی، سه‌ری داده‌خست، به‌لام زوو سه‌ری
به‌رزده‌کرده‌وه و په‌رچه‌می هه‌لده‌دایه‌وه و هیچ .

قسه ده‌هاته‌ سه‌ر سه‌رکه‌وتنه‌ جیی به‌رز، ده‌مگوت:

له‌ بن مناره‌ی چۆلی بزمکرد، له‌ سه‌ر سه‌ری دیتمه‌وه .

گوڵنار وه‌ک بلیی گوویی له‌ مناره‌ش نه‌بووه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی
ته‌نیشتی بابته‌ی وانه‌ی ده‌کرده‌وه .

به‌لاشه‌، گوڵنار وه‌ها نه‌چۆته‌ چۆله‌وانیی له‌بیرچوونه‌وه به‌
چهند رسته‌یه‌کی من بیته‌وه ئاوه‌دانیی بیرهاتنه‌وه، هیچی
بیرناکه‌ویته‌وه .

ئەوسالیش ھەر لە ھیلانەى فریشتان نیشتهو، ئەو
 ھیلانەى بە دیار خشخشوکی مندالیەو، بەلام وەک پار بە
 پئیان ناچیتەو، تاکسیەک دى، گولنار و دوو کچیدی
 ھەلدەگرى، چەند رقم لەو تاکسیە دەبیتهو، ھەر ئەو
 رقلیبوونەو، یەئە ئیستاش ژمارەکەیم لە یادە، چ ژمارەىەکی
 شوومە، تاکسیی ژمارە شووم لە لەنجەولاری گولناری کردم، لە
 قزى ئایشەوفاتمەى کردم، دەزانى کە دوور بە دووری بە
 دواىو بووم، چۆن خەيال دەبووم، ھەرچەندە ھەندى کەرەت
 خەيالبوونی دواى گولنار رووداوى ناخۆشى بە سەرمدادینا،
 بەلام چىژى گولناریان پینەدەھینامەو، من کە بە دواىو
 دەرویشتم، ھەستمدەکرد ئەو کچە فریشتەىە و رىی بەھەشتم
 نیشان دەدات، یان ھەر خۆى بەھەشتىکی گەپۆکە، دەبیت بە
 دواوى بىم، ئەو تاکسیە لە کوئ ھات! خۆزگە من شوفیرەکە
 دەبووم، چەند جاریک من زووتر تاکسیەکم دەگرت و دەچوومە
 پيش چایخانەى شەوان لە سووچیکەو، دەمدیت، گولنار لە
 تاکسیەکە دیتە خوارى، بە پەلە دەچیتە ھیلانەى فریشتانەو،
 خۆم نەمدەزانى چى دەکەم، لە کۆلیژ لە دیتنى گولنار تیر
 نەدەبووم، یان ھەستمدەکرد گولناری دەرەوہى کۆلیژ گولناریکە
 رەنگە نزیکتر بیتهو لە گولناری داربى، گولناری جاران،
 تاکسیەکە بۆ من بەلا بوو، وام بە سەر ھات، ئەگەر لە چوونەو

به دواى گولنارهوه نه بم، وهك ئه وه وايه ئه و رۆژه گولنارم
 نه ديتبیت، رۆژ به رۆژه له تاكسيه كه به رقدا ده چووم،
 ده مگوت، نازانم، نايه ته وه بيرم، من چيم ده كرد، بۆچى وام
 ده كرد، گولنار منى بردبووه دۆخى ئه و سالانهى كه له نيوه
 ئاگايى شه و و رۆژم ده كرده وه، ده بوو چاره يه ك له و تاكسيه
 بكه م.

رۆژيک دوا وانه نه چوومه ژووره وه، پيش چوونه وه به
 چاره گيک، چوومه ده رى، خۆم گه يانده تاكسيه كه، شوفيره كه
 له ولاوه سه ره گرمى قسان بوو، نه ترسام له ئاشكرابوون، به
 پيدزه، به خۆ گنخاندن به شته وه، هه ر چوار تايه م فسكرده وه،
 رۆيشتم له جاده كه په پيمه وه، له ده و به سته گه و ره كه
 راوه ستام، ئه و به ستهى كاتى خۆى كه ره كان ليه وه ئازووقه يان
 بۆ پيشمه رگه ده برد، ئه و كه رانهى بوونه هۆى كوشتنى بابى
 گولنار، ئوخه يش وا به خۆ و دوو ده سته خوشكه كه يه وه به
 پييان كه وتنه رى، ترسام له رى تاكسى راگرن، دياره راناگرن،
 برۆ گولناره كه م، دوور به دوورى وا به دواته وه م، ئه وه ات
 ليده كه م تاكسى، گولنار چ گولنار ده لئى شوپره بيه به جاده دا
 ده روات، پرچى داوه ته ده ست با، وهك دللى من په ريشان و
 بلاوه، جگه له گولنار هيچ نابينم، نه كچ نه بنياده م، نه

ترومبیل و جاده، هیچ هیچ، کهس کهس، گولنار و بهس،
 خودایه، گولنار چی له من دهکات، ئه نجام چیم به سهردینئ و
 بو کویم ده بات! دوور به دووری به قژی گولناره وه به سترام و
 رامده کیشی، ئه گهر خسه و جیره و زرمه نه با، له قژی گولنار
 نه ده بوومه وه، چاو ده که مه وه، بوچی چاوم داخستبووا! سئ
 ترومبیل وهک بلئی چوونه ته ناو به کتر، شو فییره کان لیك
 دابه زین، له دهستی به کیان ده پنا فیسیکم دیت، نیو گه ز دریز
 ده بوو، په لاماری به کتریان دا، من وهک بلئی چه په ساوم، سهیر
 بوو، وازیان له به کتر هینا، ههر سیکیان پریان دا من،
 ده پنا فیس له دهست ده لئ:

تو، کویری، گیژی، کهری، وا دئیته ناو جاده .

چ تینه گه یشتم، مستیکی توندم به شان کهوت، دهستم بلند
 کرد، دهستیکی توند مه چه که می گرت، له و ساته ده نگیک:

به ری دهن، دهنه کهرت کهرتان ده که م .

ئو دهنگه ئاشنایه، ئاور ده ده مه وه گولئ چه قویه کی
 گهره ی به ده سته وه یه وه، به چاو یک ته ماشاده کات،
 چه قوکی شترین چه قوکی ش ته ماشای بکات، ترس ده یگریت،
 شو فییره کان سه رسام بوون، وهک بلئی قهت نه یان دیت بیت ژنیک

چه قۆی به دسته وه بیّت و هه ره شه بکات، به ریاندام، له و لاه
گویم له دهنگیکه:

خۆتان له وه مه دهن، ئه وه گوئی چه قۆکی شه .

شوفیره کان نازانم نه ترسان، نه شه رمیان به خو بوو
له گه ل ژن شه ر بکن، وازیان هینا، من و گوئی تا نزیک مالیان
پیکه وه هاتینه وه، گوئی گوتی:

ده لئی ئیستا دار لاستیک هه لئاگریت، هه لیاگره به که لکت
دیّت .

له ریئی ده مویست به گوئی بلیم، به دواى گولناره وه بووم،
بویه وام به سه رهات، چه ندی کردم، وشه یه کم به زاردا نه هات،
شه و به و خه یاله وه نووستم که گولنار ناگای له و رووداوه
بوویت و سبه ی شتیك بلی، سبه ی هات و چی نه گوت، ئای
گولنار!

زۆر پینجشه مووان چاودییری گولنارم ده کرد، بزائم ناچیته وه
مال، زۆر له قوتابیان ئه وانه ی له جیی دورور نه هاتبوون،
سه ردانی ماله وه یان ده کرد، که چی گولنار ئه وه شی نه بوو،
نازانم، نه مده دیت بچیته وه، نه مده دیت بچیته هیچ کام له
گه راجه کان، عه سرانی پینجشه مه یه ک له گه ل کچیک له هیلانه ی

فریشتان هاتنه وه خواره وه، جانتای گهشتیان له شان بوو، سواری تاکسی بوون، نه مکرده نامه ردی تاکسی دواى ئه وانم راگرت، پییمگوت، بۆ گه راجی گه وره، نه شمده زانی گولنار ده چیته ئه وئ یان، ئوخه یش له وئ دیتمه وه، خۆم نیشانی نه دا، چاودیری ده که م، سواری کۆسته ریگ بوون، نه مکرده نامه ردی سوار بووم، به ته نیشتیدا هه لکشامه پشته وه، به لام نه دیدیم، بۆ کوئ ده چیت له گه لتم گولنار، کۆسته ری باشووری گرت، له بازگه یه ک یه ک داواى پیناسه یان کرد، منیان دابه زاند، وا بزائم گولنار نه دیدیم یان نه یناسیمه وه، کۆسته ر رویشت و منیان هیشته وه، گومانیان له ناسنامه که م هه بوو، درهنگ ئازادیان کردم، به ریئى خۆمدا گه رامه وه، به لام ته مبیئ نه بووم، زۆر پینجشه مه یدی چوومه وه گه راجه که، حه یف گولنارم له وئ نه دیته وه .

په نام بۆ ته خته ره شه که برد، به لکو له ریئى ته خته ره شه وه رابردوو به بییری گولنار بینه وه، له پشووه کان دوور له چاوان، به رهنگی سپی، وه ک دلئى جارانی گولنار سپی، زۆر شتم ده نووسی:

به سه ر دارپی دیداردا

به فریکی ئه ستوور که وت

چی سپیتره له وهرزی مندالی؟

مهگر ئه و سینه یه ی له هه له ی بهرکۆزه یی

بۆ چاو ترووکانیک ده رکه وت .

چاوم له سهر گولناره، ده یخوینیتته وه، به لام هیچ، پرووشه ی
یاده وه ری به سیمایه وه دیار نیه، په نجه یه ک له ناگاییه وه بۆ
به رۆکی نابات .

له سهر ته ختاره شه که به ختی سپی وینه ی سپیتی چاوی
گولنار ده نووسم:

دوو مندال

به پوشکاخه زیکی سپی مینا رهنگی سامال

نامه یه کی تینوو ده نیتره ئاسمان

پوشکاخه ز ده بیته په له هه ورئ

ئه وان به ناو پرووشه دا ده چنه وه مال ...

چاوم له گولناره ده یخوینیتته وه، به لام، هیچ، سه ریکی بۆ
پوشکاخه زی یاده وه ری هه لنه بری، من هه ستمپینه کرد .

له سەر ته ختەر شه که به خهتی سوور ده نووسم:

په نجه کانت ده ناسمه وه

خوینی ئیواره یه کی منی گرتووه

لیوه کانت ده ناسمه وه

کریمستی سووری مندالیی بردووه

به چی ده مناسیه وه، کچی داریی؟

من کریمستی و خوین و سوورام لئ تیکه لاوبووه .

ده بینم گولنار له ساتی خویندنه وه لیوی سووری

ده جوولینی، به لام هیچی پیوه دیار نیه، ده لیی له ته مه نی نه

کریمستی خواردووه، نه برینی پیی که سیکی تیمار کردووه .

به خهتی زهره له سەر ته خه ته رهش ده نووسم:

له سەر بانئ تریفه یی

به کراسی زهرده وه راکشاوه،

به ردیکی هینده ی سهره په نجه یه ک، مانگ ده شله قینئ

پنخه ف له بان تووره ده بیئ

ئەو شەوہ چ شەویک بوو لە بیھودەیی!

گولنار دەیخوینیتەوہ، بەلام هیچ، نہ ہەر دارلاستیکی من،
رہنگە ھاواری مێردیشی لەبیرچووینتەوہ .

لە سەر تەختە رہش بە چەند رہنگیک دەنووسم:

لە دەو بەستی پیش مائی

لە پاش بارانیک بە سەر مندالی

بە تەنیشت خۆمەوہ بوویتە پەلکە زێپینە

لە بیرتە؟

یان دابران بەستیک بوو، ھەستا و یادەوہری رامالی!

بە دەم خویندەنەوہوہ پەرچەمی پەلکەزێپینەیی ھەلدەداتەوہ،
بەلام دیارە یادەوہریی بە بەستیدا چووہ .

جگە لە کوپری گۆجھلی کەس نەیدەزانی ئەو شتانەیی سەر
تەختەرەش من دەیاننووسم، ھەر ئەویش دەیزانی بوو گولناریان
دەنووسم، سەری سوورما بوو لەوہی لە دێرەکاندا مندالیی
بیردەھینمەوہ، ئاخر ئەو چ بزانییت کە من لە مندالییەوہ
سەراسیمەیی گولنارم، روژیک ھەرسالی یەکەم بوو گوتی:

یهک نه زانیت، ده لیت حهفت ساله عاشقی ئه و کچه ی.

له بهر خو مه وه گوتم:

حهفت بجه سهر حهفته که و هیشتا ش...

له پشوویک له سهر ته خته رهش ئه و دوو دیره م نووسی:

به ریشی بۆزه وه سوچه دی ده به م من بۆ جه مالی تو

ئه دی بۆچی ده یانگوت دار که پیر بوو تازه دانایه

بزهت ناییته سهر لیو، بهزهت نایه به حالدا

ئه گهرچی زۆر له میژ ساله له دووت ده خشی م وه کوو سایه

مامۆستا خویندیه وه، پرسى:

کی ئه و شیعره ی هیمنی نووسیوه؟

کهس وه لامینه دایه وه، گوئی:

له بهر خاتری ئه و دوو دیره له بابه تی خو مان

دوورده که وینه وه و له ره وان بیژى نزیک ده بینه وه، ههر له و

وانه یه شه وه ناوی بووه مامۆستای ره وان بیژى، ده نا به مامۆستای

کتیب ناوی رۆیشتبوو، ناوی خو ی عه زیز بوو، ئه و مامۆستایه

هه‌میشه کۆمه‌لی کتیبی له بن هه‌نگل بوو، ده‌یانگوت هه‌میشه
سه‌ری به‌ سه‌ر کتیبه‌وه‌یه، مامۆستای ره‌وانبیژی ده‌یگوت:

ئه‌و که‌سانه‌ی ناخویننه‌وه، نازانم چۆن ژیان ده‌گوزه‌رینن!

مامۆستای ره‌وانبیژی شیعر ده‌کاته‌ وینه، خه‌ریکه‌ وینه‌ی
کچیک‌ ده‌کیشی له‌ یه‌که‌م هه‌له‌وه‌ هه‌ستده‌که‌م له‌ گولنار ده‌چی،
ئه‌وه‌تا گولنار هه‌نده‌ لیم‌ دوور‌ نیه، له‌ پێشمه‌وه‌ دانیشتووه
لایه‌کی رووی لیم‌ دیاره، له‌ ئاورپانه‌وه‌یه‌ک‌ ته‌وای رووی دیار
که‌وت، وینه‌که‌ی سه‌ر ته‌خته‌ره‌شه‌که‌ش له‌ ئاورپانه‌وه‌یه‌ک
گیراوه، جیاوازی له‌ بزه‌یه، ئاورپانه‌وه‌ی وینه‌که‌ بزه‌ له‌ سه‌ر
لیویه‌تی، مامۆستای ره‌وانبیژی ریک‌ وینه‌ی گولناری کیشا،
جوانیه‌ک‌ له‌ سیمای وینه‌که‌دایه، ته‌نها له‌ گولناردا هه‌یه، له
به‌رانبه‌ر گولنار وینه‌ی پیاویک‌ ده‌کیشی، کتومت‌ منم، به‌لام‌ به
پیری، سه‌ر و ریشی بۆزه، که‌میک‌ به‌ لای گولناردا
چه‌ماوه‌ته‌وه، وه‌ک‌ بلایی له‌ کړنووشه، له‌ پشت‌ منه‌وه، وینه‌ی
دره‌ختیک‌ له‌ لقه‌کانیه‌وه‌ دیاره‌ چۆته‌ ته‌مه‌نه‌وه، قه‌دی
دره‌خته‌که‌ زۆر له‌ به‌ژنی من ده‌چیت، منی سه‌ر ته‌خته‌ره‌شه‌که
نا، مامۆستای ره‌وانبیژی ده‌پرس:

کی ده‌توانیت، دره‌ختی پیر بچه‌مینه‌ته‌وه‌؟

کهس وه لآمی نه دایه وه، ئه و جار هاش پرسیه وه:

قوتابیه ک گوتی:

مامؤستا، کهس ...

هه ندیک به بیدهنگی مانه وه، هه ندیک به (کهس ناتوانیت))

دهنگیان بهرز کرده وه، دهستم هه لبری:

+ها، تو ده توانیت؟

-ئه وهی ده توانیت بیچه مینیتته وه، ته نها شیعه .

+دهمخۆش، شیعر ئهستم باردینن، شیعر په رجوو

دهنوینن، ئه وهیه ره وانبیژی، ئه وینداری پیر به داری پیر

دهچوویننیت، یان به پیچه وانه وه .

گولنار ئاوپی لیم دایه وه، وهک وینه که ویستم ههستم

کرنووشی بو ببه م، تا وینهی سهر ته خته ره شه که نمایش بکه م،

شه رم به ستمیه وه .

مامؤستای ره وانبیژی وا وینهی من و گولنار دهسپیتته وه،

هیندهی نه مابوو، هاوار بکه م، خۆم گرت، مامؤستا هاته سهر

دیره کهیدی، گوتی:

من که می‌ک لییده دویم، دوایش کی ده توانیت به وینه
 بیکیشی، با بیکیشیت، له و دیره دا (بزه) و (بزه) که
 هاوئاوازن و له ره وانبیژی ده چنه ره گه زدوژیوه، ئی هه موو
 بزه یه که له به زه ییه وه نایه، به لام لییره دا بزه بی به زه نارسکیت،
 لییره جووله ی لیو به جووله ی دلّه وه به نده، تو بیهینه به رچاوی
 خوت، کورپیک سالانیکی زوره سه راسیمه ی کچیکه، به
 دوایه وه یه، به تهنیشتییه وه یه، ته ماشاکه کوره تیکه لی سیبهری
 کچه بووه و لیکدی جیا نابنه وه، به لام کچه بزه یه کی بو ناکات،
 چونکی به رانبه ره وی به زه یه کی له دلدا نیه .

ماموستای ره وانبیژی چووه دووی، گوگجلی که له
 تهنیشتمه وه دانیشتبوو، هاندا که وینه که بکیشیت، نه و کوره
 وینه کیشیکی کارامه بوو، ماموستا لیبووه، گوگجلی هه ستا،
 کیشای، وینه ی گولناری کیشا، سیبهره که ی کیشا، نه و سیبهری
 له گوندی کاریزه کان دیتم، کیشای، گوگجلی چ وینه کیشیکی
 ده ستره نگینه، به سه ر خوارکردنه وه ته ماشای سیبهره که بکه له
 شیوه ی کورپیک خوی دهرده خات، نه و کوره ریگ منم، من
 تیکه لی سیبهری گولنارم، دواتر داوام له گوگجلی کرد،
 وینه که م بو بکیشیتیه وه، کیشایه وه، نه مویرا له ژوره که م

هه‌لیواسم، دایکم گولناری ده‌ناسیه‌وه، وینه‌که‌م لایه و له دووی
گولنار ده‌خشیم وه‌ک سایه .

هفته دئ، مانگ ده‌پوا، سال ده‌سووپته‌وه، گولنار
نامناسیته‌وه و نامناسیته‌وه، له هۆلی گه‌لیش نه‌یناسیمه‌وه، وا
ریک‌که‌وت بکه‌وینه ته‌نیشته‌وه، به‌ر له ده‌سیپکردنی
شانۆگه‌ریه‌که زاخم کرد لیی بی‌رسم:

+تۆ قه‌ت چوویته‌ سینه‌ما؟

-به‌لیی چومه .

+جاری یه‌که‌مت له بی‌ره چۆن بوو؟

-نا، نازانم .

هینده‌ی نه‌ما‌بوو به‌بیری به‌ینمه‌وه، شه‌رم زاری به‌ستم، چۆن
به‌بیرت نایه‌ته‌وه گولنار! ئه‌دی با‌بم نه‌بیردین، له ته‌نیشته
یه‌که‌وه دانه‌نیشته‌بووین، گولله‌به‌رۆژه‌مان ده‌قرتاند و چه‌پله‌مان
بو‌پاله‌وانه‌که لی‌ده‌دا، چۆن ده‌بیته‌ ئه‌و رۆژه‌ت له یاد چوو‌بیته!

گولنار به‌ دارلاستیکیش نه‌یناسیمه‌وه، له په‌نجه‌ره‌ی پۆله‌وه
ده‌بینم له‌گه‌ل کورپک پیاسه‌ ده‌کات، ماوه‌یه‌که گولنار پتر هر
به‌ ته‌نی پیاسه‌ ده‌کات، به‌لام چه‌ند جاریکه له‌گه‌ل ئه‌و کورپه‌دا

دهیبینم، هر ئه‌وه‌ش وای کرد، دارلاستیک بگاته ناو کۆلیژ،
پۆل چۆله، کورپی گۆگجه‌لیم له سهر ده‌رگا کرده سه‌یار،
نه‌شیده‌زانی چ ده‌که‌م، له پارچه کاخه‌زێکی گچکه نووسیم:

وا باشه ته‌نیایی ئه‌و کچه تیکنه‌ده‌یت.

له به‌ردی‌کم ئالاند، له په‌نای په‌رده‌ی په‌نجه‌ره‌وه سی‌هرم
لی‌ی گرت، برنۆ هه‌له بکات دار لاستیکی من هه‌له‌ناکات، ئه‌وه
قسه‌ی گۆلی بوو، ناوی له دارلاستیکه‌که‌ی منیش نابوو برنۆ،
سی‌هرم له زگی گرتبوو، به به‌رچاوی خۆمه‌وه به‌رده نامه‌یه‌که‌ی
هه‌ل‌گرته‌وه، خویندی‌ه‌وه، گۆلنار ویستی کاخه‌زه‌که ببینی
نه‌یدی‌ی، ته‌نها به‌رده‌که‌ی دایه‌ ده‌ستی، گۆتم ئۆخه‌یه‌ش، گۆلنار
ده‌مناسیته‌وه، ئای کچی له‌بیرچوونه‌وه! به دارلاستیکش
نه‌یناسیمه‌وه، دنیا تووشی چ به‌ره‌واژیه‌ک بووه، گۆلنار به‌ردی
من نه‌ناسیته‌وه!

چیدی کورم له‌گه‌ڵ گۆلنار نه‌دی پیاسه‌کات.

هر ده‌بیته‌ بمناسیته‌وه، نامه‌ی بۆ ده‌نووسم، ئه‌وپه‌ری
ئازایه‌تیم نواند، به‌ خه‌تیک که له خه‌تی من نه‌چیته‌، نووسیم:

کیژی، تو داناوه کهی من بناسیته وه! من چیدی بهرگه م
نه ما، وه لام بده وه گولناره که م، نامه که هر هینده بوو، نه وه شم
نوسیوو:

نه گه ر به نامه وه لامت دامه وه، بیخه دهنووی کۆتره که وه .
له پشوویکدا دوور له چاوان خستمه جانتا که ی گولناره وه،
نه وه یه که م جارم بوو جانتای کچیک بکه مه وه، له کردنه وه دا
چوکلیتیکم بهر چاو که وت، دزیم، یه که م دزیم له جانتا که ی
گولناره وه بوو، چ چوکلیتیکی به تام بوو، زور جار دهمگوت
تامی چوکلیتی که ی وایه داخوا تامی لیوی چۆن بیّت، به چاوی
خۆم نه مدیت نامه که بخوینیتته وه، به لام هر ده بیّت
خویندبیتته وه، ئیدی چاوه پیم وه لام بگاته دهنووی کۆتره که،
نه وه دهنووی که وتۆته ته نکیشی خوارووی ته خته ره شه که به لای
کورسی ومیزی مامۆستا، دهنووی کۆتر هه لکۆلینیکی به قه د
سه ری کۆتری که له ته خته ره ش، هر ریک سه ری کۆتره، نه وه
ده ستردی گۆججه لییه، چاوم لیوو، به قه له مبر نه وه نه خشی
نه خشان، هه موو پۆل ناویان له وه نه خسه نا دهنووی کۆتر،
مامۆستای ره وانبیژی جاریک گوتی:

به س بزائم، کئ نه وه دهنووی که ی خستۆته ته خته ره شه وه،
خه لاتی ده که م .

گۆڭجەلى خۆى ئاشكرا نەكرد، ئىدى من رۆژانە، ھەر ھەلىك
 ھەلكەوئى، نووكە پىنووسىك، سەرە پەنجەيەك بە دەندووكى
 كۆترەكەدا دەكەم، ۋەلام نابىنمەۋە، لە بنەۋەش تەماشای چاۋى
 گولنار دەكەم، ھىچ، نە بايە نە باران، زۆر لىيى توورپە بووم،
 بىرم بە لای دارلاستىكدا رۆيشتەۋە، زۆر نىشانەم گرت و پىكام،
 ئىستا نۆرەى گولنار خۆيەتى، ئەو منى ھەنجن ھەنجن كرد، بە
 چى سىرەى لە من نەگرت! سىرەيەكى لىنەگرم دالم داناكەۋىت،
 رۆژانە دارلاستىك ھەلدەگرم، ۋەرزى بارىنە، باران لىيىكردۆتەۋە،
 ئەگەر دلت خۆش بىت، ئەگەر يار بتناسىتەۋە، ھى ئەۋەيە لەۋ
 ھەۋايە پىاسە بكەيت، تەنھا پۆلى ئىمە لە دەرەۋەيە، گولنار
 لەگەل كچىك لە پىاسەيە، نزيكن، لە بەر دەممن، رەنگە ئەۋ
 دلى خۆش بىت، لە پشت يانەكە چەند بنە درەختىك ھەيە،
 پەنايەكى باشە، بەردىك و كەرتە چوكلىتتىك لە گىرفانمە،
 چوكلىت ئەۋ چوكلىتتەيە كە لە جانتاكەى گولنار دزىم،
 دەمويست بەردەكە بخەمە دارلاستىكەۋە، دالم لەرزى،
 چوكلىتتەكەم لە جىيى دانا، ويستم دارلاستىك تەۋاۋ راكىشم، دالم
 لەرزى، ھىندەم راكىشا كە چوكلىتتەكەى بگاتى، گەيشتى، بە
 نەرمى لە سەر سىنگى كەۋتەۋە، چاۋى بە دەۋرى خۆيدا گىپرا،
 ھەلىگرتەۋە، گويم لىيە، برادەرەكەى دەلى:

چیه! چوکلېتت بۆ داوین!

چاوم لاییه، کردیه وه، حهیف نه خواردی نه خویندیه وه،
رهنگه نه یزانییت شتیکی لی نووسراوه، تییه له دا، چووم
هه لمگرته وه، خۆم بۆ خۆم خوینده وه:

پار چوکلېتتیکم لیت دزی، ها که رتیکت بده مه وه .

هه ره ئه و رۆژه ده مویست گولنار به گولئی نیشانده م و
چاره یه کم لیبکات، ئه و چاره گالته شم پیبکات هه ره ده بییت
بیبینییت، به لام گولئی دیسان له بیرى بردمه وه:

+تۆ ده زانیت ترومبیل لیخوری؟

-له جیی چۆل...

+منیش ئیشم به جیی چۆله، به لام ده توانی ترومبیلیک بۆ
ماوه ی کاتژمیړیک په یدا بکه یت؟

-ئاسانه .

ئاسان بوو، براده رم هه بوو، هه یانبوو، کاتئ تییگه یاندم
ترومبیلی بۆ چیه، نه گولنارم له بیرما، نه هیچ، زراوم چوو،
به لام به سه ره خۆم نه هیئا و هه رییم پیدا که کاره که ی بۆ

جیبه جی بکه م، من نه مده توانی له قسه ی گولئی ده رچم،
 هینده م ریژ له و کچه چه قوکیشه ده گرت، هینده ریژی دایکم
 نه ده گرت، خوام خوام بوو ئیشیکی به من بیټ، له بیرمه
 ئه وه شم گوت:

+ ئه و پوو خه یه بو من لیگه پئی، بایی دارلاستیکیکه .

شهو ی پیش ده سته کاربوون، به گولیم گوت که ئه و کاره
 مه ترسیداره، من په یوه ندیم له گه ل ریکخستنی شار هه یه، ئه و
 کاره بو ئه وان لیگه پئی، به لام گولئی ملی نه دا، چه زیکرد ئه و
 کاره به دهستی خوئی ئه نجام بدات، له وه ئاگادارم کرده وه که
 رهنگه پاسه وانیکی هه بی و له دووره وه چاوی له سه ر بیټ و
 بزانیټ که دیته مالی ئیوه، گولئی دلنیای کردم وه که ورد و
 درشتی بابه ته که ی له بهر چاو گرتوو و به نهینی ده مینیتته وه،
 سبه یینیکه ی زوو گولئی هات و گوتی:

وه ره ئیشه که ته واوبکه .

چه په سام، باوه پرمه کرد، ئی، چووم ترومیلم هیئا، گونیه کی
 خاوینمان بارکرد، یه ک په له ی پیوه نه بوو، هه ر هینده ی فهرده
 پیازیگ گرانه، ده ستیکم له سه ر سووکانه، ده ستیکم له سه ر
 دلّم، ئاوپرده ده مه وه، وا ده زانم هه رچی ئه منی شاره به

دوومه وهیه، له چۆله وانیه که ی سهره وه ی بهستی گه وره له ناو دهغل فرېم دا، چه ندان شه و خه ونم به ناو فهرده وه ده دیت، دواتر به گولیم ده گوت:

چونت کوشت؟

گولئ گوتی:

بردمه ژوره که ی خوم، پیش نه وه ی دهستی به دهستم بکه ویت، چه قوم له قورگی راکرد، که وته لرخه لرخ، دهستی بو ده مانچه برد، پیرانه گه یشته، به چه قویه کیدی خستم، دایکم تیگه یانده بو، پیکه وه _ به پیکه نینه وه _ تیمارمانکرد، نه تدیت گونیه که په له خوینیکی پیوه نه بوو.

چون دهستت تیچوو بیکوژیت؟

گولئ دهیگوت:

چون دهستم تیناچیت! نه منیکی عه رب، زورم لیبکات نه گهر له گه لی نه خه وم، به گرتم بدا، چون دهستم ناچیتته کوشتنی؟!؟

نه منی پووخه له بیابانه وه هاتبوو، مالی له پشت کولیژه که خانوویک بوو حه وشه که ی به قه د ده خانووی ئیمه

دهبوو، هه مووی گول و گولزاره، ناوی نازانم کئی خه له ف بوو، به لام خه لکی ئه و ناوه له نیوان خویان به ئه مننه پووخه که ناویان دینا، ئه مننه پووخه هه رچی ویستبای بوی ده چووه سه ر، شه ویک به سه ریان دادا، به رنه که وت، ئه و پووخه یه که ده تگوت بزنه له په که س نه بوو لئی نه ترسی، من له وه تینه گه یستم گولئی چۆن باوه ری پییه ئینا که به ته نی و بی ترومبیل بیته مالیان .

گولنار نه با ئه مننه پووخه ی ناو گونیه م له بیرنه ده چۆه، گولنار منی خستبووه گیژاویکه وه هه رچی روویده دا، زوو تیده په ری و وینه و ده نگه کانی هینده له چاو و هزری من نه ده مانه وه، ئه و سالانه خه می گولنار نه با، کیشه ی گولنار نه با، کاره ساتی گولنار نه با، من له ئاست ئه و هه موو خه م و کیشه و کاره ساتانه چۆن خۆم راده گرت، زۆر براده ر و ناسیار ئاوه وئاو چوون، که س نه دیدینه وه، نیشانه یه کیان به جینه هیشت، پیشان ئه و ئه وده مانه ی که هیشتا گولنار له گه ره ک هه لنه فریبوو، ژنه ره شپۆشه کانی گه ره ک هینده ی په نجه ی ده ستیک نه بوون، ئیستا گه ره ک ده لئی ره شۆله ی به سه ردا باریوه، ری گۆرستان ره شده چیته وه، ئیستا داره بازه داره بازه، پیشان ئه و ده مانه ی گولنار هیشتا پییه کی هه ر له سیبه ری داربیه که بوو، مزگه فته که ی نزیک گۆرستان داره بازه یه کی

ھەبوو، لەو گۆڤرە كە وتبوو، كى ئىشى پىدەكەوت، جگە لە خانزاد و مام گەپىدە، ئىستا دوازە دارەبازەى ھەيە و ھىچيان بە مزگەفت ناكە ونەو، ئەو ھەموو تەرمە لە كوێو دىن، پىشان ئەو دەمانەى گولنارەش پارەى قورئانخوینى دەھىنا، گۆرستان قورئانخوینىكى سەر و زیاد بوو، ئەو نەبوو جەبار بى ئىش دەماو، ئىستا كلاًو لە سەرە قورئان بە دەستەكان ناژمىردىن، كە چى دەبىت تۆرەيان بۆ بگىت، گۆرستان، گۆرستان، ناو چىورمەكان پىپوونەو، گۆرستان گەورە دەبىت، بە ھەر چوار لادا دەكشەت، زەوى و زارى نەھىشت، گەيشتە گەرەك، شارەوانى فریانەكەوتبا، گۆر دەھاتە كۆلانئى، دىوارى بە دەورى گۆرستاندا قىتكردەو، پىشان بە چەند گەرەكى گۆرستانىكى گچكەيان ھەبوو، ئىستا ھەر گەرەكىك چەند گۆرستانى ھەيە، بابم دەيگوت:

گۆرستانەكانى ئىستا دەستكەوتى شەرن.

دايكم دەيگوت:

ئەو كوژراوانەى لە كەند و لەندان بوونە خۆراكى قەل و

دالاشان، لە چەند گۆرستان جىيان دەبىتەو؟

له و سالانه بوو فریشته‌ی شه‌وه‌که ئه‌ردو و ئاسمان به گژیدا
چوون و خوئی راده‌ستیان نه‌کرد، شه‌ویک له و گه‌ره‌که‌ی که
هینده دوور نه‌بوو له قوتابخانه‌که‌ی گولناره‌وه، گولناری دوی
میردی یه‌که‌م، وا بزانه هر له و کولانه بوو که دارلاستیکیکم
گرته سه‌رۆک، بووه ئاگر باران له هه‌موو لایه‌که‌وه ته‌قه و ئاگر،
کۆپته‌ر هه‌ستا، شار بووه پارچه‌یه‌ک ئاگر، هه‌وال به دوی یه‌ک
کۆلان کۆلان، سه‌ریان سه‌ریان، ده‌هات ده‌پۆی، هه‌والی جیاواز
زنجیره‌ی به‌ستبوو، جیاوازیه‌که پتر له ژماره‌دا بوو، هه‌وال:

هه‌زار پيشمه‌رگه هاتونه‌ته ناو شار.

هه‌وال:

دوو هه‌زار پيشمه‌رگه پتره، هه‌ر دیتان شار ئازاد بوو.

هه‌وال:

خوین له جاده ده‌روات.

ئه‌و شه‌وه پیده‌چوو شار دللی له ناو ده‌ستی بی، تۆله‌ستین
ئیمه‌ی ده‌کرده‌وه ژووری و خویشی به پییه‌که‌وه، ده‌هات و
ده‌چوو یان له سه‌ر بان یان له پیش ده‌رگا بوو، رۆژی دواتر
ژماره‌که روونبووه، یه‌ک پيشمه‌رگه، شه‌ری حوکه‌تیکی

کردوو، دوا فیشه کی به خوویه و ناوه، دایکم که زانی ئه و
 پيشمه رگه یه (فریشته ی شه و ه که) یه شش مانگ خوئی له خم
 هه لکیشا، وهک په رژی نی خوشکی لی هاته وه، لیکم
 جیانه ده کردنه وه .

دیسان هاوینه،، ئای هاوین، چ زوو دئیتته وه، هاوینی ئه و
 سالانه ی کۆلیژ بۆ من ویرانی بوو، به من با نه هاتبا، پشوی
 کۆلیژ نه هاتبا، دوا روژی کۆلیژ ریگ له دوا هه ناسه ده چوو، چ
 سه ره مه رگی که دابرا له گولنارا له هاویندا شار چ چۆله وانیه که،
 چ که لاوه یه که، له پۆل چۆلتر، له که لاوه ی نزیک دارخورماکه
 که لاوه تر، شار بی گولنار بیابانیکه جگه له تۆز و خۆل چ دیار
 نیه، هه ناسه م ده گیرئ، چاو داده خه م، به دوری خۆم گئژ
 ده خۆم، ئه و هاوینه ش پارچه کاخه زیک بووم به دم
 گئژه لووکه وه، نه مده زانی له کوئی ده بزوم و له کوئی
 ده گیرسیمه وه، له و هاوینه جاریک گولنارم دیت، له کن مام
 قادر به یادی گولنار په رداخیک هه نارم خوارده وه، هه ر به یادی
 وی له کۆلانی قه نه فله وه سه رم به قه یسه ری داگرت، چه ند
 ژنیکی گه ره گ ئه و ناوه یان له و کۆلانه نابوو، چونکی که سه رت
 پیدا داده گرت بۆنی قه نه فل ده رزایه لووتته وه، خانزادیش
 گوتبووی:

له و كۆلانه وه بچيته ژووره وه ئه گهر هه مووی قهيسه ريش
بكهيت تا نه يته دهره وه قه نه فل بهرت نادا .

به خه يالى گولنار له كۆلانى قه نه فله وه له كۆلانى
خانزاده وه، ده چمه ژوورئ، چهند خو شه ريى خه يال بگاته وه
راستى، ئه و جاره گه يشتئ، له سيكوانه كه له پيش فرؤشگايه ك
گولنار له تهنيشته وه ده بينم، كراسيكي سوورى له به ره، پرچى
كردۆته وه، به سهر شان مى هاتۆته خواري، وهك بلئى چاو
به ره ژيرى بم، رووم نايه رووه و روو بوى بچم، له پشتته وه ليى
نزيكبوومه وه، نه گه يشتمئ رويشت، قهيسه رى پره، شان به شان
ده كه ويئت، به دواى گولناره وه م، خيرا ده روات، رئ نيه،
نايگه مئ، ده ليى پيشه وى چۆله، يان خه لك ده زانن به په له يه و
ريى بو ده كه نه وه، نابيئت بزرى بكه م، قهيسه رى هه زار كۆلانه
بزربيئت نايبينمه وه، بزر نابيئت له دووره وه پرچى دياره، پرچيكه
له هى كه س ناچيئت، رهنگى به لاي زهرديه وه يه، به لام زهرديك
له پرچى كه سدا نه مديتووه، ده ليى باى دئ، پرچى گولنار
سه ما ده كات، من ته نها پرچى گولنار ده بينم، باوه شيك پرچى
به قهيسه رى وه ركردووه، ده ليى روو له كونه با ده روات، پرچ
په خش و په ريشانه، په رتوبلاوه، داوداوه، به دواى پرچم و
نايگه مئ، شان شان، شانم پنده كه ويى و ههر ده پرؤم، پرچ تا دئ

په رتوبلاوتر ده بئ، زور تر ده بئ، ئای! چ ده بینم، یهک به
 کولانی قه یسه ری پرچ له پیشمه وه یه، ده روم و نایگه مئ،
 ناوه ستم تا نه گه مئ ناوه ستم، تا ده ستم نه خه مه پرچی گولنار
 ناوه ستم، پرچی گولنار هینده لیم دوور نیه، که میکیتر ده ست
 دریزبکه م، په نجه م ده یگاتئ، چاوم چ نابینئ، به پرچی
 گولناره وه یه، زلله یهک وه ستاندمی، ئاگری له چاوم کرده وه،
 چاوه که مه وه پیش زیرنه گه ریکه، ده نگیک:

چما، ئه وه توی!

سه ره ه لده برم، گولییه، نازانم به شیوه یهک گوم:

ئه وه تو له منت دا؟

گولئ گوتی:

ئیره جیی نیه، با برؤین.

بووه دهنگ دهنگ و ههرا، گویم لییه:

دهک دهسته کانت خووش.

چ تینه‌گه‌یشتم، تا له قه‌یسه‌ری هاتینه‌ ده‌ری، بیرم له
زلله‌ی گولئی ده‌کرده‌وه، پرچ و گولنارم بیرچۆته‌وه، لیم‌چ‌ند
باره‌کرده‌وه:

به من بلی ئه‌و زلله‌یه‌ت بۆ له من دا؟

گولئی له‌چاویه‌وه‌ دیاربوو، سه‌ری له‌ پرسیاره‌که‌م
سوورماوه، نه‌یده‌ویست وه‌لام‌ بداته‌وه، دوا جار‌گوتی:

له‌بیرخۆت ببه‌وه، جیگا‌که‌ مه‌یله‌و تاریک بوو، من تا زلله‌که‌م
لینه‌دا‌یت نه‌مناسیته‌وه، دیاره‌ تۆش ئه‌گه‌ر بتناسیبا‌مه‌وه،
ده‌ستت بۆ سینگم نه‌ده‌هینا.

به‌و وه‌لامه‌ی شیت و هار بووم، ئاخر من ده‌ست بۆ سینگی
کچی‌ک ببه‌م، له‌ کویش له‌ ناو قه‌یسه‌ری، دیاربوو گولئی
تیگه‌یشت من ئاسایی نیم، تا گه‌یشتینه‌ گه‌راجی پاسه‌کان،
قسه‌ی بۆم کرد، دلئی دامه‌وه، شه‌رمه‌زاری وه‌ها‌ دایگرتبووم،
نازانم چی ده‌گوت، به‌یه‌که‌وه‌ سواری پاس بووین، له‌ نزیک
مالئی مه‌هاتینه‌وه‌ خواره‌وه، نه‌ده‌بوو به‌و شیوه‌یه‌ له‌ گولئی جیا
ببمه‌وه، چۆن دلنیا‌ی بکه‌مه‌وه‌ ئه‌و ده‌سته‌ی له‌ ناو قه‌یسه‌ری
گه‌یشته‌ سه‌ر سینگی وی، ده‌ستی من نه‌بووه، سویند که‌لکی
نیه، که‌سیک شتی وا بکات، سویندیش ده‌خوات، چ بکه‌م!

هاتم، وردو درشتی پرچ و گولنارم بۆی گئیرایه‌وه، دیتم گولئی
گریا، هیئده‌ی نه‌مابوو باوه‌شم پئیدا بکات، دیتم به شیوه‌یه‌ک
ته‌ماشای ناو له‌پی ده‌ستی راستی خۆی ده‌کات، وه‌ک بلئی
نه‌فره‌تی لئیده‌کات، گوتی:

گولنارت له‌ کوئی بۆ بینمه‌وه!

ویستم پئیبلییم گولنار له‌ کولیز له‌گه‌لمه، ئای له‌و
که‌رایه‌تیه‌ی کردم، گئیرامه‌وه، نه‌مگوت.

چ روژئیکی ئه‌فسوونیه‌یه‌که‌م روژی چوونه‌وه کولیز،
هاته‌وه، ئه‌وسال وازی لئناهیتم، به‌هر ریگه‌یه‌ک بیت رابردوی
بیردینمه‌وه، له‌بن دره‌ختی سه‌ر ده‌رگای لای پرسگه‌که‌ دیتم،
سلاویکم لئیکرد زۆر به‌گه‌رمی وه‌لامی دایه‌وه، ویستم ده‌ستی
ته‌وقه‌ی بۆ دریز بکه‌م، کئیشامه‌وه، شه‌رم، ئای! شه‌رم، گولنار
چ ناسک و جوانه، هر ده‌لئی گولناری سالانی زووه، هی‌بن
داربیه‌که، ورد ته‌ماشام ده‌کات، له‌چاوی دیاره، پئیده‌چیت
شتیکی بیرکه‌وتبیته‌وه، کوره‌گۆججه‌لی به‌سه‌ردا هات، ته‌وقه‌ی
له‌گه‌ل گولناریش کرد، خۆزگه‌ده‌ستی وی ده‌ستی من ده‌بوو،
باشه‌من بۆچی ته‌وقه‌م له‌گه‌ل گولنار نه‌کرد، خۆ زۆر ئاسایی
بوو، له‌گه‌ل کوره‌کانیدیش ته‌وقه‌ی کرد، ته‌وقه‌نه‌کردنی بن

درهختی پیش ده‌رگای کۆلیژ له دلم بووه گری، گریه‌ک مه‌گەر به په‌نجه‌کانی گۆلنار بکریته‌وه .

ئەوسال له هیلانه‌ی فریشتانیش نه‌نیشته‌وه، جیی گۆری، دەمدیت له نزیک کۆلیژ ده‌چوو مایک، ئەویشم چوو، ئەو ناوه چەند ماله ئەمنیکی لیه، پێیدا برۆیت، بگه‌ریته‌وه تووشی به‌لایه‌ک ده‌بیت، گۆلنار جی نه‌ما، ئەو خانووت دیته‌وه! رۆژ دیت و ده‌روا ئەوسالیش ده‌لێی دووباره‌ی پاره، گۆلنار له نیگای له سیمای تالیک، پنتیک رابردوو به‌دیار ناکه‌ویت، بیجگه له دوو نامه بی ژماره‌که، هه‌شت نامه‌ی یه‌ک دوو خه‌تیم به‌ دزیه‌وه خسته جانتکایه‌وه، له سه‌ر نامه‌کان ژماره‌م ده‌نووسی، هه‌ر جاره‌ی شتیک له مندالی له رابردووم بیره‌خسته‌وه:

نامه‌ی 1/

دوو مندال

له خشخشوکی سه‌ر قه‌لاتی لیکدی بزر بوون،

له سه‌ر مناره یه‌کتريان دیته‌وه،

نه‌تده‌ناسین؟

نامه ی 2/

کریمستی ئیستا تامی کریمستی بن داریه که دهدات؟

نامه ی 3/

سهردانی دارخورماکه ت نه کرده وه،

به لام رهنگه له بیرت بیّت له ژماردنی کونه کان گه یشتیینه

کوئ!

نامه ی 4/

مندالیک خۆی هه لکردوه، وا دیاره به هانای مالیکی ناو

لافاهوه دهچئ، دواى نیشته وه به مستیک ورده به ردی رهنگاو

رهنگه وه دهگه پیتته وه .

نامه ی 5/

ئه و جاره له گه لّ تو سواری له یلووک بووم، به پالی پیاویک

به رزیووه، به من با هه ر له ئاسمان بم و نه نیشمه وه .

نامه ی 6/

مندالیک به دزیه وه گه وره بوو،

به دزیه‌وه شووی کرد،

به لّام دوايي گه‌رایه‌وه بۆ مندالی.

نامه‌ی 7/

مانگ سه‌ر بانئیکی به پیخه‌وفه‌وه له باوه‌ش گرتووه،
لاساریک به‌ردیک ده‌گریته پیخه‌فه‌که، به‌رده‌بیته‌وه .

نامه‌ی 8/

له‌و رۆژه‌وه‌ی تۆ بزربوویت، بزرم،

تۆم دیته‌وه، به‌لّام خۆم هه‌ر بزرم،

بلندترین پووشکاخه‌ز منم، بمناسه‌وه .

نه‌یناسیمه‌وه، ئەو هه‌موو نامه‌یه‌م خسته جانتاکه‌یه‌وه،
نه‌مدیت چاویک بگێرێ، نه‌مدیت جارێک له‌ په‌ناوه‌ خۆی بگێرت
و پێیکه‌وێت ئەوه کێیه‌ نامه‌ ده‌خاته جانتاکه‌یه‌وه، گه‌یشتینه
پۆلی سییه‌م، نه‌ گۆلنار ناسیمه‌یه‌وه، نه‌ من زاخم کرد
راستوره‌وان خۆمی پێیناسیتمه‌وه، ئەو کچه‌ بۆ وا له‌ من ده‌کات!
هیچ چاره‌م نه‌ما په‌نام بۆ قورئان برد، گوتم، گۆلنار به‌ هیچ

نه مناسیته وه به قورئان دهناسیته وه، له نامه یه کدا قورئانم
بیرهیئاوه:

کیژئ، تو ده زانی چند قهرداری! چند ساله هه قی
قورئانخوینه کهت نه داوه، هه مه دی قورئانخوین چاوه رییه؟

روژی دواتر بو وه لام سه رم به جانناکه یدا گرت، وه لامی چی
ئه و کچه ده زانی وه لام چیه، دوا جار بیرمکرده وه په نا بو کهر
بیه م، گوتم نامه یه ک ده نووسم پری ده که م له کهر و هه رچی
جوینی پیسه به کهری ده دم، گولنار به هیچ نه هیته قسه، له
جانناکه ی کهر بخوینیته وه، خوئی ناگری و باوکی بیرده که ویتته وه
دیته قسه، ده گری، چهندی کردم وشه ی (که ر) نه هاته سه ر
کاخه ز.

چاره چیه! هاته سه رم بچم له پیشی راوه ستم، هه ردوو
قوئی بگرم به هه موو توانای خوم رایوه شینم و بلیم:

ئه ری تو بو نامناسیته وه؟

چهندان جار به خه یال وام کرد، له خه یالیش هه ر به
بیده نگه ده مایه وه، هه والیک دنیا ی به ره واژ کرده وه، له هه مووی
کردم، له گولنار، له مالن:

پيڙى شهو ... گيرا.

ئەو كوپرە لە وريپنەشدا ناوى منى بە سەر زاردا بى،
دەگيرىم، ھەرچەندە چەندان جار ھەريمان بە يەكترداوه تووشى
ھەرچى بين، ناوى يەكترنەلئين، بەلام ئەشكەنجە بەرد بە قسە
دينى، بە چى دلنيام ئەو نايەتە قسە، من ئيستاش نامەويت
ناوى بيىنم، بە دواى ويدا چەند كەسيكىديش گيران، لەوان
كەسيكيانم دەناسى، پتر ترسام، دەبوو شار جيبييلم و بە چيا
بكەوم، زۆر ھەولم لەگەل خۆم دا راستورەوان خۆم بە گولنار
بناسينمەو، نەمتوانى، شيعرى (خشخشۆكە) كە بو گولنارم
نووسيبوو، لە حەفت لاپەرە نووسىيەو، لە پەراويزى
شيعرەكەش نووسيم:

گولنار،

لەو خشخشۆكەو بەگپرۆو سەر قەلات،

دەستى ھاوار بگرە و برۆنەو جىي خشخشۆكەى مندالى.

خشخشۆكەم داىە كورپى گۆگجەلى پيىمگوت، دواى
حەفتەيەك لە روشتنى من بىدە گولنار، مالاوايىم لە گۆگجەلى

کرد، له مالټم کرد، خه ناوکه که ی گولنارم به نهټنی هیښته وه،
دایکم نامه یه کی بؤ براکه ی نووسی، چوومه مائی گولټی، گوتم:
خوشکټی، ئه گهر دته وټت بویه پیشمه رگه، ده بمه برات و
پیکه وه ده پوین.

گولټی گوتی:

براکه م، من له وټی جټم نابټته وه.

گوتم:

له ناو کومونسته کانیش!

گوتی:

له وټیش.

گولټی چاوی پر گریان بوو، منیشی گریانند، دهستی راستی
نیشانم دا گوتی:

ئو دهسته یه که هه له ی کردووه، ئه ویش له ناو قه یسه ری.

په لاماری دهستیم دا و ماچم کرد، دهستی کټشایه وه،
دهستی چه پی خسته سهر شانم، گوتی:

ئەگەر بۆت دەردەچىت، دەمانچەت دەدەمى .

بە سەر بە بەلىۋە لىۋە لىۋە لىۋە، بە دوودەۋىك كەۋتە
ھەلكەندى بن درەختەكە، دەمانچەى دەرھىنا، گوتى:

ئەۋە ھى پياۋى ناۋ گونىەكە بوو.

بە دەمانچەۋە لەگەل چاوساخىك گەشىتمە بنار.

شەرى براكان راۋەستايە، بە لام خويى براكان ھىشتا ھەر بە
تاشەبەردەكانەۋە دەتگوت قەۋزەيە، چاوساخەكە دەلى:

چ خويىك ۋەك ھى براكوژى نىە، ھەر ھىندە بەردى گرت،
بە بەفر و بارانى دنيا ناچىتەۋە .

چاوساخ ھەستەكات ماندووم و پىم لە دووم نايە، لامان
دايە دەۋ چەمەكە، لەۋ بەرەۋە ژنىك لە ناۋ گياگۆل ھەر سەرى
ديار بوو، دەگريا، كەمىك لە سەرەۋەى ۋى چەند كىلىك ديارە،
نزيكبوۋىنەۋە، ژنە گۆرپىكى لاجەپى لە باۋەش گرتبوو، ئىرە
پىناچىت گۆرستان بىت، سى چوار گۆر بە تەنىشت يەكەۋە،
ئەۋ گۆرەى ژنەكە لە سەرى دەگريا تەۋاۋىك لەۋانىدى دوور بوو،
چاوساخ گوتى:

ئا، بەبیرم هاتەو، ئەو چەند گۆرە لە براکوژی ئەو دواییە
کوژران، بەلام ئەو تاقە گۆرە نازانم، با بپرسین.

ژنەکه گوتی:

خوشکمه، دە دوازده ساله کوژراوه، بەلام هەر وا دەزانم
دوینییە، سالی جاریک لە بنی دنیاوه دیم، گۆرەکهی
دەپەستمەو، خاتون برینیکی تازەیه، خاتون فیهشەکی بۆ
پیشمەرگە دەگواستەو، کهچی پیشمەرگەش بە ناو یەکتەر
وهردهبن.

ئیی، خاتوونی بە فیشەک زگپر، گۆرەکهتم دیتەو، لە
تەنیشت خوشکی خاتون دانیشتم، چەند درەنگ گۆرەکهتم
دیتەو، زووتر با، حەمەدی قورئانخوینم دەهینا سەرت، لە
گۆرپی خاتوونەو گەیشتمەو مائی، خاتوونم دیت بە زگی
پەرەو لە ژورەکهی مام گەپیدە هاتە دەری، بەرمالەکهم،
هەلدایەو، لە بەرمالەکهو گولنار بە دیارکەوت، ئای گولنار
خۆزگە لێرە بای، لە سەر گۆرپی خاتوون، بەلام من نەناسیتەو،
خاتوون دەناسیتەو، مالاًوا خاتوون، درەنگمە.

ژۆر سۆراخی خالە مۆسکۆییم کرد، کەس نەیدەناسی، لەوئ
هەموو ناوی خۆیان گۆرپیوو، ناوی تازەیان لە خۆیان نابوو،

کهس به ناوی کۆن کهسی گاسنه دهکرد، به لام چهندي کردیان
من ناوی خۆم نه گۆرپی، ئه وهش له بهر گولنار بوو، ده زانی کاتی
خۆی هاوار چهند له سهر زاری خۆش دههات، ههر ده بیته بهو
ناوه بمینمهوه، زۆر نیشانهی خاله مۆسکۆییم هه لدا، کهس
نهیناسیهوه، به لام نیشانه ترسناکه کهم لای کهس باس
نه دهکرد.

له بن دوندیکم ده لئیی ئه سپه ههستاوته سهر پاشوو، چهند
بنه داریک به سهر ملیهوه زۆر له بژ و یال ده چن، ئه و دونده به
سهر هه موو دونداندا ده پروانیته، ده لئیی ئیشکگری له دنیا
دهکات، ده بی ههر ئه و دونده بیته که له مائی ئیمه زۆر جار
ده بووه باس، هه وه دونده ئه سپیه کهیه، ئه وهی مام گه پیده
دهیگوت:

یاخیه کان نه وه دواي نه وه سهردانی دونده ئه سپیه که ده کهن
و سهر خه ویکی له بن ده شکینن.

تۆله ستین دهیگوت:

دوندیکه یه ک دوو جار نازانم نه گویم زرینگاوه ته وه نه وه ک
ئه سپ حیلاندوویه تی.

باپیرم راستی گۆ، ئه وه منیش سهردانیم کرد، لیره وه دنیا
دیاره، گه پامه وه ئه و روژانه ی باپم لیره بوو، من به تهنیشت
گولناره وه به پووشکاخه زدا نامه م بۆی دهنارد، له پیر دنیا
وه رسوورا.

هاتمه وه، گولنارم دیته وه، خواستم، شاییه کی هفت شه و
و روژیم گیرا، دایکم سه رچۆپی گرتوه، خوشک و برا شاییه ک
ده کهن چاوی هه موو گه په کیان له سه ره، باپم به پیه ک
پیه کی کرد، گیفارا سه ما ده کات، گولنی چوه دهستی دایکم،
کچیکمان هه یه، کتومت گولناره، پووشکاخه زی بۆ هه لده ده م،
گولنار له به سته که ده په پیته وه، دهنگی ته قه یه ک دئ، گولنار
به رده بیته وه، نازانم نه به ری که وت نه له ترسا خۆی به عه رد
دادا.

ئه گه ر دهنگی فرۆکه نابا، ده گه یستمه گولنار، دوندی ئه سپی
چهند به خه ونه، رهنگ نیه ببورژی خه ون ئاماده یه، چهند
فرۆکه یه ک دوندی ئه سپی داده بیژن، به لام ئه شکه فته گچکه کان
ده مانپاریژن، تۆله ستین ده یگوت:

ئه شکه فتی وای تیدایه هیه چه کیک نایگریته وه.

بوو به سالیك هیشتا نامه‌که‌ی دایکم نه‌گه‌یشتوته براکه‌ی
 هر له کۆله‌پشته‌که‌مه، نامه‌یه‌کم بو مائی نووسی، باسی
 نه‌گه‌یشتنی نامه‌که‌ی دایکیشم کرد، نامه‌یه‌کم بو گولیش
 نووسی، ناردم، ره‌نگه نه‌گه‌یشتبن، وه‌لام نه‌هاته‌وه، له ترسی
 ئاره‌قه و ته‌رپوون تیپم تیپچاوه، تووشم به تووشی خاله
 مؤسکۆییم نه‌ده‌بوو، زۆر له‌وه ده‌ترسام لیم بکه‌ویت و که‌سیک
 بیکاته‌وه، دایکم گوتی:

له دهستی منه‌وه بو دهستی تو، له دهستی تو شه‌وه بو
 دهستی ئه‌وه، چ دهستی نه‌کات.

جاری وا ده‌مببست که کۆمه‌لیک پیشمه‌رگه له و چیا‌یه‌ی
 به‌رانبه‌رمانن، نزیک هر له بن ده‌ستمان، به‌لام گه‌یشتن به‌و
 چیا‌یه چه‌ندان شه‌و و رۆژی ده‌ویست، ریی پیشمه‌رگه وایه، تا
 ده‌گه‌یه چیا‌ی به‌رانبه‌رت، ده‌بی‌ت سه‌د چیا و دۆلی بو ببری،
 ریگات هی‌نده دووربخه‌یه‌ته‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی به ده‌وری زه‌وی
 بسوورپیته‌وه، بۆیه په‌رینه‌وه بو چیا‌ی به‌رانبه‌ر له ده‌ست که‌س
 نه‌ده‌هات، نامه‌که‌ی دایکم له گیرفانه و ده‌یپاریزم.

شه‌وان له دوندی ئه‌سپیه‌وه گلۆپی شاران ده‌لی ئه‌ستیره‌ی
 رژاون به‌لام نه‌کـوژاونه‌ته‌وه و بریسـکه‌یان دئ، به‌ دوا‌ی
 گلۆپه‌کانی قه‌لاتدا ده‌گه‌ریم، دیتمه‌وه، له بنی دنیاوه گلۆپه

قه لاتیه کان ده بیزینه وه، گولنار زوو دهیناسینه وه، ئەو شه وهی
له گهشتی سهفین ده گه راینه وه، له ترومبیله که دا من و گولنار
له پشت تۆله ستینه وه به تهنیشت یه کتره وه دانیشتبووین، له
بلنداییه ک تۆله ستین ئاوپری لیمان دایه وه:

بزانم گلۆپه کانی قه لات ده ناسنه وه!

من و گولنار له جامه که وه تیکه لی گلۆپه کانی شار بوووین،
ئەو زوو دیتیه وه، تا به منی نیشان دا زۆری ویست، ئیستا
گولنار له کوئی بیئم، بۆم ببینیته وه، تا له ریگی گلۆپی
قه لات وه، به گلۆپه کانی گه پره ک به هی نزیک کۆلیژ بکه ومه وه،
له پال دوندی ئەسپیه وه، له تاریکایی چیاوه به دوا ی ئەو
گلۆپه دا ده گه پیم که له ژووری گولنار هه لکراوه .

دیتمه وه، گلۆپه که م دیته وه، ئەها، په رده ی په نجه ره که
لادراوه، هه وه گولناره به جلکی خه وه وه له سه ر پشت
راکشاه، چه ند له راکشانی بن دار خورماکه ده چیت، به لام بی
من، چه ند له راکشانی سه ربانی به ر تریفه ی مانگه شه وه ده چیت،
به لام بی میرده که ی، چۆن بیگه می، دهستم گه یانده ده رگا
کلپه، هه لیکی باشه با له دهستی نه دم، پیویسته به نه رمی
له ده رگا بدهم، ده لئی دهستم مردووه ناجوولی، هه ر چۆن بوو
جولاندم، له ده رگام دا .

نۆۋەچەوانم بە بەردىك كهوت، تومەز من لە سەرچىچكان
خەوم لىكەوتوو.

برسىتى، تىنوۋىتى، ماندوۋىتى، نەخەوتن، شەپ و ھەلات
ھەلات خەيالى گولناريان لە سەرم دەرنەدەکرد، لە شەپك بە
ھۆى گولنارەوہ برىنداربووم، لە بن بەردىكم تەقە دەكەم و
تەقەم لە سەرە، ھەستدەكەم مردن نزيك بۆتەوہ، دەمرم و
گولنار نابىنمەوہ، لە بن بەردەكە لە مردنى خۆمەوہ گولنار بە
رئوہیە، ھەستدەكەم بە سەرمەوہ راوہستايە، سەرھەلدەبىرم
ھەوہ، گولنارە كریمستى بە دەستەوہیە، دەست درىژدەكەم،
برووسكىك لە قۆلم دەوہستى، چ برووسكىك! خوینم دیت،
كەوتم، دیتە بىرم پيشمەرگەيەك ھاتبوہ بن پىلم، نازانم، لە
كوئى ئاگام لە خۆم بىرا، بەلام كاتى ھۆشم ھاتەوہ بەر، چاوم
كردەوہ، پياويك بە سەرمەوہیە، لە دەستەكەى ئيمە نيە، بە
نامۆى نابىنم، ردینى بستىك دەبوو، داوى سپی زۆر تىكەوتبوو،
ئەو پياوہ كىيە، دیتوومە، گوتى:

دكتۆرەكە دەلى: بىرىنەكەت، سووكە، بەو زووانە

چاكدەبىتەوہ

گوتم:

دهلئی تو دهناسم .

گوتی:

رهنگه، بهلام من ناتناسمهوه .

رهنگه هه و بیټ، دهنگی ئهوه، بهلام شیوهی گۆراوه، چاوی
زۆر له چاوی ئهوه دهچیت، گوتم:

+تو خوشکیکت نیه ناوی شیرین؟

-شیرین! تو هاواری شیرینی؟

باوهشی پیمدا کرد، ماچارانی کردم، پرسیاری
کۆلهپشتهکه م کرد، له پشت سهرم بوو، نامهکه م دایئ،
خویندیهوه، گریا، منیشی گریاند، چهند هه زنده کرد بزانه دایکم
چی بۆنوسیهوه، نه ئهوه گوتی و نه من پرسیم، خاله مۆسکۆییم
شه لینیکی جوان دهشلهلی، له رووم نه هات، پرسیاری
شه لینه که ی بکه م، له باره ی نامه که وه ته نها هینده ی گوت:

ئای! پیش سال و نیویک ئهوه نامه یه نووسراوه .

گوتم:

زۆر سوڤراخم کردی، به هۆی ناو گۆرینتهوه، نه مدیتییهوه .

حهفته هات و چوو، قۆلی چهپم ههر پیچراوه، ئازاری زۆره و
نیشانهی چاکبوونهوهی پیوه دیار نیه، دکتۆریک تازه له
مۆسکۆ هاتبۆوه، تهماشای قۆلمی کرد، گوتی:

پیویستی به نهشتهرگه‌ری ههیه .

خاله مۆسکۆییم، دلنیای کردمهوه که خهم نه‌بیّت و
چاره‌یه‌ک ده‌بینیتهوه، دیتیهوه، به دزیهوه منیان ناردهوه شار،
به ناسنامه‌یه‌کی تازهوه له‌گه‌ل ژن و پیاویک چوممهوه ئه‌و
خه‌سته‌خانه‌یه‌ی کاتی خۆی بابمی لئ نه‌شتهرگه‌ری کرا، پیش
بردنم بۆ ژووری نه‌شتهرگه‌ری ژنه‌که چرپاندی به گویمدا:

بزانه، تا له‌و خه‌سته‌خانه ده‌چیه ده‌ری، من خوشکتم، ناوم
نارنجه، ئه‌و پیاوه‌ش (رۆسته‌م)ی می‌ردمه .

سه‌رم بۆی له‌قاند، تیگه‌یشتم، چه‌ند چه‌زنده‌کرد دایکم و
باوکم و خوشک و برا و گیفارام له‌ سه‌ر بان، نازانم بۆ له‌وئ
بیری گولنارم نه‌کرد .

گویم لئییه :

باشه، باشه، هاتۆته‌وه هۆش .

زۆر ھەولمدا تا چاوم ھەلئینا، نارنج بە سەرمەو ھە بوو،
بەزەھەکی زۆر شیرینی بۆم کرد، لە بەزە دایکم دەچوو، زوو
منیان لە خەستەخانە دەرھینا، لە ژووریکم کەس نابینم، ژنیکی
بە سالدئا چوو، بە روویکی خۆشەو ھە چەند جۆرە خواردنیکی لە
پیشم دانائو گوتی:

کوپم ئەگەر پێویستت بە سەر ئاو بوو، کەوچکیک لە
گەنە کە بدە .

بەزەھەکی کرد و دەرگای لە دواى خۆی داخست، شەو دەرنگ
نارنج و رۆستەم پەیدا بوونەو، نارنج زۆر روو بە پیکەنین بوو،
پیکەنینی لێدەباری، دەستی بە قسەى خۆش کرد، رۆستەمیش
ھەر پێدەکەنى، نارنج بە پیکەنینەو ھە گوتی:

+ئەرئ پیماننالی گولنار کئیە؟

بە سەرسامیەو ھە گوتم:

گولنار!

نارنج بە پیکەنینیکی شیرنترەو ھە:

ئا، ئا، گولنار، لە کاتی بەنجەکە ھەر گولنار گولنارت بوو،
خیزانتە، یان دەزگیرانت .

گوت:

هیچیان .

نارنج وهک بلّی له پرسیاره که ی په ژیوانبووبیته وه،
پیکه نینی نه ما، داما، داوام لیگردن که ئەگەر بکریت، هه والیک
بگهیه ننه مالمان و بیانینم، به لام رۆسته م، تیگه یاندم که هر
ئەو شهو ده بیته له شار ده ریچم، چونکه زمان دراوه و شتیک
ئاشکرا بووه، مالّه و مالّ به دوا ی برینداردا ده گه ریژن، زۆری
نه برد، دوو کهس هاتن، پیش رۆیشتنم، داوام له نارنج کرد
نامه یه ک بگهیه نیته دایکم، به شیوه یه ک گوتی:

سه ر چاوم .

ئەگەر شه ر م نه کردبا چاوم ماچ ده کرد، پینوس و
کاخه زی هیئا، نامه که م نووسی، پیاوه کان تیگه یشتن که بو
ساتیک پیویسته به تهنی جیمبھیلن، له ژوره که چونه
ده روه، تهنه نارنج مایه وه، به وردی ناو نیشانی مالی خۆمانم
دایه نارنج، له بیرمه ئەوه شم گوت:

هر به داربیه که کۆلانه که ببینه وه، هر به دارشقه قی بن
داربیه کهش بابم بناسه وه .

گەيشتمەوہ ئاقاری دوندە ئەسپيەكە، خالە مۆسكۆيى بە
 گەرانىك رۆيشتبوو، ئەو پياوہ نہ نہزۆكى نہ شەلين ورەى
 دانەبەزانديبوو، ھەميشە لە گەران و شەردا بوو، ئەگەر لە
 شەرىك بەشدارى نہ كرايە، پيىوابوو بە ئەركى سەر شانى
 ھەلنەستايە، دواى چەند ھەفتەيەك قۆلم ئيشى نہ ما، بەلام
 ھيزى كەم تىدابوو، ھيچى پى ھەلنەدەگىرا، تەنگى جوان بو
 رانەدەگىرا، مانگ ھات و چوو دەست لە كزى دەدا، ئىستا
 كلاشىنكۆف ھەلناگرم، تەنھا دەمانچەكەى گولم لە بەر
 پشتينە، نامنيرنە شەرەكان، بەلام نہ چيئە شەپيش، شەر خوى
 دى، شەرى ئاسمانيش ھەر بەسەرتەوہيە، خالە مۆسكۆيى كە
 بەو شىوہيە منى ديتەوہ، زۆر خەفەتى خوارد، بيستمەوہ لە
 ھەولى ئەوہيە بمنيرتە مۆسكۆ.

عەسرانىكى درەنگە لە بن كەپرىكم پاش كەمىكىدى سىبەرى
 سەرى ئەسپە دونديەكە دەگاتى، جا جيگەيەك ھەيە لە
 رۆژھەلات و رۆژاواوہ، ئەگەر بو چەند ساتىكىش بى، نہكەويئە
 بن سىبەرى دوندى ئەسپيەوہ، لە بن كەپرەوہ بە دەم چايە و
 جگەرەوہ پيئەدەچوو چووبىتمەوہ خەيالەوہ، گويم لە حيلەى
 ئەسپ بوو، حيلەيەك نەيدەبريەوہ، حيلەيەك چيا و چيا، دۆلاو
 دۆل دەرپويشت، خودايە ئەو حيلەيە ھى چ ئەسپيەكە لە كوئوہ

دئ، سەر هه‌لده‌بپم ئه‌سپى دوندى پتر هاتۆته سەر پاشوو،
ته‌واو قيتبۆته‌وه، ئىستا نا ئىستا به‌ پشتدا ده‌كه‌وييت، خودايه
دوندى ئه‌سپى نه‌كه‌وييت، ده‌نا دنياى بن خۆى ده‌خات، وه‌ك
ئه‌وه‌يه ئاسمان بكه‌وييت، ئه‌سپ له‌ حيله‌ ناكه‌وييت، حيله‌ى
ئه‌سپ خۆشه‌، هه‌ميشه‌ هه‌زم له‌ حيله‌ كردووه، به‌ منداليش
له‌گه‌ل گولنار گويمان له‌ حيله‌ى ئه‌سپ ده‌كرد و لاساييمان
ده‌كردووه، جارێك خانزاد گوپى له‌ حيله‌ى من و گولنار بوو،
رووى له‌ من كرد:

هه‌ردووكتان جوان ده‌حيلينن، به‌لام حيله‌ى تو هه‌ر ده‌ليى
ئه‌سپه‌كه‌يه .

نه‌ترسابام، به‌ يادى مندالى ده‌محيلانده‌وه، ترس، ترس
دايگرتم، خودايه چى رووده‌ات، شاخ چۆن ده‌بى بحيلينى،
چۆن ده‌جوولئ!

ده‌مه‌وى له‌ ناو حيله‌ى ئه‌سپيه‌وه بانگى هاوړپكانم بكه‌م،
زمانم به‌سترا، نازانم چه‌ندى برد حيله‌ وه‌ستا، ته‌ماشاده‌كه‌م،
ئه‌سپه‌ دوند، چۆته‌وه بارى پيشووى خۆى، له‌ سيماي
هاوړپكانمه‌وه ترسم خوینده‌وه، كه‌س قسه‌ ناكات، كه‌س نالى،
ئه‌رى ئه‌و حيله‌يه چ بوو، منيش هيجم نه‌گوت.

زۆرى نەبرد دۆلەكان پېرپوون لە بارستايى گەورە گەورە، لە
 ھىچ نەدەچوون، دواى كەمىك شىۆھى گورگى ئاسنننن
 وەرگرت، لە زمانيانەوہ ئاگر دەرەچوو، دەرختەكان ئاگرىان
 گرت، ھەلاتىن، ھەلكشايىن سەرەو ئەسپى دوندى، دەبىنم
 ھاوپىكانم تەقە دەكەن، منىش ھەر چۆنىك بوو ھىزم دايە
 دەستە ھىز تىدا نەماوہ كەم، دەمانچەم سواركرد و گوللەيەكم بە
 گورگەكانەوہ نا، تەواو ھەلكشايىن، گورگە ئاسنننەكان،
 كشانەوہ، نا لە جىي خۆيان مانەوہ، بەلام دياربوو ماندوونە و
 تواناي سەرکەوتننن نى، پشوويكمان دا، سەر ھەلدەبىن، لە
 ئاسمانى چياكان ماري ئاسننن جليتبازيان دەكرد، لە زمانيانەوہ
 ژەھريان دەرشت، لە دووربينەوہ دەبىنن، ژەھرەكە بە سەر
 دەرختا بکەوئت يەكسەر دەيكاتە خۆلەمىش، دەبىنن بە سەر
 بەردا دەرژى، بەرد دەتوئتەوہ، دەبىنن دەرژىتە ناو كانىەوہ
 دواى كەمىك ئاوەدەما، پتر ھەلكشايىن، مارەكان نزيكبوونەوہ
 و ژەھر دەرژىنن، تەقەمان كرد، ھەلۆستەيەكيان كرد، بە دەم
 تەقەكردنەوہ گەيشتىنە بن گەردنى ئەسپەكە، مارەكان پەرتەيان
 كرد.

خالە مۆسكۆيىش بە ھەندىك ئازووقە و دنيايەك ھەوالى
 ناخۆشەوہ پەيدا بوو:

ئاوايى چىيە لە دەشت و چيا نەما، ئەوھى زوو ھەلات،
دەرچوو، ئەويدى لە زىل بارکرا بەرھوھ بيايان، ژەھرېک بارى،
بالتدھىھىكى بە دنياوھ نەھيشت، درەختېک نەما پەلک دەرکات،
بەر بدات، ھەموو ولات بگەرپييت نە ئازھەلە کيويەک نە مالىھک
نابينيھوھ .

لە بن گەردنى ئەسپى دوندى گيرساوينەوھ، وەرزەکان
دەژميرين، ناوھ ناوھ ھەندېک بزر دەبن، بە ئازووقەوھ دېنەوھ،
من واقورپماوم، حيلەى ئەسپەکە ھى ئەوھ نيھ باس نەکرئ،
کەچى جگە لە حيلەکە قسە لە ھەموو شتېک دەکرئيت، سەيرە
کەس حيلەى بېرنايەتەوھ وەک ئەوھى ھەر نەيانبيستبئيت،
ھەموو دەلئين:

ئەسپى دوندى پەناگەى ياخيانە و کەس دەستى ناگاتى .

بەلام من لئى دەترسم، بە خۆم نەوھستام، گۆتمە خالە
مۆسکۆبى:

تۆ قەت گۆيت لەو دوندە ئەسپە بووھ بحيلئىنى؟

گۆيى بە پرسىارەکەم نەدا، گۆتى:

خەمى دەستت نەبيت، ھەر لئيرە دەرچين، چارەى دەکەين .

چیدی حیلەم نەکردهوه پرسیار و هەولمدا لەبیر خۆمی
ببەمهوه، بەلام لە بیرناچیتەوه، لەو رۆژانە زۆر بیرم لە بابم
دەکردهوه حەزمدەکرد ببینم و لێی بیرسم:

تۆ که گویت لە حیلە ی ئەسپەکه بوو، کارەساتی بە دوادا
هات؟

لە بلندیای دنیاوه وەرزهکان دەژمیرین، زستانان هیندە
بەفری لێدەکهویت، تا هاوینییش دەمیڤیتەوه، بۆیه کانیهکانی
پایزانییش باوهشیک ئاویان لە بەر دەپوات، بەوهی باشه دار و
باری زۆره، دەنا زستانان گورگیش ناتوانی لێی بژیت، من
چاوێکم هەر لە سەر دەستمه، زۆر خەفەتی لێدەخۆم وا بە بەر
چاومهوه خەفته دواى خەفته بێ هیژتر، لاوازتر دەبیت و هیچ
چارەیه کیشم نیه، دوور نیه بە دەردی پێی بابم بچیت، بە
دەردی چاوی باپیرم بچیت، بە دەردی هینهکهی خالم بچیت، لە
نزیك پاشووی ئەسپەکه داربەپروویکی بە سالدای چوو ههیه، تا
تۆ دەلێی ئەستور ئەستور، ناوی کلۆره، جیی دانیشتنی دوو
سێ کهسی لێدەبیتەوه، دار بەپوو تا سەر کلۆره، ئاسمانی لێوه
دیاره، بەلام هیشتا لە چەند جییه کهوه لق و پەلکی ژیاڤی
پێوهیه، بەهاران چرۆ دەکات، هاوینان ناو داربەپوو که پری منه،
هەر هاوین نا، بەهار و پایزانییش دنیا باران نەبیت، زۆر سەرما

نه بېت، ده چمه ناو داربه پووه وه، هر به هوی منیشه وه تهوری
 دهستی هاوړپیکانم لئی نزیکنه که وتنه وه، داربه پوو مالی منه، زور
 جار له ناو دار به پوو له سهر پشت راده کشیم، له چوکم بو
 خوارئ له ده رییه، به کونی داربه پوو که تا سهر تر بکه ویت
 باریکتره، ته ماشای ئاسمان ده که م، ئاسمان له و کونه وه هر
 هینده ی بنپیاله یه ک دیاره، ئه و کورپی منی له مالی نارنجه وه
 گه یانده وه بن گردنی ئه سپه دوندیه که ناوی فریا بوو، بووه
 نزیکترین هاوړپیشم، ده یگوت:

من که له و کونه وه ته ماشای ئاسمان ده که م، هه سته ده که م
 ژیان زور بهر ته سکه، تو چون ده توانی هینده له و بهر ته سکیه ی
 ژیان پروانی؟

من ده متوانی، بایی ئه و بنپیاله ئاسمانه ئومیدم به گه پانه وه
 بو ئاوه دانی و روونکی نه مابوو، ئومیدم به ژیان نه مابوو، له بن
 بنپیاله ئاسمانه که بیست و یه ک کۆپله شیعرم نووسی، ناوم نا
 بنپیاله یه ک ئاسمان، هه ندیکانم له سهر زگی داربه پوو له دیوی
 ناوه وه هه لکۆلی بوو، هه ندیک له هاوړپیکانم که به سهر دان
 ده هاتنه لام، ده یان خوینده وه به لام به دلیان نه بوو، زور جار
 شه وانی مانگه شه و که مانگ به پپی به تا قی ئاسمانه وه تریفه ی
 به سهر ئه سپه که دا ده پزانده، ده چومه بن بنپیاله ی ئاسمانه وه،

به نیازی ئه وهی مانگ له و ئاسمانه گچکه وه ببینم، مانگ
نه ده هاته ناو دار به پوووه وه، مانگ له له دار به پوووه وه هه لئه هاته
و هه لئه هاته.

له و رۆژه وهی گولنارم له کۆلیژ به جیهیشت تا ئه و رۆژه ی بۆ
دووم جار گویم له حیهی ئه سه په که بوو ئه گه هه له م
نه کرد بیست، نزیکه ی پینج سالیک له ته مه ن رۆیشت، دوور له
گولنار، دوور له که سوکار دوور له رووناکی دوور له دنیا،
ته مه ن رۆیشت، ئه و سالانه سالانیک بوون، بچ یاده وه ری!

له و جیهانه ی به فر ره شبۆته وه، گیا سه ری دهره یناوه، هه تاو
له دهریه، خاک هه لمی لیه ه لده ستی، هه لمیک بوئی دانوله ی
لیدی، له زاری ئه شکه فنیک که له دووره وه له پنتیکی ره ش
ده چیت به بن گه ردنی ئه سه په وه، دانیشتووم و به ده نگیک هه ر
خۆم گویم لیه گۆرانی نائومیدان ده لیمه وه:

له پاش مه رگم له پاش مه رگم

چ فایده یه شین و گریان ...

ئو گۆرانیه هی ئه و پیاویه زۆر شه وان له په نجه ره یه که وه
به دیار قه لاته وه به ده نگیک ده تگوت له بای سه ر رووباره وه
هه لیکردوه، (له پاش مه رگم) ده تگوته وه، ئه و پیاوه مشکوی

ناوه، به لّام له لای نائومیدان به له پاش مهرگ ناوی رۆیشتووه،
 له بن گهردنی دوندی ئه سپیه وه گۆرانی له پاش مهرگمی له
 پاش مهرگ ده لّیمه وه، ئه و گۆرانیه سه ره تای هه یه به لّام که
 ده ستپیکرد بئ کۆتایه، حیهلی ئه سپه که نه با دوایی نه ده هات،
 حیلاندى، دیسان دوای دوو سالّ و ئه وه نده ئه سپ حیلاندىه وه،
 به لّام حیهلی ئه و جارهی نه رمتره، ناسکتره، حیهلی ئه و جارهی
 زۆر له حیهلی گولنار ده چیت، له ئه شکهفت دیمه ده رئ، له بن
 گهردنی ئه سپه که دوور ده که ومه وه، ده بینم دیسان ئه سپ
 هه ستاوته سه ر پاشوو، یالی ده لّی پرچی گولناره به با
 ده شنیته وه، لمووزی خه ریکه ده گاته ئه و په له هه وره ی تاق و
 ته نیا به تاقی ئاسمانه وه یه، له حیهله ناکه ویت، حیهله یه ک هیند
 به گیانم خۆشه هه زده که م تا رۆژی دوایی هه ر حیهلی بئ،
 ده بینم هه موو خۆیان به ست و له چیا دابه زین، به بزنه رئ و
 رچکه کاندای شوپبووینه وه بۆ دۆله کان، چاو ده گپرم، ترسام
 گورگه ئاسنینه کان په یدا بنه وه، دیار نین، سه ر هه لده بپرم،
 ئاسمانیش ماری ئاسنینه پیوه نیه، مۆسکۆیی به منی گوت:

تۆ جارئ لیره بمینه وه .

خۆی بالی گرت، له بن به ردیک پشوویکم دا، به قسه م
 نه کرد منیش به گه لّ که وتم، گه یشتینه ده و ریگا و جاده کان، له

بەر نمەى باراندا گوټم له حيلهى ناسكى ئهسپه، له ئاوهدانى
نزىكبووینهوه، گۆپهكان بانگمان دهكهن، من ئىستا له نزىك
ئهو چاىخانهيه م كه له گهه ل بايم و گولنار چايه مان لى خواردهوه
كه له زارى بايم به تامترين چايه بوو، حهيف داخراوه .

ته قوتۆقه، زۆر ههولياندا نهچمه ناو ته قوتۆقهوه، به قسم
نه كردن، به ته نىشت فرىاوه ته قه ده كه م، كلاشىنكوڤم باش بو
راناگيرىت، به لام كوالم نه دا و سوارى ده كه م و دههاويژم،
دهمانچه كهى گوليشم هه ر له بهر پشتىيه، فرىا زوو زوو فرىام
ده كه وئى، خه لك به ژن و پىاو و منداله وه به دار و بهرد و
دهستى رووته وه رژاونه ته جاده وه، چهند دارلاستىك به
دهستىك دىت، ئاى دارلاستىكه كه م! رهنگه ئىستا دهستم تواناى
راكيشانى دارلاستىكى تىدا نه ما بىت! سه رى دارىك ده بىنم
چه قۆيه كى گه و رهى ده م پانى لى به ستراره، ده لى شىره
ده برىسكىته وه، خودايه كى ئه و چه قۆيهى به رزكردۆته وه! گولم
بىر كه وته وه، دلم ده لى گوليه درم به خه لكه كه دا، له چه قۆكه
نزىكبوومه وه، نه مگوت! گولى جه مه دانىه كى له مل ئالاندووه،
هيشتا منى نه دىتووه :

به دهنگىكى بلند گوتم:

من وازم له دارلاستىك هىنا، تو چه قوت هه رماوه؟

ناسیمیه‌وه، باوه‌شی پیمدا کرد، ده‌مانچه‌که‌م دهره‌ئینا و
گوت‌م:

ها، ئیستا نۆره‌ی ده‌مانچه‌یه .

گولئی گوتی:

سوپاس، له کاتیکی باش تووشت بووم .

گولئی هه‌والی مالمانی پیبوو که باشن و به‌لام له جیی
خویان نه‌ماون، ناو‌نیشانه تازه‌که‌ی دامی، دوی هیوربوونه‌وه‌ی
شار به مالی که‌وتمه‌وه، له ساتی دیتنه‌وه‌ی مالی حه‌په‌ساوی
گرتمی، تا دوی گه‌رانه‌وه له هه‌لاتنه گه‌وره‌که‌ش حه‌په‌ساوی
به‌رینه‌دام، له نزیک پردی گامیشان له باوه‌شی مالی
دانیشتبووم که‌چی نه‌مده‌زانی له کویم و بو له‌ویم، نه هیزی
پرسیارکردنم هه‌بوو، نه وه‌لامی پرسیارانم ده‌دایه‌وه، که‌م که‌سم
ده‌ناسیه‌وه، دایکم ده‌سته هیز تیدانه‌ماوه‌که‌می به سینگی
خویه‌وه ده‌نا، بام ده‌ستی له ملم ده‌کرد، گیفارا و خوشک وبرا
له ده‌ورم بوون، به‌لام وه‌ک بلئی له ناو دراوسیکان دانیشتبم
ئه‌وها بووم، نازانم چ ده‌ردیک لئیدا‌بووم، له هه‌لاتنه‌که ئه‌وه‌ی
که شار سه‌راپای شار تاق و لوق نه‌بی خوی به کولی خویدا دا
و باریکرد، گرتیه‌که‌ی روونم نایه‌ته‌وه پیش چاو، له هه‌موو ئه‌و

وەرزه‌ی که له بن گەردنی ئەسپە دوندیەکه‌وه دابەزیم و
 گەیشتمە‌وه مائی و بە شارە‌وه بارمان کرد و هاتینه‌وه، دەنگ و
 رەنگیکی وام لا نیه تا نیشانی بده‌مه‌وه، بیلیم‌ه‌وه، له‌وه‌رزەدا
 نه هاته سەرم سەردانی دارییه‌که بکه‌م، نه گۆپی مام گە‌پیده
 و خانزدا، نه‌سۆراخیکی دیداره شیتم کرد، نه‌چوومه مائی
 گولیش، دیتە بیرم پەرژین به کراسیکی گولگولیه‌وه که له
 کراسه‌که‌ی دایکم ده‌چوو، هات باوه‌شی پیمدا کرد، دیتە بیرم
 خالە مۆسکۆبی باوه‌شی به بابدا کردبوو، هەردووک ده‌گریان،
 دیتە بیرم گولێ هاته مالمان بایم به پێیه‌که‌وه له بەری هه‌ستا،
 له کاتیک له بەر که‌س هه‌لنه‌ده‌ستاوه، دیتە بیرم هه‌لاتین، دیتە
 بیرم هاتینه‌وه، دیتە بیرم له کۆلانی مۆسکۆ کورپکی سیما
 خۆلوی ده‌تگوت ئیستا له خۆله‌وه هاتوو، بانگمیکرد،
 نه‌مناسیه‌وه، ده‌ستی ته‌وقه‌ی هی‌نا و گوتی:

ده‌لێی نامناسیه‌وه؟

لێ‌یوردبوومه‌وه و نه‌مناسیه‌وه، به‌ده‌نگ نه‌مناسیه‌وه،
 باوه‌شی پیمداکرد و گریا، به‌فرمی‌سک ناسیمه‌وه، براده‌ری
 مندالی به‌فرمی‌سک ده‌ناسریته‌وه، هه‌ر ئه‌وه فرمی‌سکانه بوون که
 به‌ردی کورپه‌ گولینداره‌که‌ی پێی رشت، هه‌ر ئه‌وه فرمی‌سکانه بوو

که چاریک له سهر درهنگ هاتنه پۆل زلله یه کی له روومه ته
سیویه کانی دا، فرمیسک سوورتری کردن، هه وه، گوتم:

یوسف، ئه وه موو سووراییه ی روومه ته کی بردی؟

یوسف فرمیسکی سپی:

کونه فیرار، هاوار، چوار سالی ناو کونه فیرار.

ئه وه کوپه ی له کونه فیراران رهنگی خوئی گرتبوو، گوئی:

من له ترسی جاشان چوار سال له کون، له تاریکی خوئی
ژیا، که چی ئیستاش روژ هه ر روژی جاشانه .

هینده و ته واو، ئه وه ورزه بو یاده وه ری هه ر هینده ی به ر دا .

لیروهه ش من له (من) بیزار بووم، مامۆستای گیپرانه وه
ده یگوت لیی بیزار ده بیت! ویستم بو (ئه وه) بگه ریمه وه، به لام
په نام بو (تۆ) هینا، ئیدی لیروهه من ده بمه تۆ، هاوار تۆیت .

دوای گه پانه وه، دوای ئه وهی شار هاته وه شار، وازت له چه کداری هیناو له هاوریکانت دوورکه وتیه وه، مالتان چۆوه لای داربیه که، ئوخهیش داری، ئه وچارهش تۆی هینایه وه سه ر دنیا، وهک جاری گۆرین به دیتنه وهی داری له دایکبوویته وه، به دوای دیداره شیتدا گه پرایت، له جاده و کۆلانه کان له دوای گه پرایت، پیش نیوه پۆیه ک له مزگه فتی حاجی له قله قه که دیتته وه، له جیی ده زنوێژه لگرتن پیاویکی ریش هاتوی سه ر قۆنی شه پوآل له چند جی دراو، دهوی به به لوعه وه نابوو، زوو ناسیتته وه، دهستت گرت، له پیش ده رگاکه له تهنیشتی دانیشتی، زۆر قسه ت له گه لی کرد، گوپی لینه گرتی، قسه ی له گه ل خۆی ده کرد، پالیکی پیوه نایت و گوتی:

غارده، توپ هات.

رۆیشت ...

سه ردانی دارخورماکه ت کرد، هیی! دارخورمات نه دیتته وه،

زۆر گه پرایت نه تدیتته وه، له دایکت پرسی:

دایه، به دارخورماکه نه که وتمه وه .

دایک گوتی:

دارخورما! له گه ل هاتنه وه ی ئیوه نه ما .

نه مانی دارخورما ئازاری دایت، تۆ ده تویست ته ماشای ئه و
کونانه بکهیت که له گه ل گولنار ژماردتان و نه گه یشتنه کۆتایی،
له بن داربی نابیه وه، تا دئ ههست به ته نیایی ده کهیت، نامویی
له گیانت چه که ره ده کات، هه ر کۆتریک، بالنده یه ک له
داربیه که وه هه لده فریت، پتر ههست به دهسته پاچه یی خۆت
ده کهیت، خولیای فرین له سه رته، خه یال هه لته گریت،
ده تباته وه چیاکان، ده گه یته وه ئه سپه دوندیه که، له فرین
ناکه ویت، چلیکت نیه بو نیشته وه، هیلانه یه ک نیه بو
حه وانه وه، رهنگه هیلانه ی تۆ هه ر گولنار بی، تۆ له بن
داربیه کهیت و نانیشیه وه، ئه گه ر تۆ له ستین یان گیفارا رسته یه ک
نه هاویژن، تۆ به زه وی ناکه ویته وه، تۆ له ستین جار جاره
ده ته ینیته وه لای حیه ی شاخه که، به لام هیچی تیناگه ن، گیفارا
له بیریه تی تۆ له پووشکاخه ز بلن دترین بوویت و کهس
نه تده گه یشتی، به بیریه ده ینیته وه که تۆ له ستین له تۆش
بلن دتر بووه، به لام گیفارا وه ک بللی باوه رناکات، خولیای
پووشکاخه ز له سه رت ده گه ری و ده ته وی له وه رییه وه بفریت، به

بەر چاوی گیقاراوه پووشکاخه ز هه لده دهیت، به سه ر مائی
جارانی گولناردا فری، گه یشته تاقی ئاسمان، پارچه کاخه زیکت
له دهسته، گیقارا ده لئ:

ئه وه چی ده کهیت؟

تو به پیکه نینه وه ده لئیت:

گورانیه ک ده نیرمه ئاسمان.

نووسیت و

(تاکه ی دانیشم له سای داری بی

تاکه ی بیچیزم ده ردی غه رییی)

ناردت.

گیقارا ده لئ:

چیت نووسی و بو کیت نارد؟

وه لامت نه دایه وه، قسه ت به لایه کیدیدا برد.

هر ئه و ساله چوویته وه کولیز، وه ریانگرتیه وه، له پۆلی
سییه م دانیشتییه وه، هه یف له جیی خوی نه مابوو، بارکردنی

كۆليژ بۇ تۆ دەتگوت كۆستە، ھىيى، ھاپوئۆلەكانت لە چاوتۆ
چەند مندالّن، ھەندىك لە مامۆستاكەن لە تەمەنى تۆن، گولنار!
ھەوالى گولنار لە كى پىرسى، گۆگجەلى لە كوئى بىينىەو،
بزانى كاتى شىعرەكەى دايى، چى گوت! ئاي گۆگجەلى!
حەفتەى يەكەمە، لە راپەو كە كچىكى رەشتالە بەرەو روت
ھات، ناسىتەو، چاكۆچۆنىەكى گەرمى لەگەل كرىت، پەريزە،
دەستەخوشكى گولنار بوو، لەو قوتابىانە بوو كە وەك
دەيانگوت بە پىرسىارەكانى، مامۆستاي شەرمەزاردەكرد،
ھەمىشە كىتەبى بە دەستەو بوو، لە گەفتوگۆى ھىزى و ئەدەبى
كەس بارى نەدەبرد، تۆ يەك دوو جار گەفتوگۆت لەگەل كرىو،
خۆزگەت دەخواست گولنارىش وەك وى با، قۇناخىك لە پىش
ئىو، بوو، گوتى:

زۆر خۆشچالّم دەتەينمەو، تۆ كە لە چىا ھاتىەو رىزى
زۆرت لام ھەيە، من ئىستا لىرە مامۆستام، ھەر ئىشىكت ھەبوو،
لە وانەكان ھەر ئاستەنگىكت ھاتە پىش، بە من بلى، بە چاوان
بۆت دەكەم.

سوپاست كرد، دەست لە سەر سىنگ كەمىك بۆى
چەمىەو، ويستت ھەوالى گولنارى لىپىرسى، شەرمەتكد،
نەتپرسى.

نازانی حفته یان مانگی چندهم بوو، دهزانی
 تاقیکردنه وه تان هه بوو، وانهی مامۆستایه که کاتی خوۆشی وانهی
 پیتگوتوو، جاریک له سهر فولکلۆر له گهلی تیکگیرایت، ئی،
 خه ریکی وه لامدانه وه یت، پرسیاره کان هه ر ئه و پرسیارانه که
 پیش به چیا که وتن دهیئانه وه، نه ئه و دم نه ئیستاش
 نازانی وه لامیان بدهیته وه، به هه ر شیوهیه که وه لامی ئه و
 پرسیارانه بدهیته وه هه له یه، وه لامی ئه و پرسیارانه له کتیبیکی
 گچکن، کتیبه که ت هه یه، پیشتریش هه تبوو، به لام به تو
 ناخویندریته وه، نیو لاپه ره یه کی لی ده خوینی وه ژانه سهر
 ده گریت و فری ده ده یت، ئی، ئاگات لئی مامۆستایه کیدی دی،
 مامۆستای پرسیار گران ده چیته ده ری، دواي که میک سهرت
 هه لبری و له رووخساری مامۆستای تازت پوانی، ئای!

چاوت ره شکه و پیشکه ده کات، یان به دیار پرسیاره وه
 خه وتوویت و خه ون ده بینیت، گولنار! هه وه؟

که س نه ناسیه وه گولنار ده ناسیه وه، ئاگات له پینوس و
 کاخه ز برآ، له گولنار ده پوانیت، هه ستیکرد لییده پوانیت، چهند
 جاریک تیچاوی دایتی، هه ستیکرد ده تناسیته وه، به لام نه هات به
 لاته وه، هه ر وه ک خوویه تی، هیچ نه گۆراوه، هه ر گولناری بن
 داربیه که یه، هه ر گولناری کۆلیزه، کات ته واو و چیدیت بو

نەنوووسرا، لە و کاتەى کاخەزى مەيلەو سپىت داىە دەستى،
گوتى:

بەخىر بىيەوہ .

نەزانى چۆن گوتت:

سوپاس .

چ قسەيدى نەکرد، لە پۆل ھاتىە دەرى، ئىدى گولنار
مامۆستاتە، ديارە ھاوارى سەردەمى کۆليژ دەناسىتەوہ، بەلام چ
پىناچىت لە بارەى ھاوارى بن داربىەکە لە يادەوہريدا دەنگىک
رەنگىک مابىتەوہ، ھەر دەبىت پىبکەويت داخوا شىعر ونامەکەى
خويندۆتەوہ يان، نا، رۆژىک لە پىش ژوورەکەى خۆى پرسىارى
چەند برادەرىکت لىيکرد لەوانە کورەى گۆگجەلى، پرسىت:

نازانى چى بە سەرھات؟

کەمىک دام:

کورە شەبەکە دەلىي! ئەدى لەگەل تۆ بزر نەبوو؟

لەگەل تۆ بزر بوو! ئاى گۆگجەلى بە شىعرەکەى تۆوہ داخوا
کەوتە کونجى چ بەنديخانەيەکەوہ! شىعرى خشخشۆکەت فەوتا،

نه تپاراستبوو، لیږه و له وئ چهند رسته یه کت له بیرماوه، به لام
 بایی نه وه بیهته وه شیعیر، هه سته ده کیت گولنار به ران به رت
 زور سارد و سره، به ته نیشته تدا وه ک ماموستایه کی لووت به رز
 تیده په ری، ده ورو به ری خوئی نابینیت، ده بیت تو سلای
 لیبه کیت، نیستا نه و ماموستا و تو قوتابی، قوتابیه کی دست
 گوجه، چ سه و دایه کی خاوه! ماموستا گولنار له پولدا ره قه،
 حه زناکات قوتابی زور پرسیار بکات، پیناچیت زانیاری زور
 بیت، له ساتی راقه کردنی بابه ت زور جار له گه ل خوئی دژ
 ده که ویته وه، که سیش ناویری دست هه لبری و قسه یه ک بکات،
 له سه ر ساده ترین جووله قوتابی ده کاته ده ری، جوینیش
 ده دات، هه رگیزیش پینا که نی، جار جار ه بزه یه کی شیرین
 ده کات، هه ر قوتابیه و به جوریک له تووره یی ماموستا ده دوا،
 قوتابیه ک ده لی:

جگه له تووره یی هیچی پینیه، پیناچ چوار کتییی
 خویند بیهته وه .

قوتابیه ک:

قهیره یه، تووره یی نه دیتنی دنیا به سه ر نیمه دا هه لده ریژیت .

دهتویست بَلّی، هیئندهی من بزائم دوو میردی کردووه، نا،
چۆن قسهی وا دهکهیت!

گولنار لای تۆ هر جوانه، به دزیهوه، ئاگای لیئنه بیئت لیی
دهروانیت، کاتی له لای تهخته ره شه که راده وه ستی، ده لیی
شۆره بیه، له دم و لیوی دهروانیت، هیئند جوان رهنگی
کردووه، ده لیی کریمستی خواردووه، چاوهکانی، ئای له
چاوهکانی! ئەو چاوانهت له ناو داربه پرووه که خسته کوپله
شعیریکه وه، هر ده بیئت بوئی بخوینییه وه، دلنیایت گوئی لهو
شعیره بی، چاوی خوئی ده ناسیته وه.

به هاره، کۆلیژ له وهرزی شیعر و چیرۆکه، تۆش
ده خوینییه وه، گولنار که م دیته دیداری شیعره وه، بویه داوات
لیکرد له کۆرپه کهی تۆ ئاماده بی، به لیینی دا ئەگه کاتی هه بی،
دی، هۆلیکی گچکه یه، کاتی خویندنه وه یه، چاو ده گپیت گولنار
دیار نیه، له ریزی پیشه وه شه ش هفت مامۆستا دانیشتون،
گولنار له ناویان نیه، چاو ده گپیت، چاوت له سهر کورسی
کورسی راده گپیت، گولنار نیه، نه هاتووه، داتنابوو، له سهرهتا
چاوه که بخوینییه وه، شیعریکیدیت پیش خست، چاوه پپیت
گولنار بی، ئەوجا چاو بخوینییه وه، به نابه دلی ده ستت به
خویندنه وه کرد، چاویکت له سهر شیعر، چاویکت له ده رگایه،

شيعری (له پووشكاخه زدا دهركه وت) يشت خوینده وه، گولنار هر
 دهرنه كه وت، شيعر شيعر پيش (چاو) دهكه ويت، چاوی گولنار
 هه لنه هات، ئیدی نوره ی چاوه، له رسته ی یه كه می چاودا،
 چاوت به هۆله كه دا گپرا، چاویك رایكیشایت، ته ماشای كچه كه
 ده كه يت گولنار نیه، به لام چاوه كانی چاوی ئه ون، دیاره گولنار
 خوی نه يتوانیوه بیت چاوه كانی نارووه، سه د سوینده خویت
 ئه و چاوانه چاوی گولنارن، چاوه كان به بی ترووكان به پپی
 لیٹ دهرپوانن، تۆش چاوت ناترووكینیت، به وه ی باشه
 شيعره كه ت له به ره و پیویست به ته ماشاكردی په ره كاخه زه كه
 ناكات، بۆیه نه له خوینده وه ی (چاو) دهكه ويت، نه له
 ته ماشای چاو، چاوه كان وهك بلپی ده یانزانی شيعری (چاو) بۆ
 وین، پتر دهگه شان وه، هه ستده كرد، برژانگه كان درژده بن، لیٹ
 نزیکه بنه وه، ده بنه تیر و دهورت ده دن، تۆ هه وكه كه وتوویته
 ناو ئه ستیره ی به تیر دهور دراو، خۆت راده ستکرد، تۆ كه وتیت،
 به چه پله ریژان هه ستایته وه، ئه وه چه بوو خودایه! چاوی گولنار
 چه دهكات له كن ئه و كچه، كچه به به رده متدا له هۆله كه چووه
 دهرئ، چه جییه کی له گولنار نه ده كرد، به لام چاوه كانی چاوی
 وی بوون، كه وتیه گومانه وه، چۆن ده بیت چاوی دوو كه س
 كتومت چاویك بن، ئه دی ئه گهر به ژن و دم و لیو و په نجه و
 قژی دوو كچه هه موو جییه کیان له یهك چوو، رۆیشتن، قسه،

ئەودەم چى! نا شتى وا نيه، نەبووہ دوو کەس لە ھەموو شتیک
لە يەک بچن، ئەگەر نالئیت چاۋ ھەبیت، شتە لیکنزیکەکان
وہک يەک ببینیت .

دوای کۆرەکە گولنار ھەر باسیشی نەکرد، نەگوت،
نەمتوانی بيم، نەگوت، چیت خویندەوہ، ھیچ، وەک بلئی ھەر
نەیزانیبی شیعرت خویندۆتەوہ، تۆش چیت نەگوت، تەماشایەکی
چاوت کرد، ریک ئەو چاۋە بوو کە بە کچیکدا نارەبوویە ھۆلی
شيعر خویندەوہ .

ھاوینە، گرانیەک داھاتووہ، مام گەپیدەش بە گرانیی وا
تیننەپەریوہ، راو و رووتیکە نان لە دەستان دەرفینن، خالە
مۆسکۆبی زۆر ھەولیدا بچيەوہ بارەگا نەچوویت، لە نزیک
سینەما لە سەر شوستە لە سەر تەنەکەيەک دانیشتوویت و
جگەرە دەفرۆشیت، لە تەنیشتیشت فریا بە دیار تایت و
سابوونەوہیە، باب و برا ھەولیان لەگەلت دا دانیشیت و کار
نەکەیت، برا دەمیکە وازی لە خویندن ھیناوە، خوشک خویندنی
تەواو کردووہ، گیفارا وەک تۆ قوتابیە، دووسى جار گولنارت
دیت، پۆشتە و پەرداخ بە بەردەمتدا تیپەپى، تۆی نەدەدیت،
تۆش خۆت پیشانی نەدەدا، جاریکیان پاکەت و جگەرەت بە
جیھتیشت و بە دوایدا چوویت، کلاویکی گەرە کە لە ھی

سەپانی دەچوو لە سەرتە، ئاوپیش بداتەو نائناسیتهو،
 دەروات و لە دووی نابیهو، لە نزیک ئەو شوینەى ئەگەر گولئ
 نەبا شوفیرەکان دەیانکوتایت، لایدا کۆلانیک، لە سەرى
 کۆلانەو دیتت لە دەرگایەک چوو ژوورەو، بەویدا رەت بوویت،
 دەرگاگەت دەست نیشانکرد، سى دەریە، رەنگەکەى شینیکى
 کالە، خانویكى خوشە، پڕ لە داروبارە، چەند جاریکیدی دیتت
 هاتەو ئیرە، ئیرە مالى گولنارە، بەلام لەو ماله نە هاواری
 میرد دەبینیت، نە دایكى، نە براکەى، ئەوانەى دەیانبینیت
 کەسیان نائاسیت.

وەرزى خویندن هاتەو، حەیف ئەو سال گولنار مامۆستای
 تۆ نیه، بەلام هەر لە کۆلیژە و جاروبار دەبینیت، بەلام هیندە
 ساردە هی ئەو نیه کەمیک لای راوەستیت و دوو قسە بکەن،
 سووکە سلاویکتان هەیه و بەس، بەلام دلت هەر ترپەترپەتى
 بۆى، حەزەدەکەیت هەمیشە بە دواوہى بیت، هەمیشە لیتهو
 دیار بیت، زۆر جار لە سەرە کۆلانى مالیان بۆ دیتنى، خۆت
 دەگریت، جاریک لەو جارانه ئەویش تۆى دیتت بە بزەیهکى
 واتادارەو سلاویكى کرد، وەک بلئى تیگەیشتبیت کە تۆ بە
 دواوہى، تەریقبوویتهو، ئارەقەت کرد، لە شوینى خۆت رەق
 بوویت، ئەگەر سلاویک نەبا هەر لەوئ دەمایتهو.

سلاوھكە، زاوا گچكەلەيە، تەنكە ردینئىكى ھىشتۆتەوہ، ئەو كۆرە لەمىژە دەناسیت، بەلام ھىندە برادەر نین، پتر سلاوى دوور بە دووریتان ھەيە، ئىستا مالىان لە سەرەوہى كۆلانى مۆسكۆيە، دوو قۆلى ھاتن، لە رىئى زاوا گچكەلە گۆتى و نەبىرپەوہ، بەلام تۆ ھىچى لىتئىنەدەگەيشتى، چى دەگۆت! ھەلە لە زمانى ويە، يان لە گوئى تۆ؟ نازانیت، بەلام لە ساتى لىك جىابوونەوہ رەستەيەكى روونى گۆت:

كوشتن و خو كوشتن بنى نايە، سى كەس ھەيە دەبىت يەكيان بكوژى.

نزيكبوونەوہ، لەپەر لە ھەوشەي مالى يوسف كلىپەيەك وھاوارىك پىكەوہ بەرزبوونەوہ، كۆلان رزايە ھەوشەوہ:

ھاوار، يوسف خوى سووتاند.

مەسینەيەك بەنزين و دنكە شخاتەيەك، يوسف بو خوى برەدوہ، دەلین: يوسف رچەشكىنە، پيشە وي لە شار خۆسووتاندن چەكى ژنان بوو، بەلام يوسف كرىدە چەكى پياوانەش، كى زانى يوسف بوچى خوى سووتاند؟! نامەيەكى تايبەت بە خۆسووتاندنەكەى لە دواى خوى جىھىشتبوو، بەلام كەس ھىچى تىنەگەيشت، كەس نەبوو ئەو نامەيە نەبينى،

دەروونناس، كۆمەلئاس، جادووباز... بەلام كەس هېچى
لېتەلنە كړاند، هېشتا پىرسەى يوسف ھەلنە گىرابوو، ھەوال ھات
ژنەكەى زاوا گچكەلە خۆى كوشتووہ .

جار جارە بە يادى جارائەوہ لە بن داربەكە دادەنېشيت،
بابت ھەر خەرىكى تەزىيە، جار جارەش سەردانى بارەگای
كۆنە برادەرەكانى دەكات، پياوہ ھەمەدانىكە بە كۆلاندا دى،
سووكە سلاو دەكات، بەلام ديارە نىوانيان ھىندە خۆش نىە،
دايك ھەر ناىەوېت ببىنيت، بەلام لەگەل برا بەينى خۆشە، باب
تەزىيەكى زەردى كارەباى بە دەستەوہىە، ئەوېش تەزىيەكى
دنك گەورەى كەسكى دەستكردى بابت ، باب دەلى:

ھەلەى خۆم بوو، بۆم درووستكرد .

ئىستا خەرىكە لە گەرەكى ناوى ئەو دوو پياوہ دەگورئ،
خەلكانىك بە تەزىيە كەسك و تەزىيە زەرد ناويان دىنن، بەلام
گولئ ماوہىكە ناوى ناون يەك پى و يەك چاو لە زارى گولئوہ
كەوتنە سەر زارى مندانائىش، بەلام نەزانرا لە زارى كئوہ
نەزۆكى پياوہ مۆسكۆبەكە كەوتە زارى كۆلانەوہ!

گولئ ناوہ ناوہ دىتە مالتان، لەگەل بابت زۆر تەبا نىە،
قسەكانيان ناچىتە دلى يەكترەوہ، گولئ بۆ تۆ ئارامىە، رۆژى

ئەگەر دوور بە دووریش بېت نەيبينيت دەلئى شتتكت
بزرکردووه، رۆژيک گولئ گوتى:

تۆرهى منە بچمە چيا، دەپۆم.

بە سەرسوورمانەوہ گوتت:

چياى چى! ئىستا كەى كاتى بە چيا كەوتنە!

گوتى:

بۆ من ئىستا تافىهتى، چيا گاسمدەكات، لەوانەيە لە پەكەكە

جىم ببىتەوہ.

گوتت:

ئەگەر وەك پيشوو بن، زەحمەتە.

گوتى:

تاقيدەكەمەوہ.

تفەنگەكەى خۆت كە خستبووتە قەدى نوينهوہ و نووستبوو،
داتئ و گولئ بزر بوو، بە رۆيشتنى گولئ پتر تەنيايى دەورى
دايت، سەردانى گۆرستانت كردهوہ، بە گۆرى مام گەپيدە و

خانزاد که وتیه وه، همه دی قورئانخوینت دیته وه، پرساری
جه بارت لیکرد، گوتی:

له جاران گه وره تره، ئیستاش ده توانیت من و تو به گرتن
بدا، نابینی له ته له فزیون له دوی کئی ده پروات!

نه تدیتبوو، دوی زانیت چند گه وره یه، شه له ی
شامینۆکفرۆشیش دیت دوو سه د چه کدار به دوایه وه و وه زیر
بوئی ده چه مایه وه، براهی خانزادیش ناسیه وه، روژیک
به پرسیکی گه وره به ره وه یه ک چه کدار وه هاتنه ناو کولیز،
براهی خانزاد به ده مانچه ی رووته وه به دواوه ی بوو، له
به رخۆته وه گوت:

رهنگه هر به وه ده مانچه یه خانزاد کوشتییت.

له وه ده مه گولنار لیته وه نزیك بوو، هاته سه رت بللیت، تو
براهی خانزاد ناسیه وه؟ تاهوواه، وا تو ناسیته وه، ئه وه
ده ناسیته وه!

خویندنت ته واوکرد، ده سته تال ده سوورپیته وه، له ژاوه
ژاوی شار ته نیایی ده تیچیته وه، چه ته نیاییه کی ترسناکه، بو
هر لا ده چیت ته نیاییه و ته نیایی، جاروبار بو ه لاتن له
ته نیایی ئیواران په نا بو ئه و یانه یه ده به یته که ئاوی که سک

وسۆر، ئاوی یادگاری لیوه دیاره، له باخچهکه له پهنایهک
 داده نیشیت، نه تیشکی گلۆپ دهیگریتته وه نه تریفه ی مانگ، به
 چاره گیك عهره ق که ده لئی گیراوه ی نهفته گرپک له ته نیایی
 بهرده دهیت، تا پیکی یه که م ئاوا ده کهیت زهمه ته، یانه بو تو
 پیش پیکی یه که م باره گایه، مهیدانی که رانه، گویت لئی جاش
 و ئه من و پیشمه رگه پیشمه رگایه تی خویان ده گیرنه وه، گویت
 له زه ره زه ره، دوا ی پیکی یه که م چیدی گویت له زه ره زه ره،
 پیک بو تو ئاوه دانیه، یادگاریه کان به سه ر شانی یه کتردا دینه
 سه ر میزه کهت، گولنار له دره خته که ی سه رته وه پرچی
 شو رده کاته وه، چه زنا که ییت که س له ئاوه دانیت بکات، هر
 که سیک بیته سه ر میز ته نیایی له گه ل خوی ده هیئیت، جارپک
 زاوا گچکه له ش هیئای، ته نیایی و زور شتی هیئا، یه که م چاره
 له یانه بیبیینیت، له میزه که ی به رانه رت دانیشتبوو، تو له دوا
 پیک بوویت، میزه که ی خوی به جیهیشت و به پیک و
 سلاویکی گریاناویه وه، هات و دانیشت، هه ندیک منگه منگی
 کرد، تینه گه یشتی، پاش که میک به ده نگیکی روون گوئی:

شتیك هه یه ده بیئ به که سیکی بلیم، زور له دوا ی ئه و
 که سه گه رام نیستا دیمه وه .

گویت:

ئەو كەسە كىيە؟

پىكەكەى ھەلقوراند و گوتى:

تو

من! باشە بو من؟

چارەگىكىدى بانگكرد و بى پرس بو توشى تىكرد، گوتى:

ژنەكەم خوى نەكوشت، كوژرا.

گوتت:

كى كوشتى؟

خانزادات بىركەوتەو، زاوا گچكەلە بە دەستەكانى چاوى
خوى شاردهو و ھەناسەيەكى قوولى ھەلكىشا، ھەناسەيەك
ئەگەر جگەرەيەكى تازە داگىرساوى بە لىوہو با، دووكەلى
پىوہنەدەما:

من كوشتم.

گوتت:

تو! بوچى؟

زاوا گچکه له فرمیسک و عه ره قی تیکه ل کرد و وای
گی پرایه وه:

دره ننگ زۆر دره ننگ زانیم خه جی پیش ئه وهی بیته ژنی من
په یوه ندی له گه ل کورپک هه بووه، کورپه ناسیاریشمه، پیکه وتم
چوونه ته باوهشی یه کتریشه وه، ئیدی دنیا م له پیش چاو تاریک
بوو، چه ندی هه و لم له گه ل خۆم دا له بییری خۆم ببه مه وه،
ئه وهی رویداوه پیش من بووه، نه متوانی، رۆژ دوا ی رۆژ پتر
خه م ده خوارد و به رقدا ده چووم، رقه که م به رانبهر خه جی یه،
به رانبهر کورپه که یه، یان له خۆم، چه ند جار هاته سه رم خه جی
ته لاق بده م، نه متوانی، چۆن ته لاقی بده م، خه لک نالین
بوچی؟! هه ر جارپک ئه و کورپه م ده دیت ئۆقره م نه ده ما، ئیدی
هاته سه رم بیکورم، په ژیوانبوومه وه، هاته سه رم خۆم بکورم،
ده ستم نه چوو ه خۆم، هاته سه رم خه جی بکورم، ده له رزیم،
ئیدی بریارم دا یه کیک له و سئ که سه بکورم، کوشتم، خه جیم
کوشتم.

زاوا گچکه له له پر مه ی گریانی دا، تو زۆر پرسیار هه بوو
لیبکه یه ت، به لام ئه و به زۆر پارهی میزه که ی داو رویشته و
گوئی له هیچ پرسیاریکی تو نه گرت و ئیدی نه تدیته وه.

دەستت رۆژ دواى رۆژ له كورتى دەدا، چەند دكتۆرت
 پيكرى، بە لاش بوو، خويندنت تەواو كرد، بە دەستىكى گۆجەو
 لە جادەى پشتى مالى گولنار، لە بن درەختىك، كتیب و كۆنە
 گۆشاران دەكپى و دەفرۆشەو، دوكانى ناسيارىكت لە وێه،
 شەوان دەتخستنه دوكانەكە يەو، جیگاكه هیندە سەرە رى نیه،
 مەیلە و چۆلە، ئەگەر بازارپشت كز بێت، بۆ تۆ ئیترە باشە، تۆ
 توانای (هات پۆلیس هات) و راكه راكت نیه، ئەو ساتانەى
 پۆلیس دەكەوتنه وێزەى دەستگێر و عارەبانەكان، هەموویان
 بەرەو جادە و درەختى دلنەوايى دەهاتنەو، تۆ ناوت لەو
 درەختە نابوو درەختى دلنەوايى، لە وێه جاروبار گولنارت
 دەدیت لە جادەكە دەپەرپەو، لەو هەموو جارە تەنها جارێك
 لايدا، سلاویكى ساردى كرد، چاویكى بە كتیبەكاندا گێرا، بى
 مالاویى رۆیشت، زۆر توورە بوویت، چوویتە بارەكەى بەرانبەر،
 خواردتەو، قەت هیندەت نەخواردۆتەو، مەست، دیتە بىرت
 هاتیه دەرى، دیتە بىرت ناسيارىك دەستى خستە سەر شانته و
 گوتى:

پێویستە بچیهو، شتێك لە مالتان روويداوه.

راچله کیت، نازانی چون گه یشتیه وه کۆلان، گه رهک هه مووی
رژاوه ته کۆلان، چیه؟ چ بووه؟ کهس وه لام ناداته وه، خوشک
باوه شی پیتدا کرد و گوتی:

براکه م، گیفارا کوژرا، برا کوشتی.

یه کهم فیشه کی براکوژی تازه له مالی ئیوه ته قی و گیفارا
له خوین گه وزی.

به دوای ئه و فیشه که وه و له سییه م روژی پرسه، جه باری
قورئانخوین به گه ره کی یک قورئانخوینی چه کداره وه، له گه ل
هیزه که ی شه له ی شامینۆکفرۆش تیگگیران و له گه ل هه ر ئه لّاهو
ئه کبه ری یک په نجه ره دیته خواری، خشت به رده بیته وه، دووکه ل و
قیژه پیکه وه به رزده بنه وه، داربیه که بالنده یه کی پیوه نه ما،
قیامه ت هه ستا، زۆری نه برد ته زبیح که سک و ته زبیح زه رده کان
له کۆلانی به ربوونه گیانی یه کتر.

برا خووی بزر کرد، دیسانه وه دایک ره شی پۆشیه وه،
خوشک ره شی پۆشی، په رزین شیوه ی شیرینی گرته وه، گوپی
گیفارا له نزیک گوپی مام گه پیده و خانزاده، زۆر هه ولتدا،
بزانیته برا بوچی گیفارای کوشته، چون دهستی تیچوو،
ئیسشاش نه گه یشتیه بنجوبنه وانی کوشتنه که.

گيفارا ڪوستانڪه پرزهى لئبريوى، دهستت هيچ ناگريٽ، له مالىٰ ديار نه بي، له ناو گورستاني، له گورستانيشه وه بو ژووره كهت، له سهر پشت راده كشيى، چاوت له پنٽيڪ دهبرى، بي جووله، هيڙى هه لگرتنى جگه ره كهشت نيه، بيدهنگ بيدهنگ، ديمه نيكي ترسناكه، خوشك هه ميشه به دهورته وهيه، دايك دئى باوهشت پيدا دهكات، باب دئى، به لاشه، نه چوويته بيدهنگيه كى واوه به قسهى ئه وانه بيٽيه قسه، چند مانگيڪ وا مايتوه، ئه گهر توپه كه نه با، به سال وا ده مايتوه .

زرمه يهڪ چياش زرمه ي واى به خوڻيه وه نه ديتووه، له گه ل قيزه ي دايكت، له گولله سووڪتر گه يشتيه هه وشه، لايه كى هه وشه روخواوه، دايكت له سهر ده رگا له جيى خوڻى به پيوه وشك بووه، ناجوولي، غارت دايى، له باوهشت كرد، هيٺاته ژوورئى، بي هه ست و خوسته، باب گه يشتئى، دهست له له شى ده گيرئى، نيه خوڻن نيه، خوشك جامه ئاوڻيڪ دئنى، تو له بهر خوٽه وه ده لئيت، به س دايكم هيچى لئى نه يهت، بيدهنگي ده شڪيٽم و تيڪه ل ژيان ده مه وه، باب ئاوه كه ي پيدا دهكات، دايك چاو هه ل دئنى، ده لئى:

ڪوا ئيوه له ڪوڻن؟ ماون !

دایک ههستاوه، له و تۆپه وه براكوژی چووه قۆناخێکی
 ترسناکه وه، چه ته و ریگر به مۆله تی فهرمیه وه به شار
 وه ریوون، چه کیان به سه ر مندالاندا دابه شکرد، له کۆلانی
 مه شقی چه کیان ده کرد، په نجه ره ی مالانیان ده کرده نیشانه،
 قاتوقپی شاری گرته وه، وا نه با، تۆ هه لئه ده ستایته وه، به
 که لینی تفته نگه کانه وه، خۆت ده گه یانده جاده ی مزگه فتی حاجی
 له قله قه که، له قوربینیک به دیار زه مبیله یه ک هیلکه وه
 داده نیشتی، که ده بووه ته قو تۆق خۆت ده دایه په نا، خۆت
 ده گرت و هیلکه به تالت لینه ده کرد، پیده چوو له حاجی
 له قله قه که وه ئازایه تی وه ربگریت، ئه و به رگه ی شه ر و ته قو تۆقی
 گرتووه، هیلانه و شاری به جینه هیشتووه، تۆش هیلکه
 به جینه هیلای، ئه و هیلکه ده کات تا دنیا دنیا یه له شاردا له
 سه ری مناره ی مزگه فته وه به وه جاغروونی بمینیتته وه، تۆ هیلکه
 ده فرۆشی تا له برسان نه مریت و بمینیتته وه، له و گرانیه ش دلت
 نه هات خه ناوکه ی گولنار له بن خۆلئ ده ربینی بیفرۆشی، له و
 ناو ته قو تۆق و فرکان فرکانه ی بازاردا، پتر بیرکردنه وه ت لای
 هیلکه کانتته، لای کرپاری هیلکه یه، زوو بیانفرۆشیت و به چه ند
 عانه یه که وه بگه رپیتته ماله وه، له خه یالی هیلکه بوویت، که وتیه
 به ر سیبه ری ژنیکه وه، له سیبه ره که ی دیاره، عبا به سه ره،
 چاوت که وته سه ر پیی، نه علیکی درابوو، ده سه ته کانی که

هیلکه یان هه لده بژارد، ماندوویتیان پیوه دیار بوو، سهرت
هه لبرې ناسیته وه، ئه و چاوی له سهر هیلکه کانه و تو نابینی،
هه وه، ده میکه نه تدیتووه، به لام جوان دهیناسیه وه، دهستی به
به رکی که وا کۆنه کهیدا کرد و پارهی بو راگرتی، تو که میک
دامای، گوتت:

+ لیگه پئی، با له سهر من بیئت.

- له بهرچی! ده مناسیت؟

+ ئا، سهر ده میک، مالمان له کۆلانیک بوو...

ژنه هه ندیک لیت وردبۆوه، هیلکه کانی داناوه، وهک بللی به
سهر خۆدا شکابیتته وه، بیدهنگ خزی، رهنگه تفه که ی
بیرکه وتبیتته وه، به یان رویشت و تۆش به دیار هیلکه وه
جگه ره یه کت داگیرساند.

ئه ورۆش ده چیتته وه بو هیلکه فرۆشتن، به لام ئه ورۆ روژیکه
له ته مهنی تو نه بووه نه ده بیته وه، روژیکه هه لایرده یی،
ئه وه ی تو دیتت و بیستت، بو ههر که سیکی بگپیریتته وه باوه
ناکات، دنیا روو له گهرمیه، له سهر هیلکه کانتته وه چاوت لییه
له سهر قه لاتته وه چند چه ته یه ک له وانه ی له دووره وه هاتبوون،
خهریکی نیشانه دانانه وهن، ئه وانه په نجره ی باله خانه یه ک،

تایه‌ی ترومبیلایک، عه‌لاگه‌ی ده‌ستی ژنیک ئه‌و شتانه‌یان ده‌کرده
نیشانه، به‌لام ئه‌و جاره توّ به چاوی خوّت دیتت، حاجی
له‌قله‌قی سه‌ر مناره‌ی مزگه‌فت په‌له‌واژیووه، له‌و ساته
هوشه‌یه‌ک یه‌ک به جاده هات و هه‌موو خه‌لک خوئی لادا،
هوشه‌یه‌ک هات و که‌س نه‌یزانی چیه، هوشه‌یه‌ک له‌چ
هوشان نه‌ده‌چوو، به‌مردنی حاجی له‌قله‌ق نه‌تتوانی چیدی به
دیار هیلکه‌کانته‌وه دانیشیت، له‌دووکانی ناسیاره‌که‌ت دانا و
هاتی، مه‌رگی حاجی له‌قله‌ق توئی برده‌وه مندالی، توئی
گه‌یانده‌وه گولنار، ئه‌و روژه‌ی حاجی له‌قله‌ق له‌گه‌شتی
دووردریژ ده‌گه‌پایه‌وه، دایکی گولئی زۆر جار ده‌یگوت:

هه‌ر جلکیکی جوان به سه‌ر رسته‌وه بئی، حاجی له‌قله‌ق بو
منداله‌کانی ده‌بات.

گولنار به‌ده‌م غاره‌وه:

حاجی له‌قله‌ق مار هات

ماری زه‌نگول دار هات...

تو نه‌تده‌هیشت ته‌واوی بکات، ده‌تگوت:

گولنار وا به‌غار هات.

گولنار ده گه يشته وه حه وشه ی خو یان نه گهر جلكی به سهر
رسته وه با، لییده کرده وه، مه رگی حاجی له قله ق مندالیتی
گه رانده وه، گولناری هی نایه وه ته نیشته، نه وه ده مانه ی حاجی
له قله ق له گه شتی دوور بوو، تو و گولنار به پرسیری (حاجی
له قله ق که ی دیته وه؟) سهری مام گه ریده تان خواردبوو، نه ویش
ده یگوت:

ری حه جی دووره، منیش کاتی خو ی که چومه حه جی
هینده م پیچوو، حه جی نه وه له هی منیش دوورتره .

له بیرته تو و گولنار ده تانپرسی:

حاجی له قله ق که ده چیته بنی دنیا یی، چون مالی خو ی
ده ناسیته وه؟

مام گه ریده ده یگوت:

هه موو که س مالی خو ی پیده زانیته وه، پیویسته نیوه ش
ریتان بکه ویته هه ر کو ییه ک مالی خوتان پیبراننه وه .

له بهر خو ته وه ده لییت، ئیدی حاجی له قله ق، ناچیته
حه جی .

له بن په ژینى باخى شار، سهرت هه لېرې، گولنار به
 کراسيکى سوور و ته نووره يه کى ره شه وه له پيشته، پرچى
 کردو ته وه، ده لى به مانگه وه دابه زيوه، ليوه کانى هيند
 سووره لگه رابوون کريمستيان ليده چورا، چاکوچونيتان کرد،
 وهک جار ان نيه، گه پموگورپه کى پيوه دياره، به لام له
 سيمايه وه دياره وهک پيشوو بى ياده وه ريه، گولنار گوتى:

ئىستا خه رىکى چى؟

ويستت بللى هيلکه ده فروشم، گيراته وه، گوت:

هيچ، تيدده سوورپم.

ويستت بللى، نه تزانپوه، گيفارا به ده ستي برا کوژرا،
 نه تگوت.

ئه وه ت گوت:

حاجى له قله قه که کوژرا، ئيدى جلکى که س له سهر رست
 نارپينى.

گولنار چ گوتى به و قسه يه نه دا، روښت، چه ند هه زنده کرد
 پيښکه نى، پينه که نى و روښت، تو له جى خوت پشتت به
 په رښنه که دا، ماوه يک بوو، ئه گه ر جار و بار دنا بيرت

لینده ده کرده وه، به لام نه و دیتن و چاکوچۆنیه، تازهی کرده وه،
کریمستییه که ده لئی ئیستایه، ماچی شیرینی شیعره که ت
بیرکه وته وه، خوژگه ت خواست به مندالی له بن داربیه که
ماچیکی لیوی گولنارت بکردایه، بووه ی هه ر به زار نا، له
دلّه وه و له گه ل هیمن دیره شیعره که ت بگوتایه ته وه:

به مندالی له لیوی ئالی تۆم نه ستاندوهه ماچی

به پیریش له زه تی نه و ماچه شیرینه م له بیرناچی

پشتت به په رژینه که داوه و ناجوولیت، نه گه ر دیدار نه با
هه ر له جیی خو ت ده مایته وه، به دهنگی گه وه:

خه لکینه حیزب حاجی له قله قی کوشت.

یه که م جاره دیدار رسته ی خو ی بگۆرئ، له وه ته ی شیت
بووه، ته نها رسته ی:

غارده، توپ هات

ی ده گوته وه، به لام حاجی له قله ق پئیگۆری، له پیش چاوت
چه کداریک پیلی دیداری گرت و زلله یه کی توندی خیاندى و
گوتی:

ئەمە چى ئەلئى تۆ؟

دیدار بە دەنگى بَلندتر گوتیەو، چەكدارهكە تڧەنگى
لپراکیشا تۆ غارت دایى و گوتت:

لۆ وا لەو شىتتە دەكەیت؟!

چەكدارهكە بە توورپەيى:

واى لى ئەكەم و زیاتریش، چى تۆیە؟

تۆ گوتت:

برادەرمە .

چەكدارهكە بە پىكەننىكى تالەو:

وا دياره تۆش شىتتى ...

دەستت جولاند تا پشتە دەستىكى لە ناو دەوى گىرىكەیت،
بىرتكردهوہ كه دەستىك شەپرى دوو دەست و تڧەنگى بۆ
ناكرىت، بۆیە نەرمیت كپشا، دیدار هەلات، تۆش بە لۆژلۆژ رىي
مالىت گرتەبەر.

ئەو رۆژە رۆژىكە هەلاوئىردە، هەر لەو رۆژە بىرارتدا ئەگەر
وہك دیدار بە جادە نەكەويت، سەرھاتى خۆت بنووسیتەوہ و

ناویشی لئینی کریمستی، له سه‌ری کۆلانی پێشانی مائی
گولنار، دایکی گولئ رایگرتی، گوتی:

نامه‌یه‌کی گولئت بۆ هاتوووه.

نامه‌که له شیوه‌ی چوکلئتیکی گه‌وره‌یه، هیند توند
پنچرابوو، به‌دانی‌ش بۆت نه‌کرایه‌وه، په‌له‌ت کرد زوو بگه‌یته
مائی و بیخوینیته‌وه، له‌سه‌ر ده‌رگای حه‌وشه‌ دایکت ده‌لئ:

میوانمان هه‌یه، ده‌زانی کئ؟ گولنار.

سه‌رسامانه ده‌لئ:

گولنار!

دایکت ده‌لئ:

ئا، گولناری خۆمان، ئه‌وه‌ی براده‌ری منداڵیت.

له‌شوینی خۆت چه‌قیت، له‌به‌ر خۆته‌وه ده‌لئیت:

باشه‌ من تازه‌ گولنارم له‌بازار دیت، چی نه‌گوت، چۆنه

هاتۆته ئیره! تیناگه‌م، چی رووده‌دات!

دایکت هه‌ستیکرد شله‌ژاویت، گوتی:

دهی جاری برۆ ژووره کهی خۆت، خۆت بگۆره .

به لام تۆ چووینه لای میوان، ژووره که که میک تاریکه، ئای،
کوا گولنار! ژنیکی ره شپۆشی لاواز سی مندالی به دهوره وهیه،
ههستایه وه، چاکوچۆنیتان کرد، به حه په ساوی له به رانبه ری
دانیشتی، له بهر خۆته وه ده لئیت:

به راست ئه وه گولناره! ئه دی ئه ویدی کی بوو؟

دایک ده لئ:

کورم ده لئی نایناسیته وه!؟

قسه ناکه یت، ته ماشای ده که یت، ژنه چاوی که میک به قوولدا
چوو، به لام زۆر له چاوی گولنار ده چن، کچه پارچه له که که
پیشتی به په نجه ره که دابوو، هه ر زۆر له گولناری بن
دارخورماکه ده چوو، ژنه ده لئ:

هه قی خۆیه تی نه مناسیته وه، ئاخو...

قسه که ی ته واونه کرد، تۆ حه په ساوی، قسه ت بو نایه،
بیرده که یته وه، هینده ی نه ماوه بقیژینی، چۆن ده بی ئه و هه موو
ساله کچیکیدی خۆی کرد بیته گولنار! ژنه پیده که نی، ریک
پیکه نینی گولناره، ئای ده میکه گویت لئینه بووه، له و ساته به

ديار چا و له ناو پيځه نيني له گولناره وه هاتوو رهنګه بۆرژا
بيت، يان كه وتبیه زینده خه وه وه، خه ناوکه ی بن خۆلت هیئا، وا
به دهسته وه یه و لییده پروانی، ژنه له پيځه نین وه ستاو به
شهرمه وه ده لئ:

داربیه که هه ر وه ک خۆی ماوته وه، ئه ری کریمستیت
بیردیته وه؟!